

საქართველო

ფასი 1 ლარი

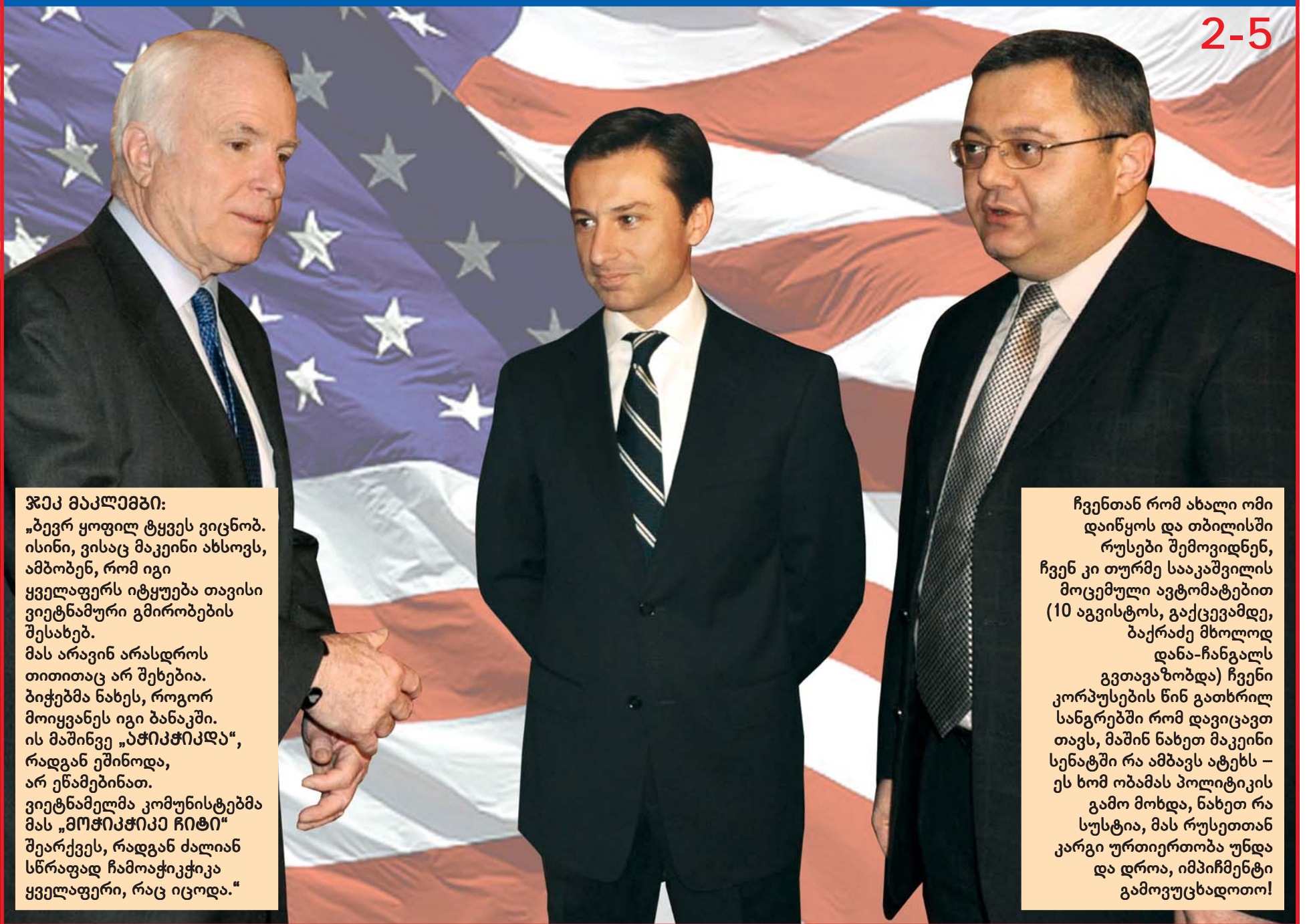
გვერდობრივი

info@geworld.net

მიხეილ
სააკაშვილის
რადიკალურად
შეზღუდვად
5 რუსეთის

მაკეინი საქართველოში სასიკეთოდ არ ჩამოსვდა

2-5

ჯეკ მაკლეი:
„ბევრ ყოფილ ტყვეს ვიცნობ. ისინი, ვისაც მაკეინი ახსოვს, ამბობენ, რომ იგი ყველაფერს იტყუება თავისი ვიეტნამური გამოცდილების შესახებ. მას არაფერ არასდროს თითოთაც არ შეუბღია. ბიჭებმა ნახეს, როგორ მოიყვანეს იგი ბანაკში. ის მაშინვე „აჭიკჭიკდა“, რადგან ეშინოდა, არ ენამებინათ. ვიეტნამელმა კომუნისტებმა მას „მოჭიკჭიკა ჩიტი“ შეარქვეს, რადგან ძალიან სწრაფად ჩამოაჭიკჭიკა ყველაფერი, რაც იცოდა.“

ჩვენთან რომ ახალი ომი დაიწყოს და თბილისში რუსები შემოვიდნენ, ჩვენ კი თურმე სააკაშვილის მოცემული ავტობიოგრაფიით (10 აგვისტოს, გაქცევამდე, ბაქრაძე მხოლოდ დანა-ჩანგალს გვთავაზობდა) ჩვენი კორპუსების წინ გათხრილ სანგრებში რომ დავიცავთ თავს, მაშინ ნახეთ მაკეინი სენატში რა ამბავს ატეხს – ეს ხომ ობამას პოლიტიკის გამო მოხდა, ნახეთ რა სუსტია, მას რუსეთთან კარგი ურთიერთობა უნდა და დროა, იმპიჩმენტი გამოვეუცხადოთ!

სურათზე: სამიდან მარცხენა — ჯონ მაკეინი, სამიდან მარჯვენა — დავით უსუფაშვილი, სამი მოკლე — გიორგი თარგამაძე,

გერმელი, როგორც ითქმის მოკლედ

«ბლოკ ჯორჯიას»
სანდრა რულოვსი და 10
გიგი უგულავა ლობიკაბან

ორიოდე სიტყვა არუემდგარ
სახელმწიფოზე, ფისკალურსა
და ქართულ მენტალიტეტზე 12

შვიდი ალიყური ქართულ ოპოზიციას 8

გაქვინება საქართველოსგან რას ღარჩა, ისიც უნდა შეინიროს

სულ ცოტა ხნის წინათ ამერიკის პრეზიდენტობის კანდიდატის, ამჯერად კი უკვე საქართველოს გამორის ჯონ მაკეინის საქართველოში ვიზიტი დასრულდა! ქართველ პოლიტიკოსებს, როგორც მოსალოდნელი იყო, ბატონი ჯონი შერჩევით შეხვდა და, შესაძლოა, იმ თემებზეც ესაუბრა, რომლებიც ქართული საზოგადოებისათვის ცნობილი მხოლოდ დროთა განმავლობაში, ანუ პოსტფაქტუმ უნდა გახდეს, როგორც ეს ცხინვალის შტურმის შემთხვევაში მოხდა! თუ რას ფიქრობს ამ ვიზიტის თაობაზე მაკეინის ქართველი ოპონენტი, ლიბერალისტული პარტიის ლიდერი შალვა ნათელაშვილი ამას ქვემოთ შეიტყობთ.

შალვა ნათელაშვილი:
— რა შეფასება უნდა მიეცემა მაკეინის ვიზიტს? საქართველომ უმასპინძლა ამერიკის არჩევნებში ნაგებულ ოპოზიციონერს, ამჟამინდელ სენატორს, რომელსაც ამერიკამ, საბედნიეროდ, ნდობა არ გამოუცხადა და რომელმაც სააკაშვილის ყველა უკანონო ქმედება „გაუთეთრა“! ცხინვალის ავანტიურა სააკაშვილმა სწორედ მაკეინის პიარ ჯგუფთან კონსულტაციებით წამოიწყო, რათა ამერიკელი ხალხის ყურადღება გადაეტანათ იქეთკენ, რომ მთელ მსოფლიოს რუსეთისგან საფრთხე ემუქრება და მაკეინი იქნება ჩვენი გადამარჩენილი!

მაკეინმა საქართველოში კეთილი ზრახვებით არ ჩამოსულა! სააკაშვილი კი ყველაფერს გააკეთებს იმიტომ, რომ რუსული ტანკები თბილისში შემოიყვანოს! რა თქმა უნდა, იმასაც ცდილობს, რომ შემდეგ თვითონ ქვეყნიდან გაიქცეს და უცხოეთის უნივერსიტეტებში ლექციები წაიკითხოს, ანუ ქვეყანა დააქციოს, თავად კი, როგორც „იმედი ხვალის“, გადარჩეს და დარჩენილი ცხოვრება სიამბიჯბილობაში გაატაროს! ვის რა ჯანდაბად სჭირდება სააკაშვილი? ის, რა თქმა უნდა, გაასწრებს! საქართველოში სამოქალაქო ომის სუნი დგას, თუ ურჩხული სააკაშვილი სასწრაფოდ არ გადადგება! ეს გიჟი თუ აქ იქნება, არანაირი არჩევნები არ ჩატარდება და სულ სისხლისა და უბედურების მომსწრენი გავხდებით! ეს კაცი არის საქართველოს საბედისწეროდ დაბადებული, რომელიც იმავე საქართველომ თავის დროზე გააღმერთა. აი, სწორედ ამის გამოა, რომ ჩვენ, ქართველები, სასჯელს სასჯელზე ვიღებთ! სხვათაშორის, არაერთი სასჯელი ჩვენ მისი ნასვლის შემდეგაც გველის, საუკუნეები ჭირდება ტერიტორიების დაბრუნებას, საუკუნეები!

„საქართველო და მსოფლიო“ „ეროვნულ ფორუმს“ დაუკავშირდა და სთხოვა

კომენტარი მაკეინის ვიზიტთან დაკავშირებით.

გუზაბ სანიძე:
— ჯონ მაკეინის ვიზიტზე მხოლოდ ის შემიძლია ვთქვა, რომ საერთაშორისო არენაზე თავმოჭრილი სააკაშვილის ხელისუფლება ამ ვიზიტს შიდა-მოხმარების პიარად იყენებს, თითქოსდა, მათ მხარს უჭერდეს და საერთოდ რამედ აგდებდეს ვინმე! მაკეინი ჩამოვიდა როგორც სააკაშვილის მეგობარი და მეტი არაფერი...

სამუნსაროდ, მე ყოველდღე, ყოველ წელს ვალოდები სიტუაციის უკიდურესად გამწვავებას, რადგან ჩვენს ქვეყანაში სიტუაცია დღეს არასტაბილურია და საქართველო არსებობს სახელმწიფო!

განა ავგისტოში ვინმეს ეგონა, რომ ომი დაიწყებოდა? ასეა დღესაც და სავსებით შესაძლებელია, ჩვენ ჩრდილო-კავკასიაში მიმდინარე პროცესებში ჩათრეული აღმოვჩნდეთ ჩვენივე „მაღალი ხარისხის“ ხელისუფლების წყალობით! ძალიან დიდია ალბათობა, რომ საქართველო ამ ხელისუფლებამ ძალიან დიდ შარში გახვიოს და ეს ყველაფერი უნდა იცოდეს! ამ ხელისუფლების უპასუხისმგებლობას, არაკომპეტენტურობასა და მოლაღატებრივ ქმედებას ასეთი შედეგები უკვე მოჰყვა კოდორსა და ცხინვალის რეგიონში! სააკაშვილს აქვს „ნასვლის ფორმის“ პრობლემა! მას, რა თქმა უნდა, ურჩევნია, ალექსანდრე ბატონიშვილად და ქაქუცა ჩოლოყაშვილად წავიდეს ამ ქვეყნიდან, ვიდრე ქართველმა ხალხმა გაასამართლოს! მაგრამ სააკაშვილი სად წავა და როგორ, ოპოზიციამ კი არა, ქართულმა მართლმსაჯულებამ უნდა გადაწყვიტოს; უფრო მეტიც, მართლმსაჯულებას ვინმე შეიძლება დროებით დაემალოს, მაგრამ ისტორიას — ვერაფერი!

ესაუბრა ირინე პოპოსაშვილი

რამაზ კლიმიაშვილი:

გაქვინი საქართველოში სასიკეთოდ არ ჩამოსულა

რამდენიმე დღეა, სახელისუფლო ტელეარხები (ანუ თითქმის ყველა) რიხითა და ბედნიერი სახეებით გვამცნობენ, რომ საქართველოს მთელი ორი დღით (წარმოგიდგენიათ?) ესტუმრა სენატორი ჯონ მაკეინი. არადა, მოსახლეობაში ცოტამ თუ იცის, რომ ეს 74 წლის კაცი ერთი რიგითი ოპოზიციონერია (ამერიკაში ამას უმცირესობის წევრი ეწოდება) და სენატში გამომარჩევა მხოლოდ იმით, რომ ყველაზე გამწვავებით ლანძღავს პრეზიდენტ ბარაკ ობამას! თუ რატომ, იმედია, ზოგს მაინც ახსოვს, რომ მაკეინი ერთი წლის წინათ საპრეზიდენტო კანდიდატი იყო და იგი ყველასათვის მოულოდნელად სწორედ იმ ახალგაზრდა შვეკანიანმა დაამარცხა, რომელიც განთქმულია თავისი ლიბერალური და ოდნავ მემარცხენე შეხედულებებით.

მაშინ, როდესაც მაკეინი სენატორ ლუგართან, ბუშის ვიცე-პრეზიდენტ დიკ ჩეინთან და რამდენიმე სხვასთან ერთად ამერიკის პოლიტიკაში წარმოადგენენ ყველაზე აგრესიულ მემარჯვენე ფრთას, რომელსაც ნეოკონებს (ნეოკონსერვატორებს) უწოდებენ. ყველაზე საინტერესოა, თუ როგორ უნდოდა მაკეინს სწორედ ჩვენი უბედურების ხარჯზე გამხდარიყო პრეზიდენტი. პირველი — დასავლეთის პრესა ერთხმად აღნიშნავს, რომ სააკაშვილი მარტო ვერ გაბედავდა ასეთი დონის ავანტიურის წამოწყებას მაშინ, როდესაც სახელმწიფო დეპარტამენტი ღიად გამოდიოდა ამის წინააღმდეგ. ეს თქვა კონდოლიზა რაისმა პოსტის დატოვების წინ, ხოლო მეტიუბრაიზა ომის დღეებში მოსკოვში გაფრინდა და რადიოსადგურ „ეხო მოსკოვის“ ეთერში ბოდიში მოუხადა რუს ხალხს: „მთელი ოთხი წელი ვაჩერებდი მგ... (ციუსო)“ (თუ რამდენად სანდო იყო მისი ეს განცხადება — ეს უკვე სხვა ოპერია დანა). სააკაშვილი რომ თავისი პატრონების წინააღმდეგ ვერ წავიდოდა, ცხადია. მაშ, ვინ შეაგულიანა ის? ეს, სავარაუდოდ, მხოლოდ მისი მეტწილი მაკეინი (რომელმაც აღმოაჩინა იგი და კარიერა გაუკეთა) ან ჯონის მეგობარი და თანამშრომელი ვიცე-პრეზიდენტი დიკ ჩეინი შეიძლება ყოფილიყვნენ.

როდესაც რუსული ტანკები თბილისისაკენ დაიძრა და ხელისუფლება თბილისიდან გაიქცა, პრეზიდენტობის კანდიდატმა მაკეინმა ცნობილი სიტყვები წარმოთქვა: „მე ქართველი ვარ!“ ეს ძალიან ეფექტურად ჟღერდა, თუმცა სერიოზულმა ანალიზმა შეიძ-

საკაშვილის გატონოვის ყოველი დღე ჩვენი ქვეყნისთვის შეიძლება საბედისწერო აღმოჩნდეს!

ამას რუსები „კარხვასტს“ გაუკეთებდნენ. აქ კიდეც ერთი დეტალი იკვთება — ომის დაწყებამდე ოთხი დღით ადრე სააკაშვილი იტალიაში გაფრინდა, სადაც არავითარი ოფისიალური შეხვედრა არ გაუშარტავს. და ეს გაუჩინ, როდესაც, მისივე სიტყვებით, ქართული სოფლაბი იბოგებოდა. იტალიიდან დაბრუნების შემდეგ დღესაც კი სააკაშვილმა სხინვალის დაბოგვა დაიწყო. აინის ვის შეხვდა იტალიაში და ვინ წააქვია იგი?

როდესაც რუსული ტანკები თბილისისაკენ დაიძრა და ხელისუფლება თბილისიდან გაიქცა, პრეზიდენტობის კანდიდატმა მაკეინმა ცნობილი სიტყვები წარმოთქვა: „მე ქართველი ვარ!“ ეს ძალიან ეფექტურად ჟღერდა, თუმცა სერიოზულმა ანალიზმა შეიძ-

ლება სულ სხვა დასკვნამდე მივიყვანო. ბათუმში მაკეინის დაჯილდოებისას სააკაშვილმა განაცხადა, რომ მაშინ მაკეინმა და მისმა მეუღლემ მიატოვეს საარჩევნო კამპანია და საქართველოში ჩამოვიდნენ. როგორც ჩანს, ადგილი აქვს მთელი საქართველოს კოლექტიურ სკელეროზს, ვინაიდან ის აქ თვალითაც არავის უნახავს და, რომც ჩამოსულიყო, ეს მისი საარჩევნო კამპანიის ეფექტური ნაბიჯი იქნებოდა. შემდეგ ქართულმა ტელეარხებმა ასეთი ინტერპრეტაცია გააკეთა — მაკეინმა საარჩევნო კამპანია მიატოვა და ყველა ამერიკულ ტელეარხზე საქართველოს უჭერდა მხარსო. ეს, მართლაც, უნიგურთათვის გამიზნული პიარია, თორემ ყველა ტელეარხზე „გამოჩენა რა არის, თუ არა ეფექტური საარჩევნო კამპანია?

ამის შემდეგ სააკაშვილმა მაკეინს საქართველოს ეროვნული გმირის ორდენი (მედალი?) გადასცა იმისათვის, რომ თურმე მან რუსული ტანკები შეაჩერა. აი, დაბოლებაც ამას ქვია! ამასთან დაკავშირებით მივიდეთ ერთი შეხედვით ყველაზე გამოგნებულ განცხადებამდე, რომელიც საფრანგეთის პრეზიდენტმა, მაშინ ამავე დროს ევროკავშირის თავმჯდომარემ ნიკოლა სარკოზიმ მოგვიანებით გააკეთა: „როდესაც 12 აგვისტოს მოსკოვში პრეზიდენტ მედვედევთან გასაფრენად ვემზადებოდი, პრეზიდენტმა ბუშმა დამირეკა და მთხოვა — ნუ ჩაერევი, დაე რუსებმა თბილისი აიღონ!!!“.

მაინც რატომ გავგინრა ასე ჩვენმა „მომავალმა“ ჯორჯ ბუშ უმცროსმა? გავანალიზოთ და საოცრად ცინიკურ სუ-

რათს მივიღებთ — ცნობილია, რომ სენატორ მაკეინის პოლიტიკა ყოველთვის, განსაკუთრებით კი საარჩევნო კამპანიის მსვლელობისას იყო რუსეთთან მაქსიმალური კონტინორობასა და ცივი ომის აღდგენა, ხოლო ლიბერალური სენატორი ობამა მხარს უჭერდა და უჭერს რუსეთთან პარტნიორობასა და ურთიერთობების „გადატვირთვას“. ასე რომ, რუსეთის ტანკების თბილისში შემოსვლა ტუზკოზირი იქნებოდა სწორედ რესპუბლიკელებისათვის — ჯონ მაკეინი ულამაზესად გაიმარჯვებდა არჩევნებში და ამერიკის პრეზიდენტი გახდებოდა, ხოლო მეორე ნეოკონი — დიკ ჩეინი სახელმწიფო მდივნის პოსტს მიიღებდა, ამის მაგვირად კი პენსიანზე აღმოჩნდა!

აი, სწორედ მაკეინის გაკარხვიდენტობის შეაშინდათ ევროკავშირის ლიდერებს, თორავს საქართველოს ბედი, სხადია, რომ არავის აინტერესებდა: სააკაშვილი მოსკოვში გაგარდა, ბერლუსკონი და ანგელა მერკელი ჩამოვიდნენ და ჩამოვიდნენ და უსხინდენ პუტინს, ნეოკონების გაგარჯვება

რა საფრთხეს მოუტანდა არა მარტო მთელ ევროპას, არამედ რუსეთსაც ახალი სივი ომის სახით, როდესაც მილიარდები კვლავ მხოლოდ შეიარაღებულ უნდა წასულიყო. სწორედ ანალოგიურად პროცესმა გაუტანა ხარხარული საბჭოთა კავშირს, ანტიკომუნისტური ტანჯები იგონებდნენ გაჩერდა, შედეგად კი უკან გაბრუნდა.

აქ ერთი მთავარი ფაქტია — ვერც სარკოზი და ვერც ევროკავშირის სხვა ლიდერები ვერაფერს გახდებოდნენ და ვერ დააჯერებდნენ პუტინსა და მედვედევს, თბილისის აღებაზე ხელი აეღოთ, რომ სააკაშვილს უკვე 10 აგვისტოს დილას სრულ კაპიტულაციაზე არ ჰქონოდა ხელი მოწერილი! ასე რომ, მაკეინის გაპრეზიდენტებას სწორედ მისმა ფავორიტმა შეგირდმა მიხეილ სააკაშვილმა შეუშალა ხელი!

საინტერესო იყო ბათუმში მაკეინის გამოსვლა. მან ილაპარაკა „ორი ლიდერის“, თავისთავისა და მიშას ახლო ურთიერთობებზე. საინტერესოა, მართალია უხუცესმა, მაგრამ მაინც გავლენიანმა ოპოზიციონერმა რატომ მოიხსენია თავი ლიდერად. უფრო საინტერესოა, თუ როგორ ესაუბრებოდნენ რუსეთის მოძულე სენატორს „რუსეთის საშიშროებებზე“ მასთან მისული ოპოზიციის წარმომადგენლები. ეს იგივეა, რომის პაპთან რომ მიხვიდე და ახსნა დაუწყო, თუ რა მნიშვნელობა აქვს, ვთქვათ, ქრისტეობას. მასმედიაში მისი ჩამოსვლა ლამის ბუშის ჩამოსვლის ტოლფასად შეაფასა, თუმცა, თუნდაც ბუშის ჩამოსვლა, ბევრს საქართველოს სირცხვილად მიაჩნია, ვინაიდან ყველა სხვა ქვეყანაში მას ლაყვ კვერცხებსა და პომიდორებს ესროდნენ, „ბატინკებზე“ რომ აღარაფერი ვთქვათ.

განსაკუთრებით ცინიკური იყო ბათუმის აეროპორტში მაკეინის ჩამოფრენისთანავე გაკეთებული განცხადება, რომ ის თურმე მხარს უჭერს საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობასა და სრულ დეოკუპაციას. ის, რომ საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის დარღვევაში შეიძლება მასაც ჰქონდეს შეუგნებელი (თუ შეგნებული) წვლილი შეტანილი, ამას ახლა ჩვენ ვერ დავამტკიცებთ, ჩვენს მხარეს მხოლოდ ლოგიკაა. მაგრამ, თუ როგორ აპირებს იგი ამ მთლიანობის აღდგენას და ე. წ. დეოკუპაციას (ჩვენი ხელისუფლების საყვარელი პროპაგანდისტული ტერმინი), ხმა არ ამოვიღო, ვინაიდან ეს უფრო მითიურ სფეროს განეკუთვნება.

კეთილი და პატიოსანი, თუ ეს მხოლოდ პროვინციულ პოლიტიკოსთა ზემო იყო, მაგრამ, იქნებ, საქმე უფრო რთუ-

ლადაა? ავიღოთ უფრო მსუბუქი ვარიანტი, რომ ეს ობამაზე დაბოლოვდა სააკაშვილმა გააკეთა, იმ კაცის ჯინაზე, ვისაც ამ კაცის გვარის გაგონებაც არ უნდა, მაგრამ მაკეინი ამ თამაშში რატომ ჩაერეოდა იმ კაცთან ერთად, ვინც მას პრეზიდენტობა დააკარგვინა?

ისმის კითხვა — არის კი შანსი, რომ მაკეინმა ობამას რამე რეგანიმი გაუკეთოს? არის და ისიც — მხოლოდ საქართველოში და მხოლოდ სააკაშვილის ხელებით! გავისხენოთ მიშას საახალწლო გამოსვლა გვარდიელებთან, როცა მას წამოსცდა, რომ თბილისის მოსახლეობას ავტომატები უნდა დაურიგდეს, ყოველ კორპუსთან კი — საწვრები გაითხაროს! ხოლო მაკეინის ჩამოსვლის დღეს ტელევიზიით გამოიყვანეს ვიღაც რუსი სამხედრო და ათქმევინეს, რომ თითქოს რაღაც ახალი პროვოკაციები მზადდება საქართველოს წინააღმდეგ. სინამდვილეში კი ვინცაა პროვოკაციების დიდოსტატი, ყველამ ვიცით! ამდენად, ცხადზე უცხადესია, რომ მაკეინი საქართველოში სასიკეთოდ არ ჩამოსულა.

ჩვენთან რომ ახალი ომი დაიწყო და თბილისში რუსები შეიჭრიდნენ, ჩვენ კი თურქი სააკაშვილის მოხაზვებით ავტომატებით (10 აპრილს, გაქცევაზე, გაქცევაზე დანა-ჩანგალს გვთავაზობდა) ჩვენი ქორკუსების წინ გათხრილ სანკაშვილი დავიხავთ თავს, მაშინ ნახათ მაკეინი სენატში რა ანგაპს ატანს — ეს სომ ობამას პოლიტიკის გამო მოხდაო, ნახათ რა სუსტია, მას რუსეთთან კარგი ურთიერთობა უნდაო და ღკოა, იმპიჩმენტი გამოიკრებოდნენ!

ის (მაკეინი) სხვაზე ხომ არაფერზე ფიქრობს! და ის, თუ რა გველის ჩვენ, „ქართველ“ მაკეინს სულაც არ აინტერესებს! მისთვის მთავარია, თავისი პოლიტიკური მიზნები განახორციელოს, ჩვენ კი მისთვის მხოლოდ პაიკები ვართ დიდ ამერიკულ საჭადრაკო დაფაზე.

ამიტომ არის აუცილებელი, კრიტიკულად შევხედოთ ამ ვიზიტს და, თუ ანალიზი შეუფოთების საფუძველს იძლევა, მისგან გამომდინარე კვლავ უნდა გავიმეოროთ — სააკაშვილის საქართველოზე ბატონობის ყოველი დღე ქვეყნის მომავლისათვის შეიძლება სახედიანდრო აღმოჩნდეს.

ბრძელი, როგორც იტალიის მოკლელ

ბათუმი, 2010 წლის 11 იანვარი

რომ გითხრათ, მთელი ცხოვრება ვიცნებობდი, ამ სამის შესახებ რაიმე დამეწერა, არ ვიქნები მართალი. სამთა შორის — არც ერთზე.

დააკვირდით ამათ ხბოს თვალებს და მიხედვით, რატომაც სამში ერთი სიტუაციის მონაა, ორს მონური მორჩილების დალი ადევს. „მათ, სამთა გმირთა მნათობა, სჭირთ ერთმანერთის მონება“, — ვეფხისტყაოსნის“ თანამედროვე ვარიანტია ბათუმის სარკისიქითობაში არეკლილი.

სამთა შორის პირველის გმირობა ამ ორშაბათს მიხეილ სააკაშვილმა გვახარა, როცა მაკეინს საქართველოს ეროვნული გმირის ნოდება უბოძა.

იეს, სერ! გაქვიმა პრეზიდენტი აშშ კონგრესმენს, გულში ჩაიკრა. რატომ და რისთვის? იმიტომ, რომ მისი ბუნებაც ისეთია, ზემოთ რომ ვთქვი, ხოლო როგორი გმირია, იხილე აგვისტოს ომი. აი, იმ აგვისტოს ომის დროს წარმოთქმუ-

ლი ფრთიანი ფრანის გარდა, ეგებ, ვინმე გაიხსენოს ბატონ ჯონის საქმენი საგმირონი?

რას გაიხსენებს, რაც არ იყო?!

იყო, როგორც ახლა გამჟღავნდა, რჩევა და დარწმუნება ცხინვალში აუცილებელი შეჭრისა და ამ ტალღაზე საკუთარი საპრეზიდენტო პიარკამპანიაში უბედო მუსტანგით შეჭრა და გაჯირითება. შანიბაღის საბრძოლო სპილოები აშშ-ს პოლიტშიეარალებიდან მოხსნილია.

აბა, რის ქორია მაკეინი, სვავი თუ ძერა, ასე რომ არ მოქცეულიყო?!

სისხლის მოყვარული მტაცებელი ფრთოსნების ლირსეული წარმომადგენელი გახლავთ.

სისხლი დაიღვარა აგვისტოში ქართველების, ოსე-

ბის, რუსების... არა ამერიკელების.

რა თქმა უნდა, გმირობის ღირსია — საქართველოს ეროვნული გმირობის, მაინც და მაინც, თორემ ამერიკელები მხოლოდ ვიეტნამში ექსპლენიანი ტყვეობისათვის გმირის მედალს არ ჩამოჰკიდებენ.

სხვათაშორის, არც იმისთვის, რომ პრეზიდენტობის მადიებელ მიხეილ სააკაშვილს კარი გაუღო და მკლავები გადაუშალა პოლიტიკურ ზღვაზე საწინააღმდეგო და სატივიტივოდ.

ხომ ავაშენეთ რევოლუციური რეფორმებით საქართველო — გადავებრუნეთ და შევცვალეთ. ახლა გმირობის ინსტიტუტის რეფორმირებასაც მივხედოთ: როდემდე უნდა აღვზარდოთ ახალი თაობა ყავლგასული გმირების სახელითა და მაგალითით — დავითით, თამარით, ილიათი, ცოტნეთი, გიორგი სააკაძისა და ყოიული შარტავის თავგანწირული ცხოვრების მაგალითებით?

ინცემა დრო ახალი და ახალი დროების უპირველესმა გმირმა ბათუმის ცის კაბადონზე ამ კვირის ორშაბათს დახატული ბანერების ფონზე ამოიხატა. გამოგვეცხადა საპარლამენტო უმრავლესობის თანდასწრებით.

იქ იყვნენ ის ჩვენი ოპოზიციონერი გმირებიც, რომლებიც ამასობაში კინაღამ დავავიწყდა.

გმირია გიორგი თარგამაძე, რადგან პარლამენტში ვიქურ შესვლას მაშინ, როცა მისმა თანამებრძოლმა ოპოზიციონერებმა უარი თქვეს დეპუტატის მანდატებზე, გმირობის საკმაოდ დიდი დონა სჭირდებოდა. მით უფრო, ისეთ სიტუაციაში, როცა ერთი დამპალი ვაშლის სროლის ღირსადაც არ ჩავთვლიან ჯაბა ჯიშკარიანის ბიჭები. გამგელბული სპეცრაზმი „იმედს“ რომ დაარბევს და შენ, ცოტა ფერდაკარგული, მაგრამ ერთი ნაკანრის გარეშე სტუდიიდან რომ გამოხვალ, მერე, ორიოდ თვეში, დეპუტატი რომ გახდები, გმირობაა, მა რა?!

ეს, რაც ქრისტიან-დემოკრატებს შეეხება.

ხოლო რესპუბლიკელების ლიდერი დავით უსუფაშვილი რატომ ვთქვი გმირად, არ ვიცი და, თუ წამომცდა, ხელს გამოვყავოლე.

ესენი ანტიგმირები უფრო არიან, სააკაშვილის გადაბრუნებული სარჩული, რომლებიც ხელმოცარულ მაკეინის მიხეილზე მაგრად ჩაეხუტებან, რადგან თვითონ არიან ხელმოცარულნი და მედროვენი. თქვე კი დედ-მამის პეილებო, თუ ასე მოგონონ პრეზიდენტობის მისურნე დამარცხებული კანდიდატები, აუ, რამდენი გვყავს საქართველოში — ბითუმა და ცალობით!

მაინც და მაინც ამერიკელი სჭირდებოდა!

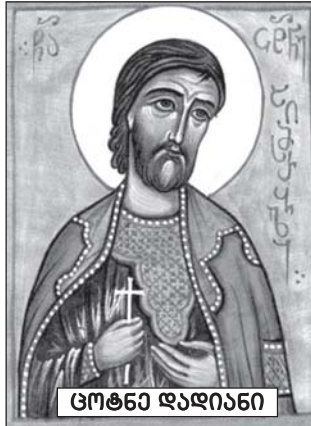
ჰოდა, პოზიორობენ ახლა ფოტო და ტელეკამერების წინ, რიგი დგას ხელმოცარულთა: ზოგი მაღალი და ზოგი — სამში უმოკლესი, ზოგიც — გინდა ყოფილა, გინდა — არა.

ასე გასრულდა სიტყვა იგი გრძელი, რომელიც ითქმის მოკლედ.

ახლა კი ნავალ და ხელს დავიბან!

ლავა პიორპია

საქართველოს ეროვნული გმირები

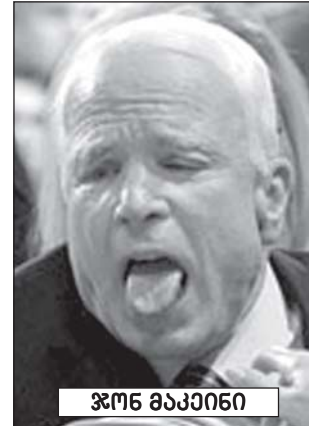
ციტნა დალიანი

გიორგი სააკაძე

ილია ჭავჭავაძე

ჴონ მაკეინი

საქართველოს ეროვნული გმირის წოდება არის საქართველოს უმაღლესი სახელმწიფო წოდება, რომელიც ენიჭება პირს საქართველოსთვის განსაკუთრებული, გამორჩეული გმირული ქმედებისათვის.

საქართველოს ეროვნული გმირის წოდების მინიჭებასთან ერთად პირს გადაეცემა ეროვნული გმირის ორდენი.

(24.06.2004 N 218)

სად მივყავართ მაკაინის თვითშეზღვევისას?

ახალი წლის შემდეგ მიხეილ სააკაშვილი ათი დღის განმავლობაში ტელეეკრანზე არ გამოჩენილა და სადღესასწაულო პერიოდშიც დღემდე არნახული სიმშვიდით ჩაიარა. მხოლოდ რამდენიმე მიმომხილველმა აღნიშნა, რომ ამ დღეებში სააკაშვილს არც პატრიარქისთვის მიულოცავს დაბადების დღე პირადად, არც საშობაო წირვას დასწრება. ეტიკეტისა და დაუნერვლი წესების უგულვებელყოფის შემდეგ მან კანონი დაარღვია და 8 იანვრამდე ცენტრალურ საარჩევნო კომისიას თავმჯდომარეობის კანდიდატები არ წარუდგინა, რასაც ახლადშესწორებული საარჩევნო კოდექსი ითვალისწინებდა. სააკაშვილი საზოგადოებაში მხოლოდ 11 იანვარს, ჯონ მაკაინის ვიზიტის დროს, გამოჩნდა. რისთვის ესტუმრა ჩვენს ბედურ ქვეყანას ამერიკელი სენატორი?

GOOD MORNING, VIETNAM!

მიხეილ სააკაშვილი ტრინიტიდან იდგა და ძალიან მოუხერხებლად იქნებოდა პისტოლეტს, რომელიც, მისი მტკიცებით, ვიეტნამში ჩამოგდებულ ამერიკელ მფრინავს ეკუთვნოდა; 2008 წლის აგვისტოში კი ანონიმურმა რუსმა გენერალმა იგი ასევე ანონიმურ გორელ ბიზნესმენს მიჰყიდა, შემდეგ მას სააკაშვილი დაეპატრონა, რომელმაც, თავის მხრივ, მაკაინს უსახსოვრა.

ღმერთო ჩემო, რამდენი დრო გავიდა მას შემდეგ, რაც ჯუნგლებისა და ნაპალმის სურნელით გაჟღერებულ ჰაერში კაპიტან იური ტრუშჩინის მიერ (სავარაუდოდ) გაშვებული სახეივო რაკეტა კაპიტან ჯონ მაკაინის თვითმფრინავს მისწვდა. ტყვედ აყვანისას პილოტი ვიეტნამელებს კინალამ შემოაკვდათ, მაგრამ საქმე მათ თანდაყოლილ სისასტიკეში ნამდვილად არაა, ასეთი რამ II მსოფლიო და მის მომდევნო ომებშიც ხდებოდა, მაშინ, როდესაც ერთ-ერთი (ან ორივე) მხარე სტრატეგიულ დაბომბვებს მიმართავდა. მსგავს ვითარებაში ჩამოგდებულ პილოტებს დიდად არავინ სწყალობს.

დაბომბვების მასშტაბური კამპანია „Rolling Thunder“-ის შედეგად, რომლის მიზანი ჩრდილოეთ ვიეტნამის მშვიდობისადმი იძულება იყო, 72000 სამოქალაქო პირი დაიღუპა, სამხედროებზე თითქმის 4-ჯერ მეტი. თუმცა განსახილველ თემას ავტოდით; ბოლოს და ბოლოს, მაკაინს პისტოლეტი აჩუქეს და არა — საავიაციო ბომბი.

შემდეგ სააკაშვილმა მოგვიტოვა შეკანთან ტაქსისტზე, რომელსაც ვაშინგტონში შეხვდა. იგი მაკაინის მადლობელი იყო, რადგან მომავალი ტაქსისტის ალყაში მოქცეული ბატალიონის კოორდინატები არ გასცა, მიუხედავად იმისა, რომ ვიეტნამელები ანამებდნენ. ამ ისტორიაში რამდენიმე უცნაური მომენტი იყო: როგორ გაიგო სადაც ბამბუკის ძირში დამალულმა ტაქსისტმა, რომ სწორედ ამ დროს ჰანოიში ვიეტნამელები მაინც და მაინც ჯონ მაკაინს ანამებდნენ და, გინდა თუ არა, აღნიშნული ბატალიონის ადგილსამყოფელი გამხელას სთხოვდნენ, რომელსაც თავადვე შემოართყეს ალყა, მაგრამ მის კოორდინატებს ვერ ადგენდნენ? თუმცა, ნუ ჩავეჭივებით, ომის დროს ყველაფერი ხდება.

ამერიკელი ვეტერანი ჯეკ მაკლემბი კი განსხვავებულ ისტორიას ყვება. ამ კაცმა ინდონეზიის ქაობებში 9 წელიწადი იომა, შემდეგ ქალაქ ფინიქსის პოლიციაში მსახურობდა, სადაც სახელი განსაკუთრებული სიამაღაცით გა-

ითქვა. „ბევრ ყოფილ ტყვეს ვიცნობ. ისინი, ვისაც მაკაინი ახსოვს, ამბობენ, რომ იგი ყველაფერს იტყუება თავისი ვიეტნამური გმირობების შესახებ. მას არავინ არასდროს თითოთაც არ შეხებია. ბიჭებმა ნახეს, როგორ მოიყვანეს იგი ბანაკში. ის მაშინვე „აჭიკტიკდა“, რადგან უწინოდა, არ ენამებინათ. ვიეტნამელმა კომუნისტებმა მას „მოჭიკტიკე ჩიტი“ შეარქვეს, რადგან ძალიან სწრაფად ჩამოაჭიკტიკა ყველაფერი, რაც იცოდა“. ისე, ერთმა ჯარისკაცმა მეორეზე ასეთი აუგი რომ თქვას, საკუთარ სიმართლეში დარწმუნებული უნდა იყოს.

ვის დაეუფლოთ ახლა — შავკანიან ტაქსისტს თუ თეთრკანიან პოლიციელს (ცხადია, კანის ფერს არანაირი მნიშვნელობა არ აქვს)? ზოგმა შეიძლება იფიქროს, რომ ჯეკ მაკლემბი ბინძური პროვოკატორია; ზოგიც ჩათვლის, რომ მის სიტყვებში ჭეშმარიტების მარცვალი არის. ხოლო იმის დადგენას, თუ რა ხდებოდა სინამდვილეში ჯონ მაკაინის თავს „ჰოლოს“ საპატიმროში (იგივე „ჰანონის ჰილტონი“, საშინელი ადგილი იყო, დაახლოებით ისეთი, ჩვენს დროში ამერიკელებმა ერაყულ აბუ-გრეებში რომ მოაწყვეს), არანაირი არქივის გახსნა არ უშველის, რადგან საქალაქო დედას, რომელშიც მსგავსი საქმეები ინახება, როგორც წესი, გრიფი „Хранить вечно“ ადევს.

იყო არაბთს აბდულა

გასული წლების პათოგენეზიდან, უკაცრავად, გამოცდილებიდან გამომდინარე, მნიშვნელოვანია შემდეგი გარემოების დადგენა: ჩამოიტანა თუ არა ამერიკელმა სენატორმა ისეთი მესიჯები, რომელმაც შეიძლება საქართველოს ხელისუფლებას მკვეთრი ნაბიჯების გადადგმისაკენ უბიძგოს? ამ კონტექსტში შეიძლება მაკაინის ერთ-ერთი, არცთუ დიდი ხნის წინათ შემდგარი, მნიშვნელოვანი ვიზიტი გავიხსენოთ. ამისთვის ვიეტნამიდან ღვთისაგან მივიწყებული სხვა ქვეყანაში, იემენში, გადასაცვლება მოგვიჩვენებს.

რა მდგომარეობა იემენში? ყველაზე მოკლე და ტევადი დახასიათება, ალბათ, შემდეგი იქნება: იქ საქმე უარესადაა, ვიდრე საქართველოში. ამას საერთაშორისო მკვლევარებიც ეთანხმებიან — ასე, არც შემდგარი სახელმწიფოების რეიტინგში, რომელიც „Fund for Peace“-მა შეადგინა, საქართველო მხოლოდ 33-ე ადგილზეა, იემენი კი — მე-18-ზე. მართალია, ორივე მაღალი რისკის ჯგუფს მიეკუთვნება, მაგრამ რაღაც სხვაობა, ალბათ, მაინც არის. თუმცა რეიტინგის თანახმად, საქართველოში საქმე ისე კარგად ვერ მიდის, როგორც ბურკინა-ფა-

სოში, ლიბერისა და ერიტრეაში, რომელთაც უკეთესი პოზიციები უკავიათ, სომხეთ-აზერბაიჯანზე რომ არაფერი ვთქვათ; ჩვენი მეზობლები საერთოდ არ შედიან მაღალი რისკის ჯგუფში, პაპუა ახალი გვინეის არ იყო.

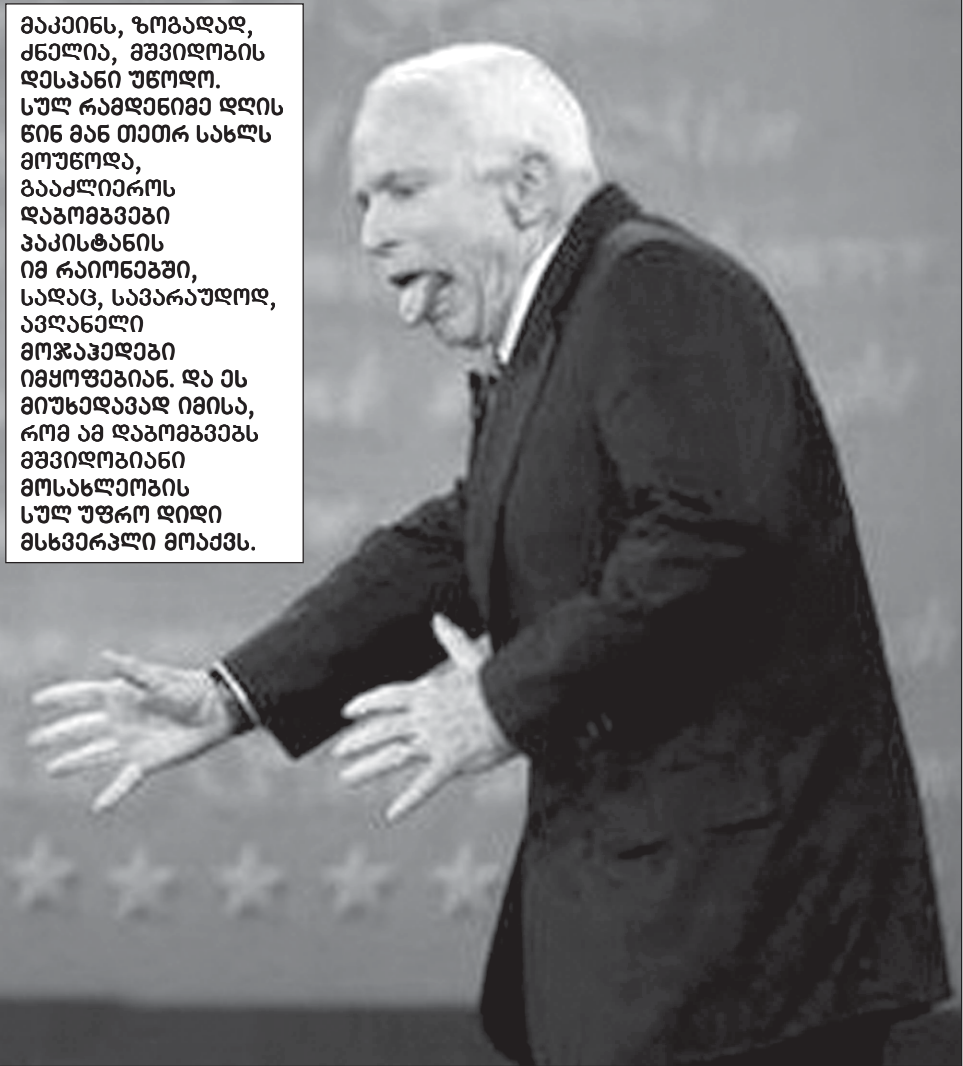
დღეისთვის იემენის ხელისუფლება ტერიტორიის 35%-ს თუ აკონტროლებს, დანარჩენს მემბოხე-სეპარატისტები — სამხრეთში, შიტი რადიკალები — ჩრდილოეთში. 23-მილიონიანი მოსახლეობის ხელთ 60 მილიონი ერთეული ცეცხლსასროლი იარაღია. არეულობით ათასი ჯუღის ტერორისტული დაჯგუფებები სარგებლობენ.

ჯონ მაკაინი იემენში გასული წლის აგვისტოში ჩავიდა, მან განაცხადა, რომ მხარს უჭერს ბრძოლას მემბოხეების წინააღმდეგ და პრეზიდენტ აბდულა სალემთან აშშ-იემენის მომავალი თანამშრომლობის საკითხები განიხილა. დაკონკრეტებზე კი, რასაკვირველია, პირისპირ ისაუბრეს. ამ ვიზიტიდან ერთი თვეც არ იყო გასული და სამთავრობო ძალებმა ნამოინყეს მასობრივი, ცუდად მომზადებული შეტევა მემბოხეების წინააღმდეგ; პირველი წარმატებების შემდეგ მძიმე მარცხი იწვინეს. მათმა ნაწილმა თავი მეზობელ საუდის არაბეთს შეაფარა. მემბოხეები დადევნენ და ამჯერად უკვე საუდიტების ჯარები დაამარცხეს, რომლებიც მათთვის გზის გადაღობვას ლამობდნენ. საფრთხის მოსაგერიებლად უმდიდრეს სანავთობო მონარქიას ძალებს სრული დაძაბვა დასჭირდა. ამასობაში, იემენი ტოტალურ ქაოსში იძირებოდა.

შემდეგ კი საერთოდ უცნაური პროცესები განვითარდა. ვილაც ნიგერიელმა მუტრუქმა საცვლებში ჩაკერებული ბომბით ამსტერდამ-დეტროიტის სამგზავრო თვითმფრინავის აფეთქება სცადა. დაკითხვაზე მან განაცხადა, რომ ასავლეთქებული ნიგითიერება და ინსტრუქციები „აუქედას“ იემენის განყოფილებისგან მიიღო. ამერიკულ (და, რასაკვირველია, ბრიტანულ) მედიაში მასშტაბური კამპანია აგორდა. ვიდრე დანარჩენი მსოფლიო მშვიდად აღდგენის ისეთ გრადუსამდე მივიდა, რომ „Fox News“-ის მიერ გამოკითხულთა 70%-მა ხმა იემენში ჯარების გაგზავნას მისცა. „არასტაბილურობა იემენში საფრთხეს უქმნის როგორც მსოფლიო, ისე რეგიონულ უსაფრთხოებას“, — განაცხადა სახელმწიფო დეიანმა ჰილარი კლინტონმა. თუმცა მანამდე პენტაგონის მაღალჩინოსნებმა (შემდეგ კი თავად პრეზიდენტმა ობამამ) დასძინეს, რომ საქმე არა ინ-

ჯეკ მაკლემბი:
„ბევრ ყოფილ ტყვეს ვიცნობ. ისინი, ვისაც მაკაინი ახსოვს, ამბობენ, რომ იგი ყველაფერს იტყუება თავისი ვიეტნამური გმირობების შესახებ. მას არავინ არასდროს თითოთაც არ შეხებია. ბიჭებმა ნახეს, როგორ მოიყვანეს იგი ბანაკში. ის მაშინვე „აჭიკტიკდა“, რადგან უწინოდა, არ ენამებინათ. ვიეტნამელმა კომუნისტებმა მას „მოჭიკტიკე ჩიტი“ შეარქვეს, რადგან ძალიან სწრაფად ჩამოაჭიკტიკა ყველაფერი, რაც იცოდა.“

მაკაინს, ზოგადად, ძნელია, მშვიდობის დესანდი უწოდო. სულ რამდენიმე დღის წინ მან თითო სანჯღა მოუწოდა, ბაჰამის კარის დაზოგავა პაპისტანის იმ რაიონებში, სადაც, სავარაუდოდ, ავღანელი მოჯახიდეები იმყოფებიან. და ეს მიუხედავად იმისა, რომ ამ დაზოგავას მსოფლიოში მოსახლეობის სულ უფრო დიდი მსხვერპლი მოაქვს.

უპი სპორტინსკი (Rzeczpospolita):
„პრობლემა საქართველოსთვის თავად სააკაშვილი გახდა, მას ძალიან უყვარს პროვოცირება, მაგრამ ეს ძალზე საშიში თამაშია საქართველოსა და მისი პრეზიდენტისთვის. ამჯერად, როდესაც სააკაშვილის ბედი ბენჯუ ჩამოეკიდება, დასავლეთში შეიძლება არ მოიძებნოს ის, ვინც მზად იქნება მისი გადარჩენისთვის.“

ტერვენცის, არამედ მხოლოდ დახმარების გაზრდას ეხება. მართლაც, ვაშინგტონს სულ არ სჭირდება კინდის აკიდება და იემენის ტერიტორიაზე უშუალო კონტროლის დამყარება. ეს ხომ მომდევნო პროცესებზე პირდაპირი პასუხისმგებლობის აღება ნიშნავს, რაც, როგორც ქვემოთ ვნახავთ, შეიძლება მთლად სასურველი არ იყოს.

თუმცა, ვიდრე თეთრი სახლის მოტივაციის დადგენას შევედგებით, უბრალოდ ჩავინიშნოთ, რომ სწორედ ჯონ მაკაინი სტუმრობდა აბდულა სალემს უშუალოდ იმ მოვლენების წინ, რომლებმაც ხელი შეუწყო კრიზისის დაჩქარებას.

ტრემლის კარიბჭე

როგორც ჩანს, ყველა უბედურ ქვეყანას განსაკუთრებული გეოპოლიტიკური მდებარეობა ახასიათებს. იემენის ნაპირების გასწვრივ მსოფლიო ეკონომიკისთვის უმნიშვნელოვანესი საზღვაო არტერია გადის. ტანკერები სპარსეთის ყურის რეგიონიდან ევროპაში მიემართება; ამ გზით ერთმანეთს ევროკავშირი და ჩინეთი უკავშირდებიან.

არასტაბილურობამ ადენის ყურესა და ბაბ-ელ-მანდების სრუტეში (მხიარულად კი ვინიშნოთ, რომ სწორედ ჯონ მაკაინი სტუმრობდა აბდულა სალემს უშუალოდ იმ მოვლენების წინ, რომლებმაც ხელი შეუწყო კრიზისის დაჩქარებას.

შემოვლითი გზა (აფრიკის გარშემო) 8-ჯერ უფრო გრძელია, თანაც არ არსებობს იმის გარანტია, რომ, როდესაც საზღვაო გადაზიდვების სისტემის ურთულესი გადაწყობა პირველ შედეგებს მოიტანს, მეკობრეები და ტერორისტები აფრიკის დასავლეთ ნაპირებზე არ გააქტიურდებიან. ამ გზას ყოველწლიურად 25000-ზე მეტი გემი მიუყვება. ერთ ნაპირს სომალელი მეკობრეები აკონტროლებენ, მეორეზე იემენია.

თუ ამ მარშრუტს რაღაც მომენტში, არა მხოლოდ სომალელი მეკობრეები, არამედ იემენის დაბლდებული ტერორისტები შეუტევენ, ევროკავშირის ქვეყნებისა და ჩინეთის ეკონომიკას ძალზე სერიოზული პრობლემები შეექმნე-

2010 წლის ტექნიკური პოროსკოპი

გასულ წელს საყოფაცხოვრებო ტექნიკის სფეროში დიდი გამარჯვებები და კაშკაშა გამოგონებები არ დაუტოვია, არც სამეცნიერო-ტექნიკური სასწაულების მოწმეები გავმდარვართ, მაგრამ IT-მსოფლიოს ვარსკვლავები ირწმუნებიან, რომ 2010 წელი ამ მხრივ სიუხვეს გვპირდება.

ტელევიზორების, ვიდეო და სათამაშო აპარატურის სფეროში 3D რეკონსტრუქცია გველის. ზოგიერთ მოდელში უკვე გამოყენებული სამგანზომილებიანი ჩვენების ტექნოლოგია ტელევიზორებისა და ვიდეოაპარატურის ბაზრის უდიდეს ნაწილს დაიკავებს.

მობილური ტელეფონები და მედიაფლეერები დაკომ-

NEXUS ONE

პლექტდება პიკო-პროექტორებით — ლაზერული მოწყობილობებით, რომელთა საშუალებითაც შესაძლებელი იქნება ვიდეო გამოსახულების ჩვენება ნებისმიერ ზედაპირზე. გარდა ამისა, მოდელი შემოვა რბილი, დრეკადი და მოქნილი მობილური ტელეფონები.

ინტერნეტ-გიგანტი Google, რომელმაც უკვე წარმატებით დაამკვიდრა საკუთარი სმარტფონი, წელს საზოგადოებას ნოუთბუქით გააცნობს.

„Chrome OS“ იქნება. ოპერაციული სისტემების ტრადიციულ მამამთავართან, კომპანია მაიკროსოფტის ვინდოუსთან სერიოზული ორთაბრძოლის გამართვას და მოგებასაც კი გუგლი წელსვე გეგმავს.

გარკვეულ საფრთხეს შექმნის ხაკერების გააქტიურება, ისინი შეეცდებიან, ახალ ტექნოლოგიებში დროულად და საფუძვლიანად გაერკვნენ, რათა მოვლენებმა უკან არ ჩამოიჭოვოს მათი პროფესიონალიზმი.

კიბერბოროტოქმედევი აქტიურად შეესევინან სოციალურ ქსელებს და შეეცდებიან, თავიანთი მავნე პროდუქტები ახალ პლატფორმებს — „Mac“-სა და ელექტრონულ წიგნებს მოარგონ.

სააკაშვილი დაუდარაჯდა ობამას, მერა თამხაძურად წინ დაუდგა, ხელი გაუწოდა და უთხრა: „მე საქართველოს პრეზიდენტი ვარ!“ ობამა გაიფიქრებდა — ეს ის კაცი ხომ არ არის, რომელმაც ღამე მძინარე ქალაქი დაბომბა? მისი დაცვის წევრები მიშას საკმაოდ უხეშად ჩამოიცილებდნენ გზიდან, თუმცა ის ამას უკვე შეჩვეულია. საიდან ვიცი? მასსოფს 2009 წლის დასაწყისში მომხდარი ანალოგიური ინციდენტი, რომელიც ამერიკის ვიცე-პრეზიდენტ ჯო ბაიდენს შეეხო.

საზღვარგარეთული პოლიაქტიუზი

GSM-ტელეფონები მოსახერხებელია

იმისათვის, რომ ჩვეულებრივი მობილური ტელეფონებით განხორციელებული საუბარი მოისმინო, ამისათვის მხოლოდ სურვილი და რამდენიმე ათასი დოლარია საკმარისი. ამის თაობაზე „Chaos Communication“-ის კონფერენციაზე მკვლევარმა კარსტენ ნოლმა განაცხადა, რომელმაც GSM-ტელეფონის დამიწვების ტექნოლოგიის გახსნა შეძლო.

ნოლის თქმით, მან შექმნა ორი ტერაბაიტის მოცულობის სპეციალური ცხრილები, რომლებიც შეიძლება გამოყენებულ იქნეს GSM-ქსელში განხორციელებული ნებისმიერი საუბრის გასაშიფრად. მცენიერს ცხრილები არ გამოუქვეყნებია, რათა მრავალი ქვეყნის კანონმდებლობა არ დაერღვია, მაგრამ საკუთარი მიღწევების თაობაზე სახალხოდ განაცხადა.

სატელეფონო საკერძო მუშაობისას განსაკუთრებული ანტენები, სპეციალიზირებული პროგრამული უზრუნველყოფა და გამომთვლელი ტექნიკა გამოიყენა, რაც მთლიანობაში 30 ათასი დოლარი დაუჯდა. მაგრამ, თუ პოტენციური ბოროტმოქმედს საუბრის მოსმენა მაინც და მაინც რეალურ დროში არ სურს და საუბრის სრულ გამოფერადმდე შეუძლია რამდენიმე წუთი მოიცადოს, ამ საქმისათვის აუცილებელი აღჭურვილობის საერთო ღირებულება რამდენიმე ათასამდე შემცირდება.

როგორც „PC World“-ი აღნიშნავს, ნოლი პირველი არაა, ვინც მობილური ტელეფონებით განხორციელებუ-

ლი საუბრების გამოფერადების საქმეს მოჰქიდა ხელი, მაგრამ ის პირველია, ვინც საქვეყნოდ განაცხადა ამ საკითხის წარმატებით გადაწყვეტის თაობაზე. უნდა გვახსოვდეს ისიც, რომ მობილური ტელეფონების მოსმენის ტექნოლოგიასა და აპარატურას ფლობენ მთელი რიგი ქვეყნების სამართალდამცავი ორგანოები, ამიტომ ნოლის ამ მიღწევას ახალ აღმოჩენად არაფერს ჩაუთვლის, მან მხოლოდ შეახსენა მსოფლიოს, რომ ბოროტმოქმედთა მხრიდან საფრთხე ამომართულებითაც რეალური და ზრდადია. GSM-ასოციაცია მსოფლიოს 219 ქვეყანაში გაფანტულ 800-ზე მეტ ოპერატორს აერთიანებს. მისი პრესმდივნის განცხადებით, ორგანიზაციის ხელმძღვანელობა ჯერ არ გაცნობია ახალ მონაცემებს, თუმცა GSM-ქსელის გატყვევის თაობაზე ხმები, დიდი ხანია, ვრცელდება. ხაკერებს ეს სიახლე დიდად ვერ გაახარებს იმ უბრალო მიზეზის გამო, რომ GSM-ასოციაციამ უკვე განაცხადა ქსელის დაცვის ახალ ტექნოლოგიებს გადასვლის შესახებ.

სახელისუფლო ტელევიზიებმა ამაყად გვამცნეს, რომ კოპენჰაგენში „გლობალური დათბობის“ შესახებ მთელი მსოფლიოს ქვეყნების პირველ პირთა ოფიციალურ სადილზე გაიმართა ამერიკის პრეზიდენტის — ბარაკ ობამასა და სააკაშვილის „მოკლე არაოფიციალური საუბარი“. რას ნიშნავს ეს? — სააკაშვილი დაუდარაჯდა ობამას, მერე თავხედურად წინ დაუდგა, ხელი გაუწოდა და უთხრა: „მე საქართველოს პრეზიდენტი ვარ!“ ობამა გაიფიქრებდა — ეს ის კაცი ხომ არ არის, რომელმაც ღამე მძინარე ქალაქი დაბომბა? მისი დაცვის წევრები მიშას საკმაოდ უხეშად ჩამოიცილებდნენ გზიდან, თუმცა ის ამას უკვე შეჩვეულია. საიდან ვიცი? მასსოფს 2009 წლის დასაწყისში მომხდარი ანალოგიური ინციდენტი, რომელიც ამერიკის ვიცე-პრეზიდენტ ჯო ბაიდენს შეეხო.

2009 წლის 6-8 თებერვალს მიუნხენში გაიმართა უსაფრთხოების 45-ე კონფერენცია, რომელსაც თავისი მნიშვნელობით „მეორე დავოსს“ უწოდებენ. ამ კონფერენციაზე სიტყვით პირველად გამოვიდა ამერიკის ახლად არჩეული ვიცე-პრეზიდენტი ჯო ბაიდენი. მიშა მიუნხენში დაპატივებული, რასაკვირველია, არ ყოფილა, მაგრამ მაინც ჩავიდა და დერეფანში ბაიდენს დაუდარაჯდა. ჯო ბაიდენი ნატოს წევრ სახელმწიფოთა მეთაურებს თბილად ხვდებოდა, მაგრამ მიშას დანახვაზე დემონსტრაციულად შეტრიალდა და სხვას დაელაპარაკა. მაშინ, როგორც ბრიტანელმა ჟურნალისტმა დანე-რაუ, „თავხედმა ქართველმა“ ბაიდენი მაინც გამოიჭირა, თუმცა საუბარი მაინც არ შედგა. მაშინ სააკაშვილიმ ორგანიზაციის სთხოვა სიტყვის უფლება, მაგრამ ამ ინციდენტის შემყურეთაგან უარი მიიღო. საჯაროდ დაფიქსირდა მიშას გაოგნებული და გაბრაზებული სახე, თუმცა რეალობას მაშინ ის ვერ მიხვდა. ეს იყო მისი პირველი საჯარო დამცირება აგვისტოს ომის შემდეგ. მაგრამ წინ

„მოუცლელობის გამო!“ იმავე საღამოს სააკაშვილი თბილისში დაბრუნდა და ჩვენ ვერაინ აგვისტოს, ბრიუსელში რამდენიმე საათიანი „გასეირნება“ რამდენი დაუჯდა საქართველოს ბიუჯეტს.

ამდენი დამცირების შემდეგ მიშა მარტში საქართველოდან გასვლას ვეღარ ბედავდა. აი, ამერიკის ბოლოს კი ახალი დამცირება — ბულგარეთის დედაქალაქ სოფიაში გამართულ „ნაბუქოს“ პროექტის განხილვაზე, სადაც ყველა ჩვენი მეზობელი ქვეყნის პირველი პირი იყო ჩასული. მიშა ამას როგორ დაიჯერებდა, რომ არც თურქეთის, არც აზერბაიჯანისა და არც სომხეთის პრეზიდენტები მას არ შეხვდებოდნენ, ისევე, როგორც მასპინძელი — ბულგარეთის პრეზიდენტი. გამწარებული და შერცხვენილი მიშამ იმავე დღეს დატოვა სოფია და ხმელთაშუაზღვის განთქმულ კურორტზე — ბოდრუმში გაფრინდა, სადაც პაპარაცებმა გადაუღეს და პრესაში გამოაქვეყნეს მისი ფოტოები უცნობ მანდილოსანთან ერთად. საინტერესოა, რომ ამ დროს საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარე საკუთარ თავსაც კი არ უჯერებდა და გაუგებარ რაღაცებს ამბობდა. ეს მაშინ, როდესაც თბილისის მთელი ცენტრი გადაკეტილი იყო ოპოზიციურად განწყობილი მოსახლეობის მიერ.

დადგა მისი და ჩვეთის დედაქალაქ პრალაში გაიმართა ენერგოსამიტი. ამ სამიტს გერმანიის კანცლერი ანგელა მერკელი მასპინძლობდა და იქ ყველა იმ ქვეყნის პირველი პირი იყო, რომელთაც ეს პრობლემა ანუხებთ. და ჩვენს მიშას კვლავ არავინ ჩამოართვა ხელი; მას ხომ სულ თან დაჰყვება სახელისუფლო ტელევიზიების კამერები და გვაჩვენონ თუნდაც ერთი კადრი, რომელიც ჩემს სიტყვებს ეწინააღმდეგება!

კვლავ მაისი — ამჯერად პოლონეთის დედაქალაქ ვარშავაში ევროპარლამენტის ქრისტიან-დემოკრატიული ფრაქციის საარჩევნო შერევა იყო, ევროპარლამენტში მომავალ არჩევნებთან დაკავშირებით, რომელსაც ხელმძღვანელობდა იტალიის პრემიერ-მინისტრი სილვიო ბერლუსკონი. გაუგებარია, თუ რა უნდოდა ამ საქმიან შეხვედრაზე სააკაშვილს, მაგრამ დაუპატიჟებელ სტუმარს არც ბერლუსკონი და არც არავინ არ შეხვდა.

სამაგიეროდ შერცხვენილი და დაბოლმლი მიშა რომში გაფრინდა ფენბურთში ევროპის ჩემპიონთა თასის ფინალზე დასასწრებად, მაგრამ სტადიონზე VIP ტრიბუნასთან, სადაც ბერლუსკონი და სარკოზი ისხდნენ, ახლოსაც არ მიუშვეს. გარკვეული დროის შემდეგ კი იგი ბარსელონაში ჩავიდა, რათა განთქმულ სტადიონზე ბურთი

გზიდი ალიყური ოპოზიხის

ჩემთვის ბევრად კომფორტული იქნებოდა, ოპოზიციის მიღწევის შემფასებელი ვყოფილიყავი, თუმცა ჩემი მხრიდან გაზაფხულის პროტესტისა და შეცდომების შესახებ საუბარი შეგიძლიათ ჩათვალთ გულწრფელ სურვილად, რომ მომავალ გაზაფხულზე მათ გამარჯვებას ველოდები, მაგრამ უნდა გითხრათ ისიც, რომ ამ მოცემულობიდან, სამწუხაროდ, ამ სურვილის ასრულების ვერც ერთ ნიშაპირობას ვერ ვხედავ!

არშემფარბი პროტესტი

ოპოზიციის უამრავი მცდელობის მიუხედავად, რომ გაზაფხულის მოვლენების შედეგად იანობაში დაარწმუნონ საზოგადოება, მაინც ისე შეფასდა, რომ ეს იყო არშემფარბი პროტესტი და გაუთვლელი და დაუგეგმავი პოლიტიკური აქცია, რომლის განვითარების სავარაუდო გეგმა პირადად მე ვერც ერთი ორგანიზატორი პოლიტიკური ძალის პოლიტიკურ არსენალში ვერ აღმოვაჩინე. გაზაფხულის აქციები იყო მოუზადებელი პროტესტი, რამაც გამოიწვია ის შედეგი, რაც ასეთ აქციებზე ლოგიკურად მოჰყვება ხოლმე.

დღეს ამ შეცდომებზე საუბარს ჩემთვის მხოლოდ ერთი მიზანი მიღწევისთვის აქვს აზრი, რომ ის აღარ განმეორდეს, რაც იყო! სხვა შემთხვევაში, საუბარი ნარსულზე მოსაწყენია და ხშირ შემთხვევაში — ძალიან უსიამოვნო როგორც მოსაუბრისთვის, ისე მსმენელისთვის.

ჩემი აზრით, გაზაფხულის პროტესტი არ შედგა არა იმიტომ, რომ მიხეილ სააკაშვილი და მისი გუნდი ძლიერი ან ოპოზიციისა სუსტი და უსუსური. ეს ასე არ არის — პირადად მე რამდენიმე ლიდერი მეგობრებს ოპოზიციის, რომლებიც სააკაშვილს დამაჯერებლად მოუგებს ნებისმიერ პოლიტიკურ ბრძოლას ნებისმიერ პოლიტიკურ მოედანზე. პროტესტი არ შედგა მხოლოდ იმიტომ, რომ ოპოზიციის ლიდერები ვერ შეთანხმდნენ საერთო სტრატეგიაზე, რომელიც ბოლომდე იქნებოდა გათვლილი თავისი დადებითი და უარყოფითი შედეგებით; გადაწყვეტენ ლიდერობისთვის ბრძოლას და ვერაფერი მოუხერხეს ამბიციებს; უარი არ თუ ვერ თქვენს ხელი სუფულებასთან ფარულ კონსულტაციებზე, რამაც იხიჩი სააკაშვილს უხერხულ მდგომარეობაში ჩააყენა, ვერ დარწმუნდნენ დემოკრატიული სამყარო, რატომ უნდა ჩაეხიჩი ცვლილებინათ სააკაშვილის ხელი სუფულება და სწორედ იმიტომ ჩაატარეს გაზაფხულის პროტესტის პოლიტიკური ცენტრი სააკაშვილის სასარგებლოდ. ქართველებისათვის უცხო არ არის და ამრიგად აქციებმა კიდევ ერთხელ დაგვარწმუნა იმაში, რომ ჩვენში გონიერებაზე მეტად ემოცია სჭარბობს და არასოდეს ვფიქრობთ შედეგზე. შეუიარაღებელი თვალთვალს კი შესაძლებელი იყო ის გაუთვალეობა ეჭვიანობა, რომელიც ლიდერებს ერთმანეთის მიმართ ჰქონდათ. და მთავარი, რაც აუცილებლად უნდა აღინიშნოს — პოლიტიკა არ არის სავაჭრო დაწესებულება ან თავისუფალი სივრცე ბიზნესისა და ფულის კეთებისთვის, იმიჯის ყიდვის ან შელახული იმიჯის აღდგენისთვის... ეს იყო უმნიშვნელოვანესი და, შეიძლება ითქვას, გამოუსწორებელი შეცდომა, რომელიც ოპოზიციამ დაუშვა.

იმის მიუხედავად, რომ ეს ძალიან მტკივნეული პროცესი იქნება, ოპოზიციამ ამ მიმართულებით სერიოზული თვითფილტრაცია უნდა გაიაროს. სხვა შემთხვევაში, მე ვხედავ მორიგი მარცხის საკმაოდ რეალურ საშიშროებას...
ბრძოლა მასშტაბის წინააღმდეგ
ოპოზიციის ბევრი ლიდერი კარგად იცნობს მიხეილ სააკაშვილს და კარგად იცის, რომ საუბარი მისი, როგორც ძლიერი პოლიტიკური ფიგურის შესახებ ისეთივე მითია, როგორც ბევრი მითი მისი სხვა თვისებებისა და ღირსებების შესახებ. მისი წარმატების ერთ-ერთი მთავარი მოტივი პარტეტენოლოგიების კარგად ცოდნაა, რასაც ოპოზიციამ ყველაზე უსუსური და ნამეტენიანი სტრატეგია დაუპირისპირა — ბრძოლა მასშტაბის წინააღმდეგ. სადაც არ არის, რომ პროპაგანდა და სახელისუფლო მანქანა მიზანმიმართულად და თანმიმდევრულად ახორციელებს საინფორმაციო ომს და ამისთვის ყველა ნაციონალურ არსს იყენებს (და არა მხოლოდ მათ), მაგრამ ერთა, რომ ამბიციური დამაჯერებელი რიგითი ჟურნალისტები არ არიან და, ოპოზიციის დამოკიდებულებიდან გამომდინარე, არა მხოლოდ ჟურნალისტებს, არამედ მთლიანად საზოგადოებას დარჩა შთაბეჭდილება, რომ ოპოზიციის ხელისუფლებაში მოსვლის შემთხვევაში მედიასივრცეზე ხელნაწი იხედავდნენ. ოპოზიციის ხელისუფლებაში მოსვლის შემთხვევაში მედიასივრცეზე ხელნაწი იხედავდნენ, როგორც ახლა, როგორც ახლა.

ვხედავ მორიგი მარცხის საკმაოდ რეალურ საშიშროებას...

ბრძოლა მასშტაბის წინააღმდეგ

ოპოზიციის ბევრი ლიდერი კარგად იცნობს მიხეილ სააკაშვილს და კარგად იცის, რომ საუბარი მისი, როგორც ძლიერი პოლიტიკური ფიგურის შესახებ ისეთივე მითია, როგორც ბევრი მითი მისი სხვა თვისებებისა და ღირსებების შესახებ. მისი წარმატების ერთ-ერთი მთავარი მოტივი პარტეტენოლოგიების კარგად ცოდნაა, რასაც ოპოზიციამ ყველაზე უსუსური და ნამეტენიანი სტრატეგია დაუპირისპირა — ბრძოლა მასშტაბის წინააღმდეგ. სადაც არ არის, რომ პროპაგანდა და სახელისუფლო მანქანა მიზანმიმართულად და თანმიმდევრულად ახორციელებს საინფორმაციო ომს და ამისთვის ყველა ნაციონალურ არსს იყენებს (და არა მხოლოდ მათ), მაგრამ ერთა, რომ ამბიციური დამაჯერებელი რიგითი ჟურნალისტები არ არიან და, ოპოზიციის დამოკიდებულებიდან გამომდინარე, არა მხოლოდ ჟურნალისტებს, არამედ მთლიანად საზოგადოებას დარჩა შთაბეჭდილება, რომ ოპოზიციის ხელისუფლებაში მოსვლის შემთხვევაში მედიასივრცეზე ხელნაწი იხედავდნენ. ოპოზიციის ხელისუფლებაში მოსვლის შემთხვევაში მედიასივრცეზე ხელნაწი იხედავდნენ, როგორც ახლა, როგორც ახლა.

ოპოზიციის ხელისუფლებაში მოსვლის შემთხვევაში მედიასივრცეზე ხელნაწი იხედავდნენ

ოპოზიციის ხელისუფლებაში მოსვლის შემთხვევაში მედიასივრცეზე ხელნაწი იხედავდნენ, როგორც ახლა, როგორც ახლა. პირადად მე, რომელიც არც ერთი ნაციონალური არსის ღირსებას არ ვიცავდი, დამრჩა შთაბეჭდილება, რომ ოპოზიციის იბრძოდა ჟურნალისტებისა და არა პროპაგანდისტული მანქანის წინააღმდეგ, ვინაიდან მისი დამოკიდებულებები და ქმედებები ამ მიმართულებით სწორედ ასეთი დასკვნების გამოტანის შესაძლებლობას იძლეოდა.

მთავარ საბიზნეს — მრის სულისმომკვამა

სამწუხაროდ, გადამწყვეტი მომენტში ოპოზიციის ლიდერებმა ვერ გაუძღეს მთავარ პოლიტიკურ გამოწვევას, ვერ ასწიეს გადაწყვეტილების მიღების ტვირთი და ბრძოლაში ჩართეს საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი. მათ ძალიან გაუთვლელი ნაბიჯი გადადგეს მაშინ, ვინაიდან ავტორიტარული რეჟიმის მთავარ სამიზნედ ერის სულიერი მამა აქციეს, მაშინ როცა ზუსტად იცინ, რამდენად ფართოა ამ ხელისუფლების ბინტური პროპაგანდის მასშტაბი. ეს იყო ძალიან სერიოზული ნაბიჯი უკან... რეალურად ილია მეორე ამ პროპაგანდისტული მანქანის წინაშე პირისპირ მარტო დარჩა.

მე ერთი ნუთითაც არ მეპარება ეჭვი იმაში, რომ ამ ხელისუფლებას არ ეყოფა ფანტაზია, წარმოიდგინოს, როგორ ვერ შეძლებს მართლმადიდებლური ეკლესიის, როგორც მთავარი ფასეულობისა და ყველაზე გავლენიანი ინსტიტუტის იმიჯის შელახვას საზოგადოებაში, ვინაიდან მართლმადიდებლობის ერთ-ერთი მთავარი ფუნდამენტია, რომელზეც ქართული სახელმწიფო დგას და ეს ბევრად მაღალი ღირებულებაა, ვიდრე სააკაშვილის ხელისუფლებას

და მის იდეოლოგიებს წარმოუდგენიათ, მაგრამ ფაქტია, რომ პატრიარქი დღემდე პროპაგანდისტული ომის მთავარ მოედანზე იბრძვის და ამბი ოპოზიციის როლი საკმაოდ მაღალია.

ამიტომ ახალი ოპოზიციური ტალღის აგორების დროს კარგი იქნება, თუ გაითვალისწინებენ, რომ პოლიტიკურ მოედანზე ერის სულიერი მამის ბრძოლის ადგილი არ არის და დაუტოვებ უწინდელს იმის მანსი, რომ უიმედოდ დარჩენილი ხალხის მდგომარეობაზე და ყველაზე მნიშვნელოვან ღირებულებაზე — ერის სულიერებაზე იბრუნოს, რაც ჩვენს ქვეყანას ახლა ძალიან სჭირდება, რადგან ხალხმა უამრავი რამ გადაიტანა, მომავლის რწმენა დაკარგა და ბევრი შიდა და გარე საფრთხის წინაშე დადგა. ყველა კარგად ვიცით, რაც მოსალოდნელია და რომ საფრთხე საკმაოდ რეალურია....

ოპოზიციის ხელისუფლებაში მოსვლის შემთხვევაში მედიასივრცეზე ხელნაწი იხედავდნენ

ხშირად გამიგონია, რომ ოპოზიციის ხელისუფლებაში მოსვლის შემთხვევაში მედიასივრცეზე ხელნაწი იხედავდნენ, როგორც ახლა, როგორც ახლა. პირადად მე, რომელიც არც ერთი ნაციონალური არსის ღირსებას არ ვიცავდი, დამრჩა შთაბეჭდილება, რომ ოპოზიციის იბრძოდა ჟურნალისტებისა და არა პროპაგანდისტული მანქანის წინააღმდეგ, ვინაიდან მისი დამოკიდებულებები და ქმედებები ამ მიმართულებით სწორედ ასეთი დასკვნების გამოტანის შესაძლებლობას იძლეოდა.

საქმე ისაა, რომ ამ გამოწვევისთვის ხალხი მზად იყო, ოპოზიციის ლიდერები კი — არა. რასაც ამ ხალხის წინააღმდეგა შევიწროვება, ცემა-ტყევა, დაპატიმრება და ათასი უბედურება მოჰყვება. სწორედ ამიტომ ამ ხალხმა მათი იმედი დაკარგა და ზურგი აქცია. რას ემართლებიან ადამიანებს, რომლებსაც სააკაშვილის ავტორიტარული რეჟიმი ებრძვის და ოპოზიციის მათ დაცვას ვერ ახერხებს?! მე მაინტერესებს, რამდენი უკანონოდ დაპატიმრებული ადამიანის ციხიდან დახსნა შეძლო ოპოზიციის და რატომ არ მართავენ თუნდაც ყოველდღიურად საპროტესტო აქციებს საპატიმროებთან?! ვინ მისცა მათ უფლება, ადამიანები, რომლებიც გაპყვინდნენ და გვერდით დაუდგნენ, ციხეებში დატოვონ და ისე გადააწყვენ პოლიტიკურ ვაჭრობას, რომ ამ ადამიანების ბედი გა-

დაავიწყდათ?! მინდა შეგახსენებო, რომ ყველა ცივილიზებული საზოგადოებას აქვს ადამიანი და მისი უფლებები. ამის გაცნობიერებისა და მათი დაცვის გარეშე შეუძლებელია, ნორმალური ქვეყანა შექმნას.

მე ხშირად ვხედავ ადამიანებს და საკმაოდ დამაჯერებლად შემიძლია თქმა, რომ ხალხი ახლაც მზად არის, მორიგი პროტესტისა და სააკაშვილის რეჟიმის შესაცვლელად. ვიცი და დარწმუნებული ვარ, რომ ხალხი ამჯერადაც გაპყვება ოპოზიციას, მაგრამ არანაკლებად ვარ დარწმუნებული, რომ — უკანასკნელად, რადგან ეს ერი (და ოპოზიციის ლიდერებმა ეს იციან ამ ერის ბიოგრაფიიდან), ამდენ უქმად გახარჯულ ემოციას არავის პატიობს და ეს ემოცია ბუმბულივით შემობრუნდება.

სასურველია, რომ მომავალი პოლიტიკური ნაბიჯები გათვლილად და თანმიმდევრულად გადადგან, ვინაიდან სხვა შემთხვევაში ოპოზიციის დღევანდელი ლიდერების ელოდება დამსახურებული მარში ხარსულისკენ...
ხალხი სააკაშვილის რეჟიმის წინააღმდეგ საბრძოლველად მაინც წავა და თუ ოპოზიციის ლიდერები საბოლოოდ დაკარგავენ მათი ნდობის მანდატს, ეს ხალხი ამ ნაბიჯს მათ გარეშე გადადგამს ან მათ ადგილს სხვები დაიკავენ.

ამდენად, ოპოზიციამ ხალხს უნდა მისცეს მანსი, რომ გამარჯვონ უკანონობასთან და უსამართლობასთან ბრძოლაში, დიქტატურისა და ავტორიტარიზმის წინააღმდეგ ბრძოლაში და დაეხმარონ, რომ შექმნან უკეთესი მომავალი. ხალხი ამ ბრძოლისთვის მზად არის და, როგორც უკვე თქვეი, ამ ბრძოლაში წავა ან ოპოზიციისათან ერთად, ან მარტო და ან დღევანდელი ოპოზიციის ლიდერების ადგილს სხვები დაიკავენ.

საკმაშვილი და მისი მომარტობა

საკმაშვილისა და მისი ხელისუფლების იდეოლოგიებმა სრულიად მარტივი ლოზუნებით შექმნეს მორიგი მითი — „მთა მაგარია“, „ვინო მაგარია“, რასაც საფუძველი ოპოზიციამაც გაუმაგრა წარუმატებელი და გაუთვლელი პოლიტიკური ქმედებებით. არადა, მიზა მაგარი არ არის და ჩვენ ყველამ კარგად ვნახეთ, როგორ იქცეოდა დამარცხებული მთავარსარდალი სხვისი პროვოცირებით დასჯებულ სულელურ და სამარცხვინო ომში.

მიზა, რა თქმა უნდა, არ არის მაგარი და მას ბევრად მეტი პრობლემა აქვს, ვიდრე ოპოზიციას; ის ხარჯავს უამრავ ადამიანურ, ფინანსურ და პირად რესურსს, რომ ქვეყანაში შექმნილი პრობლემები გადაფაროს და ხელისუფლებაში

ყოფნა ამით გაიხანგრძლივოს.

არც ვანო მერაბიშვილია ძლიერი მინისტრი. ამ ადამიანებმა სისტემები მოირგეს და გახდნენ ძლიერები... მერაბიშვილის ადგილზე თუა თუთბერიძე კი წარმატებული მინისტრი იქნებოდა!

გადახედეთ სააკაშვილის სახელისუფლო ვერტიკალს — იქ სრული ინტელექტუალური სიღატაკაა. გარდა ამისა, თუ კარგად დააკვირდებით ამ ადამიანების ქმედებს და პოლიტიკურ სვლებს, ძალიან ადვილად გამოიტანთ დასკვნებს, რომ სააკაშვილი და მისი ხელი სუფულება უკვე გუშინდელი დღეა — ქვეყანა ახლა ახალი გამოწვევების წინაშე დგას და მას ახალი სისხლი სჭირდება. რომ ჯერ კიდევ არის მანსი, მან კავკასიის რეგიონში რთულად, მაგრამ მაინც დაიბრუნოს საკუთარი ფუნქცია. სააკაშვილის ხელისუფლებას ამ ახალ გამოწვევებთან შეჭიდების რესურსი არ აქვს.

თავის დროზე ზურაბ ჟვანიამ ყველაზე მაღალი ტრიბუნა ყველაზე ზუსტი მესიჟის გაგზავნისთვის გამოიყენა — „მე ვარ ქართველი, მასშხადამე ვარ ევროპელი“ და ევროპამ ეს გაგზავნილი გაიგო. მეჩვენება, რომ ევროპა და დემოკრატიული სამყარო დღევანდელი ქართული ოპოზიციისგან ახალ პოლიტიკურ მესიჯს ითხოვენ და ეს მესიჯები, ოღონდ სწორი და ზუსტი მესიჯები, ოპოზიციამ უნდა გააგზავნოს, რაც, ჩემი აზრით, დემოკრატიული სამყაროს მისკენ შემობრუნება ბევრად არის დამოკიდებული.

ახალი ტალღის დასაწყისთან

ძალიან შორს ვარ იმ აზრისგან, რომ ბრძოლა არ უნდა გაგრძელდეს. პირიქით, იმედი მაქვს და ეს გზა არის ახლარჯვების გზა, რადგან ეს სიმართლის გზაა და არც ერთი დიდი საქმე სიმართლის გარეშე არ გამოდის. გამარჯვებისა და სიმართლის გზა კი გადის იქ, სადაც ერი დგას. ერი დღეს ჯერ კიდევ ოპოზიციის გვერდით დგას. ეს არის ღირსეული ბრძოლა და მე, როგორც რიგითი ქართველი, მოვუწოდებ ოპოზიციის ლიდერებს: თუ ვინმეს ეჭვი გეპარებათ, რომ ღირსეულ ბრძოლაში, გარკვეული გარემოებების გათვალისწინებით, მათ შორის ადამიანური სისუსტეების გათვალისწინებით, არ არის თქვენი ადგილი, მაშინ შეეცადეთ, დადგეთ საკუთარ თავზე და ამბიციებზე მაღლა, თავი დაანებოთ იმ იდეას, რომელსაც ერის ღირსებას ადღევნა ჰქვია და მის ცხეთ შესაძლებლობა იმ ადამიანებს, ვისაც ეს შეუძლია და ვისაც ეს თქვენზე უკეთესად გამოსდის ან გამოუყვება.

„შეარბალება“

როდესაც ვაფასებდი აპრილის აქციების შეცდომებს და შედეგებს, ერთი ძირითადი აზრი მიტრიალებდა თავში: ამ პოლიტიკურ ბრძოლას არ ჰყავდა ჭკვიანი მთავარსარდალი და ვინც ამას იჩემებდა, უზარალოდ არ აღმოჩნდა მზად ამ დონის გამოწვევისთვის. ამიტომ, მიმანია, რომ, თუ ოპოზიციის უნდა მოიგოს მორიგი და გადამწყვეტი რაუნდი, უნდა შეეცადოს მთავარსარდალი და პოლიტიკურ დაფაზე უფრო ძლიერი პოლიტიკური ფიგურები წამოსწიონ წინ. ასეთი ადამიანები არიან ოპოზიციონერთა შორის...

პოლიტიკური დუელის მოგებისთვის პატრიოტიზმი და სამშობლოს სიყვარული მთავარი, მაგრამ გადამწყვეტი ფასეულობა არ არის. ყველა დარწმუნდა, რომ პოლიტიკა ტყინების ბრძოლა და მას ჭკვიანი ადამიანები იყვნენ. ამიტომ ოპოზიციის ერთადერთი არჩევანი აქვს — ახალი ტალღის შესტად გათვლილი სტრატეგიით დაწყება...

და კიდევ, ახალი ტალღის დაწყებამდე გასათვალისწინებელი და კარგად შესასწავლია ერის ბიოგრაფია. საქართველოს ბიოგრაფია არ იტყუება... ოპოზიციამ უნდა გააცნობიეროს, სად გადის ერის თავმოყვარეობის ზღვარი და შეეცადოს ობიექტურ შეფასებას, რამდენად არის მზად, ღირსეულ ბრძოლაში იყვნენ ის რჩეულები, რომელმაც ისტორიის ეს მონაკვეთი უნდა შექმნას.

არჩევნებზე წასვლა და რადიკალიზმი, ანუ დიალოგისა და საპროტესტო აქციების გზები ერთმანეთს ხელს არ უშლის პოლიტიკურ ბრძოლაში. მთავარია, ერთიც და მეორეც შედეგზე ორიენტირებული და გათვალისწინებული პოლიტიკური გარემოს მხოლოდ გააჯანსაღებს.

და კიდევ, ოპოზიციის ლიდერები ისე წავიდნენ და მოანყვეს 9 აპრილი, არ იცოდნენ, რა იქნებოდა 10 აპრილი, 25 აპრილი თუ 9 მაისი და ამიტომაც დასრულდა ყველაფერი ისე, როგორც დასრულდა. არჩევნებამდე ბევრი დრო არ დარჩა. არჩევნებისა და რადიკალიზმის გზას ვინც აირჩევს, იქნებ, ჯერ გათვალისწინოს, როგორ უნდა მოქცეს არჩევნების მეორე, მეთრე და მეოცე დღეს, როგორც გამარჯვების, ისე დამარცხების შემთხვევაში. ადამიანის ბუნებაც გასათვალისწინებელია — სუსტს ყოველთვის ურჩევნია ძლიერი და ნუ ჩადგებიან დაჩაგრულის მდგომარეობაში...

ამ ნერიილში ჩემი, როგორც ოპოზიციის ერთ-ერთი მხარდამჭერის მოსაზრებები წარმოგიდგინეთ. ეს ბრძოლა მხოლოდ ოპოზიციის ბრძოლა არ არის და მოგვეცით მანსი, რომ თავისუფალი და დემოკრატიული ქვეყნის შექმნაში ჩვენ ჩვენი როლი შევასრულოთ!

ჩაპიდა, იქაქანს, ბაიბარჯა?! შობა ვანდალუკებმა მხარი აუბეს და თბილისის საკონცერტო დარბაზის (ფილარმონიის) სკვერში მდგარი გოგი ცაბაძის ძეგლი შეურაცხვეს — წითელი მარმარილოს ფილები ააგლიჯეს პიედესტალს.

მივიდა მუშამედი მთასთან. რა მოგება ნახა? რატომ მივიდა საერთოდ და რა აუცილებლობა იყო? ამაზე აღმოსავლური ანდაზა დუმს. უეჭველი მხოლოდ ისაა, რომ მისვლასაც და მიუსვლელობასაც ერთი ფასი ჰქონდა, ანუ — არავითარი. ჩავიდა დეკემბრის მინურულს კოპენჰაგენში გაეროს ეკოლოგიურ კონფერენციაზე პატივცემული მიხეილი. სიტყვითაც გამოვიდა, მაგრამ ამისი სიტყვა რას უშველიდა, როცა, ჯერ ერთი, თბამამ და მედვედევამ, სათქმელი უკვე თქვეს. მეორეც, ამ კონფერენციის დაწყებამდეც ცნობილი იყო, რომ „კაპიტალიზმის ზვიგენებს“ პირიდან ლუკმას ვერავინ გააგდებინებდა და ჩვენი პლანეტა გლობალური დაბობის პრობლემების წინაშე უნდებურად უსუსური დარჩებოდა.

დანის პრემიერ-მინისტრის — ლარს რასმუსენის ტიტანური მცდელობის მიუხედავად, რომელმაც 26 ქვეყნის ლიდერი „ღამის სხდომაზე“ შეკრიბა კომპრომისის მიღწევის მიზნით, მსოფლიო ტემპერატურის 3 გრადუსით დაბობის აღმკვეთი გადაწყვეტილება ვერა და ვერ მიიღეს.

ვერ შეთანხმდნენ: სრული კრაზი კეთილგანზრახვათა და ამო მცდელობა ათიათასობით ანტიგლობალისტისა, რაიმე შეესმინათ ძლიერათვის ამა ქვეყნისა. ან როგორ უნდა მიენდინათ ხმა, როცა, როგორც „ვანოს შოუს“ საახალწლო პროგრამის წამყვანებმა სიცილ-კისკისით გვაცნობეს, კოპენჰაგენში გამართული საპროტესტო აქციის მონაწილეთაგან დანის პოლიციამ „ცხენ-კაცისა დადგა გორი“, პირნიდან დაშალა და დაარბია. ამ ინფორმაციამ გული აუჩუყა „რუსთავი 2“-ის ეთერისთვის პროფესიულად მცდელობის, თავი გამოიჩინა წარჩინებული აუდიტორიის წინაშე.

ფილარმონიის ძეგლი

ბაზრობა პარლამენტის წინ

ლუსტრირებული პროსპექტი

ჩვენც ვიცინეთ, ვიცინეთ, მოკვდით სიცილით!

კოპენჰაგენის სამიტზე საქართველოს წარმომადგენლის გამოსვლა ძალიან ჰგავდა შტატგარეშე პროინციული აგიტატორის გულმოდგინე მცდელობას, თავი გამოიჩინა წარჩინებული აუდიტორიის წინაშე.

სასურველი ეფექტი ვერ მოახდინა.

ვერც მოახდენდა, რადგან, ექსპერტების მტკიცებით, კონფერენციის უმაღლესი დონის მონაწილენი თვით თავიანთ ენერჯის ბურჯინოს ოქროს გასაღების დასაკუთრებას უფრო ახმარდნენ, ვიდრე ოქროს შუალედის მოძებნას პრობლემების საერთო ძალისხმევით გადასაწყვეტად.

ეს ერთი და მეორე: გაველნას ვერ მოახდენდა იმიტომაც, რომ, როგორც პრეზიდენტის პრესსპიკერმა განგვიმარტა, სააკაშვილმა კოპენჰაგენური მივლინება შეწყვიტა ქუთაისში დატრიალებული ტრაგედიის გამო.

შენწყვიტა, თორემ... თორემ კონფერენცია წინა დღის დამთავრებული იყო, ხოლო ეს სიტუაციური ახდა უბრალოდ ამათი ლოგიკა. ლოგიკა, რომელიც „მეც ნაირ-ნაზირობაშია“ დამარხულია: ძალადმაცხოვნობაც ჰქვია. სწავლით — უარესი, რის დაბეჭდვასაც ჩვენი გაზეთი არ იკადრებს. მოკლედ, უსაქმო საქმეში თავის გამორჩენის სურვილია, კონფერენციით თუ „დავკონკრეტდებით“ — ნაყვაა წყლის, რომელიც პოლუსებზე ყინულის დნობის შედეგად ან მთლიანად წაგვლეკავს ან გააუდაბურებს წამყვანი ქვეყნების ლაჯებში ამოღებულ ამ ჩვენს პლანეტას.

უარყოფითი შედეგიც შედეგია და ამ შედეგის დადგომის დროს ისიც იქ იყო — მსოფლიო ლიდერების გვერდით — ესაა მთავარი და გადამწყვეტი სახელის გასაგებებად.

დეგია და ამ შედეგის დადგომის დროს ისიც იქ იყო — მსოფლიო ლიდერების გვერდით — ესაა მთავარი და გადამწყვეტი სახელის გასაგებებად.

ამიტომ მივიდა მუშამედი მთასთან და ალაღინმა ცნობილი საამისოდ გამოიყენა შარშანდელი ბოლო მოგზაურობა ევროპაში.

ზოგის ლაპარაკი ბამბასავით ჩხრიალებს, ზოგი გული-სტიკვილით ნათქვამი სიტყვა კი ისე მიაქვს ქარსა და ნიავს, როგორც პროფესიონალების გაფრთხილება — ვერის ხეობას ხელს ნუ ახლებთო! ეტყობა, უკულმა ბრუნავს დედამინა: ქართულმა ინდუსტრიამ მაინც და მაინც აქ მოაწყოს საკუთარ შესაძლებლობათა გამოყენება — პოტენციის დღესასწაული.

ჯადოსნური პიარის ლამპარი — პრეზიდენტის რეიტინგის პროცენტები სრული არარაობიდან 61 თუ 71 პროცენტამდე ავირდა. ეს სასიხარულო ცნობა გაავრცელა უცხოურმა ენდიაიმ (თუ არ მშობებ), რომელიც საზოგადოებრივი აზრის შესწავლით არის დაკავებული და რომლის კლიენტიცაა მმართველი პარტია თავისი საკანონმდებლო, აღმასრულებელი და სასამართლო ხელისუფლებით.

კონცერტი მართლაც კარგი იყო, მაგრამ ცოტა არითმეტიკაში გაგვჭედა: რამდენი კაცი უნდა ჩასულიყო „სამხრეთის დედაქალაქში“ ამ კონცერტის სანახავად, თითოეულს რამდენი ათასი ლარი უნდა დაეხარჯა, რომ გადაეფარა ის 2,5 მილიონი, რამდენიც თურმე ეს კონცერტი დაუჯდა ხელისუფლებას?

გადაფარა კი არა, 80 მილიონზე მეტი შემოვიდაო. გაკეთდა ბათუმი და ავისო სახელმწიფო ხაზინა!

რომელი ნავთობის სარეზერვუარი და რომელი ინდუსტრიული ზუმი? კონცერტების გამართვა ყოფილა ქვეყნისთვის ძალისა და ძლიერების მიმცემი, უპირველესი გზა და საშუალება.

ლარიბების „დამშრალმა ბედის წყარომ“ მაინც და მაინც ბათუმი ამოხეთქა! გიხაროდნ და ევრიკა! დახედეთ კალენდარს: წითლად აღნიშნული რამდენი საზეიმო თარიღია მთელი წლის განმავლობაში! ყველა ამ ზეიმზე თითო ასეთი კონცერტი რომ გავმართოთ, რამდენჯერ 80 მილიონი ლარი შემოგვივა?

მარტო ბათუმი თუ შემოვიფარგლებით — სიღნაღში, ბაკურიანში, ფოთში, თელავში, ქუთაისში, გორში, თბილისში, ზემო ხოდაშენში და ასე შემდეგ მოვანყოთ ასეთი კონცერტები და გაამრავლოთ 80 მილიონი ამ დასახლებული პუნქტების რაოდენობაზე... აჟშენდით!... ან გავტყუებენ.

ტყუილი ის იყო, ბათუმის კონცერტის კომენტატორმა (პირველად საქართველოში) — დედა დაიფიცა, ტაბიკები რომ ამტვრია და გამოგვიცხადა: — ბათუმი ერთადერთი ევროპული ქალაქია საქართველოში! ეტყობა, თბილისზე გაბრაზებულ მიხეილ სააკაშვილს დედო ტყუაპად და ქალამის ძირად.

მართალია, შემდეგ ცოტა დაუნია „ფითილს“ და თქვა, რომ ბათუმი თანდათან უახლოვდება ევროპული ქალაქების დონეს, მაგრამ ასეთმა უკანდახევამ უკვე აღარაფერი შეცვალა.

მაცო! ვინც გინდა იყო მანდ — ჟურნალისტი თუ მუსიკათმცოდნე, კრიტიკოსი თუ ვარსკვლავთმრიცხველი, გინდაც ყველაფერი ერთად ალებული (როგორც გავვეცანო), კარგად დაიხსომე: ასეთი ტყუილის ხელით ტარების უფლება საქართველოში

მხოლოდ ერთ კაცს აქვს. დროზე მოქაჩე ალვირი, ბიძია, თორემ ეგ შენი „პირველად საქართველოში“ შეიძლება უკანასკნელი აღმოჩნდეს.

ალმონენა ქუთაისში თქვი — სამარცხვინო და თავის მომჭრელი, როცა საახალწლო ტელესიუჟეტის ორი მონაწილე მამაკაცი სიხარულით ისეთი აცეტებული იყო და ისეთი ალტაცებული მონდომებით ხტებოდა საკუთარი კანიდან, თითქოს ორიოდ კვირის წინათ შემზარავი ტრაგედია აქ კი არ დატრიალდა, არამედ ავღანეთის მიყრუებულ ყიშლაღში, სადაც პაკისტანის საზღვრის ახლოს ან ერავის ქურთისტანში.

ცინიზმის ასეთი დემონსტრირების მომსწრეს ვილას გაუეკვირდება, რომ ქუთაისში „დიდების მემორიალის“ დამამზობელ მძლეთამძლე გოლიათებს ბარბაროსების ნა-

შობა ვანდალუკებმა მხარი აუბეს და თბილისის საკონცერტო დარბაზის (ფილარმონიის) სკვერში მდგარი გოგი ცაბაძის ძეგლი შეურაცხვეს — წითელი მარმარილოს ფილები ააგლიჯეს პიედესტალს.

რომელი „საბჭოთა სიმბოლიკის“ მატარებელი იყო სახელოვანი კომპოზიტორისადმი ხალხის სიყვარულისა და პატივისცემის მიგების ეს მოკრძალებული ძეგლი?! ხოლო ხალხის გაჭირვებისა და სიდუხჭირის მატერიალური განსახიერება — ბაზრობა — როდიდან იქცა საახალწლო დღესასწაულის ისეთივე ნიშანი, როგორც ნაძვისხე და ჩიჩილაკია?! თანაც ისეთი აუცილებელი და უპირველესი, რომ პარლამენტის წინ აღმართული მწვანე სტაფილოს, რომელიც ნაძვისხეს უნდა ნიშნავდეს, გარშემო გაემართათ და გამოეჩინათ?

ხომ არ არის ეს მინიბაზრობა საპროტესტო აქციების ახალი ფორმა და რეინკარნაცია სიღარიბის გარეშე აყვავებული საქართველოში? * * *

თენდებოდა 2010 წლის 1 იანვარი. ამ დილაადრინ რუსთაველის ძეგლთან ერთადერთი მათხოვარი იჯდა — ჭალარა თმანვერიანი ხანდაზმული კაცი.

არც თეთრჩაბალახიანი თოვლის პაპა, არც წითელჩაჩიანი ლაპლანდიელი სანტა: 2010 წლის პირველი მათხოვარი.

არც საჩუქრებს არიგებდა, არც მოწყალებას ითხოვდა.

იჯდა როგორც სინდისის შესვენება უსიცხვილო ბანერების ფონზე — „მე მიყვარს თბილისი“.

მაღე პატარა მათხოვრები ჩაენაცვლებიან — ბოშათა ბავშვები, ხურდების გამოძალვის დიდოსტატები. ნაშუადღევს, ფულს რომ დააგროვებენ, რუსთაველის ძეგლის საფეხურებზე ჩამოჯდებიან და გააბოლებენ...

ლუსტრირებული რუსთაველის პროსპექტის მინისქვეშა გასასვლელები და ყველა კუთხე-კუნჭული ნუზანდელი საახალწლო სანახაობის შემდეგ უფასო საზოგადოებრივი საპროფარემოების სურნელით ისე ყარდა, როგორც ევროპული მასკულტურის თბილისური უნიჭო ვარიაციები.

აქედან თუ აქვს რაიმე შემოსავალი ხალისუფლებას?! არაფა სანაგლია

მასშტაბური შიშების კოლიგონი ვერის ხეობაში

კალიგულას სასახლელი ვნებანი

მას შემდეგ, რაც ე. წ. ქართულმა ოპოზიციამ ასევე ე. წ. საქართველოს პრეზიდენტ სააკაშვილს ტახტზე კომფორტული მოკალათების ვადები შეგნებულად გაუხანგრძლივა და სანაცვლოდ საკუთარი კომფორტული გარემოც მნიშვნელოვნად გაიუმჯობესა, საქართველოში ბევრი არაფერი შეცვლილა, თუ არ ჩავთვლით რამზატ კადიროვის წინასახალწლო ღია მუქარას ჩვენი ქვეყნის მისამართით: „საქართველო და უკრაინა რუსეთის სტაბილურობას ხელს უშლიან და ნერტილი უნდა დაეხვას მათ თავნებობას“.

მნიშვნელოვანი იყო, აგრეთვე, რუსეთის „დუმის“ მიერ მიღებული კანონი, რომლის მიხედვითაც რუსულ სპეცსამსახურებს უფლება ეძლევათ პლანეტის ნებისმიერ ნერტილში თავისი მოქალაქეების დასაცავად ანტიტერორისტული მოქმედებების განხორციელებისა და იქ საკუთარი გავლენის გაფართოებისა!

ჭკვიანი ადამიანი, მითუმეტეს ხელისუფლება, ამ ყოველივეს შემდეგ უთუოდ დაფიქრდებოდა, მაგრამ ჩვენთან ყველაფრის ფეხებზე დაკიდების ეროვნულმა სენმა ისე იმძლავრა, ვერანაირი ვაქცინა ვეღარ გვიშველის, თუ, რა თქმა უნდა, ასევე „ეროვნული აზრზე მოსვლის“ გზას სასწრაფოდ არ დავადგებით, რათა გადავრჩეთ!

ახალმა წელმა საქართველოში, კერძოდ კი თბილისში, „ლუსტრაციის“ პროსპექტსა და აჭარის დედაქალაქის ბულვარის მიმდებარე ტერიტორიაზე ჭრულა-ჭრულა ფერებით, ათასგვარი „დასაკიდებისა“ თუ უკვე „დაკიდულების“ თანხლებით შემოაბიჯა...

რჩებოდით კაცობრიობის ისტორიაში! მოგხსენებათ, ქვეყნის მთავარი ლორმუცელა, წუწი და გაუმაძღარი, წარსულში მტვერ და სირცხვილნაჭამი მიხეილ სააკაშვილი საახალწლო ვნებების დასაკმაყოფილებლად ისევ ბათუმს ეწვია! ოღონდაც შარშანდელისგან განსხვავებით ფიზიკურად, პოლიტიკურად და ფინანსურად უფრო მომდგრებული, რათა დამტკბარიყო საოპერო მუსიკის ჯადოსნური ჟღერადობით და მავანთათვის თვალები დაებრმავებინა: „შემომხედეთ, ასლანისგან განსხვავებით, მე „გრანდები“ ჩამომყავს და თქვენი „აბესალომი, რადა-მესი, ამნერისი“ და მითუმეტეს ის საცოდავი აჭარული კაპელა ამ ყველაფერთან რა მოსატანიანო! საახალწლო გრანდიოზული ზვიმის მეტი მასშტაბებისთვის არც მეზობელი აზერბაიჯანისა და სომხეთის რესპუბლიკებში იაფფასიანი (სპეციალური მითითებით დანერგული ფასების) საგზურების დაგზავნა დაავინყდა და წელს ბათუმში ბათუმელებმა „გაგანია ზამთარში“ იმდენი ჩამოსული მეზობელი „გაიხარეს“, ენა ვერ იტყვის!

გართობა და ჭამა-სმა რომ ძვირადღირებული სიამოვნებაა, ყველას კარგად მოგვეხსენება, მაგრამ მიშკო რის მიშკოა, საჭირად თანხების აკუმულირება ამჯერადაც ვერ მოხერხებინა? ბათუმში სადღესასწაულო დღეებში ნაცემოდრობისგან ვინც „პურის ფულს“ მოულობს და ვინც „ჯიგარი“ კიდევ შერჩენილი აქვს, ყველა იქ ჩავიდა და როგორც ერთ ფილმშია: გამიცლივე ერთ აჭარულ ადგილებს პრობლემაც მოიხსნა!

როგორ „შუქლია“ 80 წლის ანგისელ პენსიონერ ქალბატონს ათას სამასი კილოვანის მოხმარება, ხოლო მისი სახლის გვერდით განთავსებული საწარმოს კი — 54-60 კილოვანის გახარჯვა!

„ეგენი ამონყვენ, საომარ მდგომარეობაში მყოფი, ტერიტორიულად კარგული ქვეყანა, ამდენი ახალგაზრდის მინაში ჩამგდები ხელისუფლება, ამდენი დევნილისა და მშვიდის შემხედვარე ქვეყანა განა ასეთი ფუფუნების უფლებას უნდა აძლევდეს თავს? ბათუმში თქვენ — ხოსე კარერასს 5 მილიონი გაუფუხადეს; სურგულაძეს, ნიჟარაძესა და ვილაძეს კიდევ ნახევარ-ნახევარი მილიონი დაეირვებიათ გაჭირვებული ხალხისთვის რამე, აღარ რცხვენიათ ბოლოს და ბოლოს? ოპერას გვახარბებენ ბათუმელებს, ჩემი ორინა? რავე, არ გახსოვს ობრაზცოვა, მაგომავი, როსტ-

როპოიჩი და კიდო ვილაძეები რომ ჩამოჰყავდა ბაბუს? ყველა ოჯახში წინასახალწლოდ რაცხას არიგებდა ასლანი ფული არ ჭირდა და ახლა შეხედე „კოფეზე“ დაპატიჟება როგორ გვიჭირს აქაურებს სტუმრის, ესაა საქმე? ქობულეთი თლად მოსპეს, მინების გაყიდვის მეტი არაფერი იცის იქაურმა გამგებელმა! თავის ეზოში ბალახიც კი განათებული აქვს და თავის ორლობში მისასვლელი გზა

კიდო, ვითომ მეც თქვენნაირად ვიტანჯებო, — ატალახებულ-აოხრებულნი ბადენებს არანაირი წრე, დარბაზი და კულტურის სახლი აღარ დაუტიეს! დაშალეს და გაყიდეს ყველაფერი, ერთი ცეკვის წრე დარჩა და იგიც ისეთ შენობაშია, როდის ჩამოინგრევა, არავინ იცის! იგიც გაყიდულია, მაგრამ, ვიდრე მეპატრონე ხარაზი რემონტს დეინყებს, შეხიზნული ჰყავს მასწავლებელი და 100 ლარს ქირასაც ახდევინებს! ნეტავ, ისეთი ქობორბალა ამოვარდებოდეს, მაგათი ლუსტრები და ვარსკვლავ-ნადვის ხეები ერთიანად მოსპოს! — მეკითხება ჩემი ძველი ნაცნობი და თან მიყვება წინა დამეს რუსთაველის ქუჩაზე ინტურისტიდან დაცვისგან გამოქცეულ „დაცენტილ“ პრეზიდენტს, ვილაძე უბედურმა მძღოლმა მანქანა თედოსთან როგორ დაუმხურუჭა და სიკვდილისგან როგორ იხსნა! მეორედ დღეს საკუთარი თვალით ვნახე, ორი სასწრაფო დახმარების მანქანა ბობოყვათის სამთავრობო რეზიდენციაში როგორ შევარდა და დავრწმუნდი, რომ ჩემი მეგობრის გუშინდელ მონათხრობსა და ნანახს, სიმართლესთან ბევრი რამ აკავშირებდა! რადგან ჩვენი გაზეთი და არასამთავრობო ორგანიზაცია „ისტორიული მემკვიდრეობა“ მიხეილ სააკაშვილის ვაჟის — ნიკოლოზის დაბადების დღეს, ანუ 19 დეკემბერს დაარბიეს და ერთიანად დალესეს, რამდენიმე საათის შემდეგ კი მას ქუთაისში „დიდების მემორიალიც“ ზედ მიაცილეს. უამრავი ინფორმაცია გამოუქვეყნებული დაგვრჩა, მაგრამ გვირდებოდა, მისხალ-მისხალ მოკითხვობით ხელისუფლების მიერ წინასახალწლოდ ჩადენილ ცოდვებზე!

ირინე ბოროსაჟილი

შემოაბიჯა ჯუზეპე ვერდის, პუჩინის, ნკრიალამეილის, ლექსენის, ზუმბასა და მრავალთა თანხლებით, მაგრამ „ხო, ხო, ხო“ — ს მობუბუნე ამერიკელი თუ ლაბლანდიელი სანტა კლაუსის გარეშე ლხინი როგორ შეიძლება?! ამიტომაც ცისფერი ირმებით, ცისფერი ფიფქებით შემკული ცისმინილი ჩამოგვიყვანეს კიდევ და ახლა მთაწმინდის პარკიდან ჩვენს მოკრძალებულ, საცოდავად მომზირად თოვლის პაპასთან ერთად „ჰეფი ნიუ იარს“, „ჯინგლ ბელ, ჯინგლ ბელს“ გვიმღერის, აქოდა: „ერთნი ვართ სისხლით, ხორციით, ნატოით და ათასი სხვა გარემოებისა თუ გაუგებრობის მიუხედავად!“

„ბრაუო“, „ბრაუო“ და კიდევ ერთხელ „ბრაუო“ საქართველოში ასეთი „მაღალი კლასის“, ასეთი „დახვეწილი“, ასეთი ძვირადღირებული და ასეთი მასშტაბური ტაკიმასხარობის გამართვის გამო! ვერაფერს იტყვი, ყველაფერი ბლომად იყო — ინდაური, გოჭი, ქათამი, გოზინაყი, ხოსე კარერასი, ნინო სურგულაძე, ქეთი ჯაჭარაძე და თაფლაკვერი... მიუხედავად მსოფლიო კრიზისისა, დაკარგული ტერიტორიებისა, მინაში ბულდოზერებით ჩაყრილი ქართველი გოგო-ბიჭებისა და საქათმეებში მცხოვრები დევნილებისა! აბა, მითხარით, ყოველივე ამის შემდეგ ჩვენზე „ბედნიერი“ ვინაა? უნდა, არა და ვერც ვერასოდეს მოესწრება კაცობრიობა, რადგან ღმერთი ჭკუას როცა არიგებდა, ჩვენ, სავარაუდოდ, მუცლებში ამოყოფოდა ვიყავით გართული და მცირედოზით, ალბათ, იმაზეც ვფიქრობდით, ნუგვარი უხვად მიღების შემდგომ მონების ბუნებრივ პროცედურას პრობლემები ხომ არ შეექმნებოდა უმოქმედობის გამო და „მუცელს გადაყოფილების“ სახელით ხომ არ დავ-

რჩებოდით კაცობრიობის ისტორიაში! მოგხსენებათ, ქვეყნის მთავარი ლორმუცელა, წუწი და გაუმაძღარი, წარსულში მტვერ და სირცხვილნაჭამი მიხეილ სააკაშვილი საახალწლო ვნებების დასაკმაყოფილებლად ისევ ბათუმს ეწვია! ოღონდაც შარშანდელისგან განსხვავებით ფიზიკურად, პოლიტიკურად და ფინანსურად უფრო მომდგრებული, რათა დამტკბარიყო საოპერო მუსიკის ჯადოსნური ჟღერადობით და მავანთათვის თვალები დაებრმავებინა: „შემომხედეთ, ასლანისგან განსხვავებით, მე „გრანდები“ ჩამომყავს და თქვენი „აბესალომი, რადა-მესი, ამნერისი“ და მითუმეტეს ის საცოდავი აჭარული კაპელა ამ ყველაფერთან რა მოსატანიანო! საახალწლო გრანდიოზული ზვიმის მეტი მასშტაბებისთვის არც მეზობელი აზერბაიჯანისა და სომხეთის რესპუბლიკებში იაფფასიანი (სპეციალური მითითებით დანერგული ფასების) საგზურების დაგზავნა დაავინყდა და წელს ბათუმში ბათუმელებმა „გაგანია ზამთარში“ იმდენი ჩამოსული მეზობელი „გაიხარეს“, ენა ვერ იტყვის!

ლუსტრა, ვარსკვლავი, ანგლოზი, ნემა, მივი, ფიფქი, სანტა კლაუსი, მანათობელი ხეები, პალმები, შადრევნები, ზღვაზე ფეხით გასული მესია სააკაშვილი და მისი მონაფეხები ამ ყველაფრის შემხედვარე ჭკუიდან გადადგნენ და ისეთი კლოუნადა და სახიობა გამართეს, ნებისმიერი ქვეყნის ნებისმიერ მსახიობსა და ხელისუფლებას რომ „შეშურდებოდა“!

არც მშრომელი გლეხობა მიივიწყეს, უკვე დიდი ხნის წინათ დაკრეფილი მანდარინი „პადვლებიდან“ ამოიტანეს, ყუთებით მანქანის ძარბზე „მხნედ“ ასნიეს, ვინმე კონცეპტების ბაღში მიიტანეს და ნახევარსაათიანი დიალოგიც მოასმენინეს მთელ საქართველოს — რა „საოცნებო“ და რა „სანატრელ“ ქვეყანაში გვიხდება ცხოვრება! სხვათაშორის, მოსახლეობის 99,9%-მა არ იცის, რომ ეს კონცეპტები საქართველოში, ვარდის ყვავილობამდე! მაგალითისათვის აჭარის „ენერგო პროფორჯიას“ მიერ განხორციელებულ საახალწლო სპეცოპერაციას მოვიყვან, როცა ადლიის, ანგისის და ხელვაჩაურის უმრავლეს სოფლებში დენი გათიბათუმს, აჭარას, რაფრად გალამაზდა, რაფრად დამშვენდა და მერე იბლაყუნეთ ჩვენი პრეზიდენტის წინააღმდეგო! ასევე ხშირად პირდაპირ ეთერში ერთვება და ისეთ ქობორბალას ატრიალებს ოპოზიციონერების მისამართით, რომ მისი „გატანა“ შეუძლებელი ხდება!

როგორ „შუქლია“ 80 წლის ანგისელ პენსიონერ ქალბატონს ათას სამასი კილოვანის მოხმარება, ხოლო მისი სახლის გვერდით განთავსებული საწარმოს კი — 54-60 კილოვანის გახარჯვა!

„ეგენი ამონყვენ, საომარ მდგომარეობაში მყოფი, ტერიტორიულად კარგული ქვეყანა, ამდენი ახალგაზრდის მინაში ჩამგდები ხელისუფლება, ამდენი დევნილისა და მშვიდის შემხედვარე ქვეყანა განა ასეთი ფუფუნების უფლებას უნდა აძლევდეს თავს? ბათუმში თქვენ — ხოსე კარერასს 5 მილიონი გაუფუხადეს; სურგულაძეს, ნიჟარაძესა და ვილაძეს კიდევ ნახევარ-ნახევარი მილიონი დაეირვებიათ გაჭირვებული ხალხისთვის რამე, აღარ რცხვენიათ ბოლოს და ბოლოს? ოპერას გვახარბებენ ბათუმელებს, ჩემი ორინა? რავე, არ გახსოვს ობრაზცოვა, მაგომავი, როსტ-

როგორ „შუქლია“ 80 წლის ანგისელ პენსიონერ ქალბატონს ათას სამასი კილოვანის მოხმარება, ხოლო მისი სახლის გვერდით განთავსებული საწარმოს კი — 54-60 კილოვანის გახარჯვა!

„ეგენი ამონყვენ, საომარ მდგომარეობაში მყოფი, ტერიტორიულად კარგული ქვეყანა, ამდენი ახალგაზრდის მინაში ჩამგდები ხელისუფლება, ამდენი დევნილისა და მშვიდის შემხედვარე ქვეყანა განა ასეთი ფუფუნების უფლებას უნდა აძლევდეს თავს? ბათუმში თქვენ — ხოსე კარერასს 5 მილიონი გაუფუხადეს; სურგულაძეს, ნიჟარაძესა და ვილაძეს კიდევ ნახევარ-ნახევარი მილიონი დაეირვებიათ გაჭირვებული ხალხისთვის რამე, აღარ რცხვენიათ ბოლოს და ბოლოს? ოპერას გვახარბებენ ბათუმელებს, ჩემი ორინა? რავე, არ გახსოვს ობრაზცოვა, მაგომავი, როსტ-

როგორ „შუქლია“ 80 წლის ანგისელ პენსიონერ ქალბატონს ათას სამასი კილოვანის მოხმარება, ხოლო მისი სახლის გვერდით განთავსებული საწარმოს კი — 54-60 კილოვანის გახარჯვა!

„ეგენი ამონყვენ, საომარ მდგომარეობაში მყოფი, ტერიტორიულად კარგული ქვეყანა, ამდენი ახალგაზრდის მინაში ჩამგდები ხელისუფლება, ამდენი დევნილისა და მშვიდის შემხედვარე ქვეყანა განა ასეთი ფუფუნების უფლებას უნდა აძლევდეს თავს? ბათუმში თქვენ — ხოსე კარერასს 5 მილიონი გაუფუხადეს; სურგულაძეს, ნიჟარაძესა და ვილაძეს კიდევ ნახევარ-ნახევარი მილიონი დაეირვებიათ გაჭირვებული ხალხისთვის რამე, აღარ რცხვენიათ ბოლოს და ბოლოს? ოპერას გვახარბებენ ბათუმელებს, ჩემი ორინა? რავე, არ გახსოვს ობრაზცოვა, მაგომავი, როსტ-

P.S. ალბათ, ჩემი ბათუმელი მეგობრის დარად, საქართველოში ბევრმა ინატრა ისეთი ქობორბალა, რომელიც „ლუსტრა-ქვეყანასა“ და ლუსტრირებულ ხელისუფლებას თავზე დაამზობდა მილიონებდა ნაყიდ ათას ჭრულა-ჭრულას! ჰოდა, 1 იანვარს ნალენჯიხიდან ისეთი ქარი აბობოქრდა, თურქეთის საზღვრამდე ქობულეთ-ბათუმის მიმართულებით, რომ ამათი ჩინური ლუსტრები და კომუნისტური ვარსკვლავები სულ ჰაერში ტრიალებდა!

სხვათაშორის, სააკაშვილის გაპრეზიდენტებაში ამ სამ ქალაქს უდიდესი წვლილი აქვს შეტანილი. ნუთუ მეტყვის ვინმე, რომ მოვარდნილი სტიქია მხოლოდ ამ სამ ქალაქში შემთხვევითია?

«ნევის ექსპრესის» გზაპრთა გადაგრიან 78 წლის ბებოს სახლი არუქანს

პენსიონერი ელენე გოლუბევა, რომელიც „ნევის ექსპრესის“ დალუგვისას დაზარალებულთა გადარჩენაში მონაწილეობდა, ახალ სახლში იცხოვრებს. მატარებელს უბედურება 78 წლის მოხუცის სახლთან ახლოს შეემთხვა, დარტყმა კი იმდენად ძლიერი იყო, რომ სახლი მნიშვნელოვნად დაზიანდა. გოლუბევა აქტიურად მონაწილეობდა დაზარალებულთა გადარჩენის საქმეში — საკუთარ სახლში მიჰყავდა დაჭრილები, აძლევდა მათ პირად ნივთებს.

პრემიერ მინისტრმა ვლადიმერ პუტინმა განაცხადა, რომ ხელისუფლება სათანადოდ დააჯილდოებდა გულისხმიერ ქალბატონს. მარხული გეგმები და სურვილები მინისტრის მოვალეობაშია!

„საქართველო და მსოფლიო“ უმოკლეს დროში შემოგთავაზებთ დოკუმენტურ მასალას იმის თაობაზე, თუ

ვას ახალი ბინისათვის ნაკვეთი გამოუყუო, სამშენებლო კომპანიაში კი რეკორდულად დააჯილდოებდა გულისხმიერ ქალბატონს. მარხული გეგმები და სურვილები მინისტრის მოვალეობაშია!

„საპატიო რკინიგზის“ ნოდება მიიღო. რეგიონის ხელმძღვანელობამ გოლუბე-

რებო ნივთითა და ავეჯით ჩაბარდა. შეგახსენებთ, 27 თებერვს „ნევის ექსპრესი“, როგორც სამართალდამცავი ორგანოები ვარაუდობენ, ტერაქტის მსხვერპლი გახდა და ამ ტრაგედიაში 27 ადამიანის სიცოცხლე ემსხვერპლა, 90-მდე ადამიანი დაიჭრა.

9 საქართველოს ტერიტორიის ორგანიზაციის სასამართლო წესდები 200 მილიონი დაჯდება

11 სექტემბრის ტერიტორიის ორგანიზაციის
გასამართლება ნიუ იორკის ხელისუფლებას
წელიწადში ორას მილიონ დოლარზე მეტი დაუჯდება.
ამის თაობაზე ნიუ იორკის მერმა მაიკლ ბლუმბერგმა
განაცხადა და ფედერალურ მთავრობას ხარჯების
დაფარვა ოფიციალურად მოითხოვა.

აილოს იმ დანახარჯების მნიშვნელოვანი ნაწილი, რომლის გაღებაც ჩვენ მოგვიწევს, — ნათქვამია ბლუმბერგის წერილში, რომელიც თეთრი სახლის საბიუჯეტო სამმართველოს უფროსს პიტერ ორსზაგუსს გაუგზავნა. მერი განმარტავს, რომ კრიზისის შემდეგ საქალაქო პოლიცია შეზღუდულ მდგომარეობაში აღმოჩნდა და ხმაურიანი პროცესის დაცვისათვის რესურსების მოძიება იოლი საქმე არ იქნება.

გუნტანამოს ციხის „განსაკუთრებით ძვირფასი“ პატიმრების — „ალ-ქაიდას“ წევრ ხალიდ შეიხ მოჰამედისა და მისი ოთხი თანამზრახველის სასამართლო შესაძლოა სულ რამდენიმე კვირაში დაიწყოს. თანამდევრი რისკების გამო პროცესის ჩატარების ადგილი ქვეყანაში მკაცრად კრიტიკდებოდა, მაგრამ აშშ-ის ადმინისტრაციის გადაწყვეტილება თავად ბლუმბერგმა მოიწონა. „უინაიდან 9/11-ის ტერაქტები მთელ ნაციაზე თავდასხმა იყო, აუცილებელია, რომ ფედერალურმა მთავრობამ საკუთარ თავზე

ბლუმბერგის გათვლებით, უსაფრთხოების განსაკუთრებული ზომები პროცესის პირველ წელიწადს ქვეყანას 216 მილიონი დოლარი დაუჯდება, შემდეგ კი — წელიწადში 206 მილიონი დოლარი. მერმა ხაზგასმით აღნიშნა, რომ მოთხოვნილი დაფინანსების აუცილებლობა დეტალურადაა დასაბუთებული და გაიხსენა 2004 წლის რესპუბლიკელთა ერთკვირიანი ნაციონალური ყრილობა ნიუ იორკში, რომლის უსაფრთხოების უზრუნველყოფის 50 მილიონი დოლარი დასჭირდა.

სავარაუდოდ, ხუთ ბრალდებულს მანკეტენზე მდებარე ფედერალურ სასამართლოში გაასამართლებენ.

89 წლის ჩასისტი საავადმყოფოში გარდაიცვალა

2009 წლის ივნისში ვაშინგტონის ხოლოკოსტის მუზეუმში დაცვის თანამშრომლის მკვლელობაში დადანაშაულებული ჯეიმს ფონ ბრუნე ჩრდილოეთ კაროლინის ციხის საავადმყოფოში გარდაიცვალა. დაკავების მომენტში ის მძიმედ იყო დაჭრილი, გარდა ამისა, როგორც მანამდე ციხის ადმინისტრაცია იტყობინებოდა, ეჭვმიტანილს ქრონიკული დაავადებებიც აწუხებდა.

ბრალდების მხარის მტკიცებით, 10 ივნისს დღისით მსჯავრდებული ამერიკის დედაქალაქის ცენტრში მდებარე მუზეუმში შეიჭრა და დაცვის შიშვენიან წარმომადგენელ სტივენ ჯონსს ესროლა. სხვა ორმა მცველმა საპასუხო ცეცხლი გახსნა და შედეგად ყველა დაზარალებული, მათ შორის ტრაგედიაში დამნაშავე, მძიმედ დაჭრილი ჯეიმს ფონ ბრუნეც საავადმყოფოში წაიყვანეს. ამ უკანასკნელს სასამართლომ ჯონსის მკვლელობის, ცეცხლსასროლი იარაღის უკანონო გამოყენებისა და სიძულვილის საფუძველზე ჩადენილი დანაშაულის გამო წაუყენა ბრალდებები. დამნაშავედ ცნობის შემთხვევაში ფონ ბრუნეს სამუდამო პა-

ტიმრობა ელოდა. ფონ ბრუნე ცნობილია როგორც ხოლოკოსტის დიდი უარმყოფელი. ის საკუთარ საიტზე ანტისემიტურ განცხადებებს აქვეყნებდა და საკუთარ თავს იმ ჯგუფს მიაკუთვნებდა, რომელიც მიიჩნევს, რომ თეთრი რასის წარმომადგენლები სხვებზე მაღლა დგანან.

არნო ხიდრბეგიშვილი:

ორიოდე სიტყვა არსებობს სახელმწიფოზე, ფისკალურსა და ქართულ მენტალიტეტზე

— **ოპ, მეფეო,** — შეახსენა მსახურმა ჩურჩულით და ქოქოსის ზარდახშებში შენახული ციციანთელები ლამპრებში ჩაყარა, — **რეჟიმის ეკონომიას ხომ თავად გვარყვებ?**

— **მაგრამ არა რეჟიმის ინტერესების ხარჯზე,** — ხმადაბლა მიუგო მეფემ...

(**ფაზილ ისკანდარი, „პოცევირაბი და მახრჩობალები“**)

ძვირფასო მკითხველო! გავლენიანმა ამერიკულმა ჟურნალმა „Foreign Policy-მა და საერთაშორისო ორგანიზაციამ „ამერიკული ფონდი მშვიდობისათვის“ 2009 წლის 27 ნოემბერს გამოაქვეყნეს რეიტინგი — **არშემდგარ სახელმწიფოთა ნუსხა**. მოცემულ ჩამონათვალში ნამყვანი ადგილები უკავია იმ ქვეყნებს, რომელთა ხელმძღვანელობა ვერ აკონტროლებს ტერიტორიულ მთლიანობას, დემოგრაფიულ, პოლიტიკურ და ეკონომიკურ სიტუაციებს, თანაც ანალიზი 12 სხვადასხვა კრიტერიუმის მიხედვით კეთდება:

1. დემოგრაფიული ვარდნა;
2. ლტოლვილთა მასობრივი მიგრაცია;
3. უკმაყოფილო ჯგუფების რაოდენობა;
4. ხალხის პერმანენტული მიგრაცია;
5. არათანაბარი ეკონომიკური განვითარება;
6. ეკონომიკური მდგომარეობის მკვეთრი გაუარესება;
7. უკანონო და კრიმინალიზაცია;
8. საზოგადოებრივი მომსახურების ხარისხის გაუარესება;
9. ადამიანის უფლებათა დარღვევა;
10. „სახელმწიფოში სახელმწიფოს წარმოქმნის“ საფრთხე;
11. ჯგუფური, ანუ კლანური ელიტის გაძლიერება;
12. ქვეყნის მართვაში სხვა სახელმწიფოთა, ანუ შიდა მოთამაშეთა ჩართვა.

2009 წლის რეიტინგში 177 ქვეყანა მოხვდა. პარმანდელივით ყველაზე არშემდგარ სახელმწიფოდ სომალის მიჩნეული — მას ხსენებულ ჩამონათვალში პირველი ადგილი უჭირავს; 31-ე ადგილზეა უზბეკეთი, **საქართველოს 34-ე ადგილი უკავია**, 37-ე — ტაჯიკეთს, 56-ე — აზერბაიჯანს, 72-ე — რუსეთს, 109-ე — სომხეთს (საგულისხმოა, რომ 2008 წელს საქართველო 54-ე ადგილზე იყო, თუმცა ერთი წლის განმავლობაში, როგორც ხედავთ, მისი პოზიციები ერთბაშად 20 პუნქტით დაეცა. კენედის ცენტრის ექსპერტები ამას 2008 წლის აგვისტოს ომით ხსნიან).

ამ საახალწლო დღეებში ძნელია იმის დაჯერება, რომ პოსტსაბჭოური ქვეყნებიდან, უზბეკეთის შემდეგ, ჩვენ ყველაზე არშემდგარი სახელმწიფო ვართ: შოუს, ფეიერვერკების, საესტრადო კონცერტებისა და თეატრალურ წარ-

მოდგენათა კასკადები, მსოფლიოში სახელგანთქმული იტალიელი და ქართველი ოპერის ვარსკვლავები, მასხარები და ლაპლანდიელი თოვლის ბაბუების მთელი არმია — ეს არნახული მასშტაბის საახალწლო ზღაპარი

არავითარ ეჭვს არ ტოვებდა, რომ საქართველო ზეაყვავებული ქვეყანაა, რომელსაც მსოფლიოში საუკეთესო ხელისუფლება ჰყავს და რომელსაც ბრწყინვალე (ჩვენი ქალაქების გაბრდღვალელებული ცენტრალური პროსპექტებით) მომავალი ელოდება! ზოგიერთებმა, ვინც ჩემს სიტყვებში ირონია შენიშნა, შესაძლოა, გულმოსულმა იკითხო: „რა არის ამაში ცუდი?! რატომ არ უნდა მოგვწონოს ეს სილაზაზე?! განა ჩვენს მრავალჭირნახულ ხალხს მხიარულების უფლება არ აქვს?!“

რა თქმა უნდა, აქვს! მეც მომეწონა გალამაზებული თბილისი, შესაძლოა, ყველაფერი არა, მაგრამ გემოვნებაზე ხომ არ დაობენ... როგორც იმაზე, რომ ახალწელს უპრიანია, არა ქუჩაში, არამედ, ტრადიციულად, სახლებში, ოჯახურ წრეში — მშობლებთან და შვილებთან ერთად შეხვედეთ. ანდა იმაზე, რომ უცხოელების მიზაძვით, სახელგანთქმული ადამიანების საპატივცემულოდ, ვარსკვლავებით მოიკორწყლოს ტროტუარები და მათზე, როგორც საფლავის ქვებზე, წაენეროს ცნობილი სახელები, ხოლო გამვლელებმა ფე-

გებდი პენსიონერებს, უმუშევრებს, ლტოლვილებს, ობლებს, რათა ახალწელს მაინც ღირსებოდათ „გუდვილი“ ან „პოპულიში“ შესვლა და იმ ნუგბარის გასინჯვა, რომლითაც ყოველდღიურად იკვებებიან მათი (შედარებით მცირერიცხოვანი, მაგრამ უზრუნველყოფილი) თანამოქალაქეები. როგორ წერდა ისკანდარი? — „სუფრასთან დაშვებულნი და სუფრასთან დაშვების მოსურნენი“...

თუმცა ფინანსებში დახელოვებული არ გახლავარ, ფისკალიტეტი ყველაზე უკეთ ერკვევა შევარდნაძე-ყვანია-სააკაშვილის, ანუ „მოქალაქეთა კავშირის“, „გაერთიანებული დემოკრატიების“, „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის“ ყოფილი მთავარი მოლარის ფასილიდელი: ფინანსთა ექსპინისტმა და ექსპრემიერმა კარგად უნდა იცოდეს ამგვარ პიარ-აქციათა ფასი!

ზემოჩამოთვლილ პარტიათა ინტერესებში გადასახადის გადამხდელთა თანხების (ანუ ჩემი და თქვენი ფულის) განკარგვისას, სავარაუდოდ, ზურაბი საკუთარ თავზეც ზრუნავდა, ამიტომ დღეს ინდოელ რაჯასავით მდიდარი, მიუხედავად იმისა, რომ ნოლიდელი დელიდან კი არა, ქობულეთიდან გახლავთ, თუმცა ინდოელს კი ნააგავს...

საინტერესოა, რატომ, რომ სააკაშვილი, რომელსაც გისო-

გებდი პენსიონერებს, უმუშევრებს, ლტოლვილებს, ობლებს, რათა ახალწელს მაინც ღირსებოდათ „გუდვილი“ ან „პოპულიში“ შესვლა და იმ ნუგბარის გასინჯვა, რომლითაც ყოველდღიურად იკვებებიან მათი (შედარებით მცირერიცხოვანი, მაგრამ უზრუნველყოფილი) თანამოქალაქეები. როგორ წერდა ისკანდარი? — „სუფრასთან დაშვებულნი და სუფრასთან დაშვების მოსურნენი“...

თუმცა ფინანსებში დახელოვებული არ გახლავარ, ფისკალიტეტი ყველაზე უკეთ ერკვევა შევარდნაძე-ყვანია-სააკაშვილის, ანუ „მოქალაქეთა კავშირის“, „გაერთიანებული დემოკრატიების“, „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის“ ყოფილი მთავარი მოლარის ფასილიდელი: ფინანსთა ექსპინისტმა და ექსპრემიერმა კარგად უნდა იცოდეს ამგვარ პიარ-აქციათა ფასი!

ზემოჩამოთვლილ პარტიათა ინტერესებში გადასახადის გადამხდელთა თანხების (ანუ ჩემი და თქვენი ფულის) განკარგვისას, სავარაუდოდ, ზურაბი საკუთარ თავზეც ზრუნავდა, ამიტომ დღეს ინდოელ რაჯასავით მდიდარი, მიუხედავად იმისა, რომ ნოლიდელი დელიდან კი არა, ქობულეთიდან გახლავთ, თუმცა ინდოელს კი ნააგავს...

საინტერესოა, რატომ, რომ სააკაშვილი, რომელსაც გისო-

გებდი პენსიონერებს, უმუშევრებს, ლტოლვილებს, ობლებს, რათა ახალწელს მაინც ღირსებოდათ „გუდვილი“ ან „პოპულიში“ შესვლა და იმ ნუგბარის გასინჯვა, რომლითაც ყოველდღიურად იკვებებიან მათი (შედარებით მცირერიცხოვანი, მაგრამ უზრუნველყოფილი) თანამოქალაქეები. როგორ წერდა ისკანდარი? — „სუფრასთან დაშვებულნი და სუფრასთან დაშვების მოსურნენი“...

ერთ რიგში ჩამსარქვეპული სამი პრემიერი

სებს მიღმა ღვიძლი ბიძის გამომწვევებაც კი შეუძლია, თვალს ხუჭავს ახალგაზრდა კილი „ოპოზიციონერის“ ოინებზე, რომელიც საჯაროდ ასხამს თავსაღვს და ხელების მოჭრითაც კი ემუქრება?! რატომაა, რომ საქართველოს პრეზიდენტმა, რომელიც პოლიტიკური ოპონენტებისადმი ტოლერანტობით სულაც არ გამოირჩევა, არც კი უსაყვედურა ნოლაიდელს, როდესაც მან მოსკოვში — კარასინთან, პრემიერთან, პუტინთან და სხვა ამხანაგებთან (საკაპვილის გულზე მაინც და მაინც რომ არ ესაბუებო) სტუმრობას მოუწიოდა?! ჩვენთან ხომ გაცილებით ნაკლები „დანაშაულის“ გამოტყვევრი კრემლის აგენტად მონათლეს და „სამარცხინო ბოძზეც“ გააკურეს?!
ნუთუ ზურაბ ნოლაიდელი უწინდებურად სააკაშვილის ერთგულია და მას დღესაც საგანგებოდ სჭირდება? თავად განსაჯეთ: ნოლაიდელმა იცის სიმართლე მისთვის „ცხოვრების საგზაურის“ მიმცემი სენსისა და მეგობრის — ზურაბ ჟვანიას დაღუპვის შესახებ, მაგრამ დღემდე კრინტი არ დაუძრავს, ხოლო დღეს თბილისსა და მოსკოვს შორის ვითომდა „ხილის“ გადებისას, საგარეუდოდ, ის საქართველოს პრეზიდენტის საიდუმლო თანხმობით მოქმედებს და კრემლს ხელი-სუფლების შეცვლის პროცედურას უთანხმებს: გარანტიებს ითხოვს სააკაშვილისთვის, მისი ვადამდელი გადადგომის შემთხვევაში და თავისთვისაც, რათა სააკაშვილის ჯერაც თბილი საპრეზიდენტო სავარძელი დაიკავოს (როგორც 2005 წლის თებერვალში დაიკავა იდუმალ გარემოებებში დაღუპული ჟვანიას სავარძელი). სხვათაშორის, პრემიერი რომ გახდა, ნოლაიდელი მაშინაც ხშირად მიფრინავდა შეხვედრებზე, მაგრამ არა მოსკოვში, არამედ „ლონდონის კლუბში“, თუ რა საქმეებს აგვარებდა იქ ჩვენი ფისკალი, სხვა, უფრო „მხიარული“, საუბრის თემაა...

ლიტიკისა და საყოველთაო კონსოლიდაციის პრობებში ვერც ერთი ხელისუფლება თვითნებურად ვერაფერს გახდებოდა!
განვმარტავ: ნებისმიერი ტრადიციული ერი ფლობს ეროვნული მენტალობის განსაკუთრებულ ნიშან-თვისებებს — დადებითსაც და უარყოფითსაც. სსრკ-ში ი. ბ. სტალინის მიერ აგებული ნაციონალური პოლიტიკის პრობებში, სადაც ყველა ერთი თანასწორი იყო, აქცენტი შეგნებულად კეთდებოდა დადებით მხარეებზე, გამაერთიანებელ პოზიტივზე, ხოლო უარყოფითი ნეგატივი საგულდაგულოდ იჩქმალეებოდა და მხოლოდ საგანგებოდ ამ თემაზე შექმნილ მრავალრიცხოვან ანექდოტებში იმზილებოდა, რადგან ამაზე შორს წასვლა სახიფათო იყო — ეროვნული შუღლის გაღვივება, ნაციონალიზმისა და შოვინიზმის სხვადასხვაგვარი გამოვლინება მოქმე ხალხების ერთიან ოჯახში სისხლის სამართლის მძიმე დანაშაულებზე მკაცრად ისჯებოდა!
საბჭოთა კავშირის დანგრევის წინ აშშ-ისა და დასავლეთის შესაბამისმა ინსტიტუტებმა — სპეცსაშსსეურებმა დანვრილებით შეისწავლეს ეს განსაკუთრებული

ნაციონალური ნიშან-თვისებები და წინასწარი განზრახვით სწორედ უარყოფითის კულტივირება იწყეს: რადგან კრეატივი და კონვერგენცია კი არა, სეგრეგაცია და სეპარატიზმი იყო მათი მიზანი! საქართველოს მაგალითზე ვიტყვი: ბევრი ქართველისთვის დამახასიათებელი ამბიციურობა და პრეტენზიულობა მათ განსაკუთრებულობაშია, მუდმივ შუღლსა და მეტოქეობაზე ჩინებისა და სიმდიდრისათვის, რასაც საბჭოთა ხანაში მსუბუქად აქილკებდნენ სატირიკოსები ფელეტონებში ჟურნალ „Криводан“ —სა და „КВН“-ში, ჩვენი ახალი ოკეანისგაღმა „მეგობრების“ მიერ კრიტიკულ ზღვრამდე იქნა დაყვანილი და თითქმის ეროვნულ ავადმყოფობად, ერთგვარ ზოგადმართულ პანდემიად იქცა, რამაც საშუალება მისცა მათ ქართველი საზოგადოება მტრულ ბანაკებად დაეყო და ქართული სახელმწიფო დაენაწევრებინათ, რათა ებატონათ!
დღეს ქართველები არა პრორუსებად და პროამერიკელებად, არა რეფორმატორებად და რეფორგარადებად ანდა „შევარდნაძისტებად“ და „საკაშვილისტებად“ არამედ ორ შემდეგ კატეგორიად იყოფა:

— პირველს სურს, რომ საქართველო იყოს უკეთ;
— მეორეს სურს, რომ საქართველოში თვითონ იყენენ უკეთ.
სამწუხაროდ, საქართველოს ხელისუფლებაში უკვე ათეული წლებია, სტაბილურად პრევალირებს მეორე კატეგორია, რომელიც სახელმწიფო ინტერესებს საკუთარს უსადაგებს. სწორედ ამიტომ, შემდგარი სახელმწიფოებისაგან განსხვავებით, ჩვენ დღემდე არ გვაქვს დამოუკიდებელი სახელმწიფო პოლიტიკა, ქართული სახელმწიფო პოლიტიკა (როგორც საშინაო, ასევე საგარეო). არ შეიძლება ვილაპარაკოთ საქართველოს პოლიტიკაზე იმგვარადვე, როგორც, ვთქვათ, აშშ-ის, საფრანგეთის, ინგლისის, გერმანიის, რუსეთის, ჩინეთის ანდა ევროპისა და აზიის სხვა ქვეყნების პოლიტიკაზე: ჩვენ შეგვიძლია ვიმსჯელოთ მარტო ამა თუ იმ ქართველი მმართველის, მაგალითად, შევარდნაძისა და სააკაშვილის პოლიტიკაზე.
მამრამ პოლიტიკა და, შესაბამისად, საქართველოს ხელისუფლებაში პირამიდის სათავეში მდებარი ინდივიდუუმის შიშველი ქართული, ქართული სახელმწიფოს პოლიტიკად და შეცდომაებად აღიქმება და შემდგომში მათზე პასუხისმგებამ ინდივიდუუმის ამომრჩეველ ქართველ ხალხს მოუწევს! ჟირინოვსკის ამასწინანდელი განცხადება, რომ სააკაშვილი არაფერ შუაშია და დამნაშავე ქართველი ხალ-

ხია, რომელსაც, აგერ უკვე 200 წელია, რუსეთი სძულს, ამის თვალსაჩინო დასტურია.
ჩვენ, პოლიტიკური კერძო-თავყანისმცემლობისკენ მიდრეკილი უბრალო მოქალაქეები, მუდმივად ვმერყობთ პიროვნებათა შორის: გამსახურდიასგან — შევარდნაძისკენ, შევარდნაძისგან — სააკაშვილისკენ, რადგან ჩვენც, ჩვენი პოლიტიკოსების მსგავსად, შევეჩვიეთ პიროვნული, და არა სახელმწიფოებრივი, კატეგორიებით აზროვნებას: „საქართველო — შევარდნაძის გარეშე!“ — გავკოდივით ჩვენ, როცა ცალფერხსაცმილიან შევარდნაძეს პარლამენტიდან ვაძევებდით; „საქართველო — სააკაშვილის გარეშე!“ — როცა პრეზიდენტის დაუსრულებელ სასახლეს სტაფილოებს ვუშენდით და კურდღლებს ვუსევედით. რა სახელმწიფოა ეს, სადაც სახელმწიფოს მეთაურსა და შეიარაღებული ძალების უმადლეს მთავარსარდალს ასე ექცევიან? სადაც განთიადისას ქუჩაში ყრიან ათობით გაზეთის რედაქციას?! სადაც სასტიკად უსწორდებიან საკუთარ მოქალაქეებს და არბევენ მშვიდობიან, ისედაც თითქმის დასრულებულ მიტინგს?! სადაც ასობით ათასი მიგრანტი და საიდანაც — ასობით ათასი ემიგრანტია?!
დღეს შევარდნაძე მშვიდად მიირთმევს მწვანე ჩაის თავის ვილაზე, საპრეზიდენტო სასახლის მშენებლობა დასრულდა და სააკაშვილი კვლავაც პრეზიდენტია. ჰოდა, ვის მიადგა ზიანი?! — საქართველოს, ქართულ სახელმწიფოს, რომელიც არსამდგარად აღიარეს!

ჩვენს ბიჭებს ანტიკორუპციული დეპარტამენტის მეთაური ემსხვერპლა

ბაღდადის დასავლეთით მომხდარ ტერაქტს შვიდი ადამიანის სიცოცხლე ემსხვერპლა. პოლიციის ინფორმაციით, აფეთქება ბაღდადიდან 180 კილომეტრით დაშორებული ანბარის პროვინციის დასახლებულ პუნქტში მოხდა.

შეტევას ემსხვერპლენ ქალაქის ანტიკორუპციული დეპარტამენტის ხელმძღვანელი პოლიკონიკი ვადი ალ-ხიტი, მისი დედა, ცოლი და კიდევ სამი ადამიანი, რომლებიც აღნიშნული ოჯახის საცხოვრებელი სახლის მახლობლად იმყოფებოდნენ. გარდაცვლილთა შორისაა ერთი ბავშვი, ექვსი ადამიანი დაჭრილი.

ვალიდ ალ-ხიტი ერთ-ერთი იმთავანია, ვინც 2003 წლის მარტში ერაყის ტერიტორიაზე კოალიციური ძალების შეჭრის შემდეგ სუნიტური წინააღმდეგობის საყრდენად მიჩნეულ ანბარის პროვინციაში „ალ-ქაიდას“ საერთაშორისო ტერორისტული ქსელის აქტივისტების წინააღმდეგ ბრძოლას ედგა სათავეში. ახალი წლის დადგომამდე ცოტა ხნით ადრე პროვინციის ადმინისტრაციულ ცენტრში მოხდა თავდასხმა, რომელსაც 35 ადამიანი შეეწირა, 65 კი — დაიჭრა. დაღუპულთა უმეტესობა ნესრიგის დამცველები იყვნენ, მათ შორის, საქალაქო პოლიციის უფროსის მოადგილეც. მაშინ დაიჭრა ანბარის გუბერნატორი კასემ მუჰამედიც.

ჩინეთმა 115 ათასი ჩინოვნიკი დანაშაულები აგებულა

როგორც ჩინეთის კომპარტიის დისციპლინის შემომწმების ცენტრალური კომისიის მდივნის მოადგილემ გენ იშენმა განაცხადა, 2009 წლის 11 თვის განმავლობაში ჩინეთში 115 ათასზე მეტი ჩინოვნიკი სხვადასხვაგვარი დისციპლინარული და სამსახურებრივი დანაშაულისათვის პასუხისმგებლობა მისცეს.

მისივე თქმით, მითითებული პერიოდის მანძილზე გამოიძიეს 13,8 ათასზე მეტი ფინანსური დანაშაულის საქმე, რომლებშიც 3 ათასზე მეტი სახელმწიფო მოხელე იყო ჩართული. სახელმწიფოსათვის მიყენებულმა საერთო ზიანმა 4,44 მილიარდი იუანი (647 მილიონი დოლარი) შეადგინა. გარდა ამისა, როგორც გენ იშენმა განაცხადა, რომ შესაბამის სამსახურში სახელმწიფო მოხელეების 1,3 მილიონამდე დაბეჭდების შემთხვევა დაფიქსირდა.

მოსკოვს კი 2003 წლის ნოემბრის შედეგად კვლავ ბაზრნდა შანსი — საქართველოს პრეზიდენტის სავარძელში კიდევ ერთხელ ჩასვას პოლიტიკოსი, რომელიც ორიოდე თვის შედეგად უთუოდ პრო-ამერიკელი „აღმორნდება“...
მაგრამ მთავარი პრობლემა მოსკოვსა და ამერიკაში ან ნოლაიდელსა და თავად სააკაშვილში როდია: საქმე ეროვნულ ქართულ მენტალიტეტში, ყველა ჩვენგანშია, ვინც წლიდან წლამდე დაუფიქრებელ, ემოციურ არჩევანს აკეთებს! პატრიოტული ეროვნული იდეისადმი ჩვენი სოლიდარობის, რეალისტური თანამედროვე პო-

პ.ს. Мы себе давали слово - Не сходить с пути прямого Но, так уж суждено... И уж если откровенно, Всех пугают перемены Но, тут уж все равно!

Вот, новый поворот, И мотор ревет, Что он нам несет? Пропасть или взлет? Омут или брод? И не разберешь, Пока не повернешь...

გეგონება, 40 წლის წინ ანდრეი მაკარევიჩმა და როკ-ჯგუფმა „Машина времени“-მ თავის უპოპულარულეს პიტში დღევანდელ საქართველოს, მის ხელისუფლებასა და ხალხს უმდერეს! დიან, ჩვენ სიტყვა გავტყვევით — სწორი გზიდან გადავუხვიეთ. მოსალოდნელი ცვლილებები ქართულ საზოგადოებას თავისი გაურკვევლობით ამინებს. რას მოუტანს 2010 წელი საქართველოს: უფსკრულსა თუ აღმავლობას? ჭაობსა თუ ფონს? ბოლო 20 წლის განმავლობაში ხომ მწარე გამოცდილება შევიძინეთ იმისა, რომ „ახალ მოსახვევებს“ მოსალოდნელი აყვავების ნაცვლად საქართველოსთვის მორიგი პრობლემები მოაქვს...

თუმცა ახალ წელს სასწაულების უნდა გვევლოდეს — ჰოდა, ჩვენც კიდევ ერთხელ ვირწმუნოთ „HEPPY END“-ი: რომ 2010 წელს ჩვენ ყველა — ქართველები, რუსები, აფხაზები, ოსები — თითქოსდა ღრმა ძილისგან გამოფხიზლებულნი, ბოლოს და ბოლოს მივხვდებით, რომ ერთმანეთი გვიყვარს, უერთმანეთოდ ვერ ვძლებთ და დაღუპულების თუნდაც ცრემლიანი შესანდობარის წარმოთქმის შემდეგ ერთმანეთს შევეგებებით და ძმებვით გადავხვევით... შემდეგ კი ეკლესიებთან დაჩოქილი ჩვენს მინას ვვამბორებთ და ქება-დიდებას აღვუვენთ უფალს განთიადის, სიყვარულის, მოთმინებისა და სიკეთისათვის!

ახალ წელსა და ქრისტეშობას გილოცავთ, ძვირფასო მკითხველებო!

გეგონება, 40 წლის წინ ანდრეი მაკარევიჩმა და როკ-ჯგუფმა „Машина времени“-მ თავის უპოპულარულეს პიტში დღევანდელ საქართველოს, მის ხელისუფლებასა და ხალხს უმდერეს! დიან, ჩვენ სიტყვა გავტყვევით — სწორი გზიდან გადავუხვიეთ. მოსალოდნელი ცვლილებები ქართულ საზოგადოებას თავისი გაურკვევლობით ამინებს. რას მოუტანს 2010 წელი საქართველოს: უფსკრულსა თუ აღმავლობას? ჭაობსა თუ ფონს? ბოლო 20 წლის განმავლობაში ხომ მწარე გამოცდილება შევიძინეთ იმისა, რომ „ახალ მოსახვევებს“ მოსალოდნელი აყვავების ნაცვლად საქართველოსთვის მორიგი პრობლემები მოაქვს...

მსურს, გააზიაროთ თქვენი მოსაზრებები? დაგვიკავშირდით: 38-41-97, ან მოგვწერეთ: info@geworld.net

საქართველო

ეგვიპტეში ქრისტიანული ტაძრის მშენებლობის დასრულება

ეგვიპტეში ქალაქ ნაგ-ჰამადის ქრისტიანული ტაძრის მშენებლობის დასრულება. ატეხილ სროლას, სულ მცირე, ექვსი ადამიანის სიცოცხლე ემსხვერპლა.

ინციდენტი შობის ღამეს მესის დამთავრებისთანავე მოხდა. ტაძრიდან გამომავალ ხალხს ახლოს ჩავლილი მანქანიდან ესროლეს. პოლიციელთა ვერსიით, თავდასხმელი დომინიკელი იყო. ქალაქი ნაგ-ჰამადი კენის პროვინციაში, ქვეყნის ერთ-ერთ უღატაკეს და ყველაზე კონსერვატიულად განწყობილ რეგიონში მდებარეობს. ნაგ-ჰამადი ყველაზე მდიდარი ისტორიული მემკვიდრეობის მქონე ქალაქ-კურორტ ლუქსორიდან სულ რამდენიმე კილომეტრში მდებარეობს. ეგვიპტეში დომინიკელი რელიგია ისლამია, იქაური ქრისტიანები ხშირად ხდებიან რადიკალი მუსლიმანების აგრესიის ობიექტები.

იზოლდა ჭილაძე: თსუ-დან კვალიფიციური პედაგოგებს მიერ მიხედვით!

2005 წლის დეკემბერში საქართველომ ხელი მოაწერა ბერგენის დოკუმენტს, რითაც დაადასტურა ევროპაში მიმდინარე ბოლონის საგანმანათლებლო პროცესთან მიერთების სურვილი და ამ პროცესის შესაბამისი ყველა დოკუმენტის აღიარება. „უნივერსიტეტის დიდი ქართის“ (რომელიც ევროპის უძველესი უნივერსიტეტის, ბოლონის უნივერსიტეტის 900 წლისთავის აღსანიშნავად შეკრებილმა ევროპის უნივერსიტეტების რექტორებმა მიიღეს) მესამე პუნქტში ნათქვამია: „უნივერსიტეტი გმობს შეუწყნარებლობას და ღია დიალოგისათვის“, ხოლო „ევროპის რეგიონში უმაღლეს განათლებასთან დაკავშირებული კვალიფიკაციების ცნობის ლისაბონის კონვენცია“ (1997 წ.) გვამცნობს: „კვალიფიკაციათა სამართლიანი ცნობა არის საზოგადოებისა და მთავრობათა კულტურული უფლება და მოვალეობა“. ჩვენ ვესაუბრეთ ეკონომიკის აკადემიურ დოქტორს, ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ეკონომიკისა და ბიზნესის ფაკულტეტის ასოცირებულ პროფესორს — იზოლდა ჭილაძეს. ამ საუბრიდან ნათელია, როგორ სრულდება ბოლონის პროცესის ზემოთ მოყვანილი დებულებები პირველ ქართულ უნივერსიტეტში.

ნილი საკონკურსო კომისია რექტორის მორჩილმა აკადემიურმა საბჭომ დაამტკიცა. საკონკურსო კომისიის 5 წევრიდან (ი. ციმერმანი, ვ. ვენგი, ქ. ლაფაჩი, თ. არჩვაძე, თ. ბერუჩაშვილი) ორი გერმანელი გახლდათ, რომელთა როლი, თუნდაც ქართული ენის უცოდინარობის გამო, მხოლოდ სიაზე ხელმოწერით გამოიხატა. კანონის თანახმად, კონკურსი მინიმუმ ერთ და მაქსიმუმ ორ თვეში უნდა ჩატარდეს. აღნიშნულმა კომისიამ საკონკურსო მასალების შეტანის შემდეგ 2 დღეში, ხოლო აკადემიურმა საბჭომ მეოთხედ დღეს დაამტკიცა „კონკურსში გამარჯვებულთა“ სია; მაშინ, როდესაც კონკურსში მონაწილე 172 (95 ვაკანსიაზე) კონკურსანტის შეფასება ორ დღეში შეუძლებელია. თითოეული კონკურსანტის მართკვლევითი კონცეფციის ნაკითხვას, ანალიზსა და შეფასებას ორი კვირა არ ეყოფოდა, თანაც კომისიის თავმჯდომარე უცხოელი იყო, რომლისთვისაც ყველაფერი უნდა ეთარგმნათ. ამ ე.წ. კონკურსის შემდეგ დარჩა 16 ვაკანსია, მაღალკვალიფიციური კადრები კი (მერაბ ხმალაძე, საკუთარ თავსაც აქ მოვიზრებ, მარინა მაისურაძე, ლარისა ყორანაშვილი, ნატო ხარაძე, გიორგი შიხაშვილი, ლალი ხიხაძე და სხვ.) შტატგარეშე აღმოჩნდნენ. ყველა მათგანს აქვს როგორც სამეცნიერო, ისე სალექციო მუშაობის დიდი გამოცდილება და მაღალი პროფესიონალიზმი.

თუქმენეთა და ირანის ახალი გაზსადენი გახსნეს

ირანისა და თურქმენეთის პრეზიდენტებმა მაჰმუდ ახმადინეჯადმა და გურბანგული ბერდიმუხამედოვმა ოფიციალურად გახსნეს ახალი გაზსადენი, რომელიც ორ ქვეყანას აერთიანებს. გაზსადენი დოვლიტაბად-სერახს-ხანგერანი მეორე მილია, რომლის მშენებლობაც ირანი თურქმენულ გაზს მიიღებს. მისი სიგრძე 30,5 კილომეტრია.

ახმადინეჯადის თქმით, გაზსადენის ამოშენება თურქმენულ გაზს მხოლოდ ირანის ბაზარზე კი არა, სპარსეთის ყურის მთელ რეგიონში გაიტანს. თავის მხრივ, ბერდიმუხამედოვმა აღნიშნა, რომ მშენებლობის წარმატებით დასრულებამ რთული სამუშაოების ტექნიკური პროექტების განხორციელებისათვის ქვეყნების მზადყოფნა დაამტკიცა.

გაზსადენის წყალობით, თურქმენული გაზის ირანში ექსპორტი თითქმის გაორმაგდება და ახლანდელი 8 მილიარდი კუბური მეტრის ნაცვლად 14 მილიარდ კუბურ მეტრს შეადგენს. სამომავ-

სასწავლო რეფორმის რომელი მიმართულებები მიგაჩნდათ უმთავრესად?

— მიმანდა, რომ აუცილებელი იყო: 1. უნივერსიტეტის მართვის დემოკრატიზაცია; 2. სასწავლო პროცესის გათავისუფლება ათეისტური იდეოლოგიისაგან; 3. სტუდენტთა უფლებების აღიარება.

სამწუხაროდ, საქართველოს დამოუკიდებლობის მოპოვების შემდეგ, ცნობილი შიდა დაპირისპირებების, ნაწილობრივ დილემანტიზმისა და მტრული ძალების ჩარევის შედეგად საჭირო ცვლილებები განათლების სისტემაში დროულად ვერ განხორციელდა.

ეკონომიკური ცოდნის მიღების პროცესში ცვლილებებს კონკრეტულად რა შედეგი უნდა მოეტანა?

— ჩვენი აზრით, სტუდენტს უნდა მიეღოს ისეთი ეკონომიკური განათლება, რომელიც დაეხმარება მას, ერთი მხრივ, კერძო და საერთო ეკონომიკური ინტერესების დაცვაში და, მეორე მხრივ, გლობალიზაციის პროცესში ჩაკარგვის საფრთხის თავიდან აცილებაში. თანამედროვე სტანდარტების შესაბამისი ეკონომიკური განათლება და შემოქმედებითი უნარების განვითარება უნდა უზრუნველყოს ადამიანს პროცესის გამოყენების უნარი.

თქვენ რა დაუპირისპირეთ ასეთ ქმედებას?

— ჩვენ სასამართლოს მიმართ. საერთოდ, უნივერსიტეტის მართვაში ბევრი კანონდარღვევაა. მაგ., ჩვენი ფაკულტეტის დეკანის მოვალეობის შემსრულებელი საპენსიო ასაკისაა, კანონი კი კრძალავს ადმინისტრაციულ თანამდებობებზე საპენსიო ასაკის ადამიანთა მუშაობას. რაც შეეხება მოარულ ხმებს, უნივერსიტეტში არსებული კორუფციისა და რექტორის კლანის მართვის თაობაზე, ამის აშკარა მტკიცებულება არ გამაჩნია, მაგრამ ჩემ მიერ აღწერილი „კონკურსის“ შემდეგ, რამ უნდა გაგვაკვიროს? ზემონათქვამს დავამატებ იმას, რომ საკონკურსო კომისიის მიერ „დანუნებულ“ ლექტორ-პედაგოგებს რაც გვაქვია, ეს რექტორისადმი უსიყვარულო მორჩილებაა, რისთვისაც რექტორი ცდილობს, რომ საკუთარი აზრის მქონე ადამიანები შტატში არავითარ შემთხვევაში არ დაუშვას, რათა მათ არ მიეცეთ უნივერსიტეტის მართვაში მონაწილეობის შესაძლებლობა. ასე და ამრიგად, ხუბუა კვალიფიციური კადრებს უნივერსიტეტიდან მიერეკება, თუმცა ცდილობს, ყოველივე ეს კარგად შეინიღოს.

კონკრეტულად რა სახის დარღვევებზეა ლაპარაკი?

— ისეთი სახის დარღვევაც კი იყო, როცა კომისიამ ასოცირებული პროფესორის ნოდება მიანიჭა ისეთ პირს, რომელიც სპეციალობაში არც ერთი სამეცნიერო შრომა არ აქვს შესრულებული. ჩვენ გამოვივითხოვეთ კომისიის დასკვნების ასლები. შტატგარეშე

ესაუბრა
დალი ქვირიანი

თბილისი იარაღის კონტრაბანდამ მოხიზლა

თვითმფრინავი ილ-76, რომელიც 12 დეკემბერს ტალიანდის დედაქალაქ ხანგოკში იარაღით დატვირთული დააკავეს, საქართველოს საკუთრება აღმოჩნდა. ყოველ შემთხვევაში, ამას ირწმუნებიან ყაზახეთის წარმომადგენლები.

თვითმფრინავი ჩრდილოეთ კორეიდან მოფრინავდა. დამკვეთსთანავე მასზე პოლიციისა და სპეცსამსახურების წარმომადგენლები ავიდნენ და ბორბტზე 35 ტონაზე მეტი იარაღი აღმოაჩინეს. ეკიპაჟი დააკავეს. მისი წევრების დაკითხვა ორი დღის განმავლობაში მიმდინარეობდა. სწორედ ამ დაკითხვის შედეგად გაირკვა, რომ ლაინერის აფრენის წერილობითი უკრაინა იყო, შემდეგ სანგაის ავზის შესახებ და თვითმფრინავი აზერბაიჯანში, არაბეთის გაერთიანებულ ემირატებსა და ტაილანდში დაეშვა, ბოლოს კი ფენიკიაში დაჯდა.

იმასთან დაკავშირებით, თუ ვისთვის იყო განკუთვნილი ტვირთი, რამდენიმე ვერსია არსებობს. ეკიპაჟის ერთ-ერთ-

სხვა მტკიცებამ იმის თაობაზე, რომ ლაინერი ყაზახეთშია რეგისტრირებული. ბოლოს და ბოლოს, როგორც იქნა, დადგინდა, ვის ეკუთვნოდა თვითმფრინავი. ხანგოკში დაკავებული ილ-76 2009 წლის 7 ოქტომბერს ყაზახეთმა საქართველოს მიჰყიდა. ამის თაობაზე პრესკონფერენციაზე

ყაზახეთის ტრანსპორტისა და კომუნიკაციების სამინისტროს სამოქალაქო ავიაციის კომიტეტის თავმჯდომარემ რადილბეკ ადიმოვამ განაცხადა. ასე რომ, თუ საქართველომ ამ თვითმფრინავის სხვისთვის მიყიდვა ვერ ვერ მოასწრო, ის მისი საკუთრებაა.

ახლა, როდესაც საქართველო დასავლელი სპონსორების ფულით გააფრთხილები ყიდულობს ახალ იარაღს, სამხედრო ტვირთით სავსე თვითმფრინავი თბილისში უნდა გაფრენილიყო და არა — ახლო აღმოსავლეთსა თუ შრი-ლანკაში, მაგრამ აქ აუცილებელია, გაიხსნოს იარაღის შექმნის ქართული წესის რამდენიმე ეროვნული თავისებურება. რა ერთხელ გაჩნდა ვარაუდი იმის შესახებ, რომ სპონსორებისაგან მიღებული დიდძალი თანამედროვე იარაღის დიდ ნაწილს ქართველი გენერლები სხვებზე ყიდდნენ, თავიანთ ჯარისკაცებს კი რაღაც ძველ-

ჩალურ ბუნავში კი არა, გასცნავს ყაზახეთში იპოვეს. „კანტორკინმა დაასკვნა: „მოკლედ, ეს ყველაფერი უცნაურია. როგორ შეიძლება, საკუთარი ჯარი ასეთი უხარისხო და სხვადასხვაგვარი იარაღით საომრად გაუშვა? რამდენად გულგრილი უნდა იყო საკუთარი ჯარისკაცების მიმართ? როგორც ჩანს, სამხედრო თემაზე არაერთი მდიდრული სახლი აიშენა ზოგიერთმა ქართველმა „სპეციალისტმა“.

გზა მიუხიბვლელი პოპოსექსუალუზის!

როგორ იქმნება მსოფლიო რელიგია

განსხვავებული შეხედულებების პოლიტოლოგები ერთ უმნიშვნელოვანეს საკითხში თანხმდებიან: გლობალიზაციის პროცესები სხვა მნიშვნელოვან მომენტებთან ერთად მიმართულია ტრადიციული ეროვნული სუვერენიტეტის, ეროვნული სახელმწიფოების ნანგრევებზე ერთიანი მსოფლიო სახელმწიფოს შექმნისაკენ. ზეეროვნულმა მსოფლიო ოლიგარქიამ უკვე ჩამოაყალიბა დამოუკიდებელი ან ეროვნულ საზღვრებზე ნაკლებდამოკიდებული ეკონომიკური სისტემები. ეკონომიკური ზონები აღნიშნულ სისტემათა შემადგენელი ნაწილია.

გლობალიზატორებს განსაკუთრებით ეხმარება „მესამე სექტორის“ ორგანიზაციები — სოროსის ფონდის, ბრიტანეთის საბჭოს, „ანტიმუდის“ კოალიციის სტრუქტურების სისტემა, რომელიც მთელ მსოფლიოსაა მოდებული. სწორედ ეს სტრუქტურები გვევლინება „ფერადი“ რევოლუციების ორგანიზატორებად, ხელს უწყობს ეკონომიკურად წამგებიანი და კულტურულად უცხო იმიგრანტების მოზღვავებას, ქადაგებს „სექსუალურ ლიბერალთა“ მამათამაშლობას მრავალი ქვეყნის მეტად სოლიდურ დანესტრუქტურებში, რასაც შედეგად მოსდევს მოსახლეობის გადაგვარება და გადაშენება; მოურიდედად და თავხედურად ხრწნის ადამიანებს, ხალხს გაბრუნებულია და დუმი, ხელისუფლება კი იმართა.

შეიძლება ითქვას, რომ მართლმადიდებლური ეკლესია, რომლის ინფორმაციული და ორგანიზატორული რესურსი უფრო და უფრო იზრდება, ერთდერთი ძალაა, რომელიც მკვეთრად უპირისპირდება გლობალიზაციის სოდომის შემოტევას.

დასავლეთში ამ შემოტევას ბრძვის კათოლიკეთა ჯანსაღი ნაწილი, აღმოსავლეთში — მუსლიმები. ამ უკანასკნელთ ბევრი რამ წარმატებით გამოხადეთ: მათი ძალისხმევით შედეგად დამტკიცდა, რომ, სადაც არ არის „ანტიმუდის“ ორგანიზაციები, იქ არც მოდისა.

„ლიბერალური რელიგია“ - კოპაპოშირის ანალოგი
მკვლევარები მიიჩნევენ, რომ მსოფლიო ოლიგარქიას ახალი მსოფლიო რელიგია სჭირდება, ისეთი, რომელიც დათრგუნავს ყველა ტრადიციულ რელიგიას და ახალი მმართველების ძალაუფლებასა და მათ საქმეებს ლეგალურად წარმოაჩენს.

ადვილი შესამჩნევია, რომ ახალი მსოფლიო რელიგია ფართო მასშტაბით ყალიბდება და მთელი ძალით კონსტრუირდება. გარედან და შიგნიდან არღვევენ ყველა ტრადიციული რელიგიის კანონებს, რწმენის საფუძვლებს, განსაკუთრებულ სიმბოლოებს და უსირცხვილოდ ცილს სწამებენ ავტორიტეტულ ღვთისმსახურებს, რელიგიურ ლიდერებს. ამის ერთერთი თვალსაჩინო მაგალითია ის ბინძური კამპანია, რომელიც სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის წინააღმდეგ წამოიწიეს სოროსის ფონდის მიერ დაფინანსებული „თავისუფლების ინსტიტუტის“ გველაძეა წევრებმა. კიდევ ერთხელ დამტკიცდა, რომ მართლმადიდებლობის წინააღმდეგ გაჩაღებული ინფორმაციული ომი სწორედ მსოფლიო ოლიგარქიის მიერაა და-

ფინანსებული და წარმართული. ხოლო ხელისუფლების ყალბი შეცხადება და განზე გადაგდება პილატის ცოდვის გამორეხება და სხვა არაფერი.

მართლმადიდებლობის შიგნით წარმოქმნილი ჭუჭყიანი დინება, რომელიც ცრულიბერალიზმს, რწმენის დოგმატიზაციას, ნებისკანონებისგან გათავისუფლებას (რაც თითქოს შეუთავსებელია ადამიანის ღირსებასთან და სინდისთან) ქადაგებს, ფაქტობრივად, მიმართულია ერთგვარად ლიბერალური, „კომკავშირის“ უარესი ანალოგის შესაქმნელად, რომელიც ქრისტიანულ სიმბოლიკას იყენებს, მაგრამ შინაგანად გახრწნილი და ანტიქრისტიანულია. თეოლოგების აზრით, მის ცენტრში დომინირებს ადამიანური, ზედმეტად ადამიანური მოსაზრებები, რომლებიც უარყოფს ნებისმიერ ბიბლიურ დოგმატს.

დაახლოებით იგივეს აკეთებენ ისლამის მიმართ. მთელი ძალით აპროგრამებენ ე. წ. ლიბერალურ ისლამს, რომლის მიმდევრებსაც იგივე წყარო აფინანსებს, რომელიც „ახალი ქრისტიანობის“ გავრცელება-დამკვიდრებისთვისაა თავგადასხვებული — ნეოგანმახლებლები. „ევროისლამი“ ნებას რთავს მრუშობას, ლოთობას, ნარკომანიას, სოდომს, ანუ ანადგურებს ყოველივე დადებითს, რაც ჩვეულებრივ ისლამშია.

ამასთან, საინტერესოა ერთი მზაკვრული მეთოდი, რომელიც ტრადიციული კათოლიციზმისა და ისლამისათვის სახელის გასატყვევად ერთნაირად არის გამოყენებული: დეტრუქციულ სოციალურ დაპროგრამებას წარმართავენ არა მხოლოდ „ლიბერალური რელიგიის“ დასამკვიდრებლად, არამედ ლიბერალური რეფორმატორების მონივალმდეგე „ჩამორჩენილი და დაზავებული“ „მონინალმდეგეების“ სახის შესაქმნელად, რომელთა ფონზე „რეფორმატორები“ საქმოდ სიმბოლოურად გამოიყურებიან. ისლამში ასეთ ფონს ქმნის ვაჰაბიზმი (ვაჰაბიზმი).

ახალი მსოფლიო რელიგიის გაბატონების შემთხვევაში პოპოსექსუალური რიტუალური ინიშიაზია აუხილაალი გახდება ყველა პირისათვის, ვისაც ენდობება ანიშნალოვანი პოსტების დაკავება

თუ აღმოსავლეთმცოდნეების დასკვნებს ვენდობით, ვაჰაბიზმის წამოტივტივება დიდი ბრიტანეთის სპეცსამსახურების საქმიანობის შედეგია, იმათი, ვინც თავის დროზე არაბეთში იმპერიის ხომალდებისთვის შექმნა ბაზები ინდოეთისკენ მიმავალ მარშრუტზე.

არის ასეთი მოსაზრება. მაგრამ ამჟამად უეჭველია, რომ ვაჰაბიზმი დასავლეთის ქვეყნების სპეცსამსახურების კონტროლსა დაქვემდებარებულია. ჩემი ვაჰაბიზმი, რომელთაც დასავლეთში გაქცევა შეძლეს, მშვიდად ცხოვრობენ ევროპის ქვეყნებში დევნილთა სტატუსით. ვაჰაბიზმი კავასიურ ტრადიციულ საზოგადოებრივ სტრუქტურას არღვევს, თაბათა და კლანებს შორის თესავს შუღლსა და გაუტანლობას. ცნობილია, რომ ბალკანელმა ვაჰაბიზმმა მძიმე და-

მარება და იარაღი აშშ-დან და დიდი ბრიტანეთიდან. ფრიად საინტერესო მომენტია ისიც, რომ იქ, სადაც პირნაგარდნილი ვაჰაბიზმი იმარჯვებენ, მათ სასწრაფოდ ჩაენაცვლებიან „ლიბერალისლამისტები“, რომლებიც სოლომური ევროპის წესითა და რიგით მოქმედებენ... ასე მაგალითად, კოსოვოს თვითღიარებული სახელმწიფოს პარლამენტმა უკვე დაამტკიცა „კონსტიტუცია“, რომლის მიხედვითაც დაუშვებელია გეებისა და ლესბიკების „დისკრიმინაცია“. მეზობელ, თითქოს მუსლიმანურ ალბანეთში კი აპირებენ ჰომოსექსუალების ქორწინების ოფიციალურ აღიარებას. ამერიკელები განადგურებით დაემუქრნენ ფუნდამენტალისტ თალიბებს მას შემდეგ, რაც ამ უკანასკნელმა უკომპრომიზოდ შეუტევეს ნარკომავიას. საქმეში ჩახედულთა აზრით, „მსოფლიო

თანამეგობრობა“ თალიბებს აპატიებდა ყველაფერს, მაგრამ არა — ნარკოტრაფიკის მარშრუტების ჩაკეტვას. ნატოელი „სამშვიდობების“ ავღანეთში შესვლის შემდეგ ამ ქვეყანაში საშხაპის წარმოება 40-ჯერ გაიზარდა. ასეთია გაეროს მონაცემები, ამაზე „საქართველო და მსოფლიო“ საქმოდ დაწვრილებით წერდა გასული წლის ნომრებში.

„მისე ჩვეთან არ არის, ჩვენი მტარია“
პოლიტექნოლოგიები ყველა მსოფლიო რელიგიაში ცრუ ალტერნატივებს ქმნის: შენ ან „პროგრესულ“ რეფორმატორებთან ხარ, „ლიბერალ-ისლამისტებს“ გვერდით, რომლებიც უსხმაურად ცდილობენ, დაარღვიონ დოგმატი, აკრძალვები ეფტანაზიაზე, მამათამაშობაზე და „თავისუფალი სამყაროს“ სხვა „სიკეთებზე“, ან „ტერორისტებისა“ და „ფუნ-

დამენტალისტების“ მხარეს ხარ გადასული. ასეთ დაპირისპირებაში ნებისმიერი კონფესიის შიგნით ნაღმა ჩადებულა. გარედან კი ეს უბედურება პროგრესის მოსახსამითაა დაფარული, რაც მორწმუნეთა განდინების ერთ-ერთი მიზეზია. ასეთი ტექნოლოგიების გამოყენებით „განმინდეს“ ევროპა ჭკმარტივ კათოლიციზმისგან.

ამერიკაშიც ამგვარ ტექნოლოგიებს ეწირება კათოლიკობა. ოლონდ იქ აქტიურად იყენებენ სელონურად გაბუქებულ სკანდალებს, რომლებსაც პედოფილ ქსენების წინააღმდეგ აგორებენ ხოლმე მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებში. სამაგიეროდ არავინ ხმას არ იღებს ამგვარ გაუკულმართების არნახულად გავრცელების გამო ჰოლივუდში ან აშშ შეიარაღებულ ძალებში.

საფრანგეთში იაკობინელების სახელმწიფო ათეიზმს ჩაენაცვლა ლიბერალების აგნოსტიციზმი. ისინი უფრო რბილად მოქმედებდნენ. ამასთან, ისიც ნიშანდობლივია, რომ ევროპაში, ერთი ხანია, დასავლეთის ქრისტიანობის გარემო მტრები მჭიდროდ დაუკავშირდნენ ეკლესიის შიგნით მოკალათებულ მოდერნისტებს. ჩვეულებრივ, ასეთებად გვევლინებიან ახალგაზრდა ეპისკოპოსები, რომლებსაც ღმერთზე მეტად პოლიტიკური უტოპიისა უფრო სწამთ და არც ვერცხლისმოყვარობაა უცხო მათთვის. ამგვარ ქცევას წინადა ვაჰაბიზმის მეთავე 1907 წელს თავის ენციკლიკაში უკიდვანო თავხედობა უწოდა.

მართლმადიდებლურ ეკლესიასთან დაკავშირებულმა, ცხოვრებისეული გამოცდილებით მდიდარმა ადამიანებმა შესანიშნავად უწყიან, რომ ეკლესიაში სამოქალაქო საზოგადოებასთან შედარებით იდეალოზმის წემალალი დონე სუფევს; რომ ღვთისმსახურნი, ზოგიერთი გამონაკლისის მიუხედავად, შეუდარებლად ნესიერნი არიან ჩვეულებრივ ადამიანებთან შედარებით, არაფერი რომ არა ვთქვათ პოლიტიკოსებსა და ბიზნესმენებს.

ყველაზე საშიში ადამიანები რწმენადაკარგული ყოფილი ინველისტიკა არიან. ასეთი სისუსტეზე მუშაობენ პოლიტექნოლოგები.

ახალი მსოფლიო რელიგიის შექმნის მნიშვნელოვან ფაქტორად სექტებს მიიჩნევენ. ისინი დღესაც ერთობლივად მოქმედებენ, ერთობლივად ეწინააღმდეგებიან ტრადიციულ რელიგიებს, გლობალიზაციის მნიშვნელოვანი აგენტების როლს თამაშობენ. ამის ქრესტომატული მაგალითია უკრაინის მაიდანა. ყველა სექტამ მხარი დაუჭირა პროამერიკულ სახელმწიფო გადატრიალებას მაშინ, როცა უკრაინის მართლმადიდებლური ეკლესია ამის კატეგორიული წინააღმდეგი იყო.

სპეცილისტები დარწმუნებულნი არიან, რომ სწორედ სექტებისა და გადაგვარებული კათოლიციზმის, ისლამისა და იუდაიზმის ნარჩენების, ფსევდომართლმადიდებლურ დაჯგუფებათა ბაზაზე შეიქმნება ერთიანი მსოფლიო

დალი გოშაძე: ბერძენულ დიასახლისს ხელში დანა ეჭირა და უზრუნველ ჩარტყმას მიჰპირებდა

დალი გოშაძე სულ რაღაც 23 წლისაა და უკვე ორი წელია, გერმანიის ქალაქ კალსრუეში ცხოვრობს. მასაც „ახალ და საინტერესო ცხოვრებაზე“ ფიქრმა მოსვენება დააკარგინა და ასე აღმოჩნდა სხვაქვეყანაში... ახლაკი სათქმელიც ბევრი დაუგროვდა და სხვებისათვის მისაცემი რჩევაც.

ბერძენულ «პატრონა» შიშულით სული რომ ვერ ამოხსნა, აპროპრიტუ უკაპოვო მიხატო...

— შენთან დაკავშირება საკმაოდ ძნელი აღმოჩნდა... — კვირის მანძილზე ვმუშაობ, მხოლოდ კვირადღე მაქვს თავისუფალი, ისიც, საღამოს საათებში. მაშინ შევხვედრები სკაიპში და ახლობლებს მოვიკითხავ ხოლმე. კვირა დღეს ისე ველოდები, თითქოს საქართველოში ვბრუნდებოდე. ორი წელია, აქ ვარ და მაინც ვერ შევეჩვიე, მიჭირს ჩემი საყვარელი ადამიანების, ახლობლების, მეგობრების გაკრძელება. ყველაზე მეტად კი, იცი, რა მიკვირს?

— რა? — ის ქვეყანა რომ მენატრება ყველაზე მეტად, საიდანაც სიამოვნებით წამოვდი. მართლა მთელი გულით მინდოდა საქართველოდან წამოსვლა. ისე ამეკვივებოდა ეს იდეა, რომ დღე და ღამ მხოლოდ ამაზე ვფიქრობდი; მჯეროდა, რომ აქ სხვა ცხოვრება და იდეალური გარემო დამხვდებოდა, მაგრამ ჩამოსვლიდან რამდენიმე დღეში დავრწმუნდი, რომ მწარედ შევცდი.

— რამ დაგარწმუნა ამაში? — როცა იმ სახლში იყავი, სადაც უნდა მემუშავა ე.წ. ოპერად. სამი წლის ბავშვის ნაცვლად თხოუმეტი წლის ინვალდი ბიჭი და ფსიქიურად გაავადებული დიასახლისი დამხვდნენ, რაც კონტრასტში არ ენერა, ანუ მომავალს. ის წუთში მეგონა, რომ ყველას გაფუგებდა, ყველაფერს ავიტანდი, ოღონდ კი ის ფული შემეგროვებინა, აქვე წამოსასვლელად რომ ვისესხე, მაგრამ შევცდი. ერთი კვირა ძლივს გავეძლი, რადგან შვილი საკუთარ თავზე საერთოდ ვერ ზრუნავდა, დედა კი გამუდმებით, რაც არ უნდა მეკეთებინა, კიოდა; რამდენჯერმე სამზარეულოში შემომივარდა და დანით მე-მუკრებოდა, მოგვლავო. გასაგებია, ადამიანი ფსიქიურად იყო ავად. ხან საქმელს მიმალავდა ან ყრიდა გარეთ, რომ არ მეჭამა. მის ადგილამდე უნდა მომესწრო საუზმობა, ვახშამი კი ჩემს ოთახში მიმქონდა ფარულად. რომ ენახა, შეიძლება მოგაკლავი. აუტანელი სიტუაცია იყო და გადავწყვიტე, თბილისში დავკავშირებოდი იმ ქალბატონს, ვინც ამ „სამსახურით“ უზრუნველყო. ქუჩის ბუნდონიდან მობილურზე დავეურეკე, მაგრამ ხან გამორთული ჰქონდა, ხანაც არ ეღებოდა. მერე ახლობლის დაუკავშირდი და დიდი ვაი-ვაგლახით მომეხსენა იგი, მაგრამ უთქვამს, — აქედან ვერაფერს გავხდები, უნდა ჩამოვიდეს და მერე მეორედ გავუშვებ ჩემი ხარჯებით. რით უნდა ჩამოვსულიყავი? თვის ბოლოს ხელფასს დაველოდებო-მეთქი, ვიფიქრე, მაგრამ ტყუილად, არც ხელფასი მომცეს. ის კი არა, აპროპრიტამდე დიასახლისის სიძემ მიმიყვანა. შევეცოდე, ატრებული რომ მნახა, მიმიყვანა და წავიდა. არც ფული მიქონდა, თუ არ ჩავთვლით ოცდახუთ ევროს, რაც აქედან

წაღებული ფულიდან დამრჩა, თან არც ენა ვიცოდი კარგად ამხელა აეროპორტში დავიკარგე... — შემდეგ რა მოხდა? — სხვა ვერაფერი მოვიფიქრე და ახლობელ ბავშვებს დავურეკე. ერთი მიუხედავად იყო, მეორე — დიუსელდორფში; მითხრეს, ვერაფერს გავხდებოდა, სამსახურიდან არ გამოვიშვებენ, თვითნებურად რომ წამოვიდეთ, დავითხოვენ და როგორ წამოგიყვანონო. ყველანი იმედი გადამწერა. სხვა ვერაფერი მოვიფიქრე, აეროპორტის ფიცი დავეჯექი და ასე ვიყავი სამი დღე უჭრელი, მხოლოდ წყალს ვსვამდი უფასოდ. რა მექნა, ბილეთის ფული მომეპარა? მესამე დღეს ჩემი ხნის ან ცოტათი უფროსი მამაკაცი მოვიდა და რაღაც მითხრა, მხოლოდ ის

არიან მშვიდი და უსახლკარო ქართველები, ზოგს ქუჩაში და ზოგსაც ხიდის ქვეშ რომ ძინავს? ერთი ეგ არის, რომ ბევრგან ზამთარი არ იცის და ნაკლებად ცივა... ეგ გვმეორის ცოდვის შვილებს... აქ ფული აქვე ვინც კლუბებში, სტრიატიზ-ბარებში, ნარკოტიკების ყიდვა-გაყიდვასა და ქურდობაშია გარეუფილი ან კიდევ ფულიანი საყვარელი ჰყავს... და იცით, როგორი მონდომებით მიდიან ჩვენი ქალები ამ რისკზე?! ძალიან დასანანი, რომ უცხო ქვეყანაში შენს თანამემამულეს ასეთ ყოფაში ხედავ. მან ჩამოსვლას რომ ჰპოვებ, — საიდან ამდენიო, უპასუხებენ, — საიდან და აქ ყრიაო და ეს იწვევს ხალხის ნაკადის დენას ევროპისკენ. საქართველოში მალე,

ერთხელ გააკეთა, მეორედაც აკეთებს, როგორც ნარკოტიკზე დამოკიდებული, ერთხელ რომ გასინჯავს და მერე კიდევ უნდა... ფული იმორეგება, მაგრამ ერთი: ემიგრანტების 95% საკუთარი ჯანმრთელობის ფასად შოულობს ფულს და მერე სამშობლოში დაბრუნებული ან ამ თანხას მკურნალობასა და ნაშენებში ხარჯავს... — მაგრამ ბევრი ხომ სასწავლებლად მიდის? არ გყავს მეგობრები, რომლებიც სწავლობენ? — აქ ყველა მაგ მიზნით ჩამოსვლის თითქოს, მაგრამ ეს ყველაფერი „ბლეფია“. ემიგრაციაში ყოფნა და სწავლა ცოტა შორიშორსაა ერთმანეთისგან. აქ ისინი სწავლობენ მხოლოდ, ვისაც ფინანსურად ოჯახი უზრუნველყოფს. ვერ

ლობდე, მაშინ საზღვარგარეთ კი არ წავიდოდი და ვილაცხას კი არ მოვუვლიდი, არამედ აქვე ავიყვანდი იმ ბერძენსა და იტალიელს და ჩემს მოხუცებს მოვავლევინებდი... არავის არ უნდა შეეკმინას ილუზია, რომ საზღვარგარეთ ფული ხეს ასხია. აქ ფული უფრო ძნელია საშოვნელი, ვიდრე მანდ, სახლში... — ქართველები თუ ხვდებით ერთმანეთს? ალბათ, ბევრს სჭირდება თანადგომა... — რასაკვირველია, სჭირდებათ, და ხშირად მთელი წელიც კი ვინახავთ დაუყვედრებლად. აბა, ვილაცხას მიხედვით და შენი მიზნის შვილს გადააგდებ? რაც შეგიძლია, არაფერს ვაკლებთ, ჯიბის ფულსაც კი. მათთვის სამსახურს ჩვენ ვშოულობთ, რომ სასონარკვეთილებას არ მივცენ და ამის მერე ზოგიერთი მიდის და ზემოდან იყურება!.. თუდად გამოძის ნათქვამი, მაგრამ სხვას ვერაფერს შევადარებ: ერთ დროს მათხოვარი, მერე არარაობად გვევლის. ხელის გამართვა და დახმარება ერთია, მაგრამ მეორეცაა:

ხალხია, მათ სხვა ფასეულობები და მენტალობა აქვთ. გერმანელთან სამინუთი რომ დააგვიანო შეხვედრაზე, ადგება და წავა, ქართველებმა კი პირიქით. — არ ვიცი დროის ფასი. სამაგიეროდ, ჩემში არის სხვა ღირსებები, იმის გამო, რომ ვილაც ტელევიზიით მეგობრის ნახვარის საათი ელაპარაკება, მით უმეტეს, თუ ვიცი, რომ საუკუნეა ეს ადამიანი არ უნახავს, არ მივცემ შენიშვნას. აი, გერმანელი კი ამას ვერ გაიგებს. ასეა მონყობილი ეს ხალხი და უნდა გაუგო, თუ გინდა, რომ ქუჩაში არ აღმოჩნდე. ქართველები, ვეცდები ვხვდები, მაინც ვხვდებით ხოლმე ერთმანეთს, თუმცა იმ სახლში, სადაც მუშაობ, ვერავის მიიყვან, ეს ნენია. ამასახურში ძალიან დაკავებული ვარ, რადგან უფრო მაღალ ხელფასს მაძლევს, მანამდე უფრო ხშირად ვახერხებდი აქ მყოფი ბავშვების ნახვას. ერთი ადგილი გვექონდა ამორჩეული, იქ დავდიოდით ხოლმე, ბუნება ზღაპრული და ქართულ ტყეს ჰგავს, ვხუმრობდით, — ნახეთ, აქ პატარა საქართველო გვაქვს-თქო.

საქართველოში მოხუცების, ბავშვების და რჩეულადგებული ქმრების გარდა ღარჩა ვინაა?

გავიგე, რომ მკითხა, — საიდან ხარო. ვუთხარი „გეორგიიდან“-მეთქი. გაუკვირდა და ქართულად დამიწყო საუბარი. ამ ადამიანმა საკუთარი ხარჯებით ამიღო ბილეთი. მითხრა, — საელჩოში მივიდეთო, მაგრამ საბუთები წესრიგში არ მქონდა — არაფერად ვიყავი წამოსული და შემეშინდა. ამ კაცმა არ გამიწერა, მის სიკეთეს რა დამავინწყებს — ჩამსვა თვითმფრინავში და თბილისში დავბრუნდი. ის დღეს ჩემი საუკეთესო მეგობარია. თუმცა ამაზე საუბარი არც მას უყვარს და მე კი გახსენებისაც შემიწინა...

— თურმე ასეთი ადამიანებიც არსებობენ. თბილისში შენთან რა გოგონა დაგხვდნენ?

— ჩემები ხმას არ იღებდნენ, მთავარი იყო, რომ ცოცხალი დავბრუნდი, მაგრამ ცალი ხომ უნდა გადავტარებ! მეორე დღესვე დავინწყე იმ ქალბატონის ძეხვა, ვინც გამომსვა. ძლივს მივაგინე და ვაძილე, წესიერი საბუთები გაუკეთებინა და ნორმალური ოჯახი მოეძებნა. სხვა გზა არ ჰქონდა, ვუთხარი, — საჩივარს შევითან-მეთქი. გერმანელ დიასახლისს ელაპარაკა ისე, რომ მეც მესმოდა.

— ნუთუ ისევე გაბედ წასვლა?

— რა მექნა?! სხვა რა გზა მქონდა, ჩემს ოჯახს ათასების გადახდის შესახებულობა რომ ჰქონოდა, შინ დავრჩებოდი და არ წამოვიდოდი, მაგრამ ახლა რომ ვუფიქრდები, ძალიან შევცდი.

— ნანობ რომ წამოხვედი? — საქართველოში ხელმოკლეობა ჯობია აქ ყოფნას. როგორ გგონია, აქ თითოეული ჩვენი, ვინც ხელფასით ვიჩინებთ თავს, ხელმოკლე არ ვცხოვრობთ? განა აქ არ

ალბათ, მოხუცებისა და ბავშვების მეტი არააინ დარჩება. დაახლოებით 2 მილიონადე ქართველი უკვე ემიგრანტია და ვინლა რჩება საქართველოში?

— ახალგაზრდებიც ბევრნი ვართ...

— ვინც დარჩა, ისიც გამოქცევაზეა. არანაირი პერსპექტივა არ არის ქვეყანაში. ბევრს, უზრალოდ, საზღვარგარეთ ცხოვრება უნდა და აქ რომ ჩამოვლენ, მერე და იეებენ, რა ჭაობში ეფლობიან. სხვა გამოსავალი რომ არ აქვთ, უზნეო გზას ადგებიან... ამ ყველაფერს კი, პირველი რიგში, სიღუბნით და მატერიალური მდგომარეობა განაპირობებს... სადაც არ უნდა იყო, პატიოსანი და ალალი შრომით ბევრს ვერ იშოვი... სამწუხაროდ, ასეა მონყობილი ეს ქვეყანა... უკაცრავად აქ სიტყვებისათვის, მაგრამ ვინც შეძლება და წამალს ყიდის, იმას აქვს ფული, პატიოსანი შრომით კი მხოლოდ იმდენს შოულობს კაცი, რომ გაუკეთებინა და ნორმალური ოჯახი მოეძებნა. სხვა გზა არ ჰქონდა, ვუთხარი, — საჩივარს შევითან-მეთქი. გერმანელ დიასახლისს ელაპარაკა ისე, რომ მეც მესმოდა.

— ნუთუ იქ ყველა ასე ფიქრობს?

— ვინც აქ თავისუფლების მოსაპოვებლად ჩამოდი, ყოველგვარი დაბრკოლებისა და ხელის შეშლის გარეშე ახერხებს ამას... უზრალოდ, მანდ რაღაცის და ვილაცხის შიშით ვერგანხორციელებულს აქ სიამოვნებით და წარმატებითაც ახორციელებენ... ადამიანის სულიერი გახრწნა ხომ მარტოა და სიღუბნითა და უპოვრობის ბრალი არ არის. მოსწონთ იოლი გზით ფულის შოვნა, მაგრამ არსებობს სხვა კატეგორიაც, რომელიც დაბნეულობისგან ყველაფერზე თანხილება. და მერე, რადგან

გეტყვი, სხვა ქვეყნებში რა ხდება, მაგრამ გერმანიაში ჩემთვის სწავლა ენის კურსებით დაიწყო და, ალბათ, ამითვე დამთავრდება. ე.წ. სარახკურსს ყველა გადის, თუ ამას სწავლა ჰქვია. აქაურ უნივერსიტეტებში ქართველები სწავლობენ და წარმატებითაც, მეც მყავს მეგობრები, მაგრამ მათ საქართველოდან უგზავნიან თანხას. ყველაზე მეტად გული იმაზე მწყდება, რომ საქართველოში ქართულ ხალხს ეთაქილება დამლაგებლად მუშაობა, აქვე ჩამოდიან, იშოვიან ორ კაპიკს და საქართველოში მოახდები აპყავთ, რადგან სახლის დლაგება თურმე არ ეკადრებათ. ძალიან ბევრი ადამიანი იცოცხავს, ვინც ასე გააკეთა, შეკაი დედამამივილო, რისი გრცხვინა, არც ერთი სამუშაო არ არის სათაკილო. ევროპულს საკუთარი რესტორნები და სასტუმროები აქვთ და თვითონვე მუშაობენ — ჭურჭელს რეცხავენ და ალაგებენ კიდევ, ხომ შეუძლიათ რომ სხვა დაიქირაონ, მაგრამ ურჩენიათ, თვითონ გააკეთონ. ჩვენთან კი რაღაცას იშოვნიან და ცხვირს ისე აიბზუებენ, რომ სახლის მიცემას ალარ კადრულობენ. საქართველოში რომ ვცხოვრობდი, ერთი ჩემი უბნელი ძალიან გაჭირვებული იყო, შემდეგ გაუმართლა და აიწყო ცხოვრება, ღმერთმა ხელი მოუშარათოს, სასახლე აიშენა და აბა, ახლა ნახეთ, თურმე სხვებს დასცინის, როგორ ცხოვრობენო. აი, ესა ვართ ქართველები.

— რამ უნდა შეგცვალოს ასე ადამიანი, ფულმა?

— პატიოსანი კაცი იმდენს ვერ შოულობს, რომ მოახლები ჰყავდეს. ჩემი პატიოსანი შრომით რომ მაგდენს ვშოუ-

ქართველი ქართველს რომ ღალატობს და ატყუებს, ისა არს ერთი ერთი არაა. ზოგჯერ ქართველს საზღვარგარეთ მიჰყავს, დახმარებას გპირდება და ტრაფიკინგის მსხვერპლად გაქცევს!

— მაგრამ ხომ არის ქართული სათვისტომოები. ემიგრანტები იკრიბებიან, საკუთარ მოსარეებებს გამოთქვამენ, ერთობიან... აგვისტოს ომის პერიოდში ყველას გვახსოვს მათი აქტიურობა...

— სათვისტომოები თავიანთ საქმეს საკმაოდ კარგად აკეთებენ, მაგრამ პირადად მე დრო არ მრჩება, რომ მივიდე და ღონისძიებებს დავესწრო. თანაც ეს ყველაფერი დროსთან, წასვლა-მოსვლასთან, ხარჯებთან არის დაკავშირებული. აგვისტოს ომის დროს იმდენად გაღიზიანებული ვიყავი, რომ მივედი სათვისტომოში და დანარჩენ ემიგრანტებს შევეურთდი, მაგრამ ყოველთვის ვერ ხერხდება ეს. ძირითადად, აქვე ვიკრიბები კარსრუეში და ვსაუბრობთ ხოლმე. ეს შეკრებებიც თავისუფალი დროის უქონლობის გამო იშვიათად იმართება. განა არ მინდა თანამემამულეები ვინახო და ქართულად ვისაუბრო, მაგრამ დრო არ მაქვს. გერმანელები კი სრულიად განსხვავებული კულტურის

— მიუხედავად ყველაფრისა, შორიდან მაინც მომხიბვლელი ჩანს უცხოური ცხოვრება...

— ხშირად მომიხსენია ასეთი სიტყვები: „აუ, როდის წავალ საქართველოდან, რომ გავიხარო და ამოვისუნთქო“. ამას გაჭირვებული ადამიანები ამბობენ ხოლმე, მაგრამ ახლა „ამ ამოსუნთქულთაგან“ მხოლოდ ერთი რამ მესმის, — ნეტავ მანდ ვყოფილიყავით და მაგ გაჭირვებაში გვეცხოვრებო. როგორც არ უნდა იყო სხვა ქვეყანაში კარგად, შენი ქვეყანა მაინც გენატრება. ვისურვებდი, საქართველო მალე გამხდარიყო ისეთი ქვეყანა, რომ აქედან წასვლა არც ერთ ადამიანს არ დასჭირდეს... გული მწყდება, ზოგი რომ გაიძახის, — ოღონდაც კი სადმე წავიდე და ერთი წელი არც შევჭამ დაარც დავლევო. ასე რომ ფიქრობენ, მე ტრაგედია მიმანჩია. ვილაცხის ხელში შემეყურედ ყოფნას, მანდ ხმელ პურზე ყოფნა ჯობია.

ჩემი პატიოსანი შრომით ვერასოდეს ვიშოვი იმდენს, რომ სასახლები დავიდე და მოსამსახურეები დავიყვანო, არც მინდა. ნეტავ, იმდენი მაშოვნიან, რომ მანდ ჩამოსასვლელად კმაროდეს; მერნმუენია, იმ დღესვე ავიკრიბო გულა-ნაბადს, დავბრუნდები ჩემს მიწაზე და ჩემს ოჯახში, ჩემს საყვარელ ადამიანებთან და ვილაცხას ნამდვილად არ შევამყვინებ ნერვებს. ერთი ემიგრანტის დღიურში ამოვიკითხე და უნდა გავიმეორო: „როდესაც გავხდი მე ემიგრანტი, /შევიწროება ვიგრძენი მაშინ, /უცხო კანონებს ვეუბრო, მაგრამ დრო არ მაქვს. გერმანელები კი სრულიად განსხვავებული კულტურის

ესაუბრა ნინო მაჭარაშვილი

ლია შუბითიძე: ლუკმაპურისთვის ბრძოლაში ჩაბრუნდა სახვარელო კასისთვის აღარ შეხალდა

საბაზრო ეკონომიკის პრინციპი — ყველამ თავის თავს მოუაროს — ყველაზე კარგად სახელმწიფო სტრუქტურებშია მოორგეს. გაღატაკებული ოჯახების გადასახადებით შევსებული ბიუჯეტი ქვეყნის მთავრობასა და მის ბიუროკრატიულ აპარატს უშურველად აპურებს, მოსახლეობა კი კვლავ გაუსაძლის პირობებშია. მასობრივი უმუშევრობით გატანჯული ქართველები ოჯახების შიმშილისგან ხსნას უცხოეთში ეძებენ. ამერიკაში მყოფი ლია შუბითიძე, რომელიც უკვე „მწვანე ბარათის“ მფლობელია, თავის გასაჭირზე გვესაუბრება.

— ლია, რისი თქმა გსურს გახვრტ „საქართველო და მსოფლიოს“?

— უპირველესად, მაგლობას გიხდით ემიგრანტთა პრობლემების გაშუქებისთვის. ყველაფერზე გული მტკივა. ახალგაზრდა ოჯახი მქონდა, მეუღლე და ორი შვილი მყავს — ცოტენ და სოფიკო. მე და ჩემი მეუღლე კაპიკს კაპიკზე ვეძებდით, მშობლებიც გვეხმარებოდნენ. ვერაზე, იტალიურ ეზოში ორი უზარმაზარი, მალაქტერიანი ოთახი გვექონდა, გადავტყობინებ, ანტირესოლი გავაკეთეთ, იზოლირებულად სველი ნერტილებიც დავამონტაჟეთ და ახლა ის სახლი სხვა ქალს რჩება.

— როგორ, სახლი ბანკში გქონდათ ჩადებული თუ იპოთეკური სესხი აიღეთ?

— პასუხის გასაცემად თავიდან დავიწყებ. ჩემმა ქმარმა სამსახური დაკარგა, რითაც მატერიალურად გავნადგურდი. თვითონაც ისე შეიცვალა, თითქოს უხილავმა ხელმა მისი ადამიანური ღირსებები საშუალოდ გააცანცვტერა. როდესაც უცხოეთში წასვლა გადავწყვიტე, სახლში სურსათის გარეშე დარჩენილი, გამორთული მაცივარი და კარადა იდგა, ცოლად. ბავშვები მთხოვდნენ, ჩაი მომეღელეებინა. საწოლის კიდეზე თევზით დაღუმებული და მზერაგაშტერებული ჩემი მეუღლე იჯდა. ამგვარი სურათი ჩემს ოჯახში დიდხანს გრძელ-

დებოდა. რა გინდა, რომ გააკეთო? — თუ დედა ხარ და ძალა შეგარჩენია, თუნდაც ჯოჯოხეთში უნდა გაიქცე, ოღონდ ოჯახი გადაარჩინო. გავიქციე კიდეც. ჩემს გადაწყვეტილებას ჩემი ქმარი პასიურად შეხვდა, ისე იყო ცხოვრების სისასტიკით გათელილი და უსახსრობით დაბნელებული. აეროპორტში მისვლისას გული სიღრმეში აუტანელ ტკივილს ვგრძნობდი. გოგონა არ მშორდებოდა, ხელს ხელზე ნერვიულად მიჭერდა. როდესაც მისი პატარა, უმწიწო ხელი მომცილდა, რკინის გისოსებს მიღმა აღმოვჩნდი, მექანიკურად მივაბიჯებდი და თან მიმქონდა მეუღლის დაჟინებული მზერა, ბიჭის შეკავებული და ცრემლჩამდგარი თვალები და ჩემი გოგონა — „დედიკო, არ წახვიდე, დაბრუნდი!“

— სად და როგორ იშოვეთ სამსახური?

— სამსახური შეპირებისამებრ მეორე დღესვე მიმოვეს. დავიწყე მუშაობა მონური ქედმოდრეკით, ვუვლიდი თვალმდებარე ტილოებს, სწულვებით გატანჯულ, მუშიადქცეულ მოხუც ბიზნესმენს. იმდენი სიმდიდრე დაფაროვებინა, ჩვენს ქვეყანას ფეხის ახადგმელად ეყოფოდა. მისი მოვლისას სიზუსტე და მითითებათა მკაცრი თანამიმდევრობა უნდა დამეცვა. თავდადებულ მუშაობასთან ერთად

ისინი ჩვენგან მოითხოვენ მუდმივად ღიმილიან მორჩილებას, ყველა სიტუაციაში ოლიმპიურ სიმშვიდესა და დახვეწილ თავაზიანობას. მას მკურნალობდნენ ჩინელი მედიკოსები. ბრმა მოხუცი მათი მეშვეობით მშვიდად და თავდაჯერებული ხდებოდა, თუ არა და ტკივილებით მოთმინებიდან გამოსული იატაკზე გორავობდა და თმებს იგლეჯდა. მისი მუქარიანი ლანძღვა-გინება მრისხანე ანათემად მატყდებოდა თავს. ასეთ დღეებში ჩინელი მედიკოსები მასთან სამი დღით რჩებოდნენ და მის სულში საოცარი მედიტაციით ნერვავდნენ სიცოცხლის დაუთმობლობის დაუოკებელ სურვილს. შუალამისას, საბნის კუთხეში მიკუნჭული ოჯახში ვრეკავდი, ვესაუბრებოდი ქმარ-შვილს, ვეფერებოდი, — ეს იყო ნათელი ნერტილი ჩემს ემიგრანტულ ცხოვრებაში.

ჩემს ბატონს სამი ვაჟი ჰყავდა. ისინი საკუთარ ბინებში ცხოვრობდნენ, წარმატებით აგრძელებდნენ მამის ბიზნესს. მათ მამასთან ვიზიტისთვის განრიგი ჰქონდათ შედგენილი. ჩემი თანამოქალაქის დაჟინებული მზერა, ბიჭის შეკავებული და ცრემლჩამდგარი თვალები და ჩემი გოგონა — „დედიკო, არ წახვიდე, დაბრუნდი!“

სტესისმა, ბატონის უმცროსმა ვაჟმა, პირად ცხოვრებაზე მითხრა და ძალიან შეწუხდა ჩემი მდგომარეობით. დამეხმარა „მწვანე ბარათის“ აღებაში, რამაც სამშობლოში ჩამოსვლის შესაძლებლობა მომცა.

3 წლის დამქანცველი შრომის შემდეგ ორი კვირით სამშობლოში ჩამოვედი. სიტუაცია უცვლელი დამხვდა. შემზარა ჩემი შვილების მდგომარეობა. უნივერსიტეტის წყვედი-ადმი ჩაფულვნი უვიცი ხვი-თოები გამხდარიყვნენ. ინფორმაციას მხოლოდ ტელევიზიით სერილებიდან და კომპიუტერის საშუალებით იღებდნენ. ამას ემატებოდა უდედოდ დარჩენილი ბავშვების

სითავხედმდე მისული თავისუფლება, გულგრილი დაუდევრობა და უამრავი მავნე ჩვევა. არ მომწონდა მათი საათობით ჯდომა კომპიუტერთან. ცოტენში აშკარად იგრძნობოდა ქუჩის გავლენა, აზარტული თამაშებით გატაცება.

ცოტენს ქუჩისკენ მისწრაფებამ ბავშვების ამერიკაში გამკვირვება ჩემი ქმრის წინააღმდეგობა, ბავშვების წაყვანის გადაწყვეტილებას რომ მოსყვა. მიუხედავად ამისა, მაინც დამეთანხმდა.

ბავშვებს არ უდარდათ, მამის განცდებს უზრდელოდ აპროტესტებდნენ — „გულში იყვენ, აღარც ჩემს შენიშვნებს იღებდნენ. დედასთან ერთად ამერიკაში გამგზავრება უხაროდათ, მაშა არ ედარდებოდათ.“

ბავშვების ამერიკაში ჩაყვანა ძვირად დამიჯდა. დავკარგე ძვირადღირებული მოხუცი მომვლის ადგილი. სახლი ვიქირავე და ბავშვები კოლეჯში მივაბარე. დღე-ღამეს ვასწორებდი შრომამდე, მაგრამ ხარჯებიც იმდენად გამეზარდა, რომ მეუღლეს მხოლოდ მცირე თანხას ვუგზავნიდი. მძიმე ექსპლუატაციის ხარჯზე ვიღებდი შვილების გვერდით ყოფნის შედეგებს, რომელსაც ჩემი მეუღლეც და ნათესავებიც მიუტყეველ ცოდედა მითვლიდნენ და დავიწყე კიდევც.

— შეიძლება სწორად ვერ გავიგე, რატომ თვლით თავს დასჯილად?

— ბავშვების წაყვანამ უფრო გაზარდა უფსკრული ჩემსა და თენგოს (მეუღლეს) შორის. მთელი კვირის მანძილზე ვერ ვიკავდი მასთან და არ მპასუხობდა. კომპიუტერს ხომ საერთოდ არ ეკარებოდა. ჩემს რძალს დავურეკე და ვკითხე, საინტერესოა, სად დადის-მეთქი? მიპასუხა:

„მარტოხელა კაცია, შინ არც ცოლი ელოდება და არც შვილი, სადაც დაუღამდება, იქ ათენებსო“. ვუპასუხე, დღე არ გავა, არ დაუურეკო, ხოლო ფულს ყოველთვიურად ვუგზავნი. მიპასუხა: „ეჰ, მარტო დარეკვა და ფული ხომ არაა, ყველგან თავს უთვისტომოდ, მიტოვებულად და ზედმეტად გრძობსო“.

ვფიქრობდი, ქვეყანა დაწინაურება, ხალხი დასაქმდება, სხვა რომ არაფერი, სსოვრება თვითონ გაიქცევიან ისტორიულ კალაპოტს, დავბრუნდებით, ოჯახი გაათლიანდება და სიბერეს გვიტყდა ბავშვებთან-მეტი. მაგრამ, რას მოხდა, კოვბარულ სიზმარში ვარ წარმოვიღებინა.

ბიჭი 16 წლის გახდა, ღონიერი, დაკუნთული და თანაც პრამატული ბუნების. სეილების ვებსაიტების თვალთვრებით გროშებად იძენდა ჩვენთვის ახალ ტანსაცმელსა და საჭირო ნივთებს. ერთ დღეს გვერდით მომიჯდა, ხელი მომხვია და მითხრა: „დედა, მუშაობას ვინყებ, მინდა, გვერდში ამოვიდგე და მამაც აქ ჩამოვიყვანოთ სამშობლოში დაბრუნებამდე. რა უცნაურია, მამა ახლა უფრო ძალიან მიყვარს. დამესიზმრა, მე და მამა სარკეში ვიხედებოდით

და ერთმანეთს გაჭრილი ვამლივით ვგავდით“. სიხარულით დავრეკე საქართველოში, ჩემს სახლში. თენგომ არ მიპასუხა. რძალს დავურეკე. მას რევერანსებით თავი არ შეუნუხვია, ისე მითხრა, თენგომ ცოლი მოიყვანა, მოსწყინდა მარტოობა, ლოდინი და სუფრაზე დავინვა — „ცოლი ჰყავს, შვილებიც, მაგრამ ოკეანის გაღმარა“. იმდამე თვალზე რული არ მომკარებია, მთელი სიგრძე-სიგანით გავივდი ლალატის გემო. მთელი ჩემი სიყვარული ხომ მასთან იყო დაკავშირებული. ჩემი ქალურობის რეალიზება კი მხოლოდ ოჯახის მატერიალურ უზრუნველყოფაზე გადავიდა. ლუკმაპურისთვის ბრძოლაში ჩაბმულს საყვარელი კაცისთვის აღარ შეცვალა. ის დაიღალა ღონიერად, დაიქანცა უიმედო მარტოობით, დაავადდა ხელმოცარული მამობითა და გაგულისდა მიტოვებული კაცის იმიჯით.

მოკლე დროში შევიტყვე, თენგო ვილაც ავანტიურისტმა, საეჭო წარსულის ქალმა „ჩაიგდო ხელში“, მაგრამ ხელმონერა ჩემი თანხმობის გარეშე ვერ მოავგარა და მას ერთგულების დასამტკიცებლად ბინის ჩუქება მოსთხოვა, რომლის კანონიერ მფლობელად თენგო ითვლებოდა. მან ქალბატონს ბინის ჩუქება ოფიციალურად გაუფორმა. იმ ბინისა, სადაც სიყვარულითა და იმედებით ვცხოვრობდით, შევიღეს დასამტკიცებლად „ბუდე“ მოუშალა.

ვინ არის პასუხისმგებელი ემიგრანტთა ბუდეების დაწერვაზე, გაყოფილ ოჯახებზე, ჩვენს გადაგვარება-გადაჯიშებაზე? ჩამოვალ და ბინის დასაბრუნებლად სამართალდამცავ ორგანოებს მივმართავ, თუმცა იმასაც ამბობენ, საქართველოში სიმართლეს ვერ ჭმას პურსო.

ესაუბრა ლალი შაშიაშვილი

გამოსახურება უსაფუძვლო ბრალდებაზე

გაზეთი „საქართველო და მსოფლიოს“ რედაქციას გაზეთი „საქართველო და მსოფლიოს“ 42-ე ნომერში ჩვენი უნივერსიტეტის შეურაცხყოფელი სტატიის საპასუხოდ გიგზავნი წერილს, რომლის გამოქვეყნებაც ამავე გაზეთის მომდევნო ნომერში გვსურს.

ნანი მებრალიძე, რექტორი

შემფთვებული ვართ თქვენი გაზეთის 2009 წლის 16-22 დეკემბრის 42-ე ნომერში ვინმე ჯაბა ჟვანიას მიერ გამოქვეყნებული ცილისმწამელი სტატიის, სადაც იგი არამცხოვრებულ უნივერსიტეტს „გორგასალს“ რამდენიმე სტუდენტს და ლექტორს ჰყავს, რომ ჩვენს მიერ გაცემული დიპლომი ვითომცდა ყალბია, დასახელებული აქვს ერთ-ერთი ფაკულტეტის ტელეფონის ნომერი, რომელზეც თითქოსდა არავინ პასუხობს, ესეც არ შეესაბამება რეალობას. ცრუობს, როცა ამბობს, რომ უნივერსიტეტს არ გააჩნია საკუ-

თარი ელექტრონული მისამართი და საბანკო ანგარიში. ჩვენთვის გაუგებარია, რის საფუძველზე აკეთებს ის ამგვარ დასკვნებს, მის მიერ მომზადებული სტატია ყოველგვარ ეთიკურ ნორმებს სცდება. ნაცვლად იმისა, რომ მოქცეულიყო როგორც ნამდვილი პროფესიონალი ჟურნალისტი, მოეპოვებინა სრულყოფილი და უტყუარი ინფორმაცია, მან ვარაუდებზე დაყრდნობით მეთხზა თითქოსდა შთამბეჭდავი, მაგრამ მაინც აფსურდული სტატია, რომლითაც იგი საზოგადოების შეცდომაში შეყვანას ცდილობს. უნივერსიტეტის ადმინისტრაცია დაზარადა ვერ მოხერხდა უნივერსიტეტ „გორგასალთან“ უაზრებელი ფაქტებს და საპასუხოდ გვსურს, მკითხველს სიმართლე გუთხრათ: თბილისის საერთაშორისო

უნივერსიტეტი „გორგასალი“ არის საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს მიერ ლიცენზირებული უმაღლესი სასწავლებელი. იგი 2008 წლის 18 სექტემბრიდან დარეგისტრირებულია საგადასახადო ინსპექციაში გადასახადის გადახდელად, მისი საიდენტიფიკაციო ნომერია: 245622553; აგრეთვე, 2008 წლის 20 ოქტომბრიდან პარკეტებშია რეგისტრირებული აქვს შემდეგი ანგარიში: 360801010300317, ხოლო 2009 წლის 27 ოქტომბრიდან კი უნივერსიტეტის თბილისის წარმომადგენლობისთვის ამავე ბანკში გაიხსნა შემდეგი მიზნობრივი ანგარიში: 360801010300413, სწავლის ქირის გადახდა ზემოთ ხსენებულ საბანკო ანგარიშებზე არ ხდება ხელზე, როგორც თქვენი შურნალისტი ვარაუდობს.

თქვენს გაზეთში საუბარი იყო იმის თაობაზეც, რომ ვერანაირად ვერ მოხერხდა უნივერსიტეტ „გორგასალთან“ ტელეფონით დაკავშირება და რომ არც საიტი გვაქვს. მოგახსენებთ, რომ ესეც სიცრუეა,

ნებისმიერ დაუზარელ პიროვნებას, რომელსაც შესწევს უნარი ინტერნეტში ელემენტარული ოპერაციების შესრულებისა, არ გაუჭირდება საძიებო სისტემაში ჩვენი ვებგვერდის ნახვა: tsug.edu.ge. მართალია, საიტი განახლების პროცესშია, მაგრამ იქ გარკვევითაა მითითებული უნივერსიტეტის კოორდინატები — იმილი: hr@tsug.edu.ge ქ. თბილისი, მაზნიაშვილის ქუჩა №7, ტელ. +995(832)954571;

ქალაქი ბათუმი, რუსთაველის ქუჩა №30, ტელეფონი 88822273381, +995(899)794681 და ინფორმაცია უნივერსიტეტის შესახებ, მაგრამ, ვფიქრობთ, აქ უნივერსიტეტის რეპუტაციის დაცემის შეგნებულ შემთხვევასთან გვაქვს საქმე, რაც, როგორც მოგეხსენებათ, კანონსაწინააღმდეგო ქმედებაა.

ჩვენს უნივერსიტეტში ორმოცდაათამდე ხარისხდაცული ლექტორი-მასწავლებელია დასაქმებული და სტუდენტების რაოდენობასაც არ ვურჩივით, აქვე დავამატებთ, რომ თითოეული სტუდენტი, რომე-

ლიც ჩვენს უნივერსიტეტში სწავლობს, ინფორმირებულია უნივერსიტეტ „გორგასალის“ სტატუსის შესახებ და, ბატონი ჯაბა ჟვანიასგან განსხვავებით, ფლობენ ინფორმაციას, თუ რას ნიშნავს ლიცენზირებული დიპლომის ქონა.

ერთადერთი სიმართლე ამ სტატიაში ის იყო, რომ ჩვენს ნამდვილად კანონმორჩილი გადახდელი ვართ. დაზუსტებით ვერ ვიტყვი, მაგრამ ვფიქრობთ, ზემოხსენებულ სტატიაში მოხსენიებული დანარჩენი ორი უნივერსიტეტის სახელიც ასევე უსაფუძვლოდ შეიღება.

თბილისის საერთაშორისო უნივერსიტეტი „გორგასალი“ საკმაოდ სანდო და ღირსეული სახელით სარგებლობს როგორც რეგიონებში, ისე დედაქალაქში, ამიტომ არავის მივ-

ცემთ უფლებას, ასე საჯაროდ და დაუმსახურებლად ლანძღოს იგი. უნივერსიტეტის ადმინისტრაცია გაზეთი „საქართველო და მსოფლიოს“ კომპენსაციის მიზნით მოგვარდობდის მოხდას ითხოვს, რადგან „საქართველოს ჟურნალისტიკური ეთიკის ქარტიის“ თანახმად, მედია ვალდებულია, შეასწოროს გამოქვეყნებული არსებითად არაზუსტი ინფორმაცია, რომელსაც შეცდომაში შეყავს საზოგადოება. იმედი გვაქვს, ეს ბოდიში მაინც გამოქვეყნდება ჟურნალისტიკური ეთიკის ნორმების დაცვით და არა სადაც ბოლო გვერდზე მიჩქმდებით.

თბილისის საერთაშორისო უნივერსიტეტი „გორგასალი“

რედაქციისათვის: „საქართველო და მსოფლიოს“ სულ მალე დაასრულებს უნივერსიტეტის გამოქვეყნებული და ულიცენზიო უმაღლესი სასწავლებლების საქმიანობის შესახებ. პუბლიკაციას, რომელიც ბევრს გააოგნებს, მალე იხილავს მკითხველი. ამის შემდეგ მართლაც გამოჩნდება, ვინ უნდა მოიხადოს ბოდიში ქართული საზოგადოების წინაშე.

გამის გავლელობისთვის შვილს 20 წელი მიუსაჯეს

ყოფილ ცოლ-ქმარს შორის დაწყებული უთანხმოება საბოლოოდ მამაკაცის მკვლელობით დასრულდა. მკვლელობაში ბრალდებული კი შვილი აღმოჩნდა. 20 წლის ბიჭი, როგორც ამას საქმის მასალებში ვკითხულობთ, მამას სასტიკად გაუსწორდა. მან მამა ჯერ მოკლა, შემდეგ კი ცხედარს ცეცხლი წაუკიდა. მკვლელობა ფონიჭალაში, მოკლულის საცხოვრებელ ბინაში, მოხდა. იმ დღეს 20 წლის გიორგი ზურაბაშვილი სამხედრო ნაწილიდან, სადაც სავალდებულო სამსახურს იხდიდა, მამის ბინაში მივიდა.

საქმის მასალებში წერია, რომ მამა-შვილს შორის კონფლიქტი მას შემდეგ წარმოიშვა, რაც გურგენ ზურაბაშვილმა ისანი-სამგორის რაიონულ პროკურატურაში ყოფილი მეუღლის წინააღმდეგ საჩივარი შეიტანა. დაკავებული მშობლები, 15 წელია, რაც განქორწინებული არიან. განქორწინების პერიოდში გიორგის დედამ, ნათელა აზალაძემ, როგორც მრავალშვილიანმა დედამ, ქმრის — გურგენ ზურაბაშვილის გარდაცვალების ყალბი ცნობა აიღო, რაც მოგვიანებით ცნობილი გახდა ზურაბაშვილისთვის, რის გამოც მან ისანი-სამგორის რაიონულ პროკურატურაში საჩივარი შეიტანა. „გურგენ ზურაბაშვილმა სიტყვიერი შელაპარაკების დროს შვილს უთხრა, რომ ყოფილ ცოლს დააჭერინებდა, შემდეგ ბინასაც გაუყი-

დიდა. გიორგიმ მამის ნათქვამი იუკადრისა და განაწყენებულმა მისი მოკვლა განიზრახა. მან მამიდან დასაკეცი დანა აიღო და შურისძიების მოტივით გურგენ ზურაბაშვილს ყელის არეში დაარტყა. ზურაბაშვილმა სცადა, ბინის კარი გამოეღო და საშველად ვინმე მოეხმო, მაგრამ გიორგი ზურაბაშვილმა გარეთ გასვლის საშუალება არ მისცა. ძალით შეათრია აბაზანაში და მოკვლის მიზნით დანა ყელის სისხლით დაარტყა. მკვლელობის შემდეგ სისხლით მოსვრილი იატაკი მოწმინდა, თავისი ტანსაცმელი, რომელიც სისხლით დაეფარა, ტომარაში ჩააწყო და მტკვარში გადააგდო. მეორე დღეს ზურაბაშვილმა მკვლელობის დაფარვის მიზნით გვამის დაწვა გადაწყვიტა. მან რუსთავის

გზატყეცილზე მდებარე ბენზინგასამართ სადგურზე ერთი ლიტრი სანთელი იყიდა და დაახლოებით დილის შვიდ საათზე მამის ბინაში მივიდა, სადაც აბაზანაში მყოფ ზურაბაშვილს გვამი სანთელით გადაასხა, ცეცხლი წაუკიდა და შემთხვევის ადგილიდან მიიშალა“, — ვკითხულობთ საბრალდებო დასკვნაში. ცნობის გაყალბებას გიორგის დედა უარყოფს და მიიჩნევს, რომ ეს მხოლოდ მიზეზი იყო მისი შვილის დასაკავებლად. მისი თქმით, მკვლელობის დღეს გიორგი სახლში იმყოფებოდა. „იმ დღეს მამამისმა დაურეკა, გაჩერებაზე შემხედო. როგორ, გაჩერებაზე შეხვდა, სახლში ავიდნენ, მოკლა და წამოვიდა?“ — კითხულობს ნათელა აზალაძე, რომელიც ამბობს, რომ მამა-შვილს ცუდი ურთიერთობა არ ჰქონია.

„ჩემი შვილი „დელისთან“ დააკავეს. საქმეში კი წერია, რომ ვარკეთილში დააკავეს“, — ამბობს აზალაძე, რომელიც შვილის დაკავებამდე ორი დღით ადრე პოლიციამ დააკავა, — ჩემთან პოლიცია მოვიდა და მითხრა, თქვენი ქმარი მოკლულია და ამოსაცნობად წამოდიოთ. სინამდვილეში გაყოფილებაში დასაკითხავად წამოვიყვანეს. კითხვაზე მეუბნებოდნენ, მკვლელობა შენი ჩადენილია. როგორ არის ჩემი ჩადენილი, როცა საბნებს ვეკრავდი და ბამბიანი წამოყვანეთ დაკითხვაზე, ტანსაცმლის გამოცვლაც არ მაცხადებდი? გამოძიებამ მე-სამე დღეს გამოიწვია სახლში, რადგან ჩემს დასაკავებლად საფუძველი არ ჰქონდათ. ის ორი დღე „კაპეზში“ ვიყავი“. რაც შეეხება სამხედრო ნაწილის დატოვებას, აზალაძის

თქმით, გიორგიმ ნაწილი ჯარისკაცთან ჩხუბის გამო დატოვა. „გიორგიმ წელიწადი და რვა თვე იმსახურა, რაც ცოტა დრო არ არის. ის სპორტსმენია, კენპო-კარატეში უამრავი ჯილდო აქვს მიღებული. ჯარისკაცთან ჩხუბი მოუვიდა, რომელიც ტარიელ ონიანის ახლობელი აღმოჩნდა და „ქურდული გარჩევები“ წავიდა, რის გამოც ნაწილი ჩავიდე. ჩემმა შვილმა მითხრა, არ მინდა ჩხუბი, უნდოდა ნაწილის უფროსი გაეფრთხილებინა წამოსვლაზე, მაგრამ ვერსად ვერ წახს“, — ამბობს აზალაძე, რომელიც მიიჩნევს, რომ მისი შვილის დაკავება მიზანმიმართულად განახორციელა ისანი-სამგორის რაიონულმა პროკურატურამ. „მას შემდეგ, რაც ჩემი შვილი დააკავეს, ჩემს სახლს გამოძიებით უთვალთვალებდნენ პოლიციელები. ერთ-ერთი ასეთი თვალთვალის დროს გარეთ გამოვედი და იმ მანქანას ჩავუარე, რომელიც ისანი-სამგორის პროკურატურის პროკურორი გაგნინი იყდა და გავიგონე თავსამშრომელს როგორ ეუბნებოდა, ეგ მკვლელობა ზურაბაშვილს უნდა დაბრალდესო. ეს ფოტოზე დაფიქსირებული მაქვს“, — ამბობს აზალაძე და ყოფილი ქმრის მკვლელობაში მათებს — სერგო და ვალიკო ზურაბაშვილებს ადანაშაულებს, რადგან მათ გარდაცვლილის ბინა უნდოდათ, რომ დარჩენილიყო. თუმცა ამ ბრალდებას კატეგორიულად უარყოფს გარდაცვლილის ძმა სერგო ზურაბაშვილი: „ბინისთვის

მოვკლავდი საკუთარ ძმას? მე საკუთარი სახლი მაქვს. თავიდან ჩემი ძმა და მისი ცოლი ამ სახლში ცხოვრობდნენ (ზურაბაშვილები ნადიკვარში ცხოვრობენ). 1990 წელს ბინა მიიღეს, ხოლო ეს სახლი გაყიდეს, რადგან გვერდით ჩვენი ვცხოვრობდით, ეზოში უცხოს შემოსვლა არ გვინდოდა, ამიტომ იმავე წელს 4 000 მანკითავე ჩემი ძმისგან ეს სახლი შევიყიდე, რისი დამადასტურებელი ხელწერილიც მაქვს.“ მისივე თქმით, ძმა უკანასკნელად მკვლელობამდე ერთი თვით ადრე, ნათესავის გასვენებაზე წახს. „ჩემი ძმა ჩემთან სახლშიც მოდიოდა. იგი ნავთილში ძველმანებით ვაჭრობით ირჩენდა თავს. მკვლელობის შესახებ პოლიციამ შეგვატყობინა. დაკითხვაზე მიხედავს შეგიტყობ, რაღაც საბუთების გაყალბების გამო მომხდარა მკვლელობა“, — ამბობს მოკლულის ძმა. სასამართლომ გიორგი ზურაბაშვილს მამის მკვლელობისთვის 20 წლით თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯა. დედა განაჩენის გასაჩივრებას აპირებდა, მაგრამ გასაჩივრების ვადები გასული აღმოჩნდა (მოქმედი კანონმდებლობით, განაჩენის სააპელაციო სასამართლოში გასაჩივრება მისი გამოტანად ერთი თვის ვადაშია შესაძლებელი. ზურაბაშვილის შემთხვევაში კი ეს ვადა გასული აღმოჩნდა, რამიტომ დედა ადვოკატს ადანაშაულებს. ადვოკატმა კი იმ მოტივით განაცხადა კომენტარზე უარი, რომ ის ზურაბაშვილის ადვოკატი აღარ არის.)

ბიძის გავლელობისთვის 20 წელი მიუსაჯეს

ბიძის მკვლელობით დაკავებულ ძმისშვილს გასულ კვირას თბილისის საქალაქო სასამართლომ განაჩენი გამოუტანა. მკვლელობა, რომელიც მიმდინარე წლის აპრილში თბილისში მოხდა, სამართალდამცავებმა მალევე გახსნეს. თავგაჩიხილი გენო სორდიას გვამი მეზობლებმა დილით, სანაღში იპოვეს. როგორც გამოძიებამ დაადგინა, მკვლელობის მოტივი მოკლულის მიერ წინა დღით იპოთეკით აღებული სესხი გახდა — 10 200 დოლარი. ამ თანხას გარდაცვლილი სახლში ინახავდა, რომლის შესახებ მისი ძმისშვილისთვის — ბესო სორდიასთვის იყო ცნობილი.

მის მიმართ სისხლის სამართლის საქმე 109-ე მუხლის მეტად ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით აღძრეს — მკვლელობა დამამძიმებელ გარემოებაში. მკვლელობა ნუცუბიძის ერთ-ერთ მიკრორაიონში მოხდა. 4 აპრილის გვიან საღამოს გენო სორდიას ძმისშვილი — ბესო სორდია ესტუმრა. მათ მთელი დღე ერთად გაატარეს, ნაგვიანვე სტუმრობა კი ძმისშვილმა იმით ახსნა, რომ სახლში მეგობრები ანუხებდა და ამიტომ ვერ მიდიოდა. ბიძამ ძმისშვილს დარჩენა შესთავაზა, რაზეც ძმისშვილმა უარი უთხრა, გვიანობამდე დაერჩები და მერე წავალ. იმ ღამით ერთ-ერთ სატელეფონო არხზე ფეხბურთის ბატცის უყურებ. როდესაც გადაეცემა დასრულდა უკვე შუალამე დამდგარიყო, ბიძამ სასტუმრო ოთახში უსტიყვოდ გაუშალა სანაწილი, თვითონ კი თავის საძინებელს მიაშურა. ფიქრებში წასულ ბესო სორდიას არ დაეძინა, ადგა, ბიძის ოთახში შევიდა და მიინარეს თავში სკამი ჩაარტყა. ეგონა, რომ მოკლა, ამიტომ მშვიდად შეუდგა ფულის ძებნას. თანხა ბიძის სანაწილში, ლეიბის ქვეშ ვეულებო-

და, მაგრამ მოლოდინი გაუცრელდა — ფულს ვერ მიაგნო. გონს მომაკვდავის ხროტინმა მოიყვანა. მიხვდა, რომ მსხვერპლი ჯერ კიდევ ცოცხალი იყო. ამიტომ სამზარეულოში გაზის მილი გადაჭრა, შემდეგ ბიძას ბალიში დააფარა სახეზე და გაგუდა. ამის მერე ხელმოკლად დაიწყო ბინის კარი ჩაკეტვა და წავიდა. გასაღები გაზზე საკანალიზაციო ჭაში ჩააგდო, ტაქსი გააჩერა და შინისკენ წავიდა. სამართალდამცავებმა იგი მკვლელობის მეორე დღეს, 5 აპრილს, დააკავეს. მან მამონივე ალიარა დანაშაულო. დაკავებულს მეუღლე და 4 შვილი ჰყავს. მუშაობდა საქართველოს ბანკში, ასრულებდა სარემონტო სამუშაოებს. თუმცა ეკონომიკური კრიზისის დროს, ბევრის მსგავსად, ისიც უმუშევარი დარჩა; შეეცადა კერძო ბიზნესის წამოწყებას, თუმცა საქმე ჩაუვარდა და ვალდებულ დაედო. როგორც ამბობს, მეგობრები გასაქანს არ აძლევდნენ, არ იცოდა, როგორ დაეფარა ვალი, რაც ბიძის მკვლელობის მიზეზი გახდა. საქმის მასალების მიხედვით, ბესო სორდიას ერთ-ერთ ბიძას — თემურ სორდი-

ას გულის ოპერაცია დასჭირდა. იგი თავის ძმასთან, ან გარდაცვლილ გენო სორდიასთან, გადავიდა საცხოვრებლად (მოკლული ცოლს გაშორებული იყო, მარტო ცხოვრობდა. იმავე კორპუსის მე-9 სართულზე კი მისი ყოფილი ცოლი, შვილი და რძალი ცხოვრობენ). 2009 წლის 26 მარტს თემურ სორდია და მოკლულის შვილი, ირაკლი სორდია თურქეთში გაფრინდნენ, სადაც ბიძისთვის ოპერაცია უნდა გაეკეთებინათ. მკურნალობისთვის საქართველოში დასახლება შეაგროვეს. მათ შორის, ავადმყოფს დისშვილმა 10 000 დოლარი მისცა. მაგრამ მალე გაიკვავა, რომ დამატებით მკურნალობისთვის კიდევ 10 100 დოლარი იყო საჭირო. ძმის დასახმარებლად გენო სორდიამ თავისი ბინა იპოთეკით დატვირთა. ამჟამად კი მას ძმისშვილი ბესო სორდია დაეხმება.

თანხას შიდა ქართლიდან დევნილი აპროცენტებდა. სესხის აღება და ხელშეკრულების გაფორმება 4 აპრილს მოხდა. ამიტომ სორდიამ თანხის იმავე დღეს გადაირიცხვა ვერ მოასწრო. მან ფული სახლში წაიღო. მას ხელზე 10200 დოლარი მისცეს. მან თანხა ერთ-ერთი სავარძლის ქვეშ გააბნა. მართალია, ბესომ იცოდა, რომ ბიძა ფულს სახლში ინახავდა, მაგრამ სახლავის შესახებ არაფერი იცოდა. როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, მკვლელობის მეორე დღეს სორდია დააკავეს. მანამდე კი იგი მონწილის სახით დაკითხეს. როგორც მისი მამიდაშვილი იხსენებს, ბიძის მკვლელობა სწორედ ბესომ შეატყობინა: „დავიღუპეთ. დაგვაქციესო“, — იხსენებს დაკავებულის მამიდაშვილი. თავად ბრალდებული გამოძიებისთვის მიცემულ ჩვენებაში მკვლელობის დეტალებ-

ზე დანერგებით საუბრობს: „ამა წლის 1 ან 2 აპრილს დამირეკა ბიძაჩემმა და მითხვა, მეშოვა თანხა პროცენტით. მან იცოდა, რომ მე მაყვად ნაცნობები, რომლებიც თანხას აპროცენტებდნენ, რაზეც ფორმდებოდა იპოთეკური სესხები...“ ბინა ნახეს და მოეწონათ. გადაწყდა, რომ იპოთეკური სესხით ბიძაჩემს ფულს აძლევდნენ. შემდეგ ჩვენ წავიდით ნოტარიუსთან. ხსენებულმა პირებმა ბიძაჩემს 12 ათასი დოლარი მისცეს, უფრო სწორედ, ამ თანხაზე გაფორმდა ხელშეკრულება. ბიძაჩემმა ხელზე აიღო 10 200 დოლარი. ამის მერე ბიძაჩემმა სახლამდე მივიყვანა და თვითონაც შინ წავიდა. სახლის გადაფორმებასა და სხვა პროცედურებს დიდი დრო დასჭირდა, ამიტომ ფულის გადარიცხვა თურქეთში ვერ მოხერხდა. ფული ბიძაჩემმა წაიღო სახლში. სახლში მისვლის შემდეგ მეუღლესთან მქონდა საუბარი ჩემს ვალდებობაზე დაკავშირებით. რაზეც მან მითხრა, რომ მეტი ატანა არ შემეძლია, თავს მოვიკლავო. თან ორშაბათს შესატანი მქონდა ფული და მეგობრებსაც მანუხებდნენ. შინ დიდხანს ვერ გავერდი. გარეთ გამოვედი. ვფიქრობდი, როგორ მეშოვა ფული და გადავწყვიტე, გენოსთვის ნაშენი.“ ამ მიზეზით ბიძას გვიან საღამოს ესტუმრა. წინასწარ შემუშავებული გეგმა — კარის გაღებასთანავე თავში ჩაერთყა ბიძისთვის, სისრულეში ვერ მოიყვანა. ამბობს, რომ ვერ შეძლო. მასპინძელს გვიან სტუმრობის მიზეზიც აუხსნა — სახ-

ლში მეგობრები მყავს და ამიტომ ვერ მივიდევარო. „მან შემომთავაზა, დაერჩინილიყავი. მე ვუთხარი, რომ გვიანობამდე დაერჩებოდი და მერე წავიდოდი. ფეხბურთი დაიწყე და ერთად ვუყურებდით. გახდა ღამის ორი საათი. ბიძაჩემმა ბალიში და საბანი გამომიტანა. „ზალაში“ დავეწეი. გენო კი თავის ოთახში დაწვა და დაიძინა. მე არ მასვენებდა ვალდებულებები და არ ვიცოდი, რა გამეკეთებინა. ბოლოს გადავწყვიტე, რომ უნდა წამელო ფული და ამიტომ უნდა მომეკლა ბიძაჩემი. ავდექი, სამზარეულოდან პატარა სკამი ავიღე. მივედი ბიძაჩემის ლოჯიანთან, სადაც მას ედინა და მიმინარეს თავში ჩაეარტყა. ბიძაჩემმა დაიწყო ხროტინი. ლეიბის ქვეშ შევყავი ხელი, მაგრამ ვერაფერი ვიპოვე. ამ პერიოდს განმავლელბაში ბიძაჩემი ხროტინებდა. თავიდან სდიოდა სისხლი. როცა მივხვდი, რომ თავში ჩარტყილი არ მოკვდა, ავიღე სამზარეულოდან და გადავჭერი გაზის მილი, რომ გაგუდულიყო. ამის შემდეგ გამოვედი ბინიდან. კარი გასაღებით ჩავკეტე და ფეხით წამოვედი. გზაში დაახლოებით 50 მეტრში გასაღები ჭაში ჩავაგდე. გამვლული ტაქსი გავაჩერე და ვარკეთილში წავიდე“, — ამბობს თავის ჩვენებაში ბრალდებული. გასულ კვირას კი მოსამართლე ლელა კუპუბლიანმა დაკავებულს განაჩენი გამოუტანა — სორდიას 20 წლით თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯეს. სავარაუდოდ, დაკავებულის მხარე განაჩენს გასაჩივრებს.

14 წლის გოგონა მეზობელმა გააუპატიურა

თბილისის საქალაქო სასამართლოში 14 წლის გოგონას მამაკაცს სასამართლოში 27 წლის მამაკაცს სასამართლოებზე. სტატიის შინაარსიდან გამომდინარე მოქმედ პირთა გვარ-სახელები შეცვლილია. დაკავებული გელა გულაშვილი წარდგენილ ბრალდებას არ აღიარებს და პროცესზე დუმილის უფლებით სარგებლობს.

გასულ კვირას ჩატარებულ პროცესზე დაზარალებული დაკითხეს, თუმცა მანამდე მისმა ადვოკატმა ემზარ საბანაძემ სასამართლოს შუამდგომლობით მიმართა და პროცესი დახურეს. შესაბამისად, პროცესზე დასწრების საშუალება ჟურნალისტებს არ მიეცათ.

დაკავებული გელა გულაშვილი წარსულში გამოძალავების ორჯერ იყო წარსამართლები. ამჯერად სასამართლო მას თაღლითობისთვის, გაუპატიურებისა და სექსუალური ძალადობისთვის ასამართლებდა. თუმცა ბრალდებული წარდგენილ ბრალდებებზე მხოლოდ თაღლითობას აღიარებდა.

გამოძიების მასალების მიხედვით, გელა გულაშვილმა თიანეთში მცხოვრები ვინმე ალექსო ბარბაქაძე გაიცინა, რომელიც დაუახლოვდა, შემდეგ კი მისი ნდობით ისარგებლა და მისგან 30 ლარად ღირებული ტყავის ფილცი და 70 ლარად ღირებული „ნოკიას“ ფირმის ტელეფონი იხიბოვრა, მაგრამ ეს ნივთები პატრონს უკან აღარ დაუბრუნა და შემთხვევის ადგილიდან მიიშალა. ამით გულაშვილმა დაზარალებულს 330 ლარის ზიანი მიაყენა.

რად ღირებული ტყავის ფილცი და 70 ლარად ღირებული „ნოკიას“ ფირმის ტელეფონი იხიბოვრა, მაგრამ ეს ნივთები პატრონს უკან აღარ დაუბრუნა და შემთხვევის ადგილიდან მიიშალა. ამით გულაშვილმა დაზარალებულს 330 ლარის ზიანი მიაყენა.

რაც შეეხება მეორე დანაშაულს, საქმის მასალების მიხედვით, არასრულწლოვანი გოგონას გაუპატიურება იმავე პერიოდში, ივნისში, მოხდა.

გულაშვილი და 14 წლის აღინა მანაშაშვილი მეზობლები არიან. იმ დღეს აღინა თავის 2 წლის ძმასთან ერთად სახლში მარტო იმყოფებოდა, როდესაც მათ ბინაში ნასვლი გულაშვილი მივიდა. კარები გოგონამ გაუღო. რაკი ბინაში მხოლოდ ბავშვები მარტონი იყვნენ, გულაშვილმა გოგონს გაუპატიურება გადაწყვიტა.

16 წელი 16 წლის გოგონას გაუპატიურებისთვის მიუსაჯეს

კახეთის ერთ-ერთ სოფელში ამაზრუნე შემთხვევა მოხდა. რამდენიმე მამაკაცმა ჯგუფურად გააუპატიურა 16 წლის გოგონა. სამართალდამცავებმა გაუპატიურების ბრალდებით სამი მამაკაცი დააკავეს, თუმცა დანაშაული არც ერთმა არ აღიარა. აღსანიშნავია, რომ დაკავებულთა გარდა დაზარალებული გოგონა კიდევ სამ მამაკაცს ადებდა ხელს. მართალია, მათ მიმართ საქმე ცალკე გამოყვეს და გამოძიებაც წარმოართა, მაგრამ ისინი პოლიციას არ დაუკავებია. სასამართლო პროცესი საქმიდან გამომდინარე დახურეს, ამიტომ პროცესზე დასწრების საშუალება ჟურნალისტებს არ მოგვეცა.

სოფელს, რომელშიც შემთხვევა მოხდა, შეგნებულად არ ვასახელებთ. დაზარალებული არასრულწლოვანია — 16 წლის, დაკავებულები კი მისი თანასოფლელები არიან. სხვათაშორის, სამივე დაოჯახებულია (!). გოგონა ამბობდა, რომ ისინი ადრეც ჰყავდა ნახაბი, თუმცა არ იცნობდა.

დაზარალებულის ადვოკატის განმარტებით, მის დასაცავს სამი დღის მანძილზე საზამთროს ბაღში აუპატიურებდნენ: „დაზარალებული თქვით, იგი ნაცნობმა ქალმა მანქანაში ძალით ჩასვა და პოკერკლუბში მყოფ მსჯავრდებულებს მიუყვანა. მათ გოგონას საზამთროს ბაღში წაიყვანეს, სადაც გააუპატიურეს. მეორე დღეს, ანუ 28 აგვისტოს, მარიამობის დღესასწაულზე, ზოდის მონასტრისკენ წავიდნენ და ისიც თან წაიყვანეს. იქ ვიღაცასთან იქიფეს და კვლავ საზამთროს ბაღში დაბრუნდნენ. ამის შემდეგ გოგონა ტბაზე წაიყვანეს, სადაც, მისი თქმით, იგი კიდევ სხვა პირებმა გააუპატიურეს. მათ მიმართ სს საქმე ცალკე არის გამოყოფილი. სამი დღის შემდეგ გოგონა მანქანიდან ჩამოსვეს და ქუჩაში დატოვეს. მომხდარის შესახებ ოჯახმა მოგვიანებით შეიტყო.“

ისაა, რომ გოგონა გონებაშეზღუდულია (ამის შესახებ ოდნავ მოგვიანებით). მომხდართან დაკავშირებით სხვა ვერსიაზე საუბრობს დაკავებულთა ადვოკატი, რომელიც ამტკიცებს, რომ გოგონა სულ სხვა პირებმა გააუპატიურეს.

„დაზარალებულს მამამისმა შეეგარებულა და შეუსწრო და სახლიდან გააგდო. ჩემმა დასაცავმა იგი საზამთროს ბაღში წაიყვანა, სადაც ერთი დღე ჰყავდა. ჩვენ ვამტკიცებთ, რომ იმ პერიოდში დაზარალებულს მენსტრუაცია ჰქონდა და მასთან ინტიმური კავშირის დამყარება ვერ მოხდებოდა. ისინი მარტო იყვნენ, დანარჩენები იქ არ ყოფილან. მარიამობის დღესასწაულზე საქმიფოდ წავიდნენ, ბიჭებთან ერთად დაზარალებულიც იყო. ეს გოგონა ამბობს, თავიდანვე წამიყვანა გააუპატიურაო. არადა, ერთ-ერთი მათგანი იმ ბაღში საერთოდ არ ყოფილა“, — აცხადებს დაკავებულების ადვოკატი.

„დაზარალებული ამბობს, რომ ტბაზე ვიყავით, სადაც ტანსაცმელი გამოვიცვალეთ; გოგონას თქმით, მან ტანსაცმელი გამოიცვალა და ვინმე მადონას ტანსაცმელი ჩაიცვა, რომელიც ტბაზე მუშაობდა (ტბაზე იქაურ მცხოვრებს თევზები ჰყავს მოშენებული და საქმიანობს). თავიდან მეთევზემ

მსჯავრდებულებთან და დაზარალებულთან ნაცნობობა უარყო და განაცხადა, რომ მასთან უცნობი ბიჭები ნამდვილად მივიდნენ, რომელთაც თან გოგონაც ახლდა; თუმცა, მისი თქმით, გოგონს იქ ტანსაცმელი არ გამოუცვლია. ჩვენ ვეჭვობთ, რომ სწორედ მან გააუპატიურა გოგონა და დაზარალებულის ჩივილის შემდეგ ტანსაცმელი, როგორც ნივთმტკიცება, დანვა.

„პიროვნება, რომელიც ანადგურებს მტკიცებულებას, მასუხისგებშია მისაცემი. ამ კაცმა თავის თანამშრომლებსაც ცრუ ჩვენება მიაცემინა. თუმცა მოგვიანებით მათ აღიარეს, რომ ეს მისი სათითო გააკეთეს.“ — ამბობს ადვოკატი, რომელიც პროცესზე მეთევზის დაკითხვას მოითხოვდა, რაც მოსამართლემ არ დააკმაყოფილა.

ადვოკატს ეჭვი ასევე ექსპერტის დასკვნაშიც შეაქვს: „დაკითხვისას ექსპერტს ვკითხეთ, რომ დასკვნაში მითითებულ გაუპატიურების თარიღში (27-28 აგვისტო) ცოთომილება რამდენი შეიძლება იყოს-მეთქი. შეიძლება 29 აგვისტოსაც მომხდარიყო. მაშინ ხომ შეიძლება, იგი სწორედ მეთევზემ გააუპატიურა? იქნებ, ის დაზარალებული იქიდან აქვს მიღებული? როგორ მიმტკიცებს, რომ დაზარალებულს დაზიანებები მისინდამინც ჩემი დასაცავისგან შექონდა მიყენებული? მოსამართლეს სახეზე ხელები ჰქონდა აფარებული და სირცხვილისგან არ იცოდა, რა ეთქვა,“ — ამბობს ადვოკატი.

დაცვის მხარის მცდელობა, პროკურატურას მსჯავრდებუ-

შემინებულმა აღინამ სთხოვდა, რომ ბავშვი არ მოეკლა. ამის შემდეგ გულაშვილმა ბავშვი საწოლზე დააწვინა, შემდეგ კი გოგონას უბრძანა, ტანსაცმელი გაეხადა. უარის მიღების შემდეგ, მან ძალით გახადა გოგონს ტანსაცმელი (ნაწილი შემოახია), შემდეგ სამზარეულოდან ორი დანა გამოიტანა და გოგონს მოკვლით დაემუქრა. საბრალდებო დასკვნაში ვკითხულობთ, რომ გულაშვილმა მოზარდი ლოგინზე დააწვინა და, მისი წინააღმდეგობის მიუხედავად, მასთან სამჯერ დაამყარა სექსობრივი კავშირი; ამასთან, გაუკუღმართებული ფორმით.

ამასობაში აღინის დედა და შინ დაბრუნდნენ, მაგრამ თითქმის ერთი საათის განმავლობაში სახლში შესვლა ვერ მოახერხეს, რადგან ბინის კარი მიგინდნენ იყო ჩაკეტილი. ისინი კარზე აკაკუნებდნენ, მაგრამ გულაშვილი კარებს არ უღებდა. როდესაც ქალებმა პოლიციის გამოძახება გადაწყვიტეს, რაც დამნაშავემ გაიგო, აღინას გასაღები მისცა და თან დაემუქრა, მომხდარზე თუ ვინმეს ეტყოდა, მოკლავდა.

როცა კარი გაიღო, პოლიცია გამოიძახეს. გულაშვილმა გაქცევა სცადა, მაგრამ უშედეგოდ. იგი ადგილზევე დააკავეს. როგორც საუბარში დაკავებულის დედამ აღნიშნა, მისი შვილი უდანაშაულოა და ბრალს არ აღიარებს. „ჩემი შვილი ამბობს, რომ არ ჩამიდნიაო. მეზობლები ვართ და მათთან ჩვეულებრივი მეზობლური ურთიერთობა გექონდა. იმ დღეს ჩემი შვილი სად იყო, არ ვიცი. დაკავებამდე ვაჭრობდა და ასე ირჩენდა თავს,“ — განაცხადა გულაშვილის დედა.

რაც შეეხება დაზარალებულის ოჯახს, მათ ჩვენთან საუბარზე უარი თქვეს.

ინდოეთის უაღრესად სასამართლო ინსტანციამ დამტკიცა სასიკვდილო განაჩენი სურინდერ კოლისათვის, რომელიც ქვეყნის უახლეს ისტორიაში ყველაზე დაუნდობელ და სისხლიან მანიაკ მკვლელად ითვლება; ეგრეთ წოდებულ „სამონღებლათა სახლის“ მსახურმა სულ მცირე 19 ქალი გააუპატიურა და მოკლა.

ინდოეთის უაღრესად სასამართლო ინსტანციამ დამტკიცა სასიკვდილო განაჩენი სურინდერ კოლისათვის, რომელიც ქვეყნის უახლეს ისტორიაში ყველაზე დაუნდობელ და სისხლიან მანიაკ მკვლელად ითვლება; ეგრეთ წოდებულ „სამონღებლათა სახლის“ მსახურმა სულ მცირე 19 ქალი გააუპატიურა და მოკლა.

სასამართლომ დამტკიცებულად მიიჩნია მისი მონაწილეობა 14 წლის რიმა ბალდერის გაუპატიურებასა და სასტიკ მკვლელობაში. გოგონას სხეულის ნაწილები სხვა 18 ქალის სხეულთან ნაწილებთან ერთად აღმოაჩინეს იმ სახლის უკანა ეზოში, სადაც კოლი მსახურად მუშაობდა. მსხვერპლთა ნათესავები და მთელი საზოგადოებაც დარწმუნებულია, რომ ამ დაუნდობელ ქმედებებში კოლის დამკვირვებელი მდიდარი ბიზნესმენი მონაწილეობდა, მაგრამ მეორე — სავარაუდო მანიაკი სასიკვდილო განაჩენს გადაურჩა.

ეს საქმე, უკვე რამდენიმე წელია, გრძელდება და თანამედროვე ინდოეთში ყველაზე ხმაურიან შემთხვევად იქცა. 2006 წლის დეკემბერში პოლიცია დელის მახლობლად მდებარე ქალაქ ნოიდში ოთხი ქალისა და 15 ბავშვის გაუჩინარების საქმეს იძიებდა. სწორედ მაშინ მიავნეს ერთ-ერთი სახლის ეზოში გადაძალად ადამიანთა დანაწევრებულ სხეულებს. სახლიც და ეზოც კომერსანტ მახინდერ სინგხუ პანდერის ეკუთვნოდა.

ამ საზარელ სახლში პოლიცია იქიდან გამოძახებულა აუტანლად მყარლმა სუნმა მიიყვანა. „40 პაკეტში ჩალაგებული ოთხი მეტი ჩონჩხი აღმოაჩინეთ“, — განაცხადა გამოძიების ცენტრალური ბიუროს ანონიმურმა წარმომადგენელმა.

აღსანიშნავია, რომ სახლის უკან მდებარე თხრილში აღმოაჩინეს მსხვერპლთა მხოლოდ კიდურები და თავის ქალები, სხეულის დანარჩენი ნაწილები კი უბრალოდ არსად ჩანდა. გამოძიება არ გამოირიცხავს, რომ კრიმინალური ნეკროფილს მსხვერპლთა ორგანოებს ყიდდა. ბიზნესმენიცა და მისი მსახურიც დაუყოვნებლივ დააპატიმრეს და სერიული გატაცების, გაუპატიურებისა და მკვლელობის ბრალდებები წაუყენეს.

გამოძიების პროცესში კოლიმ აღიარა, რომ ქალებს სახლის პატრონის მივლინებამი ყოფნის დროს ხოცავდა, მაგრამ სასამართლომ არ დაიჯერა, რომ სახლის პატრონმა აღნიშნულის შესახებ არაფერი იცოდა. ამიტომ 2009 წლის თებერვალში, მიუხედავად იმისა, რომ იმ დროისათვის მხოლოდ ერთი კრიმინალური ეპიზოდი იყო დამტკიცებული, სახლის პატრონსაც და მის მსახურსაც სასიკვდილო განაჩენი გამოუტანეს.

2009 წლის სექტემბერში ქალაქ ალახაბადის სასამართლომ პატრონ-მსახურის სააპელაციო სარჩელი განიხილა და კოლის მიმართ განაჩენი ძალაში დატოვა, პანდერას წინააღმდეგ შეგროვილი მტკიცებულებები კი არასაკმარისად მიიჩნია.

კოლისა და პანდერას გახმაურებულმა საქმემ მთელი ინდოეთის საზოგადოება შეერა. ნიუ-დელის რეგიონის მოსახლეობა ირწმუნებოდა, რომ 2004 წლიდან ოლქის ტერიტორიაზე, სულ მცირე, 40 ბავშვი დაიკარგა. მოსახლეობა პოლიციას უმოქმედობასა და დაუდევრობაში ადანაშაულებდა და არც ტყუობდა. მთელ რიგ შემთხვევებში სამართალდამცავებს სათანადო ძალისხმევა არ დაუხარჯავთ დაკარგული ბავშვების ძებნისა და პოვნისათვის, რადგან დაზარალებულები ლატაკი ოჯახების წარმომადგენლები იყვნენ.

ამ დასკვნამდე მივიდა ინდოეთის ფედერალური პოლიციაც და ცენტრალური საგამოძიებო ბიუროც, რომელმაც პირად კონტროლზე აიყვანა ზემოხსენებული გახმაურებული საქმე. ამ სამსახურის ოფიცრებმა სიკვდილიან დეტექტორზე დაჰკითხეს თავიანთი კოლეგები, რომლებიც ადრე იძიებდნენ აღნიშნულ საქმეს. შედეგად მოზარდი გოგონას მკვლელობის საქმის გამოძიების პროცესში სრული უმოქმედობისათვის, მექრთამეობისა და მოწმეებზე ზენოლისათვის 6 პოლიციელი სამსახურიდან დაითხოვეს.

დაკითხვებზე კოლიმ აღიარა, რომ ნამდვილად აუპატიურებდა გატაცებულ ბავშვებს. მის მსხვერპლთაგან ერთ-ერთი მხოლოდ სამი წლის იყო. პედოფილმა ჯერ მოკლა და შემდეგ გააუპატიურა ექვსი ბავშვი და ადამიანის ორგანოების შექმაც კი სცადა.

სელისუფლების არაპალალობრივი

Джин шарп, ОТ ДИКТАТУРЫ К Демократии
ჯინ შარპი დიქტატორიდან დემოკრატიისკენ

დიქტატორის ხელნაწი და... ხელის არაპალალობრივი პროტესტი

ლიც ხასიათდება ურთიერთსანაღმდეგო მოქმედებათა დინამიზმით. არაფერი სტატიკური აქ არ არის. ძალთა შეფარდება შეიძლება მუდმივად და სწრაფად შეიცვალოს. ეს ხდება მაშინ, როცა რეპრესიების მიუხედავად, წინააღმდეგობის მონაწილეები დაუწყებლად განაგრძობენ არაპალალობრივ მოქმედებას.

ასეთი კონფლიქტურ სიტუაციებში მონაწილე ძალების თანაფარდობის ვარიანტები გაცილებით მეტია, ვიდრე ძალადობრივ კონფლიქტებში, ისინი სწრაფად წარმოიქმნება და გაცილებით მრავალფეროვან, პოლიტიკურად მნიშვნელოვან მოვლენებს წარმოშობს. ამგვარი მრავალფეროვნების წყალობით, წინააღმდეგობის მონაწილეთა კონკრეტულმა აქციებმა შეიძლება გამოიწვიოს ისეთი შედეგები, რომლებიც ცდება გარკვეული დროის ან ადგილის ჩარჩოებს.

ასეთი შედეგები ხელს შეუწყობს ამა თუ იმ ჯგუფის გაძლიერებას ან დასუსტებას.

ამასთან ერთად, ჯგუფმა, რომელიც გამოიყენებს არაპალალობრივ საშუალებებს, შეიძლება გაცილებით მეტი გავლენა იქონიოს მონაწილე მდგომარეობებზე, ვიდრე შეიძლება ითვლებოდეს კონფლიქტების დროს. მაგალითად, დისციპლინირებული და მამაცმა არაპალალობრივმა წინააღმდეგობამ დიქტატორების სიმკაცრისა და დაუნდობლობის ფორზე შეიძლება გამოიწვიოს დიქტატორების, საკუთარი ჯარისკაცებისა და მოსახლეობის შემფოთება, უკმაყოფილება, დაქვევება, ექსტრემალურ სიტუაციაში, ამბოხიც კი. ასეთი წინააღმდეგობა შედეგად შეიძლება მოჰყვას დიქტატორის ფართო საერთაშორისო დაგმობა.

ამავე დროს, პოლიტიკური დაუმორჩილებლობის გონივრულმა, დისციპლინირებულმა და თანმიმდევრულმა გამოყენებამ შეიძლება მნიშვნელოვანად გაზარდოს იმ ადამიანების რაოდენობა, რომლებიც, ჩვეულებრივ, პასიურად მხარს უჭერდნენ დიქტატორს ან, როგორც ნეტი, ნეიტრალურ პოზიციაზე იდგნენ კონფლიქტების დროს.

ცვლილების ოთხი მახასიათებელი

არაპალალობრივი ბრძოლა ოთხი საშუალებით ინვესტცილებს.

პირველი მექანიზმი ყველაზე ნაკლებად შესაძლებელი, თუმცა, იყო მისი გამოვლენის ფაქტები. იმ შემთხვევაში, თუ მონაწილე მდგომარეობის წყალობით გულთან ახლოს მიაქვთ არაპალალობრივი წინააღმდეგობის თავდადებულ მონაწილეთა ტანჯვა, რაც მათ მიმართ განხორციელებული რეპრესიებით არის გამოწვეული, ან რაციონალურად დარწმუნდებიან წინააღმდეგობის მოძრაობის სამართლიანობაში, მათ შეიძლება აღიარონ წინააღმდეგობის მონაწილეთა მიზნები. ამ მექანიზმს ეწოდება რწმენის შეცვლა.

მიუხედავად იმისა, რომ რწმენის შეცვლის შემთხვევები არაპალალობრივი აქციების მიმდინარეობის პროცესში დაფიქსირებულია, ეს იშვიათად ხდება და უმეტესი

გაგრძელება. დასაწყისი №38-43

არაპალალობრივი იარაღი და დისციპლინა

პოლიტიკური არაპალალობრივი კამპანიების დამახასიათებელი შეცდომა ერთ ან ორ მეთოდზე ფსონის დადება იყო; მაგალითად, — გაფიცვებისა და მასობრივ დემონსტრაციებზე. არადა, არსებობს არაპალალობრივი მოქმედების უამრავი მეთოდი, რომლებიც ეხმარება წინააღმდეგობის სტრატეგებს ბრძოლის კონცენტრირებაში ან გაშლა-გაბნევაში.

ცნობილია არაპალალობრივი მოქმედების დაახლოებით ორასი კონკრეტული მეთოდი, პრაქტიკაში კი გაცილებით მეტია.

ასეთი მეთოდები სამ საერთო კატეგორიად იყოფა: პროტესტი და დანაშაულები, უარის თქმა თანამშრომლობაზე და ჩარევა.

არაპალალობრივი პროტესტისა და დანაშაულების მეთოდები, ძირითადად, სიმბოლურ დემონსტრაციებს გულისხმობს, მათ შორის, პროცესიებს, მარშებსა და პიკეტებს (54 მეთოდი). თანამშრომლობაზე უარის თქმა ოთხ ქვეკატეგორიად იყოფა: (ა) სოციალურ თანამშრომლობაზე უარის თქმა (16 მეთოდი), (ბ) უარის თქმა ეკონომიკურ თანამშრომლობაზე, მათ შორის, ბოიკოტები (26 მეთოდი) და გაფიცვები (23 მეთოდი) და პოლიტიკურ თანამშრომლობაზე უარის თქმა (38 მეთოდი).

არაპალალობრივი ჩარევა ფსიქოლოგიური, ფიზიკური, სოციალური, ეკონომიკური ან პოლიტიკური საშუალებების გამოყენებით, ისეთებისა, როგორცაა ოკუპაცია და პარალელური თვითმმართველობა (41 მეთოდი), ქმნის ბოლო ჯგუფს. 198 მეთოდის სია ამ პუბლიკაციას თან ერთვის.

მნიშვნელოვან მეთოდებს, რომლებიც გულდასმითაა შერჩეული, თანმიმდევრობითა და ფართოდ გამოიყენება, ჩართულია გააზრებული სტრატეგიის კონტექსტსა და შესაბამის ტაქტიკაში, რომლებსაც განახორცილებენ ამ მეთოდებს დაუფლებული მოქალაქეები, სერიოზული პრობლემების შექმნა შეუძლია ნებისმიერი არაკანონიერი რეჟიმისთვის. ეს ყველა დიქტატურას შეეხება.

შეიარაღებული ბრძოლის მეთოდებისგან განსხვავებით, არაპალალობრივი ბრძოლის მეთოდები უშუალოდ ფუნდამენტურ საკითხებზე შეიძლება იყოს კონცენტრირებული. მაგალითად, რად-

გან დიქტატორის პრობლემა, ძირითადად, პოლიტიკურ სიბრტყეშია მოქცეული, მისი წინააღმდეგ საჭიროა არაპალალობრივი ბრძოლის პოლიტიკური ფორმების გამოყენება. ისინი უნდა შეიცავდეს დიქტატორების არალეგიტიმობის აღიარებას და მათ რეჟიმებთან თანამშრომლობაზე უარის თქმას. თანამშრომლობაზე უარის თქმა შეიძლება მიმართული იყოს გარკვეული პოლიტიკის წინააღმდეგ. დრო და დრო დაფარულად ან საიდუმლოდაც კი შეიძლება გააზრებული დაყოფებისა და გადავადების გამოყენება. დაუფარავი დაუმორჩილებლობა და ოპოზიციური საჯარო დემონსტრაციები შეიძლება ყველას თვალწინ დაუფარავადაც გაიმართოს.

მეორე მხრივ, თუ დიქტატურა ეკონომიკურ ზემოქმედებას ვერ უძლებს ან მოსახლეობა უმთავრესად ეკონომიკურ საკითხებზე ჩივის, ასეთ შემთხვევაში წინააღმდეგობის ყველაზე უფრო შესაფერის მეთოდებად შეიძლება გამოვიყენოთ ისეთი ეკონომიკური მოქმედება, როგორცაა ბოიკოტი და გაფიცვა. დიქტატორების მცდელობას, სათავისოდ გამოიყენონ ეკონომიკური სისტემა, შეიძლება დაფუძირისპირით შეზღუდული მასშტაბის საერთო გაფიცვები, შენელებული მუშაობა და შეუცვლელი ექსპორტების მიერ მუშაობაზე უარის თქმა, მათი „გაქრობაც“ კი. გაფიცვების სხვადასხვა ტიპები შეიძლება შერჩევით გამოვიყენოთ წარმოების, ტრანსპორტირების, ნედლეულის მიწოდებისა და პროდუქციის განაწილების საკვანძო მომენტებში.

არაპალალობრივი ბრძოლის ზოგიერთი მეთოდი ადამიანებისგან მოითხოვს ისეთ მოქმედებას, რაც მათ ყოველდღიურ საქმიანობასთან არ არის დაკავშირებული; მაგალითად, პროკლამაციების გავრცელება, იატაკქვეშა პრესის გამოცემა, შიმშილობის გამოცხადება და მჯდომარე გაფიცვის ქუჩაში მოწყობა. ასეთი მეთოდები ზოგიერთი ადამიანისთვის შეიძლება ძნელი აღმოჩნდეს, გარდა განსაკუთრებული სიტუაციებისა.

არაპალალობრივი ბრძოლის სხვა მეთოდები, პირიქით, მოითხოვს, რომ ადამიანებმა განაგრძონ ერთგვარად განსხვავებული, მაგრამ პრინციპულად იგივე ნორმალური ცხოვრება. მაგალითად, ადამიანები გაფიცვის ნაცვლად მიდიან სამსახურში, მაგრამ შეგნებულად ჩვეულებრივზე ნელა ან ნაკლებფუნქციონარად მუშაობენ. უფრო

სშირად უშვებენ „შეცდომებს“, გარკვეულ მომენტში ვიღაც „ავად“ ხდება ან „მუშაობის თავი არა აქვს“ და უარს ამბობს საქმის კეთებაზე. ზოგიერთმა შეიძლება მონაწილეობა მიიღოს რელიგიურ ცერემონიაში, როცა ასეთი ცერემონია გამოხატავს არა მხოლოდ რელიგიურ, არამედ პოლიტიკურ რწმენას; ზოგმა უარი თქვას ისეთ ორგანიზაციებში შესვლაზე, რომლებსაც „რეკომენდაცია“ უწევს ან აძალდებენ ასეთ გავრცელებულ განცხადებას. ასეთი ტიპის ქმედებები მონაწილეობამ, რაც ერთგვარად განსხვავდება ადამიანების ნორმალური ცხოვრებისგან, შეიძლება ბევრად გაუადვილოს მოქალაქეებს ეროვნულ-გამათავისუფლებელ მოძრაობაში მონაწილეობა.

იმის გამო, რომ არაპალალობრივი ბრძოლა და ძალადობა პრინციპულად განსხვავებული საშუალებებით ხორციელდება, პოლიტიკური დაუმორჩილებლობის კამპანიის მსვლელობის დროს შეზღუდული ძალადობრივი წინააღმდეგობის განვლა უარყოფით შედეგს გამოიღებს, რადგან ბრძოლას გადახრის ისეთ სფეროში, სადაც დიქტატორებს გადამწყვეტი უპირატესობა აქვთ (შეიარაღებული ბრძოლა).

არაპალალობრივი მოქმედების დროს დისციპლინა წინააღმდეგობის გასაღებია და მკაცრად უნდა დაცვა, დიქტატორებისა და მათი აგენტების პროოკაციებისა და დაუნდობელი მოქმედების მიუხედავად.

არაპალალობრივი მოქმედებაში დისციპლინის დაცვა ისეთი მონაწილეებისგან, რომლებიც ძალა გამოიყენებენ, ხელს უწყობს არაპალალობრივი ბრძოლის ცვლილებათა ოთხი მექანიზმის მუშაობას.

არაპალალობრივი ქმედებათა დისციპლინა, ასევე, უაღრესად მნიშვნელოვანია პოლიტიკური ჯიუჯიტუს პროცესში.

აღნიშნულ პროცესში რეჟიმის აშკარა სიმკაცრე ოპოზიციის არაპალალობრივი მოქმედების წინააღმდეგ პოლიტიკურ დარტყმებს აყენებს დიქტატორების პოზიციას, რაც მის რიგებში უკმაყოფილებას იწვევს და, ამასთან, აძლიერებს წინააღმდეგობის მონაწილეთა მხარდაჭერას მოსახლეობის, ასევე, რეჟიმის მომხრეთა და მესამე პირთა მხრიდან.

მაგრამ, ზოგიერთ შემთხვევაში, დიქტატორის წინააღმდეგ შეზღუდული ძალადობა შეიძლება გარდაუვა-

ლი იყოს. რეჟიმის მიმართ რისხვამ და სიძულვილმა შეიძლება ძალადობის აფეთქება გამოიწვიოს. ამას გარდა, ზოგიერთმა ჯგუფმა შეიძლება არ შეაჩეროს ძალადობრივი მოქმედება, მიუხედავად იმისა, რომ არაპალალობრივი ბრძოლის მომხრეა. ამიტომ

საჭიროა, რას შეიძლება ვეძებო დაუპირისპიროთ ერთმანეთს კალაღობრივი და არაპალალობრივი მოქმედება... წინააღმდეგ შემთხვევაში კალაღობა შეიძლება დაეკუთვნოს ეფექტი მოახდინოს კოტახიურად გახილავით უფრო კლიერ პოლიტიკურ დაუმორჩილებლობაზე.

ისტორიული მონაცემები გვარწმუნებს, რომ პოლიტიკურმა დაუმორჩილებლობამ შეიძლება მსხვერპლი გამოიწვიოს, მაგრამ ასეთ დროს დადამატებითა და დაშვებულთა რაოდენობა გაცილებით ნაკლები იქნება, ვიდრე შეიარაღებული შეტაკების დროს. ამასთან, ბრძოლის ეს ტიპი ხელს არ უწყობს მკვლელობებისა და დანაშაულის ციკლის განხარგრძობას.

არაპალალობრივი ბრძოლა მთავრობისა და მისი რეპრესიების მიმართ შუშის დაძლევის ტენდენციით ხასიათდება.

შუშის ასეთი დაძლევა ან მისი კონტროლი მთელ მოსახლეობაზე დიქტატორების ძალაუფლების დამხობის გადამწყვეტი ელემენტია.

დაუფარაობა, გასაიდუმლოება და გალალი სტანდარტები

დაფარულობა, მოტყუება და იატაკქვეშა საქმიანობა ფრიად მძიმე პრობლემაა მოძრაობისთვის, რომელიც არაპალალობრივ მოქმედებას აღიარებს. ხშირად შეუძლებელი ხდება, დაუმალო პოლიტიკურ პოლიციასა და საიდუმლო სამსახურებს შენიგანზრახვა და გვეგები... საიდუმლო დაცვა არა მარტო შიშთანაა დაკავშირებული, არამედ ხელს უწყობს ადამიანების დაშინებასა და მათი

რაოდენობის შემცირებას მოცემულ აქციაში. გასაიდუმლოება შეიძლება, აგრეთვე, გამოიწვიოს დაქვევება, მოძრაობის შიგნით ბრალდებების (ხშირად დაუსაბუთებელი ბრალდებების) წაყენება იმათ მიმართ, ვინც მონაწილე მდგომარეობასა და ინფორმაციის მართლმართა ეჭვმიტანილი.

გასაიდუმლოებამ შეიძლება მოძრაობის არაპალალობრივი პრინციპული იმპედის. მისგან განსხვავებით, განზრახულობათა და გვეგების საჯაროობა არა მარტო სანაღმდეგო მოქმედებით გამოირჩევა, არამედ ქმნის შთაბეჭდილებას, რომ წინააღმდეგობის მოძრაობა უაღრესად მძლავრია.

პრობლემა, რა თქმა უნდა, უფრო რთულია, ვიდრე ერთი შეხედვით ჩანს, რადგან წინააღმდეგობის მოძრაობაში არსებობს მნიშვნელოვანი ასპექტები, რომლებიც გასაიდუმლოებას მოითხოვს. კონკრეტულ სიტუაციაში მათ, ვინც გარკვეული არაპალალობრივი ბრძოლის დინამიკაში და იცნობს დიქტატურაზე დაკვირვების საშუალებებს, უნდა შეეძლოს კონკრეტული შეფასების გაკეთება სანდო ინფორმაციაზე დაყრდნობით.

იატაკქვეშა პუბლიკაციების რედაქტირება, ზეჭვა და გავრცელება, ქვეყნის ფარგლებში არალეგალური რადიოგადამცემების გამოყენება და დიქტატორის ოპერაციების შესახებ სადაზვერუო ინფორმაციის მოპოვება შეზღუდული მასშტაბის სპეციალური მოქმედებაა, რომელიც საიდუმლოების მაღალ ხარისხს მოითხოვს.

არაპალალობრივი აქციებში მკაცრი დისციპლინის შენარჩუნება კონფლიქტის ყველა სტადიაზე აუცილებელი. ისეთი ფაქტორები, როგორც ბიგა სიმამაცე და არაპალალობრივი მოქმედების დროს დისციპლინის დაცვა, ყოველთვის აუცილებელია. მთავარია, გვახსოვდეს, რომ კონკრეტული ცვლილებების განსახორციელებლად ხშირად აუცილებელია ადამიანების დიდი რაოდენობით მონაწილეობა. ამასთან, ადამიანების ან რაოდენობის, როგორც სანდო მონაწილეთა, უზრუნველყოფა შესაძლებელია მხოლოდ მოძრაობის ორგანიზების მაღალი სტანდარტების დაცვით.

კალთა თანაფარდობის ცვლილება

სტრატეგებს აუცილებლად უნდა ახსოვდეთ, არაპალალობრივი პოლიტიკური დაუმორჩილებლობის კონფლიქტი არის მუდმივად ცვალებადი ბრძოლის ველი, რომე-

ღაბვირაბის 198 სერსი

კონფლიქტების დროს ან გამორიცხულია, ან მცირე მასშტაბისაა.

არაძალადობრივი ბრძოლა უმეტესად იწვევს კონფლიქტური სიტუაციისა და საზოგადოების იმგვარ ცვლილებას, როცა არ შეუძლია იმოქმედოს ისე, როგორც სურს.

სწორედ ასეთი ცვლილება იწვევს დანარჩენი სამი მექანიზმის ამოქმედებას: შეგუებას, არაძალადობრივ იძულებასა და ნგრევას. მათგან რომელიმე ამოქმედება დამოკიდებულია იმ ხარისხზე, რომლის დროსაც ძალთა შეფარდებითი და აბსოლუტური თანაფარდობა დემოკრატიის სასარგებლოდ იცვლება.

თუ დღის წესრიგში დგას საკითხები, რომელთაც არა აქვს ფუნდამენტური ხასიათი, შეზღუდული კამპანიის დროს ოპოზიციის მოთხოვნები არ განიხილება, როგორც საშიში და მუქარის შემცველი, ხოლო ურთიერთდაპირისპირებამ ერთგვარად შეცვალა ძალთა თანაფარდობა, კონფლიქტს შეიძლება მოჰყვეს შეთანხმების დადება, გარიგება ან კომპრომისი. მაგალითად, ბევრი გაფიცვა მთავრდება ისე, რომ ორივე მხარე ზოგიერთ თავიანთ მიზანს აღწევს, მაგრამ არც ერთი სრულიად ყველაფერს არ იღებს. მთავრობამ ასეთი შეთანხმება შეიძლება პოზიტიურად მიიჩნიოს დაძაბულობის შემცირების, „სამართლიანობის შთაბეჭდილების შექმნის ან რეჟიმის საერთაშორისო რეპუტაციის შექმნის თვალსაზრისით. ამიტომ მნიშვნელოვანია, გულმოდგინედ შევარჩიოთ ისეთი პრობლემები, რომლებზეც შეიძლება შეთანხმება შეგუების მექანიზმის მეშვეობით.

დექტატურის დამხობისკენ მიმართული ბრძოლა ასეთ პრობლემებს არ განეკუთვნება... ზოგიერთი ექსტრემალურ სიტუაციაში არაძალადობრივი იძულების გამოწვევს პირობებს მნიშვნელოვანი შედეგი მოაქვს. მონინალმდევის ხელმძღვანელობა მოქმედების უნარს კარგავს, მისი ძალაუფლების სტრუქტურა იშლება, ნინალმდეგობის მოძრაობა იმდენად ფართოდ ვრცელდება, რომ მთავრობა ამ სტრუქტურაზე მოწვევებით კონ-

ტროლსაც კარგავს. ბიუროკრატიული აპარატი უარს ამბობს, დაემორჩილოს თავის ხელმძღვანელობას. ჯარი და პოლიცია იწყებს ამბოხს. მონინალმდევის ტრადიციული მიმდევრები და მოსახლეობა არ ცნობს ყოფილ ხელმძღვანელობას.

ცვლილების მეოთხე მექანიზმი იმდენად ძლიერია, რომ სისტემა დანებების ძალასაც კი კარგავს. რეჟიმი ნანღლებად იშლება.

პოლიტიკური დაპირისპირების დემოკრატიზაციის ეფექტი

ძალაოვანი სანქციების ცენტრალიზებული ზემოქმედებისგან განსხვავებით, არაძალადობრივი ბრძოლის მეოთხედების გამოყენება ხელს უწყობს პოლიტიკური საზოგადოებრიობის დემოკრატიზაციას უარყოფითი და დადებითი მიმართულებით.

პირველ შემთხვევაში, პოლიტიკური დაუმორჩილებლობის ლიდერებს შეუძლიათ, გავლენა მოახდინონ თავიანთ მომხრეებზე, მაგრამ არ შეუძლიათ, ციხეში ჩასვლა ან ანარმონ იმის გამო, რომ ისინი მათ არ ეთანხმებიან, ან თუ სხვა ლიდერებს მიემხრნენ.

ეფექტის მეორე მხარე დადებითია. არაძალადობრივი ბრძოლა მოსახლეობას საშუალებას აძლევს, დაიცვას თავისი თავისუფლება არსებულ ან პოტენციური დიქტატურის პირობებში. ჩამოვითვლით დემოკრატიზაციის დადებითი ეფექტის რამდენიმე ელემენტს, რომლებიც არაძალადობრივ ბრძოლასთანაა დაკავშირებული:

არაძალადობრივი ბრძოლის გამოცდილება მოსახლეობის საკუთარ თავში დარწმუნებას აძლიერებს; იძლევა თანამშრომლობაზე უარის თქმისა და დაუმორჩილებლობის საშუალებებს, რომელთა გამოყენებით მოსახლეობას შეუძლია ნინალმდეგობა გაუწიოს ნებისმიერი დიქტატორული ჯგუფის არადემოკრატიულ მმართველობას;

შეიძლება გამოვიყენოთ დემოკრატიულ თავისუფლებათა პრაქტიკის დასაწერად;

იძლევა იმის საშუალებას, რომ მოსახლეობამ ნინალმდეგობა გაუწიოს პოლიციისა

და შეიარაღებული ძალების რეპრესიულ აქციებს;

იძლევა იმის საშუალებას, რომ მოსახლეობამ და დემოკრატიის ინტერესები, დემოკრატიის ინტერესები ან ანარმონ იმის გამო, რომ ისინი მათ არ ეთანხმებიან, ან თუ სხვა ლიდერებს მიემხრნენ.

პოლიტიკური დაუმორჩილებლობის ეფექტიანობისთვის აუცილებელია მისი გულგონი თავისუფლება არსებულ ან პოტენციური დიქტატურის პირობებში. ჩამოვითვლით დემოკრატიზაციის დადებითი ეფექტის რამდენიმე ელემენტს, რომლებიც არაძალადობრივ ბრძოლასთანაა დაკავშირებული:

თაგი 62 ანტიკორუპციული სტრატეგიული ღაბვირაბი

დექტატურის ნინალმდეგ პოლიტიკური კამპანიის დაწყება შეიძლება სხვადასხვა საშუალებით დაიწყოს. უნდა ასეთი ბრძოლა თითქმის არასოდეს ყოფილა გეგმიური და, ხშირ შემთხვევაში, შემთხვევით ხასიათს ატარებდა. ზოგჯერ ისეც ხდებოდა, რომ დიქტატურის გარკვეული აქტი იმდენად ალაშქოვებდა მოსახლეობას, რომ იგი ისე ინ-

ყებდა აქციებს, წარმოდგენაც არ ჰქონდა, რით დამთავრდებოდა. სხვა შემთხვევაში, გაბედული პიროვნება ან მცირე ჯგუფი იწყებდა აქციებს, რომელთაც მოსახლეობა აუბამდა მხარს და ფართო გამომხატვრება მოჰყვებოდა.

სპონტანურობა გარკვეული დადებითი თვისებებით ხასიათდება, მაგრამ უარყოფითი შედეგებიც მოსდევს. დაუგეგმავობა დრო და დრო დემოკრატიის შემთხვევით გადამწყვეტილებებს განაპირობებს, რაც დამუშავებული შედეგების მიზეზი ხდება. დამორჩილებული სისტემის გადარეგულირების შემთხვევაშიც კი დემოკრატიულ სისტემაზე გადასვლის პროცესში დაუგეგმავობა ახალ დიქტატურას წარმოშობს.

რაპლისტური ღაბვირაბი

დაუგეგმავი სახალხო გამოსვლები, უეჭველად დიდ როლს ითამაშებს მომავალში დიქტატურის ნინალმდეგ ბრძოლის საქმეში, თუმცა დღეს უკვე არსებობს დიქტატურის დამხობის ყველაზე უფრო ეფექტიანი საშუალებების განსაზღვრის შესაძლებლობა, იმ მომენტის განსაზღვრა, როცა პოლიტიკური სიტუაცია და ხალხის განწყობილება ხელს უწყობს კამპანიის დაწყებას.

რაც უფრო მნიშვნელოვანია მიზანი და რაც უფრო სერიოზულია წარუმატებლობის შედეგები, მით უფრო მნიშვნელოვანია სწორი დაგეგმვა. სტრატეგიული დაგეგმვა ამაღლებს ყველა რესურსის მობილიზებისა და ეფექტიანად გამოყენების ალბათობას. ეს, უნდა რეალურად ყოფილიყო, დემოკრატიულ მოძრაობას, რომელსაც შეზღუდული რესურსები გააჩნია და რომლის მიმდევარნი სერიოზული საფრთხის წინაშე დგანან.

„სტრატეგიის დაგეგმვა“ ნიშნავს იმ მოქმედების თანმიმდევრობის განსაზღვრას, რომელიც დიდი ალბათობით არსებული მდგომარეობიდან სასურველ შედეგამდე მიგვიყვანს — დიქტატურიდან — დემოკრატიულ სისტემამდე მომავალში.

ამ მიზნის მისაღწევად გეგმა, ჩვეულებრივ, ითვალისწინებს კამპანიებისა და სხვა ორ-

განიზაციული აქციების თანმიმდევრობას, რომლებიც მიმართული იქნება დანაგრული მოსახლეობისა და საზოგადოებრიობის მხარდასაჭერად და დიქტატურის დასასუსტებლად.

გენერალური სტრატეგია, რომელიც თავის მიზნებს მხოლოდ არსებული დიქტატურის დამხობით შემოფარგლავს, კიდევ ერთი დიქტატურის წარმოშობის საშიშროებას ქმნის.

ღაბვირაბის სინაული

სამწუხაროდ, დემოკრატიული ოპოზიციის ჯგუფების წევრთა უმრავლესობა არ აღიარებს სტრატეგიული დაგეგმვის აუცილებლობას, არ ფლობენ სტრატეგიული დაგეგმვის საფუძვლებს.

ეს გასაგებია: ნინალმდეგობის ლიდერებს, რომლებიც მუდმივად განიცდიან დიქტატურის მხრიდან დევნას, უადრესად დატვირთული არიან მიმდინარე საკითხებით, უდროობის გამო შესწავლილი არა აქვთ და ვერ ფლობენ სტრატეგიული აზროვნების საფუძვლებს.

ამას ცვლის მარტივი რეაქციის სისტემა დიქტატურის ინიციატივაზე. ზოგიერთი პიროვნება ან ჯგუფი გულუბრყვილოდ მიიჩნევს, რომ, თუ ისინი მხოლოდ მომთხროფი იქნებიან, მათი მიზანი რაღაც მანქანებით აუცილებლად განხორციელდება.

სხვები კი მიიჩნევენ, რომ საამისოდ სრულიად საკმარისია, თვალის მიადევნონ არსებულ პრობლემებს საკუთარი პრინციპებისა და იდეალების შესაბამისად, რაც სავსებით საკმარისი იქნება მათ განსახორციელებლად.

ჰუმანიტარული მიზნების მხარდაჭერა და იდეალებისადმი ერთგულება შესანიშნავი რამაა, მაგრამ სრულიად არ არის საკმარისი დიქტატურის დასამხობად და თავისუფლების მოსაპოვებლად.

დიქტატურის სხვა მონინალმდეგეებმა შეიძლება გულუბრყვილოდ ჩათვალონ, რომ, თუ საკმარისად გამოიყენებენ ძალადობას, თავისუფლება იცდამყარდება. მაგრამ ძალადობა წარმატების გარანტიას არ იძლევა. გამარ-

ჯვების ნაცვლად მან შეიძლება გამოიწვიოს დამარცხება, მასობრივი ტანჯვა ან ერთი-ცადამოვრეც.

არიან აქტივისტები, რომლებიც „გრძობენ“, რა უნდა გააკეთონ და ამაზე აფუძნებენ თავიანთ მოქმედებას. ასეთი მიდგომა არა მხოლოდ ეგოცენტრიულია, არამედ არავითარ საფუძველს არ გვაძლევს გათავისუფლების გენერალური სტრატეგიის ჩამოსაყალიბებლად.

მოქმედება, რომელიც ვილაციის მოფიქრებულ „ბრწყინვალე იდეებზე“ დაფუძნებულია, ასევე, ნაყოფიერია. ამის ნაცვლად საჭიროა მოქმედება, რომელიც ემყარება დიქტატურის დასამხობად გადამდგმულ, გამოწვლილვით გათვლილ „მომდევნო ნაბიჯს“. სტრატეგიული გაანალიზების გარეშე ნინალმდეგობის ლიდერები ვერ გაარკვევენ, როგორ უნდა იყოს „შემდეგი ნაბიჯი“, რადგან არ განუსაზღვრავთ იმ კონკრეტული ნაბიჯების თანმიმდევრობა, რომლებიც გამარჯვებისთვისაა აუცილებელი. შემოქმედება და ბრწყინვალე იდეები ფრიად მნიშვნელოვანია, მაგრამ ისინი უნდა გამოვიყენოთ დემოკრატიული ძალების სტრატეგიული მდგომარეობის გასაუმჯობესებლად.

ზოგიერთმა, რომც შესანიშნავად იცის, რომ არსებობს დიქტატურის ნინალმდეგ მიმართული უმრავი ქმედება, მაგრამ ვერ წარმოუდგენია, რით უნდა დაიწყოს, გვირჩევი: „გაკეთეთ ყველაფერი ერთდროულად. ეს შეიძლება სასარგებლოც კი აღმოჩნდეს, მაგრამ — არა შედარებით სუსტი მოძრაობისთვის. მეტიც, ასეთი მიდგომა ვერ გვიკარნახებს, რით დავინწყით, რაზე მოვხდინოთ ძალისხმევის კონცენტრირება და როგორ გამოვიყენოთ შეზღუდული რესურსები.

ზოგიერთი პიროვნება ან ჯგუფი კი აღიარებს დაგეგმვის აუცილებლობას, მაგრამ მხოლოდ ხანმოკლე ან ტაქტიკურ საფუძველზე. ყურადღება ხშირად შედარებით მეორეხარისხოვან საკითხებზე გადააქვთ, უმეტესად მონინალმდეგის მოქმედებას უპასუხებენ, ნაცვლად იმისა, რომ ხელთ იგდონ ინიციატივა.

ზოგიერთი დემოკრატიული მოძრაობა არ შეიმუშავებს დიქტატურის დამხობის ყოვლისმომცველ სტრატეგიას. ისინი შინაგანად დარწმუნებულნი არ არიან, რომ შეიძლება დიქტატურის დამხობას საკუთარი ძალებით. ამიტომ, რომ ამგვარი მოქმედების დაგეგმვას ისინი უდგებიან როგორც დროის რომანტიკულ ფლანგვას ან უსარგებლო საქმეს.

სტრატეგიული დაგეგმვის არქონა ხშირად მუტად სამწუხაროა: მოძრაობის ძალები იფანტება, მოქმედება უეფექტოა, ენერგია წვრილმან პრობლემაზე იხარჯება, უპირატესობა გამოუყენებელი რჩება, მსხვერპლი უაზროდ გაიღება.

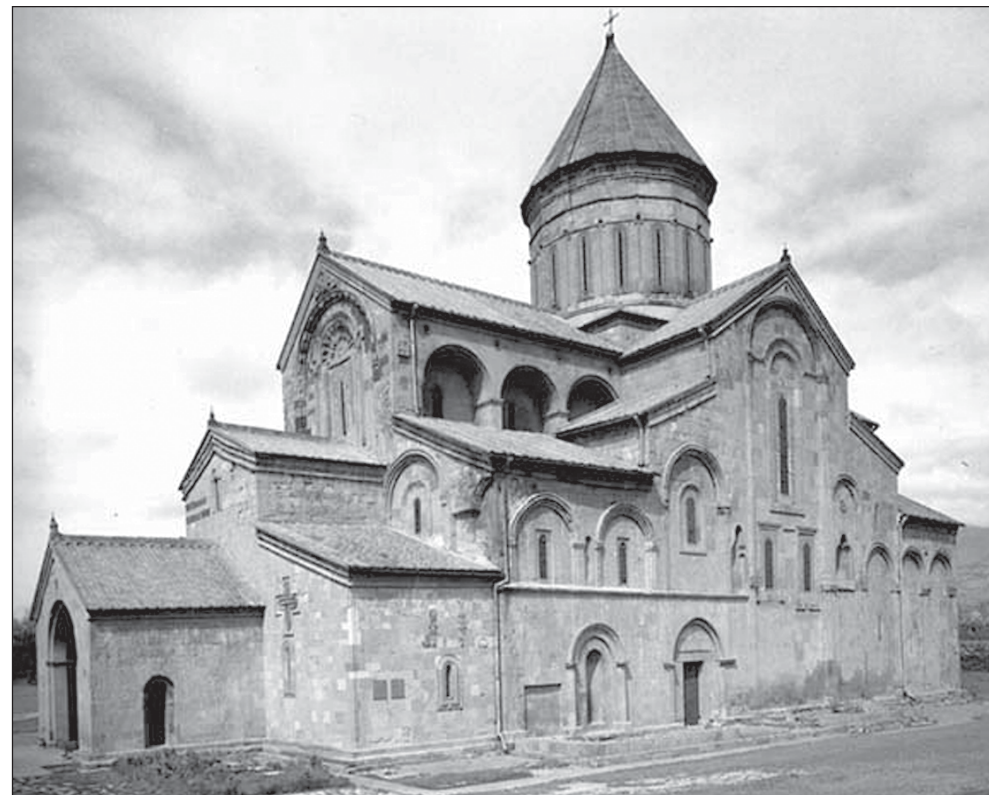
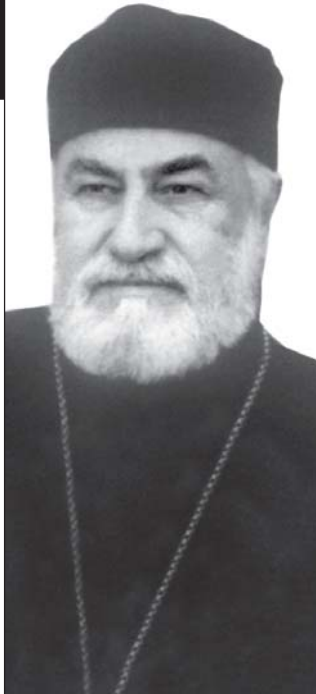
რადგან გათავისუფლების ყოვლისმომცველი სტრატეგიული გეგმა იშვიათად ან არასოდეს არ დგება, დიქტატურები რეალურზე უფრო სტაბილურად წარმოჩნდება. ისინი შესაძლებელზე ნლოებით ან ათნლეულობით მეტს ცოცხლობს.

გაბრძობა
შედეგ ნომერში

რატომ არის მართლმადიდებლობა ქრისტის მოძღვრების ერთადერთი მემკვიდრეობა? ანუ სწავლება ერთ ღმერთზე?

რა არის მართლმადიდებლობა, რით განსხვავდება იგი სხვა ე.წ. ქრისტიანული მიმდინარეობებისგან, რომლებიც თანამედროვე მსოფლიოში ასე მომრავლდა; იქნებ, ქართველები მხოლოდ ტრადიციის ძალით ვანიჭებთ მას უპირატესობას, ჩვენში ხომ ისტორიულად მართლმადიდებლური ეკლესია არსებობს? დღეს სწორედ ამ თემაზე გვესაუბრება დეკანოზი ამირან ამირანაშვილი, თბილისის სიონის ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლის მიძინების სახელობის ტაძრის მოძღვარი.

დინებელი მტრისთვისაც კი არ გამოუტანია. აღმოსავლეთის მართლმადიდებლური ეკლესია, სარწმუნოებრივ საკითხებზე ატეხილ დავაში იძულების ნებისმიერ მეთოდს გამოიყენებდა. იგი დღემდე ამ პრინციპის ერთ-ერთი რჩევაა. წმიდა ათანასე დიდი (293-373 წლები), რომელიც მთელი სიცოცხლე არიოზელთა ერესს ებრძოდა და მათგან დაუნდობელ დევნას განიცდიდა, ამბობდა: ჭეშმარიტი რელიგია იმისა მიხედვით იცნობა, იყენებს თუ არა ძალდატანების მეთოდებს. მისი აზრით, სარწმუნოებისთვის დევნა სატანის მოგონილია.

— მაშა, რატომ არის მართლმადიდებლობა ქრისტის მოძღვრების ერთადერთი მემკვიდრეობა?

— ამ შეკითხვაზე ობიექტური პასუხის გაცემა დღეს, ალბათ, როგორც არასდროს, უადრესად საჭირო და აუცილებელია, რადგანაც ამდენი მტერი ერთად, ჩვენი ერის რელიგიური ცნობიერების გასახლეჩად არასოდეს გვეყოლია. მათ მშვენივრად იციან, თუ ქართველთა რელიგიურ ცნობიერებას დაანაწევრებენ, სულიერი და პოლიტიკური გამოთლიანების ფაში არასოდეს დადგება. ჩვენი ხალხის სულიერ საკითხებზე გასარკვევად საჭიროა ქადაგება, სიტყვის ძალა. უნდა ვიცოდეთ, რა გვწამს, თუ გვსურს, სულიერ წარწყმედას და ეროვნულ გადაგვარებას გადავფაროთ.

— რა არის მართლმადიდებლობა?

— შევეცდებით, მოკლედ გადმოგვცეთ მართლმადიდებლობის, ანუ იმ სარწმუნოებრივი მოძღვრების ძირითადი არსი, რომელიც ქრისტეს ერთიანი ეკლესიის გაყოფამდე არსებობდა.

ბრძენი სოლომონ მეფის თქმით, ღმერთი, რომელიც ყველგან მყოფი სული და სიყვარულია, ზნედაცემულ ადამიანებში ვერ დამკვიდრდება. ამასვე გვასწავლის ახალი აღთქმაც და შეგვაგონებს, რომ ჭეშმარიტი ღმერთის შეცნობა გულით წმიდა, მაღალი ზნეობის მქონე ადამიანს შეუძლია.

— რატომ დაივიწყეს წარმართებმა ჭეშმარიტი ღმერთი?

— როგორც ბიბლიიდან ვიცით, სამოთხიდან განდევნილი ადამისა და ევას მოდგმა მრავალგვარ ცოდვაში ჩაეფლო, კერძოდ, ამპარტავნებაში, სიძვარეში, მრისხანებაში, კაცის კვლაში, ღალატში, ცილისწამებაში, რამაც ადამიანები ჭეშმარიტ ღმერთს დააშორა. ამას მოჰყვა რელიგიური ცნობიერების დეგრადაცია — სხვადასხვა პრიმიტიული, მახინჯი რელიგიური ფორმების წარმოშობა.

— რას გულისხმობს?

— ბუნების მოვლენების, მნათობებისა და ცხოველების თაყვანისცემას, მაგრამ წარმართები ამოდ დაშვრენ ჭეშმარიტების ძიებაში, რადგანაც ადამიანს, ვინც არ უნდა იყოს იგი, უმაღლესი ჭეშმარიტების — ღვთის შეცნობა საკუთარი ძალებით,

ღვთისგან გამოცხადების გარეშე არ შეუძლია.

— როდის ჩაისახა ძველ ხალხებში მონოთეიზმი, ანუ სწავლება ერთ ღმერთზე?

— მას შემდეგ, რაც უფალმა ცოდვის მორევში ჩაძირული კაცობრიობა წარღვნით დასაჯა, ერთადერთი ებრაელები იყვნენ, ვისაც გამოცხადებით ებოძა სწავლება ერთ ღმერთზე, როგორც სამყაროს შემოქმედზე.

— მოსეს სჯულს გულისხმობთ?

— დიახ, მაგრამ სჯული, რომელიც თავის რჩეულ ერს უფალმა მოსეს საშუალებით მისცა, არასრულყოფილი იყო. იგი ებრაელების ფსიქოლოგიას შეესაბამებოდა, მათ მორალურ-ესთეტიკურ მდგომარეობას ასახავდა. ადამის მოდგმას ცოდვისა და სიკვდილის ტყვეობისგან გათავისუფლების ძალა არ შესწევდა. ებრაელებმა უფლისგან მიიღეს მაცხოვრის მოვლინების აღთქმა, რომელიც ღვთის ხატად შექმნილ ადამიანს სამარცხვინო, მიძიმე მონობისგან დაიხსნა. აღთქმა აღსრულდა — მხოლოდმოთხილი ქე ღვთისა, სიტყვა, დედამიწაზე მოვიდა, განკაცდა, რათა ადამის მოდგმის ცოდვები ტანჯვითა და სიკვდილით გამოესხიდა, ღმერთთან შეერიგებინა.

— რით განსხვავდება ქრისტიანობა სხვა მონოთეისტური რელიგიებისგან?

— იუდაიზმის, ისლამისა და სხვა მონოთეისტური რელიგიებისგან განსხვავებით, მართლმადიდებელი ქრისტიანები ერთ, მაგრამ სამპიროვნ ღმერთს, ანუ ყოვლადწმიდა სამებას — მამას, ძეს და სულიწმიდას ვცემთ თაყვანს.

— ამის შესახებ ძველი აღთქმის წინასწარმეტყველებიც წერდნენ...

— სამყაროს შემოქმედი რომ ყოვლადწმიდა სამებაა, ეს გამოცხადებით ძველი აღთქმის წინასწარმეტყველებამაც იცოდნენ. მოსეს ხუთთვიანე ღვთისპირველი ნიგნი, შესაქმნე, გვამცნობს, რომ სამყაროს შექმნაში სამივე ღვთაებრივი პირი მონაწილეობდა: „სული ღმერთისაი“, რომელიც იქცეოდა „ზედა წყალთა“, იგივე სულიწმიდაა, უფალი და ცხოველმყოფელი, ხოლო სიტყვა ღვთისა, რომლისაგან ყოველი შეიქმნა („თქუა უფალმან: იქმენი ნათელი“) და რომელიც შემდეგ ჩვენი ცოდვების გამოსასყიდად ზეციდან გარდამოხდა და განკაცდა — იესო ქრის-

ტი. ღვთისპირთა სიმრავლეზე მიუთითებს, აგრეთვე, შესაქმნის შემდეგი მუხლები: „და თქუა ღმერთმან: ვქმნეთ კაცი ხატად ჩვენდა და მსგავსად“. „თქუა უფალმან ღმერთმან: აჰა, ადამ იქმნა, ვითარცა ერთი ჩუენთაგანი“.

— სხვა მონოთეისტური რელიგიების ღმერთი ერთპიროვნია?

— დიახ, ასეა! მათ მიერ გააზრებული ერთპიროვნანი ღმერთი მკაცრი და დესპოტია. მხოლოდ ყოვლადწმიდა სამებას შეიძლება ვუწოდოთ სრულყოფილი ერთობა სიყვარულში, ანუ ღვთის სამპიროვნების გამოა ღმერთი სიყვარული.

— რა შედეგი მოჰყვება სამების ერთ-ერთი პირის, ანუ ჰიპოსტაზის რაიმე ნიშნით დაბლა დაყენებას?

— სამების სამივე პირი ერთსა და ერთმანეთსა. სანინააღმდეგოს მტკიცება არამართლმადიდებლურ ქრისტიანულ მიმდინარეობათა ცრუსწავლებაში, ანუ სამების რომელიმე პირის (ჰიპოსტაზის) რაიმე ნიშნით დაბლა დაყენება, არღვევს სამების ნიშნითა შორის სუბორდინაციულ დამოკიდებულებას და, აქედან გამომდინარე, მისი მიმდევრები არა ერთ, არამედ სამ ღმერთს აღიარებენ, ანუ ფაქტობრივად მონოთეიზმიდან პოლითეიზმზე გადადიან.

— რით განსხვავდებიან ერთმანეთისგან სამების ჰიპოსტაზები?

— ყოვლადწმიდა სამების სამივე პირი შეურველად შეერთებული და განუყოფელად განყოფილია. ამ საკვირველ ერთობაში ჰიპოსტაზები ერთმანეთისგან მხოლოდ საკუთარი თვისებებით განსხვავდებიან.

— რას გვეტყვი სამების პირველ ჰიპოსტაზზე?

— მამა ღმერთი ყოველთა მიზეზი და დასაბამია, მხოლოდ ის არის უმიზეზო და უშობელი. ბუნებით ერთი, მხოლოდმოთხილი ძის მამა და ყოვლადწმიდა სულის გამომავლინებელია. ძე ღმერთი, სიტყვა ღვთისა, უფალი ჩვენი იესო ქრისტი იშვა მამისაგან უწინარეს საუკუნეთა. მი-

სი შობა უფამო და დაუსაბამოა. ძე ღმერთი, უხილავი ღვთის სრული ხატი, „მარადის იყო მამისა თანა“ დაუსაბამოდ ღვთისგან შობილი.

— მამაც ღმერთია, ძეც და სულიწმიდაც... სამ ღმერთს ვაღიარებთ?

— მართლმადიდებლებს მტკიცედ გვწამს, რომ მამისაგან ძის შობილება მარადიუმიდის საკომავლობაც უფამო და დაუსაბამოა. ვაღიარებთ შობისა და გამომავლობის გაყოფას, მაგრამ სამების ჰიპოსტაზთა ურთიერთდამოკიდებულების სახე ჩვენი გონებისთვის მიუწვდომელია. მამაც ღმერთია, ძეც და სულიწმიდაც, მაგრამ სამ ღმერთს კი არ ვაღიარებთ, წმიდა სამებას ერთ ღმერთად ვქადაგებთ.

— რას ეწოდება დოგმატური ღვთისმეტყველება?

— მეტყველებს, რომელიც სარწმუნოების თეორიულ მხარეს, ანუ მართლმადიდებლური ეკლესიის საღვთისმეტყველო სწავლებას გადმოგვცემს და განმარტავს, დოგმატური ღვთისმეტყველება ეწოდება.

— რას ნიშნავს დოგმატი?

— დოგმატები საღმრთო გამოცხადებებით მიღებული ჭეშმარიტებაა და ქრისტიანული რელიგიის არსს წარმოადგენს.

— რატომ არ შეიძლება დოგმატებში ცვლილებების შეტანა?

— დოგმატების წარმომავლობა ღვთაებრივია, იგი არ არის ადამიანის გონებისა და აზროვნების ნაყოფი. ამდენად, მათთვის რაიმეს გამოკლება ან დამატება, ანუ ნებისმიერი სახით შეცვლის უფლები არავის აქვს. დოგმატური სწავლებიდან მცირე გადახრასაც კი მწვალებლობას, ერესს წარმოშობს და ეკლესიას რღვევით ემუქრება.

— დოგმატების ხელყოფისა და ქრისტიანული სწავლების შეწყვეტის მცდელობას პირველივე საუკუნეში ჰქონდა ადგილი...

— მართალი ბრძანებით, ქრისტეს მოწაფეების სიცოცხლეშივე ებრძოდნენ დოგმატებს, ამიტომაც უგ-

ზავნიდა შერყენებას პავლე მოციქული ყველას, ვინც ეკლესიას უპირისპირდებოდა. ქრისტეს მოძღვრების სინამდის დასაცავად იმართებოდა, აგრეთვე, მსოფლიო კრებებიც. დღეს მხოლოდ მართლმადიდებლურ ეკლესიას შეუძლია, განაცხადოს, რომ დევნისა და შევიწროების მიუხედავად, მოციქულთადროინდელი ერთიანი, განუყოფელი ეკლესიის სწავლების სინამდევით ვაღიარებთ.

— რა აზრისაა ეკლესია მწვალებელთა დასჯაზე?

— ამ საკითხისადმი ეკლესიის დამოკიდებულებაზე მეტყველებს IV საუკუნის დასავლეთ ევროპაში მომხდარი ფაქტი... 380-იან წლებში ესპანეთის ახალი მოძღვრების ტალღამ გადაუარა. მის მიმდევრებს პრისკილიანელებს უწოდებდნენ.

— რატომ?

— ერესის მამამთავრის სახელი იყო პრისკილიანე... ახალმა მწვალებელურმა მიმდინარეობამ ესპანეთსა და სამხრეთ გალიაში ბევრი ადამიანის რელიგიური დასაბრუნებელი დააღწია. რამდენიმე ეპისკოპოსმა პრისკილიანე მმართველთან დასაბრუნებელი მამათავრისა და მის ყველაზე ცნობილი ოთხ თანამოაზრეს სიკვდილი მიუსაჯა, რამაც ჭეშმარიტი ქრისტიანების გულწრფელი აღფრთოება გამოიწვია. ტურის ეპისკოპოსი მმართველს შეევედრა, განაჩენი გაქვებითა და ეკლესიიდან განკვეთით შეეცვალა, მაგრამ მისი მცდელობა ამაო აღმოჩნდა — 384 წელს, პირველად ქრისტიანობის ისტორიაში, მწვალებლები სიკვდილით დასაჯეს წმინდის სახელით. ეკლესიამ ეს ფაქტი შეურაცხყოფად ჩათვალა. გალიაში ჩასულმა წმიდა ამბროსი მედიოლანელმა იმ ეპისკოპოსებთან ურთიერთობაც კი არ მოისურვა, რომლებიც დასჯაში მონაწილეობდნენ. წმიდანმა თავისი აღფრთოება მმართველის წინაშეც დაუფარავად გამოთქვა, ასე რომ, ქრისტეს ეკლესიას გაქვებასა და განკვეთაზე უფრო მკაცრი სასჯელი დაუ-

— სამწუხაროდ, რომის კათოლიკური ეკლესია თავს ვერ მოიწონებს ამგვარი დიდსულოვნებით...

— მართლაც, ასეა! გამოგონილ თუ ნამდვილ მტრებთან კათოლიკები საუკუნეთა განმავლობაში იყენებდნენ ძალდატანების მეთოდებს.

— ინკვიზიცია გამახსენდა!

— ღვთისგან ნაქადაგებ მოძღვრებაში მეტწიერული კვლევის საბაბით შეტანილ სახლებსა და დოგმებს „განვითარებას“ მოჰყვა სწორედ ინკვიზიცია (XII-XIX საუკუნეები), რაც მაგალითია იმისა, თუ როგორ შეიძლება ადამიანი ღვთისა და ეკლესიის სახელით სატანას ემსახუროს.

— რას ნიშნავს სიტყვა „ინკვიზიცია“?

— inquisitio ძებნას ნიშნავს. ვითომდა ერესთან საბრძოლველად შექმნილ ამ სასამართლო-პოლიციურ დაწესებულებას საერთო არაფერი ჰქონდა ქრისტეს ეკლესიასთან.

— ვინ ჩაუყარა საფუძველი ინკვიზიციას?

— პაპმა ლუციუს მესამემ, იმპერატორ ფრიდრიხ I ბარბაროსასთან შეთანხმებით.

— კი მაგრამ, ეკლესია ხომ კრძალავდა დამნაშავეთა სიკვდილით დასჯას?

— მოციქულთა 27-ე და კონსტანტინეპოლის მეორე ადგილობრივი კრების მე-9 კანონებით ეკლესია სასტიკად კრძალავდა დამნაშავეთა ფიზიკურ დასჯას, მაგრამ რატომღაც მთელი კრებები, რომელსაც კათოლიკები მსოფლიო კრებად მიიჩნევენ, ერეტიკოსების სიკვდილით დასჯა დაადგინა. გარდა ამისა, ლატერანის მესამე (1179 წელი) და მეოთხე (1215 წელი) კრებებმა მორწმუნეებს მოვალეობად დააკისრეს ერეტიკოსებისა და მათი მფარველების დაბეზღება საეკლესიო ხელისუფლების წინაშე, ეკლესიის მთავარ ამოცანად კი მწვალებელთა მოძებნა და დასჯა გამოცხადდა.

— როდის დაიწყო ინკვიზიციამ დასჯის ფიზიკური მეთოდების გამოყენება?

— პაპი ინოკენტი მესამის დროს (1196-1216 წლები), ხოლო მწვალებელთა მოძებნა და გასამართლება სპეციალური რწმუნებულებს, ანუ ინკვიზიტორებს, პაპ გრიგოლ IX-ს დროს (1231-1235 წლები) დაეუკალათ.

ესაუბრა
ნიკო ბოკიაშვილი
დასასრული
შეიძებნა ნომერი

ღვთისმშობლის «სამხელაინი» ხატი

„ტრიხერუსას“, ანუ ღვთისმშობლის „სამხელაინი“ ხატის ისტორია წმიდა იოანე დამასკელის სახელს უკავშირდება. 730 წელს ბიზანტიის იმპერატორმა ლეონ ისავრიელმა გამოსცა ვერდიქტი, რომელიც ხატთა თაყვანისცემას კრძალავდა.

წმიდა იოანე დამასკელმა ერთ-ერთმა პირველმა აღიმაღლა ხმა ამის წინააღმდეგ. იმპერატორმა ლეონმა წერილი გაუგზავნა დამასკოს ხალიფას, რომელიც წმინდანს სამშობლოს ღალატში ადანაშაულებდა. ხალიფამ ბრძანა, მარჯვენა მოეკვეთათ მისთვის, რაც მაშინვე აღასრულეს.

ხალიფას მრისხანება სადამოხანს შედარებით დაცხრა და იოანემ, მეგობრების მეშვეობით, მას საკუთარი მარჯვენა გამოსთხოვა დასამარხად. შუალაშისას სამლოცველო ოთახში გამოკეტილმა მოკვეთილი მტევანი მკლავს შეუერთა, მუხლებზე დაემხო და მხურვალედ შესთხოვა ღვთისმშობელს, ხელი გამიმრთე-

ლე უფლის სადიდებელი საგალობლების შესაქმნელად.

ხორციელი და სულიერი ნამებით დაქანცულ იოანეს ყოვლადწმიდა ქალწულის ხატის წინ ჩაეძინა. სიზმარში მას ღვთისმშობელი გამოეცხადა და უთხრა: „აი, გაგიმრთელდა ხელი, ნუ სწუხარ, იმის შესრულებაზე იზრუნე, რაც ლოცვაში აღმითქვი“.

გაღვიძებულმა იოანემ სასწაული იხილა: მოკვეთილი მტევანი მაჯაზე იყო მიერთებული. მადლიერების გრძობით აღვსილმა ოსტატს ვერცხლის ხელი გააკეთებინა და თავისი მფარველის ხატზე მიამაგრებინა, რის გამოც მას „ტრიხერუსა“, ანუ „სამხელაინი“ ეწოდა.

სულითვის სასარგებლო ჩრეხები

● რწმენა ლოცვის გასაღებია. სადაც რწმენა არ არის, იქ ლოცვაც ამაოა. როცა ღმერთი შენს ლოცვებს ზოგჯერ არ ისმენს, საკუთარ თავს ჰკითხე, გაქვს კი რწმენა?

● ღვთისთვის არაფერია სიყვარულზე უფრო სათნო. იმაზე მეტად არაფერი ააძებს, ვიდრე მისდამი სიყვარული ანთებული გული. სიყვარულის გარეშე ადამიანის ნებისმიერი მოქმედება, როგორც დიდი და კეთილიც არ უნდა გვეჩვენოს, არაფერს ნიშნავს ღვთის წინაშე, მისი საწინააღმდეგოც კია.

● ადამიანის სული ამა სოფელში დინების საწინააღმდეგოდ მცურავ ზომილად ჰგავს. ერთ ადგილას ვერ გაჩერდება და, თუ ძალისხმევა მოაკლდება, წინ ვერ იცურებს და დაიღუპება.

● ბოროტების არქმნა სათნო ცხოვრების მხოლოდ პირველი საფეხურია, ანუ გადასასვლელი ცოდვილი ცხოვრებიდან სათნოებისკენ. სულის ხსნისთვის მხოლოდ ბოროტებისგან თავის შეკავება არ კმარა, სიკეთეც უნდა ვთვსოთ.

● ღმერთმა ცოდვები რომ მოგვიტევოს, ორი-სამი დღის ლოცვა საკმარისი არ არის, მთელი ჩვენი ცხოვრება უნდა შევცვალოთ, რათა ცოდვა დაეტოვოთ და სათნოება ვამრავლოთ.

ერეკლე გაბედაძე: ბარდასვლილი მუღლის სული სხადუი ვიხილა

ერეკლე გაბედაძე ადრე დაქვრივდა. მისი საყვარელი მეუღლე პირველ მშობიარობას გადაჰყვა. უბედური ქმრის თვალს ცრემლი არ შეშრობია. როგორც ჩანს, იმდენად დიდი იყო მისი მწუხარება, რომ უდროოდ დაღუპული საყვარელი ადამიანის სული, ღვთის ნებით, ცხადში იხილა.

— ოჯახი სიყვარულით შევქმენით. თინიკომდე უამრავ ქალთან ვემეგობრობდი, მაგრამ მათთან ურთიერთობა დიდხანს არ გრძელდებოდა, ხანმოკლე რომანების შემდეგ ყველაფერი მთავრდებოდა. სერიოზული გრძნობა არასოდეს განმიცდია. არ ვიცი, დამიჯერებთ თუ არა, მაგრამ პირველი შეხვედრისთანავე ვიცოდი, რომ ჩემი გახდებოდა... თვალეში ჩავხედე და გავიფიქრე: სად იყავი ამდენ ხანს, შენს გარდა ცოლად არავის შევირთავ-მეთქი.

— რამდენ ხანს იცხოვრეთ ერთ ჭერქვეშ?
— 2 წელი, 8 თვე და 19 დღე... ეს ყველაზე ბედნიერი დრო იყო ჩემს ცხოვრებაში. თინიკოს სიკ-

ვდილმა ჩემი სიცოცხლეც დაამთავრა. შვილები რომ არა, ალბათ, თავს მოვიკლავდი.

— რამდენი ბავშვი გყავთ?
— თინიკომ ტყუპები გააჩინა, ორი ბიჭის მამა ვარ.

— რამ გამოიწვია თქვენი მეუღლის სიკვდილი?
— მშობიარობის მერე სისხლდენა დაეწყო, ექიმებმა ვერ გადაარჩინეს. დიდება უფალს, ბავშვები ჯანმრთელები არიან... თინიკო ყველას ძალიან უყვარდა, მარტო მე კი არა, უამრავ ადამიანს დააკლდა. სათნო, მზრუნველი, მშვიდი პიროვნება ნებისმიერ მამაკაცს გააბედნიერებდა, ისეთი ხასიათი ჰქონდა. ყველას უყვარდა... ჩემი ოჯახის წევრები, ნათესავები და ნაცნობ-მეგობრები აღფრთოვა-

ნებულები იყვნენ მისი ადამიანობითა და კაცთმოყვარეობით. თინიკოს სიკვდილმა საშინელ დეპრესიაში ჩამაგდო, ყოველდღე მივდიოდი საფლავზე, რატომღაც იქ მეგულებოდა, თუმცა მსაყვედურობდნენ, ამდენი გლოვით გარდაცვლილის სულს აწუხებო, თავს მაინც ვერ ვიკავებდი, ქლივით ვეკითხებოდი, თვალზე ცრემლი არ შემშრობია. დიდიდან დაღამებამდე საფლავზე ვიყავი, შინ გვიან ვბრუნდებოდი, გამოუფხიზლებლად ვსვამდი, აღარაფერი მაინტერესებდა.

— ბავშვებზე ვინ ზრუნავდა?
— ბიჭებს დედაჩემი და მამაჩემი უვლიდნენ, თინიკოს მშობლებიც არ აკლებდნენ მზრუნველობას დაობლებულ შვილიშვილებს, გვერდში მედგნენ, მამხნევებდნენ.

— როგორ გამოხვედით მდგომარეობიდან?
— ისევ თინიკომ მიხსნა... როგორც ჩანს, იმდენად დიდი იყო ჩე-

მი მწუხარება, რომ ღვთის ნებით, დაღუპული მეუღლის სული გამომეცხადა.

— სიზმარში იხილეთ?
— არა, ცხადში... თინიკოს გარდაცვალებიდან სამი თვის თავზე ტირილისგან დაქანცულს გამთენიისას ჩამეძინა. დაახლოებით დილის 9 საათზე ვიღაცამ მკლავზე ხელი მომიკიდა და მაგრად შემაჯანჯლარა. თვალი გაავახილე და რას ვხედავ, გვერდით თინიკო მიწვეს, ცოცხალია და მხიარული; მიყურებს და ნაზად ელიძება.

— იქნებ გეძინათ?
— არა, არა!.. მართალია, ქრისტიანი ვარ, მაგრამ სულის უკვდავება მაინც დამაინც არ მჯეროდა. რასაც ახლა გიყვებით, მე რომ არ გადამხდომოდა, თქვენსავით ეჭვი შემეპარებოდა... თინიკო ცოცხალივით მესაუბრებოდა. უცებ მომეჩვენა, რომ კომპარულ სიზმარში ვნახე თინიკოს სიკვდილი, სინამდვილეში ცოცხალი იყო და შევებით ამოვიუსუნთქე, მაგრამ, როცა ხილვა გაქრა, მივხვდი, რომ ჩემს დასამშვიდებლად გამომეცხადა. მას შემდეგ შევიცვალე, დავმშვიდდი, სასმელს აღარ ვსვამ, შვილებზე ვზრუნავ. ვიცი, რომ თინიკო ცოცხალია, სხვა განზომილებაში არსებობს და, როცა უფალი ინებებს, უთუოდ კვლავ შევხვდები იმქვეყნად.

როდის გადავუნადოთ პანაშვილები ახლად ბარდასვლილს?

ახლად განსვენებულს ეკლესიაში პანაშვილები უნდა გადავუნადოთ გარდაცვალებიდან პირველ დღეს, მესამე დღეს — როცა უფლის წინაშე წარდგება, მეცხრე დღეს — როცა მეორედ წარდგება უფლის წინაშე და მეორე დღეს — როცა პირად სამსჯავროზე წარსდგება.

ორმოცის შემდეგ მიცვლებულს პანაშვიდს ვუხდით გარდაცვალების ყოველ წლისთავზე და დაბადების დღეს. გარდა ამისა, ჭირისუფალი უნდა დაესწროს წლის განსაკუთრებულ დღეებში ეკლესიის მიერ დანიშნულ საზოგადო პანაშვილებს.

გასვენების დღეს მიცვლებულს მღვდელმა წესი უნდა აუგოს ან ეკლესიაში, ან — სახლში. სასურველია, გარდაცვლილი ისე დავასვენოთ, რომ პირით აღმოვაკლებთ უყურებდეს. თავთან უნდა დავუდგათ ნაკურთხი წყალი, ხორბალი და დავუხითოთ კანდელი. ყველაზე კარგი და

ტრადიციული ფორმა საგალობლების კითხვა წმიდა დავით წინასწარმეტყველის „ფსალმუნებიდან“.

დიდი მნიშვნელობა აქვს მღვდლის მიერ მიცვალბულის წირვაში მოხსენიებას, რომლის დანყებაში დეც გარდაცვლილის სახელზე უნდა შეიძინოთ სეფისკვერი. მოსახსენიებელ ფურცელთან ერთად სეფისკვერი შესაბამისად მიცვალბულის მოხსენიების ერთ-ერთი ფორმაა სანთლის დანთება. საამისოდ ეკლესიაში გამოყოფილია საგანგებო კუთხე მაცხოვრის ჯვარცმის გამოსახულებით.

გვერდი მოაზრდა ნინო გოქიაშვილმა

კითხვა-პასუხი

საკურთხეველში ვინაა რომ შევირდეს, იქაურებს მინაზრ-მოხაზროს და ამ ფაქტის შემსწრე მორწმუნე, ავჯიტიის ომიდატი, დამნაშავე მოკლას, ცოდვად ჩაითვა?

— უფალი გვასწავლის: „არა კაც ჰკლა!“ ადამიანისთვის სიცოცხლის წართმევა მხოლოდ იმ შემთხვევაშია გამართლებული, თუ იგი მომხდური მტრისგან იცავს თავს, ოჯახის წევრებს, მოყვასს, სამშობლოს. ქრისტიანს მოეთხოვება მორჩილება, თავშეკავება, მრისხანებაში ჩავარდნა და კაცის მოკვლა, რა თქმა უნდა, ცოდვაა. დამნაშავეს დასჯა უფალს კაცისთვის არ მიუხდევია, ეს მისი პერერგატივაა. ჩვენი ცოდვების გამო ყველას საკადრის ღმერთი მოგვაგებს.

მოსვება თუ არა სამოთხეში უდროოდ დაღუპული ახალგაზრდა, რომელიც ავტომატის მძღველია?

— საერთოდ, ადამიანი ჯოჯოხეთში ხვდება მოუწინიებელ ცოდვათა გამო. თუ ახალგაზრდა მორწმუნე იყო, ეკლესიაში სისტემატურად დადიოდა წირვა-ლოცვაზე დასასწრებად, მოძღვარი ჰყავდა, რომელსაც აღსარებას აბარებდა და ზიარებას იღებდა, ანუ უცოდველი წარსდგა პირად სამსჯავრო უფლის წინაშე, ანდა სიცოცხლეში გაკეთებულმა სიკეთემ მისი ცოდვები გადაწონა, რა თქმა უნდა, გაქსნება ცათა სასუფეველის კარი და სამოთხეში მოხვდება, მაგრამ თუ გარდაცვლილი ურწმუნო ათეისტი იყო, ცოდვის შვილი, არ ეზიარებოდა, არა მგონია, სამოთხეში მოხვდეს.

როდის ვაკურთხევირთ მოძღვარს გარდაცვლილ ახლოგაერთა საფლავში?

— საფლავი ერთადერთი სიმბოლოა იქ დაკრძალული ადამიანისა. ეკლესიის მიერ საფლავების კურთხევის დღე ოფიციალურად დადგენილია უფლის ბრწყინვალე ალდგომის მეორე დღე — ორშაბათი. საერთოდ, საფლავების კურთხევა ნებისმიერ დროს შეიძლება, მაგრამ წელიწადში ერთხელ აუცილებელია. საერთოდ, როცა მოძღვარი საფლავს აკურთხებს, უფალს შესთხოვს, დაიცვას მიცვალბულები, რათა იგი ბოროტ ძალთა სამკვიდრო არ გახდეს.

შეიძლება თუ არა სახლის აშენება იმ ადგილას, სადაც გადმოცემის თანახმად ოდესღაც ეპლესია იდგა?

— ერთდეთ სახლის აშენებას იმ ადგილას, სადაც უწინ ეკლესია იყო. სასურველი არ არის, მინა, რომელზეც ღვთის მსახურებისთვის გაიჭრა საძირკველი, ადამიანმა თავისი მატერიალური მიზნებისთვის გამოიყენოს. ეკლესიის ფუძეზე აშენებულ სახლში მცხოვრები ადამიანები, ბუნებრივია, ცოდვებსაც სწადიან, რაც უფლისთვის განკუთვნილ ადგილს შეურაცხყოფს.

ბასრნის ტექნოლოგია:

როგორ კეთდება დამოკრები ყოფილ სსრ კავშირში

ლიბერალური იმპერიალისტების ტვიტინგებში თანდათან უფრო მეტი სახელმწიფოს ძალიან გაუჭირდება „მოყვარულთა“ მკლავებიდან თავის დაღწევა: „სიყვარული“ სიყვარულია, ანუ განადგურებამდე, რომელსაც მაშინ მიაქცევენ ყურადღებას, როცა ძალიან გვიან იქნება. საერთაშორისო პრობლემებში კარგად გარკვეული მიმოხილვები ასეთ განხილულ ქვეყნებზე პოსტსაბჭოთა სივრცეში, უნინარეს ყოვლისა, საქართველოს, უკრაინასა და ყირგიზეთს მიიჩნევენ.

მათთან ერთად, ცხადია, არის უკრაინაც, სადაც ხელი-სუფლების სათავეში „ნარინჯისფერების“ მოსვლის შემდეგ დასავლეთში, უნინარეს ყოვლისა, აშშ-მ მყარად მოიკიდა ფეხი და აქტიური საქმიანობა დაიწყო მოსახლეობის მანიპულირების მიზნით, ახალი საინფორმაციო ტექნოლოგიების გამოცდითა და მათი საშუალებით. ექსპერტები დარწმუნებულნი არიან, რომ ამ საქმიანობას საფუძვლად უდგებიან პენტაგონში დამუშავებული „ქსელური“ ომების თეორია, რომელსაც მეგობარ უკრაინაში პრაქტიკულად განახორციელებს აშშ სპეცსამსახურები და სამოქალაქო სექტორი. შედეგად, ევროპის ეს უდიდესი ქვეყანა „მართული ქაოსის“ ზეგავლენით იქცა.

ამ ყველაფერს განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება უკრაინაში საპრეზიდენტო არჩევნების კვირბადას. დასავლეთის ფონდების ბაზის, უპირველესად, უკრაინის მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები მოკვება. ახლა უკვე საყოველთაოდ გაცხადდა, რომ ყველაზე უფრო პოპულარული და მასობრივი ელექტრონული და ბეჭდური პრესა ფაქტობრივად სხვადასხვა ფონდებისა და ორგანიზაციების მიერაა შესყიდული, მესამე პირებზე გაფორმებული და უკრაინული მხოლოდ ნომინალურად რჩება. ბუნებრივია, რომ მათი „ობიექტურობა“ დასავლეთის თვალსაზრისის ჩარჩოებშია მოქცეული. იხვეწება პრესის მანიპულირების მეთოდები და ხერხები, რომლებიც ობიექტულზე ზემოქმედების გამოცდას უკრაინის მასმედიაში გადის. ამას ემსახურება პროგრამა „სივიკუსი“, რომელიც დასავლეთის კვლევითი პროექტია და შორსგამიზნული ამოცანებისთვისაა შექმნილი.

პროექტის ოფიციალური ადგილსამყოფელი ვაშინგტონშია. ეს კვლევითი ცენტრი სწავლობს და აანალიზებს სამოქალაქო საზოგადოებაში შექმნილ ვითარებას და მისი დასკვნები რეკომენდაციების სახით უკრაინულ პოლიტიკოსებს უკრუნიან, რომლებიც პროდასავლური შეხედულებების მიმდევარი და თავიანთი მნიშვნელობის არიან. უკრაინაში ამ პროექტს მხარს უჭერს მოგების არმქონე ორგანიზაციების რეგიონული რესურსცენტრების ლიგა და ამერიკული ცენტრი „ქაუნტერპარტი“. მხარდაჭერა კი არის, მაგრამ ნარმოიდგინეთ, რომ იურიდიულად არსად არ არის დაფიქსირებული. ხოლო ის ლიგა, რომელ-

ზეც ვლაპარაკობთ, იმ გრანტების კოორდინატორია, რომელთა რეალიზება დასავლეთის, უნინარეს ყოვლისა, აშშ-ს პრეროგატივაა. უფრო საოცარი კი ისაა, რომ აშშ სპეცსამსახურებისა და ისრაელის მოლაპარაკების შედეგად ამერიკული ორგანიზაციის „ქაუნტერპარტის“ შტაბბინა უკრაინაში ისრაელის საელჩოს შენობაშია განთავსებული. ამ ფაქტს საკვლევად დასაიდუმლოებენ, მაგრამ თეორიულად ნებისმიერს, ვინც შეეცდება გაარკვიოს ისრაელის როლი და ადგილი ამ პოლიტიკურ ყალბაბანდობაში, მიაწვებენ ანტისემიტის იარაღებს.

ამერიკელი ექსპერტები, რომლებიც „მესამე სექტორის“ პრობლემებზე მუშაობენ, ტერმინს „სამოქალაქო საზოგადოება“ (სს) შემდეგნაირად განმარტავენ: „სამოქალაქო საზოგადოება არის ინსტიტუტების, ორგანიზაციებისა და ცალკეული ინდივიდების სამოქმედო სფერო, რომელიც სცდება ოჯახის, სახელმწიფოსა და ბაზრის ჩარჩოებს, რომლებშიც ნებაყოფლობით ერთიანდებიან ადამიანები საერთო ინტერესების გასაფართოებლად“.

ამ დეფინიციის გაანალიზება ოთხი საბაზო ნახნავის მეშვეობითაა შესაძლებელი. პირველი ნახნავი სტრუქტურულია სიდიდის, აგებულია, საკვლევი ობიექტის მხარდაჭერის თვალსაზრისით.

მეორე ნახნავი საკანონმდებლო და პოლიტიკური სფეროშია ნორმატიული (ნებადართული) ჩარჩოების თვალსაზრისით, იქ, სადაც კვლევის ობიექტი ფუნქციონირებს.

მესამე ნახნავი ფასეულობათა ორიენტაციაა, რომელიც კვლევის ობიექტის ეთიკური ნორმებისა და კულტურული ელემენტების სახითაა ნარმოდგენილი. დაბოლოს, მეოთხე ნახნავი — გავლენის ან ფუნქციური ნახნავი სოციუმის საინფორმაციო სურათზე სამოქალაქო ინიციატივების გავლენის დონის დადგენის თვალსაზრისით.

ლიდერების პროფესიონალიზმისა და პასუხისმგებლობის გასაძლიერებლად. ეს მეთოდოლოგია შემუშავებულია ლონდონის ეკონომიკური სკოლის მეცნიერების მიერ ჰელმუტ ანჰაიერის ხელმძღვანელობით. ამ „სკოლის“ გარდა პროგრამის დამუშავებასა და რეალიზაციაში მონაწილეობდა მასაჩუსეტის ტექნოლოგიური ინსტიტუტი და პარკერის უნივერსიტეტი, აგრეთვე, ნაკლებად აფიშირებული კვლევითი ცენტრი, რომელიც, სავარაუდოდ, პენსილვანიის შტატში მდებარეობს. პროექტს აფინანსებს „რენდ კორპორეიშნი“, საყოველთაოდ ცნობილი ამერიკული სტრატეგიული ცენტრი, რომელიც უშუალოდ დაკავშირებული მომავლის სტრატეგიის რეალიზაციასთან, კერძოდ, „ოქროს მილიარდის“ რესურსების მართვასთან.

მრავალრიცხოვანი დასავლური ფონდები, რომლებიც უკრაინაშია ფესვგადგმული, განახორციელებს ქვეყანაში შექმნილი სიტუაციის ე. წ. კლასტერულ-სექტორულ ანალიზს, რაც „სივიკუსის“ სოციალურ-პოლიტიკური დებულებების რეალიზაციისთვის ხელშეწყობას ითვალისწინებს.

დიმიტრი ფიშენკო: საპრეზიდენტო არჩევნებში ინსუკოვიჩი გაიბარჯვება

უკრაინელი პოლიტოლოგი დიმიტრი ფიშენკო ქვეყნის პრეზიდენტობის რეალურ კანდიდატებზე პარტია „რეგიონების“ ლიდერს — ვიქტორ იანუკოვიჩსა და მოქმედ პრეზიდენტს — იულია ტიმოშენკოს მიიჩნევს. მისივე აზრით, მათ შორის ბრძოლა, შესაძლოა, სასამართლოსა და ქუჩაში გადინაცვლოს და რამდენიმე თვეს გასტანოს.

ასეთ პროგნოზს პოლიტოლოგი იმ შემთხვევისთვის აკეთებს, თუ არჩევნების II ტურში გასული ამ კანდიდატების ხმებს შორის რაოდენობრივი სხვაობა მცირე იქნება. „არჩევნების მეორე ტურის გამართვა ფაქტობრივად გარდაუვალია, თუმცა მოვლენების შემდგომი განვითარება იმაზე იქნება დამოკიდებული, რამდენად დიდი იქნება სხვაობა ამ ორი კანდიდატის ხმებს შორის. თუ სხვა-

ობა საკმარისად მნიშვნელოვანი არ იქნება, იანუკოვიჩსა და ტიმოშენკოს შორის დაპირისპირებამ, შესაძლოა, სასამართლოსა და ქუჩაში გადინაცვლოს და რამდენიმე თვეს გასტანოს. ხოლო იმ შემთხვევაში, თუ პრეზიდენტობის ერთ-ერთი კანდიდატი საგრძნობლად გაუსწრებს მეორეს, სასამართლო ინსტანციებში ამ ფაქტზე კამათს აზრი აღარ ექნება. ამ ყველაფრიდან გამომდინარე, უკრაინის რეგიონების დონეზე. პროგრამის დანაყოფები შემდეგ მიმართულებებზეა კონცენტრირებული: „ცხოვრების ხარისხი: ტენდენციები და განჭვრეტა“, „მოსახლეობის შრომითი მოწყობისა და შემოსავლების საკითხები“, „სოციალური ინფრასტრუქტურის განვითარების მანქანების განვითარება“, „სამართლიანი სახელმწიფოს კენ“, „ადამიანი და ოჯახი“, „კონკრეტული სოციალური პოლიტიკა“, „ძირითადი მაკროეკონომიკური მაჩვენებლები და მათი ცვლილების ტენდენციები“, „სამართალი მუშაობის ეფექტიანობა“, „სტრუქტურული თვისებებურება და საერთო ეკონომიკური მახასიათებლები“, „ვინ არის ვინ“, „ინვესტიციების გავლენა“, „ჩრდილოეთი ეკონომიკის პრობლემა“, „მრეწველობის განვითარების ძირითადი მაჩვენებლები“, „სოფლის მეურნეობის ზოგიერთი ტენდენცია“, „რეგიონი უკრაინის ეკონომიკაში“, „სოციალური ინვესტიციების პოლიტიკა“, „რეგიონი ერთიან უკრაინაში — ერთიან ევროპაში“.

ამკარად ჩანს, როგორი ყოვლისმომცველია აღნიშნული პროგრამა და რა სერიოზული

გავლენის მოხდენა შეუძლია მას ქვეყნის განვითარებაზე. მაგრამ ისიც საცოდნელია, რომ ამ კვლევის შედეგების მხოლოდ ბანალური მხარე გამოაქვთ საჯაროდ, ხოლო სპეციალისტები და ექსპერტები იღებენ ინფორმაციას, რომელიც რიგით მოქალაქისთვის მიუწვდომელია.

მაგალითად, მიმართულიდან „სოციალურ-ეკონომიკურ სფეროში მოსახლეობის მოლოდინის დაკმაყოფილების“ პრობლემის ანალიზისას გამოიყენონ მოლოდინის მართვის თეორიის უაღრესად დახურული მასალები, რომლებიც დამკვეთებს ნარედგინება განსახორციელებელი ტაქტიკის დასამუშავებლად და სარეალიზაციოდ.

„ნარინჯისფერთა“ ხელი-სუფლების სათავეში მოხდის შემდეგ დასავლური ფონდების საქმიანობა უკრაინაში დიდი მასშტაბით გაიშალა. ამ საქმიანობაში უფასო თანამშრომლების სტატუსით ჩაბმული არიან უკრაინის სოციოლოგები, შს სამინისტროს თანამშრომლები და ადმინისტრაციული რესურსი.

მინავალი სოციოლოგიური გამოკითხვა, რომლებიც საზოგადოებრივი აზრის შესწავლის ადგილობრივი ცენტრების სახელით ტარდება,

სინამდვილეში უკრაინის დასავლეთელი კურატორების მიერ არის ინიცირებული.

სპეციალისტები დარწმუნებული არიან, რომ თუ საქართველო წინააღმდეგობას არ გაუწევს ისეთ სტრუქტურებს, როგორც „რენდ კორპორეიშნი“; უკრაინის კრახი, განსაკუთრებით, მისი ეკონომიკის, გარდუვალია.

ვის აძლევს ეს ხელს? უნინარეს ყოვლისა, იმათ, ვისაც დაგვიმლო აქვს, დღეს ქვეყნების „მსოფლიო ეკონომიკაში“ სრული ინტეგრაციის გზით მიაღწიოს ყოფილი იმპერიის ტერიტორიაზე მოსახლეობის 15 მილიონამდე შემცირებას. ეს რიცხვი საჯაროდ პირველად 1980 წელს გაცხადდა დიდი ბრიტანეთის პრემიერ-მინისტრის მარგარეტ ტეტჩერის გამოსვლაში. ასეა განსაზღვრული მსოფლიო მოსახლეობის ერთ მილიარდამდე — ოქროს მილიარდამდე შემცირების პროგრამით, რომელიც ზემოთ ვახსენეთ.

ზოგიერთი ქვეყნის ხელმძღვანელობა, რომელიც გლობალურად აზროვნებს და არა — არჩევნებიდან არჩევნებამდე, ცდილობს, წინ აღუდგას ანგლოსაქსურ იმპერიალიზმს. ამის ნათელი მაგალითია ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკა, სადაც შექმნეს საკმაოდ სპეციფიკური სტრუქტურა — „დადამიანის ინსტიტუტი“ („რენდ კორპორეიშნი“ ჩინური ანალოგი) გარე აგრესიისგან თავის დასაცავი მოქმედების ალგორითმების დასამუშავებლად. პირველი და საყოველთაოდ აღიარებული შედეგი სახეზეა — საყოველთაო აზიური კრიზისის ფონზე უმძლავრესი ეკონომიკური აღმავლობა!

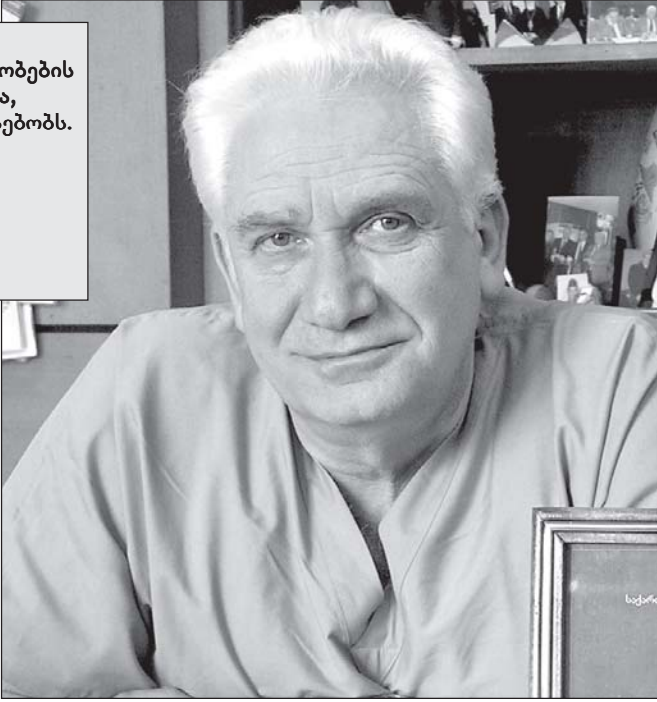
გათვალისწინებს თუ არა უკრაინის ახალი პრეზიდენტი ყოველივე ამას, თუ ქვეყანაში პირველ კაცად კვლავ დაგდება „მემოგ ზავინის კაზაკი“, ამას იანვარში ჩატარებული არჩევნების შედეგი გვიჩვენებს.

კვადისლაპ ბურაპინი სეგონია.რუ

ნელს ჰქონდა. აქედან გამომდინარე, ტიმოშენკოს პარლამენტში თავისი მხარდამჭერების მობოლიზება მოუწევს, რათა რაღაც იანუკოვიჩის იმიჯინტის პროცედურა დაიწყოს, — დასძინა მან. შეგახსენებთ, რომ უკრაინის საპრეზიდენტი არჩევნები მიმდინარე წლის 17 იანვარს გაიმართება. საარჩევნო მართონში ძირითადი პრეტენდენტები მოქმედი პრეზიდენტი ვიქტორ იუშენკო, პრემიერი იულია ტიმოშენკო და ოპოზიციური პარტია „რეგიონების“ ლიდერი ვიქტორ იანუკოვიჩი არიან. აღსანიშნავია, რომ უკრაინელი ექსპერტების მოსაზრებით, საპრეზიდენტო არჩევნების მეორე ტურად დაუვალა და მასში სავარაუდოდ მეტოქეები იქნებიან ტიმოშენკო და ვიქტორ იანუკოვიჩი იქნებიან. წინასწარი გათვლით, უკრაინის საპრეზიდენტო არჩევნები 120 მლნ დოლარს დაუჯდება.

ათი წლის უკლებს კიბო პირველ აღილზე იქნება მსოფლიოში

ბოლო დროს გავრცელდა აზრი იმის თაობაზე, რომ საქართველოში რთული ეკოლოგიური და ეკონომიური პირობების გამო, ონკოლოგიურ პაციენტთა რაოდენობამ იმატა. თუმცა, გარკვეულ მიზეზთა გამო, ამის სრული სტატისტიკა არ არსებობს. ასევე, გარკვეული კატეგორიის ონკოლოგიურ პაციენტებს სახელმწიფომ უფასო მომსახურების პაკეტი შესთავაზა. ამ და სხვა საკითხებთან დაკავშირებით ვესაუბრებით საქართველოს ონკოლოგიის ნაციონალური ცენტრის პრეზიდენტს, მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორს, პროფესორ რაიზო ბაბუას.

— ბატონო რეზო, მომბატათუ არა ონკოლოგიურ პაციენტთა რაოდენობამ საქართველოში?

— ონკოლოგიური დაავადებების მატების ტენდენცია მთელ მსოფლიოში აღინიშნება, არც საქართველოა გამონაკლისი. გარდა ამისა, ონკოლოგიური დაავადებები სოციალურ დაავადებებად შეიძლება განვიხილოთ, მიუხედავად იმისა, რომ იგი ამ კატეგორიის არ განეკუთვნება. სოციალურ დაავადებად მიაზრება ისეთი დაავადებები, რომლებიც ინფექციის გზით ვრცელდება მოსახლეობაში, რის გამოც ეპიდემია ან პანდემია ვითარდება. კიბო მხოლოდ და მხოლოდ იმპროვიზირებული დაავადებების კატეგორიაში შეიქცევა, რომელიც ითვლება სოციალურ დაავადებად, რომ ჯერჯერობით მისი შემცირების არანაირი ტენდენცია არ აღინიშნება. პროგნოზით გათვლილია, რომ 2020 წლისათვის კიბო პირველ ადგილზე იქნება მსოფლიოში როგორც სიმბიოტი, ისე სიკვდილიანობით (ამჟამად გულ-სისხლძარღვთა დაავადებებია პირველი). გამომდინარე აქედან, ონკოლოგიის აქტუალობა საეჭვო არაა.

რაც შეეხება კითხვას, მოიმატა თუ არა კიბოს რაოდენობამ საქართველოში, თამამად შეიძლება ითქვას, რომ

რამე განსაკუთრებული მანვერები ამ მხრივ არ არსებობს. ყოველწლიურად ჩვენში 7 ათასი ახალი ონკოლოგიური შემთხვევა ფიქსირდება და ძალიან ცუდია ის გარემოება, რომ ამ ახალ შემთხვევათა უმეტესობა III-IV სტადიაზე მოდის. ასეთია პაციენტთა 60 პროცენტზე მეტი. განვითარებულ ქვეყნებში კი კიბოს პირველი და მეორე სტადიების შემთხვევები სჭარბობს და მკურნალობაც შესაბამისად ეფექტურია. აქედან ჩანს, რომ კიბოს მკურნალობის ეფექტურობა დამოკიდებულია მის ადრეულ დიაგნოსტიკაზე. მაშინ გადარჩენის შანსი 80-90 პროცენტია!

— რა მეთოდები გაქვთ დღეს კიბოს მკურნალობისათვის, არის სიახლეები ამ მხრივ?

— ჯერჯერობით ერთ-ერთ ძირითად მეთოდს კვლავ რჩება რადიკალური, ანუ ქირურგიული მეთოდი, რომელიც არა მარტო სიმსივნის ამოკვეთას ითვალისწინებს, არამედ ქსოვილის ლიმფური კვანძებისა, სადაც შესაძლებელია სიმსივნის მეტასტაზების განვითარება. მეორე მეთოდი კი მედიკამენტური მკურნალობა, ანუ ქიმიოთერაპია და მესამე — რადიოთერაპია, იგივე სხივური თერაპია. მეოთხე მეთოდად

მოიზრება ამ ყველა მეთოდის კომბინაცია.

დღეისათვის ონკოლოგიაში, ასევე, გამოიყენება **ჰორმონოთერაპია**, რომელიც მართლაც ორგანიზმის სტიმულირებისაკენ.

— დღეს რა სახის სიმსივნეებია განსაკუთრებული?

— არსებობს ორგანო სიმსივნე: პირველი — ვიზუალური ლოკალიზაციის სიმსივნე, რომელსაც თვალთ ვხვდებით და ხელისაქვე ვხვებით და მეორე — ვირსუსული ლოკალიზაციის სიმსივნე, რომელიც შინაგანი ორგანოების მხრივ აღინიშნება. ის საკმაოდ რთულია და დიაგნოზის დასასმელად ხშირად უმაღლესი ტექნოლოგიების გამოყენება საჭირო, როგორცაა მკურნალები ტომოგრაფია, ექსოკოპია, მაგნიტური

რეზონანსი, მორფოლოგიური კვლევები და სხვ. სამარცხვინოდ მიმაჩნია, როდესაც ვიზუალური კატეგორიის სიმსივნე III-IV სტადიაზე აღმოჩნდება. ეს რომ არ მოხდეს, აუცილებელია მოსახლეობის ყოფითი კულტურის დონის ამაღლება, მათთან საუბრების ჩატარება ონკოლოგიური სიფიზილის კუთხით, რათა დროულად გამოვლინდეს დაავადება. ეს განსაკუთრებით ეხება პოლიკლინიკის ექიმებს, რადგანაც მათ სიფიზილზე დიდად არის დამოკიდებული დაავადების დროული გამოვლენა. მით უმეტეს, რომ პაციენტსაც და სახელმწიფოსაც ურჩევნია კიბოს პრევენცია და არა გართულებული მდგომარეობის მკურნალობა.

— პრევენციაში, ალბათ, სკრინინგს გულისხმობთ, რომელიც ამჟამად ჩვენში დაინერგა...

— არსებობს პრევენციის ორი გზა — პირველადი და მეორედი. პირველადი იგულისხმება მოსახლეობის მართ ისეთი ღონისძიებების გატარება, რომელიც ცხოვრების წესს დაამკვიდრებს. მეორედი პრევენცია გულისხმობს დისპანსირებას იმ პაციენტებისა, რომელთაც აქვთ ე. წ. კიბოს წინარე დაავადებები. უნდა გვახსოვდეს, რომ **„მონმენ-დილი ცაზე“ კიბო არ ვითარდება**, მის განვითარებას ბევრი წინაპირობა თუ გარემოება უწყობს ხელს. სწორედ ასეთი პაციენტები უნდა აიყვანონ ალტერნატივად და მუდმივ კონტროლზე ჰყავდეთ. თუ ისინი 40 წელს არიან გადაცილებულნი, წელიწადში ერთხელ უნდა ჩაუტარდეთ კვლევები. ამ მხრივ საქართველოში კარგი ნაშრომები, რომელსაც სათავეში ქვეყნის პირველი ლედი უდგას. შეიქმნა არაერთი ცენტრი სკრინინგ პროგრამებით, სადაც მოსახლეობას უფასოდ შეუძლია საშვილოსნოს ყელისა და ტუპის კიბოს კვლევის ჩატარება. კვლავ მინდა გავიმეორებ, I-II სტადიაში, ამ ორგანოთა დაავადების შემთხვევაში, მათ კიბოსაგან განკურნება გარანტირებულია აქვს.

— ონკოპაციენტებზე რა შედეგები აქვს დანახვები სახელმწიფოში?

— ონკოლოგიაში დღეს მთელი ქვეყნის მასშტაბით მუშაობს სამი პროგრამა. პირველი არის ბავშვთა პროგრამა — 18 წლამდე ბავშვები და დიაგნოსტიკიდან დანახვებამდე ოპერაციისა და პოსტოპერაციული მკურნალობის ჩათვლით მკურნალობენ უფასოდ. მეორე არის უმწველთა (სილარების ზღვარს ქვემოთ) პროგრამა; ყველამ ვიცით, რომ უმწველთა კრიტიკულ შემთხვევაში გაიზარდა და, შესაბამისად, ამ სტატუსით უკვე გაცილებით მეტი

აღამიანი მოგვმართავს. ისინი ნებისმიერ დაავადებას ჩვენთან მკურნალობენ უფასოდ. მესამე პროგრამაა 60 წელს ზევით დაავადებულთათვის, ისინი თანაგადანადს ექვემდებარება ანუ 70 პროცენტს იხდის სახელმწიფო, ხოლო 30 პროცენტს პაციენტი.

2010 წლის ბიუჯეტში გათვალისწინებულია 18-დან 60 წლამდე პაციენტების შეღავათები, რომ მათაც შეძლონ სრულფასოვანი მკურნალობა.

რაც შეეხება კლინიკას, ამჟამად გვაქვს ყველა ის თანამედროვე ტექნოლოგიური აღჭურვილობა, რომელიც სრულფასოვან დიაგნოსტიკასა და მკურნალობას სჭირდება, როგორცაა თანამედროვე ულტრაბგეითი გამოკვლევა, კომპიუტერული კვლევა, ენდოსკოპია, იმუნოჰისტოქიმია, იმუნომარკერებით კვლევები და სხვ.

— როგორ თვლით, კიბო საშიში დაავადებაა?

— კიბო არც თუ ისე საშიში დაავადებაა, ანუ „ისე არ ნვიმს, როგორც ქუსს“ — დღეს საქართველოში ალტერნატივად 33000 ონკოპაციენტი იმყოფება. ეს იმაზე მეტყველებს, რომ თუ წელიწადში 7 ათასი პაციენტი ვლინდება, ისინი არ იღუპებიან, არამედ მკურნალობენ, ბევრი გამოჯანმრთელდა კიდევ, მაგრამ ექიმის მეთვალყურეობის ქვეშ მანც არიან.

ონკოცენტრში სიახლეა ის, რომ წელს გაიხსნა **პალეატიური მზრუნველობის განყოფილება**. აქ არიან ისეთი ურთულესი პაციენტები, რომელთა მიმართ ონკოლოგიური დაავადების სპეციალური მეთოდების გამოყენება უკვე შეუძლებელია, ანუ მეოთხე კლინიკურ მდგომარეობაში იმყოფებიან.

უნივერსალური წყალი „ისიდა“

მათთვის, ვისთვისაც კიბოსა და ჯანმრთელობა

სუფრის წყალი „ისიდა“ აკმაყოფილებს ჯანმრთელობის მსოფლიო ორგანიზაციის („ჯანმო“) მოთხოვნებს. სერტიფიცირებულია და შეიცავს ადამიანისთვის აუცილებელ და შეუცვლელ მიკროელემენტებს (Y, F, Mn, Ca, K, Mg, Na, Zn) დღიური ნორმის ოდენობით:

Y იოდი — ხელს უწყობს დედის ორგანიზმში ნაყოფის განვითარებას (დეფიციტი იწვევს კრეტინიზმს); მოქმედებს მოზარდის ნორმალურ განვითარებაზე; იცავს ადამიანს ჩიყვისგან; მოქმედებს გულსისხლძარღვთა და ცენტრალურ ნერვულ სისტემაზე.

F ფტორი — მინერალიზაციის პროცესების ბიოკატალიზატორია. მისი დეფიციტი იწვევს მინერალიზაციის დარღვევას, კბილის კარიესს.

Mn მანგანუმი — მოქმედებს ჰორმონებსა და ფერმენტებზე. მისი დეფიციტი იწვევს ინსულინური აპარატის მოშლას, პოტენციის დაქვეითებასა და მათოლოგიურ სიმსუქნეს.

Ca კალციუმი — მონაწილეობს ძვლის უჯრედების ნარმოქმნაში. მოქმედებს სისხლის შედეგებაზე, ნერვული იმპულსების გადაცემაზე, ფერმენტული პროცესების აქტივობაზე.

K კალიუმი — უზრუნველყოფს გულის კუნთის მუშაობასა და მის ბუნებრივ აქტივობას, ხელს უწყობს მეხსიერების გაუმჯობესებას.

Mg მაგნიუმი — ამაგრებს ჩონჩხის ძვლებს, კბილის მინერალს, ხელს უწყობს თირკმელების, ღვიძლის, გულისა და ტვინის ნორმალურ ფუნქციონირებას.

Na ნატრიუმი — ფიზიოლოგიური (უჯრედგარეთ) სითხის ძირითადი შემადგენელი ნაწილია. არეგულირებს სისხლის წნევას და იცავს სისხლის ბუფერობას.

Zn თუთია — შედის თითქმის ყველა უჯრედის შემადგენლობაში, არეგულირებს მოზარდის ორგანიზმის ნორმალურ განვითარებასა და სქესობრივ მომწიფებას.

საერთო მინერალიზაცია შეადგენს 350 მგ/ლიტრზე, რაც უზრუნველყოფს გულის კუნთის ნორმალურ მუშაობას, ტვინის ქერქისა და ქერქქვეშა ცენტრების აქტივობას, თირკმლის ნორმალურ ფუნქციონირებას, ზრდის ღვიძლის დეტოქსიკაციურ ფუნქციას და ინარჩუნებს ძვლოვანი ქსოვილების ნორმალურ შემადგენლობას.

სასმელად გამოსადეგი არც ერთი სხვა წყალი (არც მდინარის, არც ტბის, არც ჭის და არც წყაროსი) არ შეიცავს ჩამოთვლილ მიკროელემენტებს ერთდროულად და საკმარისი რაოდენობით, ამიტომ მათი ყოველდღიური და ხანგრძლივი გამოყენება იწვევს ორგანიზმში რომელიმე ელემენტის დეფიციტს, და შესაბამისად, ფუნქციონალურ დარღვევებს, რასაც ეწოდება მიკროელემენტოზი. მას მიეკუთვნება ენდემური ჩიყვი, კბილების კარიესი, ფსორიაზი, პათოლოგიური სიმსუქნე და სხვ. „ისიდა“ მიკროელემენტების პროფილაქტიკის საუკეთესო საშუალებაა. ამიტომ „ისიდაში“ გადახდილი ყოველი თეთრი დაგიზოგავთ ამ დაავადების სამკურნალოდ გადასახდელ მრავალ ათას ლარს. „ისიდა“ გაბინულია ოჯახური მომხარებისთვის, ისმება 20-ლიტრიან ბალონებში.

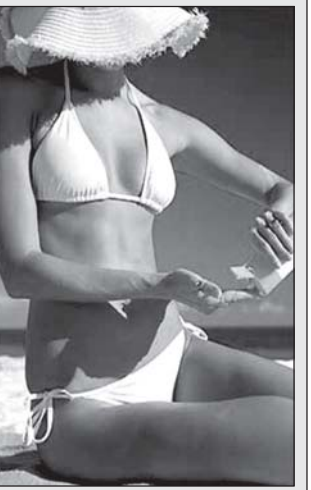
მსუკეველებს დაკავშირებული: 899-16-30-21, 890-26-15-15 (ოფისი); რუსთაველი: 890-11-50-99; 895-91-24-14

ყოველ მხსუთა ანაკიკალს კანის კიბო ემუქრება

ამერიკაში გავრცელდა კანის კიბოს ღია ეპიდემია, — აცხადებენ ქვეყნის დერმატოლოგთა ასოციაციამ.

მეიოს კლინიკის მეცნიერთა კვლევებით, ეს გამომწვეულია მზის სხივებისაგან კანის ხშირი დანვით. კანის დანვას კი ხშირად სოლარიუმები და ფიტნეს კლუბები უწყობენ ხელს, სადაც ხელოვნურად ხდება გარუჯვა. მეცნიერთა აზრით, ხელოვნური გარუჯვა იმუნური სისტემას აქვეითებს და ხელს უწყობს კანზე მელანომას განვითარებას.

ამდენად, ექიმები მოსახლეობას ურჩევენ ზაფხულში 10-დან 16 საათამდე თავი შეიკავონ ქუჩაში გამოსვლისაგან. აუცილებლობის შემთხვევაში კი იხმარონ მზის სხივებისაგან დამცავი მაღალმოცულობის მკურნალობის სხეულზე 2 საათში ერთხელ.

სიბაკატეპუი ალორენილია მიკრობაბი

ამერიკელმა და ფრანგმა მეცნიერებმა სიბაკატეპუი ალორენილია მიკრობაბი დაავადებას იწვევს.

ოთხი კატეგორიის სიბაკატეპუი 15-მდე მიკრობი დადგინდა, რომელთაც შეუძლია მძიმე დაავადებების გამოწვევა, მათ შორისაა ვირუსული ინფექცია, სისხლძარღვთა დაავადებები, სოკო და მრავალი სხვა. ამდენად, ეს სფერო შესწავლას მოითხოვს, რათა უნებელი სიამოვნება მფრთხილი მძიმე შედეგი არ გამოიღოს.

ფსიქიატრიული მკურნალობა უსაქალაქო ქიკუბიული მეთოდით

ამერიკელმა მეცნიერებმა შეიმუშავეს ახალი მეთოდი, რომლის მეშვეობითაც შეიძლება მძიმე დაავადებების გახდეს ფსიქიატრიული ავადმყოფების განკურნება, ტვინის გარკვეულ ნაწილზე ქირურგიული ოპერაციის ჩარევით. აღმოჩენა მნიშვნელოვანია, თუმცა კვლევები ჯერჯერობით ექსპერიმენტულ დონეზე რჩება.

გზა კობალასკენ აღმათის ხეობა

ჩვენმა პროფესიამ, რომელსაც, აღარც კი ვიცო, რა დაფარვა — არქეოლოგი, ძეგლის მცველი თუ ტელელოკუმენტალისტი, მონადირეა ვთქვამთ აზარტული გაგვხდა. ესა თუ ის ხეობა, რომელშიც ფეხს შევდგამთ, გვსურს, ბოლომდე მოვხიროთ. განსხვავება ისაა, რომ მონადირის თვალი და გემი მსხვერპლს დაეძებს, ჩვენ კი პირიქით — იმას, რისი გადარჩენა ჯერ კიდევ შეიძლება, — თუნდაც ვიდეო ან ფოტოგამოსახულებით. და მაინც, ყველაფრის ნახვა და მიგნება შეუძლებელია ან ნახვა და შენი მიშველება აღარ სჭირდება, — ვიდაცის დალოცვილ მარჯვენას შენამდე უზრუნია და უფრო მეტიც, შენგან განსხვავებით, მისთვის რეალური სიცოცხლე დაუბრუნებია... აღუდგენია! ასეთ დროს სამუშაო ნაკლებ დროს მოითხოვს და ახლა სხვაგან მიიქცა — იქ, სადაც უფრო საჭირო ხარ.

პატარა თონეთის „წილა მარიაში“

დიდი თონეთის სამხრეთით, ალგეთის ხეობისკენ ჩამავალი გზის მარჯვენა მხარეს, ნაცნობ ძეგლს ვხედავთ, მაგრამ არ ვჩერდებით. ეს „სიონის“ ნანგრევებია თავისი სამი ასომთავრული წარწერით (იხ. „საქართველო და მსოფლიო“ №31). კიდევ უფრო სამხრეთით, ოღონდ გზიდან ხელმარცხნივ, თუნუქით გადახურული ეკლესია დგას. იგი ახალი აღდგენილია, მაგრამ რამდენადმე ზერელედ: კედლებს სიმაღლე აკლია და რკინა-ბეტონით შექმნილი კამარაც ზუსტად ვერ არის გამოყვანილი. ტაძარი, რომელსაც დიდ თონეთში თელეთის წმ. გიორგის ნიშის სახელით იცნობენ, ნაგებია რიყის ლოდებითა და აქა-იქ ალგეთის ქვის გათლილი კვადრებით. იგი მხოლოდ აღმოსავლეთისა და დასავლეთის ვიწრო სარკმლებით ნათდება. ეკლესიას სამკაულები არ აქვს და ერთადერთი, რაც ამშვენებს, სამხრეთის კარის აღმოსავლეთ ნიშნულად გამოყვანილი ბრუტალური ჯვარია. იგი ადრე აღმოსავლეთის ან დასავლეთის ფორტონში უნდა ყოფილიყო ჩასმული.

პატარა თონეთის „კვირაცხოველი“

ეს ეკლესია პირდაპირ გაცქერის ხეგვალმა მდებარე პატარა თონეთს, რომელიც ზღვის დონიდან რამდენადმე დაბლაა, ვიდრე დიდი თონეთი. მისი ძველი სახელწოდება დავალობაა. სოფლის ცენტრში, ოდნავ შემადგენულ ადგილზე, აღმართულია ღვთისმშობლის სახელზე აგებული მონასტრის ტაძარი (12,5X6,8 მ) „წმ. მარიაში“. ეს დარბაზუ-

სტილისტურად XII-XIII საუკუნეებს განეკუთვნება. ასეთი სარკმელი უთუოდ თლილია და აქვს მრგვალი კაპიტელი, გრდემლის მსგავსი ქვა და მეტადრე ის სამკაულიან-ნარნერიანი ფრაგმენტები, რომლებიც ამ ეკლესიის კუთვნილება არ არის. სამკაულიანი 5 ქვა ამკარად ერთი სარკმლის საპირეა და

ასომთავრული ნარნერი და მშენებელი ორი თეთრი ქვა (სავარაუდოდ, კანკელის ფრაგმენტები). ამ ამბავმა ძალიან დაგვიინტერესა, რაზეც მეორე დღეს მივიღეთ პასუხი. პატარა თონეთის მკვიდრმა, პროფესიით მშენებელმა კოტე ადამაშვილმა ასეთი ამბავი გვამცნო:

— ეს ჩუქურთმისი და ნარნერიანი ქვები დღეს არსებულ ეკლესიის „წმიდა მარიაში“ კამარის აღდგენისას აღმოვაჩინეთ თაღებში. ისინი დამხმარე მასალად გამოუყენებიათ ჩვენს წინამორბედ რესტავრატორებს. მოხუცი თანასოფლელებისაგან გაგონილი გვქონდა, რომ ამჟამინდელი ეკლესიიდან ათიოდ მეტრში ყოფილა ძალიან ლამაზი ეკლესიის ნაშთი, მაგრამ

იგი ტერტერებს დაუშლიათ და მასალა მეორე ეკლესიის აღსადგენად გამოუყენებიათ. აქვე, ეკლესიის ეზოში, საყდრის აღმოსავლეთ კედელთან, ერთი საინტერესო საფლავის ქვაც არის. მასზე სამი ხელის მტევანი, ერთი ჯვარი და ერთი გაურკვეველი საგანია გამოკვეთილი. რას უნდა ნიშნავდეს ეს კომპოზიცია, ძნელი დასადგენია.

პატარა თონეთიდან ჩრდილო-დასავლეთით, 2 კილომეტრში, კიდევ უფრო ძველი, სავარაუდოდ, VIII-IX საუკუნეების ტაძრის ნანგრევებია. ადგილობრივები მას „კვირაცხოველს“ უწოდებენ. გრძელ ნაეკლესიარს სრულიად მორღვეული აქვს დასავლეთის მხარე, რომელსაც სამხრეთისა და ჩრდილოეთის კედლების ნაპირებიც გადაუყოლებია. ამჟამად სახეზე ერთადერთი — სამხრეთის კარი, რომელიც დიდი ბალავრის ქვითაა გადახურული. ეს კარი მიგნიდანაც არქიტრავული უნდა ყოფილიყო, მაგრამ მოგვიანებით რესტავრატორს თაღონად გადაუკეთებია. ტაძარი ნაგებია სხვადასხვა ზომის კლდის ქვით. ნეკობის თარაზულობაზე საუბარიც კი ზედმეტია; უფრო მეტიც — აღმოსავლეთ ფასადში ერთი უშველებელი ქვა დიაგონალურადაა ჩადგმული. საკურთხევის აფსიდში, რომელსაც ნალისებრთან მიხლოებული ფორმა აქვს, ერთი პატარა ნიშია. ტაძრის არსებული კედლები კამარის ქუსლის დონეზეა შემორჩენილი.

პატარა თონეთიდან სამხრეთით, დაახლოებით 7 კილომეტრში, მდინარე ალგეთის მეორე მხარეს, კობალას ხეობაში არსებულ კიდევ ერთი მეტად საინტერესო ძეგლის სანახავად გზის სირთულეს არ შევებუეთ და, რომ აღარ უფლის ნება, სუსხიან ამინდში ტყეში მოგვინედა ღამის გათენება და ვინძლო — გაყინვა.

ხევი ორი კილომეტრიც არ გვექნებოდა გავლილი, რომ ჩვენი ნაქები „ტოიოტა“-პიკაბი ღრმა ტალახში ჩაჯდა, საშხიდანი სატვირთო მანქანის მიერ გაჭრილ ნაკვალევს ბორბლები ვერ უწინა და მუცელი დადო. მდგომარეობიდან ერთმა წინდახედულმა გამოგვიყვანა — ალგეთის გადმოლაზვამდე იქვე დაბანაკებული ახალი გზის მშენებლების ტელეფონის ნომრები მქონდა ზედად ჩაწერილი და საშველად მათ ვუხმეთ. ბიჭები არ დაგვზარდნენ და ერთ საათში ტრაქტორი მოგვაშველეს. რაკი წინ უარესი გზა გვედო, მანქანა უკან გავათრეთ და ეკლესიისაკენ ფეხით გავწიეთ. ბილიკზე ერთობ მსუბუქად და ბედნიერად მივიდვიარ, რამეთუ ვიცი, უფალმა მიკარნახა მოსალოდნელი ხიფათი: „არა გეშინოდის შიმისაგან ღამისა და ისრისაგან, რომელ ფრინავს დღისი, ღუანლისაგან, რომელი ვალს ბნელსა შინა, შემთხვევისაგან და ეშმაკისა შუვა დღისა“.

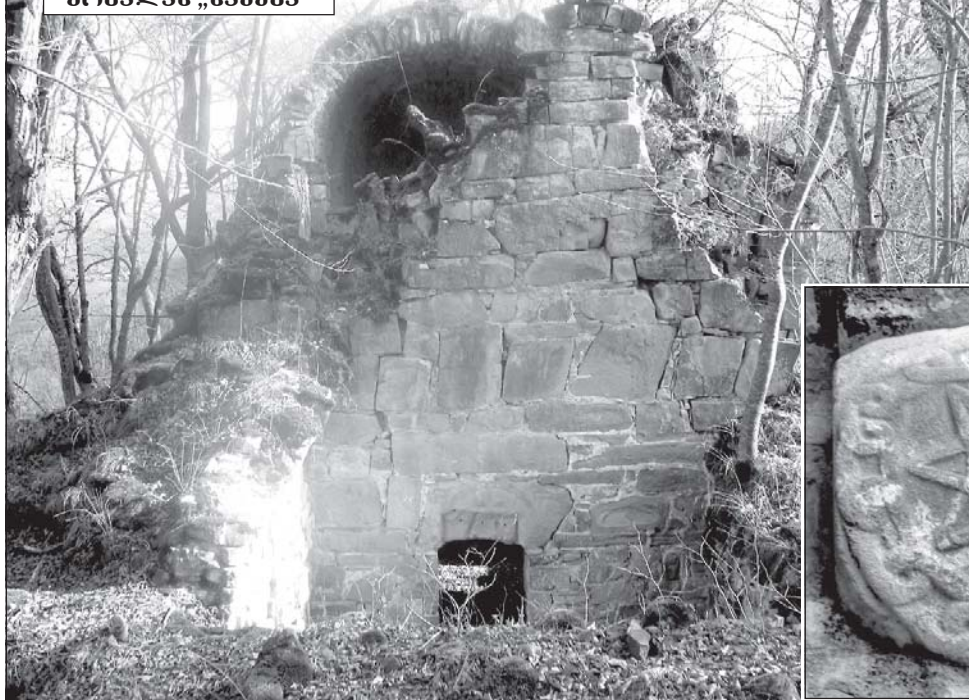
გადაიარა შუადღემ და ავერ ისიც — კობალას ტაძარი!.. ვახუშტი ბატონიშვილის რუკას თუ დავხედავთ, კობალას ხეობაში მას ამავსე სახელწოდების სოფელი აქვს მონიშნული. სიტყვა კობალა, სულხან-საბას განმარტებით, გამოქვდილ სარტყელს ნიშნავს. რის გამო დავრქვა ასეთი სახელწოდება ძველ სოფელს, რთული დასადგენია.

იმ სოფლიდან დღეს არათუ ნანგრევები, მცირე კვალიც ვერ აღმოვაჩინეთ. ეკლესია მცირე ხევის მარცხენა ნაპირზეა, როგორც ჩვენმა მეგობრმა, პატარა თონეთის ხანდაზმულმა მკვიდრმა ვანო დავითაშვილმა გვითხრა, იგი სამების სახელწოდებითაა ცნობილი. მიუხედავად ამისა, მისივე თქმით, თონეთელები აქ თურმე გიორგობის დღესასწაულის აღსანიშნავად მოდიან. ამის კვალს ეკლესიის ერთ კუთხეში ვხედავთ, სადაც ქვაბების გროვაა. კობალას სამება ერთნაგვიანი დარბაზული საყდარია, რომელიც მოყვითალო, დიდრონი, თლილი ლოდებითაა აგებული. მას სამი მხრიდან (სამხრეთით, დასავლეთით, ჩრდილოეთით) მინაშენები აქვს. ამათგან სამხრეთისა და, მგონი, ჩრდილოეთისაც ეკლესიის თანადროულია და შეიძლება XI საუკუნით დათარიღდეს. სამხრეთის მინაშენი, რომელიც აღმოსავლეთით ნახევარწრიული აფსიდით სრულდება, ეკვდრია, დასავლეთისა და ჩრდილოეთისა — დამხმარე ნაგებობები. მთავარი დარბაზი მაღალია და ოთხი ვიწრო სარკმლით ნათდებოდა (თითო-თითო აღმოსავლეთ და დასავლეთ კედელშია გაჭრილი, ორი — სამხრეთ კედელში). ერთადერთი შესასვლელი სამხრეთიდან, ეკვდრის მხრიდანაა, ხოლო ეკვდრზე, თავის მხრივ, მოგვიანებით მცირე, პრიმიტიულად ნაშენი პორტიკო მიუდგამთ.

მთავარი დარბაზის შესასვლელი გარედან არქიტრავულია, შიგნიდან კი — შეუმჩნევლად შეისრული. ამ ფორმას ორი დიდი ნახევარწრიული ლოდი ქმნის. აღსანიშნავია, რომ სარკმლებიც ამის მსგავსადაა გამოყვანილი შიგნიდან. გადახურვა ტაძრის არც ერთ ნაგებობას აღარ აქვს, შემორჩენილია მხოლოდ მთავარი დარბაზის კონქი და მისი მიდევნებით კამარის მცირე მონაკვეთი. ტრიუმფალურ თაღს ზუსტი ნახევარწრიული შემონერილობა არ აქვს, ოდნავ შებრტყელებულია, მაგრამ ჯერჯერობით „მხნედ“ გამოიყურება. შიდა სივრცე პილასტრებით არ არის დაყოფილი, რის გამოც კამარის დამჭერი თაღები, კაპიტულების ნაცვლად, კონსტიტუციის ეყრდნობოდა. მთელ დარბაზში მთავარი აქცენტი სწორედ ამ კრონსტიტუციის და ტრაპეზის ქვაზეა გადატანილი. კრონსტიტუციის მორთულია გეომეტრიული ფიგურებითა და წნულებით. სამხრეთ კედელში ჩადგმულ კრონსტიტუციზე გამოსახულია არაბო-პორციული, საკმაოდ ღრმად რელიეფური კვეთის ცხრაქიმიანი ვარსკვლავი, რომლის მსგავსი აქამდე არსად შეგვხვედრია. ტრაპეზის ოქროსფერ ქვაზე, რომელიც ამჟამად თავდაყირა დგას, ვარდულებში ჩასმული ჯვარია გამოხატული. სამი ტოლმკლავა ჯვარი — ერთი მოზრდილი და ორი მცირე — გამოსახულია ფილაზე, რომელიც საკურთხევის აფსიდის სარკმლის თავზეა ჩადგმული. ეს სამების სიმბოლოა. კობალას ეკლესია ამ მიდამოებში ყველაზე საინტერესო ისტორიული ძეგლია. მისი არნახვა და გადაუღებლობა ჩვენი დიდი მეცდომე იქნებოდა. უკან კომპილაციები ვბრუნდებით.

გელა კოქიაშვილი
ავტორის ფოტოები

კობალას „სამება“

აფხაზების აჯანყება რუსეთის წინააღმდეგ

დასასრული. დასაწყისი №2

(1877 წ. აპრილი-აპრილი)

ათისთვის მარუხის რაზმი გუ-

6 მაისს განთავსდა ორი თურქული გემი ისევ მიადგა ოჩამჩირეს (პირველად ეს 1 მაისს მოხდა — შემდგ.), მსხვილი საფანჯრით დაცხრილა ნაპირი და 500-მდე კაცი გადასახლება, ნაწილობრივ — ხანდაზმული აფხაზები, გადასახლებულები, ნაწილობრივ — ბიჭვინთის ოლქის ამბოხებული აფხაზები. მათ მიერ ნაპირთან გამოძახებულმა მახლობელი სოფლების მცხოვრებლებმა ვერ გაბედეს, პირდაპირი თანხმობა მიეცათ ჩვენგან განდგომაზე, რის გამოც გაიმართა ხანგრძლივი მოლაპარაკება, რომლის შედეგად გადაწყდა, მეორე დღით საერთო კრება მოეწვიათ...

ქუთაისის გუბერნიიდან ჩვენი ჯარების ენგურთან მოახლოების, აგრეთვე, სამურზაყანოელებთან ერთად მირონოვის ოჩამჩირეში დაბრუნების (სოფელი ნაადან) თაობაზე ხალხში გავრცელებული ხმების შედეგად გადამოსხმადრმა აფხაზებმა ფერფლად აქციეს ეს ადგილი, მათ მომდინარე თურქულ გემებზე ავიდნენ და სოფლისკენ გადურს. მეორე დღეს (1877 წლის 7 მაისი), დილის 8 საათზე პოლკოვნიკი მირონოვი ოჩამჩირეში ჩამოვიდა და იქ კოდორის მონაკვეთის ფრიად აღელვებული მოსახლეობა ერთად შეკრებილი იხილა... აფხაზების მიერ ამ შეკრების მიზეზებზე მისთვის მიცემული განმარტებები ძალზე მიკვლავ-მოკლებული იყო, თანაც პატივსაცემ აფხაზთა დეპუტაციამ სთხოვა, დაეინიჭებინა ყველაფერი, რაც არადა, როგორც რამდენიმე ანაკეთილსამიერ პირის ნაშრომებმა მოუხედავად ამისა, ორი დღის შემდეგ კოდორელებმა კვლავ არიდეეს თავი მილიციის მიმართ მხარდობის ხელშეწყობაში სამსახურს მირონოვის ხელშეწყობაში გამომხატების შემდეგ...

ადღერში მონაწილეების გადმოსხმამ (1877 წლის 10 მაისი — შემდგ.), საქმის საერთო მიმდინარეობასთან დაკავშირებით, ყუბანის ოლქის ჯარების გაძლიერება გამოიწვია... ბოლოს და ბოლოს, 28 ივლისისათვის, ანუ შავი ზღვისა და ყუბანის ოლქების ჯარებისგან ჩამოყალიბებული სოჭის რაზმის სოჭიდან აფხაზებისკენ ნაშრომის დღისათვის, კაზაკებისა და პლასტუნებისგან შემდგარი მონადირე რაზმების მოქმედებების შედეგად შავი ზღვის ოლქის სოხუმის მონაკვეთის მიმდებარე ნაწილი მთლიანად გაიწმინდა აფხაზური ხროვებისაგან...

მდინარე ლაბიძისა და დაღესტანის რაზმების უახლოესი მიზანი სამურზაყანოს და ზღვის მხრიდან სამეგრელოს დაცვა იყო...

2 ივნისს დაახლოებით დილის 7 საათზე ოჩამჩირესთან მყოფმა ჩვენმა ცხენოსანმა პატრულმა ილორის კოლონის უფროსს შეატყობინა, რომ მა-

თი მხრიდან ქვეით და ცხენოსან აფხაზთა რაზმები გამოჩნდნენ, რომელთა პარალელურად ნული სვლით მოძრაობდა ორი სამხედრო ხომალდი (თურქეთის — შემდგ.)...

8 საათსა და 30 წუთზე ილორთან მოახლოებული თურქეთის გემების სამი სასიგნალო ზათის შემდეგ მონაწილე მონადირეები გადირბინეს და ლაბიძის მიახლოდნენ, მაგრამ ისინი ჩვენი ჯარების ცეცხლში მოგერიდა და იძულებული გახდა, სასწრაფოდ ტყისათვის შეეფარებინათ თავი...

შალე აფხაზებმა განახლეს შეტევა, რომელსაც ამჯერად სამხედრო გემების მძლავრი ცეცხლი უმაგრებდა ზურგს...

დილის 10 საათზე აფხაზთა მრავალი ცხენოსანი ბრძოლები რამდენჯერმე შეეცადნენ ლაბიძის გადმოლახვას და ჩვენზე თავდასხმას ხან ერთ და ხან მეორე პუნქტში, მაგრამ ყოველ ჯერზე მათ ჩვენი მწკრივების ცეცხლი იგერიებდა... განსაკუთრებული სიჯიუტით გამოიჩინა მწკრივები დროშის ირგვლივ შეკრებილი საკმაოდ მნიშვნელოვანი მასის შეტევები... როცა დამარცხებული იყვნენ და ცეცხლი იქიდან გაგვიხსნეს...

ამავე დროს გენერალმა ალხაზოვმა ისარგებლა ბრძოლის სასურველი შედეგით და 2 ივნისს მათ შემდეგი მონადირეები მიმართა: „აფხაზების შეკიდრნო, ვიდრე ხელს მივყოფდე თქვენს დასჯას, მინდა კეთილგონიერებისკენ მოგინოთ, თქვენი ძალები შეტევა-სუსტია საიმისოდ, რომ სერიოზული წინააღმდეგობა გაგვიწინოთ, თურქების იმედი, ცხადია, არ უნდა გქონდეთ, ისინი ბევრს შეგპირდნენ, მაგრამ თითქმის არაფერში გამოგანდნენ. ჰოდა, დაგვეორჩილოდით, ჩაგვაბარეთ იარაღი და მშვიდად დაელოდეთ ხელმწიფე იმპერატორის მოწყალებასა და პატივებს.

თქვენი უარი სრულ განდგურებას გიქადით, რადგან მე ვუბრძანებ ჯარებს, დაუნდობლად მისცენ ცეცხლს მთელი თქვენი ქონება და ერთიანად გააპარტახონ. კიდევ ერთხელ გიმეორებთ: გონს

მოეგეთ და დაგვეორჩილოდით“...

3 ივნისს სოხუმისა და ქუთაისის რაზმებისგან ერთი რაზმი შეიქმნა ენგურის რაზმის სახელწოდებით, გენერალი ალხაზოვის მეთაურობით, რომელიც როინის მხარის ჯარების სარდალს ექვემდებარებოდა...

ბოლო რეკოგნოსირებით მიღებულმა და მცხოვრებლებსგან მოპოვებულმა ცნობებმა აჩვენა, რომ ჩვენი მოლაპარაკებების მიზანმიმართული გადგომა, ყამდულატი მარლანი (მუჰაჯირი — შემდგ.) დრანდის მონასტერთან იდგა, სალახ მარლანი პარტიასთან ერთად — აძიუჭაში, თავადი ხერბის მარშანი კი — მოქეში, ხოლო თურქების რეგულარული ჯარები სოხუმში რჩებოდნენ...

ისარგებლა რა ხერბის მარშანის პარტიის მეტისმეტად წინ წამოწევი, გენერალმა ალხაზოვმა გადაწყვიტა, მისთვის ცალკე დაერტყა. ამ მიზნით 9 ივნისს ფოქეშის ბანაკიდან გამოვიდნენ ლაბინსკის კაზაკთა პოლკის მე-2 და მე-6 ასეულები და სამურზაყანოს ცხენოსანთა ირეგულარული პოლკის 6 ასეული პოლკოვნიკი შერვაშიძის მეთაურობით.

რაზმმა ბესლახთან დაღლიძეა გადალახა და ოჩამჩირეს მიუახლოვდა... აფხაზები მიიფანტა-მოფანტნენ, მაგრამ დევნისას ხერბის ემუხვანის ასეული დაეწია და ტყვედ აიყვანა, მისი სამი მომხრე კი კასის შეტევები... როცა დამარცხებული იყვნენ და ცეცხლი იქიდან გაგვიხსნეს...

13 ივნისმა (თურქების შეტევამ — შემდგ.) აჩვენა, რომ ენგურის რაზმის თავდაცვით მოქმედებას ჩვენთვის სასურველი შედეგი არ მოჰქონდა. ის არა მარტო აფხაზებზე, არამედ სამურზაყანოელებზეც ცუდ შთაბეჭდილებას ახდენდა... ასეთ არახელსაყრელ მდგომარეობაში დარჩენა შეუძლებელი იყო, ამიტომ გენერალმა ალხაზოვმა, ენგურის რაზმის მცირერიცხოვნების, სოხუმში თურქებთან დახმარების ჩასვლის და მათ მიერ აფხაზური მილიციის წარმატებით ჩამოყალიბების მიუხედავად, შეტევაზე გადასვლა გადაწყვიტა...

21 ივნისს, როდესაც ლაბიძის მიმდებარე თემების ლაბატში დაერწმუნეთ, ამ მდინარის მარჯვენა ნაპირზე ლაბინსკის კაზაკთა მე-2 პოლკის 2 ასეული გავაგზავნეთ, რომლებსაც ურჩი აულებს გადაწვა ვუბრძანეთ, ხოლო ღამით ილორის კოლონის სა-

ნადირო რაზმმა მონაწილე მწკრივი ააფორიაქა.

22-ში სამურზაყანოელები, რომელთაც ქუთაისის თავადთა დივიზიონი ეხმარებოდა, ლაბიძის გადაღმა აულებს გადაწვას განაგრძობდნენ...

10 ივლისს... 6 საათისთვის მიუახლოვდნენ სიმაღლეებს, რომლებიც დასავლეთის მხრიდან ერტყმოდა გარს სოფელ მერკულის მტერმა... 48 გვამი, დიდალი იარაღი შეგვატოვა და ოჩამჩირისკენ გაიქცა...

18 ივლისს თავად ნულუკიდის კოლონამ აკვარა-ეიხვამი კავკასიის მე-4 სახაზო ბატალიონის ასეული დატოვა დაჯგერდისკენ დაიძრა. აფხაზები მისთვის გზის გადაღობვას ცდილობდნენ, მაგრამ ისინი კოდორს იქით გადაისროლეს, კოლონამ კი სოფელი დაიკავა და ცეცხლს მისცა იგი...

ჯგერდის დაკავებამ, მდ. მორქვის ხაზზე ჩვენს მყარ მდგომარეობასთან კავშირში, ოჩამჩირეში თურქების დესანტის ბედი გადაწყვიტა: ხმელეთიდან თითქმის გარშემორტყმულნი მდ. კოდორის მონაკვეთის მოსახლეობას მონყვეტილებმა, მათ 19-დან 20-ის ღამეს დატოვეს ოჩამჩირე...

თურქების ოჩამჩირედან მოცილებით ჩვენს ხელში გადადიოდა კოდორის მთელი მონაკვეთი, რადგანაც აფხაზების წერილობრივი ჯგუფებთან ზრძოლა ჩვენთვის არანაირ სიძნელეს არ წარმოადგენდა...

თურქების მიერ აფხაზეთში გამოგზავნილმა მნიშვნელოვანმა ძალამ და იმ შეუპოვრობამ, რომლითაც ისინი ენგურის რაზმს წინააღმდეგობას უწევდნენ, გენერალი ალხაზოვის ჯარებთან თანამშრომლობისთვის სოჭისა და მარუხის ორი ახალი რაზმის ჩამოყალიბება გამოიწვია. პოლკოვნიკ მელკონიკოვს ებრძადა, აფხაზეთში შესვლის შემდეგ მდინარე ბზიფამდე მისულიყო და მოსახლეობა დაეტყველებინა... თუ ამ ოპერაციის შემდეგ შესაძლებელი იქნებოდა, შეტევა გაეგრძელებინა... მდინარე ხუფსტამდე ან გუდა-უთამდე; შემდგომი წინსვლა სოხუმისკენ დაშვებული იყო მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ მათ წინ მონაწილე მწკრივი

მნიშვნელოვანი ძალები არ აღმოჩნდებოდა...

8 აგვისტოს ის რაზმის უმეტესი ნაწილით მიადგა მდ. ბზიფს და კალდახარის გადასასვლელი დაიკავა. აქ მასთან ხალხის დეპუტაციებმა დაინწყეს სვლა, მორჩილების გამოხატვითა და ჩივილით თურქების მხრიდან შევიწროებაზე, აგრეთვე, იძულებით გადასახლებაზე თურქეთში...

12-ში გამთენიისას გუდაუთა დაკავებული იქნა... ყუბანის ოლქის ჯარებისგან შედგარი მარუხის რაზმი გენერალ-ლეიტენანტ ბაბინის ხელმძღვანელობით გამწვანელი იყო ენგურის და, ხელსაყრელი პირობების არსებობისას, სოჭის რაზმთან ერთობლივი მოქმედებისთვის აფხაზებისა და სოხუმში მოძრაობისთვის თურქული ჯარების წინააღმდეგ...

ჯერ კიდევ 5 აგვისტოს ღამით გენერალმა ბაბინმა გენერალ ალხაზოვთან 5 მილიციელი გაგზავნა და ბარათები გაატანა, რომლებშიც ატყობინებდა მარუხის რაზმის მშვიდობიანად გადასვლას უღელტეხილზე და კითხებოდა გემების შესახებ.

გენერალი ალხაზოვის 11 აგვისტოს მიღებული პატაკის მიხედვით, 9 აგვისტოს მათ კოდორზე გადასვლა ჰქონდათ განზრახული, ამასთან ენგურის რაზმის ავანგარდი, მის კვლადკვლა კი მთავარი მიზანი სოფ. ნასს მოპირდაპირედ უნდა გასულიყვნენ სოხუმის მთავარ გზაზე, რომლითაც მდ. კელასურისკენ გაემართებოდნენ; გენერალმა ბაბინმა შავი ზღვის პოლკის ასეული და მილიციელთა რაზმი დატოვა, 12 აგვისტოს დილის 5 საათზე ნებულდის მიმართულებით გავიდა და ამ პუნქტამდე 2,5 ვერსზე ამტკილიალაში განლაგდა...

12-ში დილაადრიან მდ. კოდორზე ჯარების გადასვლა დაიწყო...

ამ დღეს (18 აგვისტოს — შემდგ.) გენერალ ბაბინთან შემდგარ თათბირს ესწრებოდნენ: სოჭის რაზმის მეთაურ პოლკოვნიკი შელკოვნიკოვი და ენგურისა და მარუხის რაზმების შტაბის უფროსები.

რაზმები საერთო შეტევის მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ მათ წინ მონაწილე მწკრივი

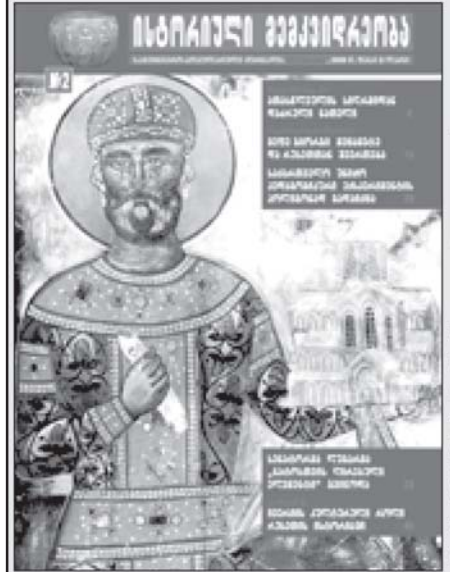
მის ხეობის წინ და ნაწილობრივ — მის გამოსასვლელთან უნდა ყოფილიყო. სოჭის რაზმი — ჩხოროხუს ქედზე; ენგურის რაზმის ბატალიონი და 4 ოთხგორვანი ქვემეხი — სოფელ ბორცთან, ხოლო დანარჩენი ჯარები — ამ რაზმის ავანგარდის განლაგების მახლობლად. ენგურის რაზმს აბუკვილის სიმაღლეების დაკავება ევალებოდა, მარუხის რაზმს და მომცრო კოლონას ბორცთან — წრდილოეთ ბატარეის და გუმიის ხეობიდან სოხუმისკენ მიმავალი გზის დაკავება, ხოლო სოჭის რაზმს — „ტრაპეციაზე“ უკიდურეს დასავლეთ თურქულ სიმაგრეებზე შეტევა...

„ტრაპეციაზე“ სოჭის რაზმის გამორჩენასთან ერთად მარუხის რაზმის მონაწილე ნაწილები დაუყოვნებლივ გადავიდნენ შეტევაზე... სოჭისა და მარუხის რაზმების მოძრაობასთან ერთად შეტევაზე ენგურის რაზმიც გადავიდა...

დილის 8 საათზე (20 აგვისტოს — შემდგ.) თურქეთის ესკადრამ კელასურზე მყოფი ბოლო თურქული რაზმი აიყვანა და ჯავშნოსნების დაცვის ქვეშ გავიდა ზღვაში...

სოხუმისკენ წამოწეულმა პიკეტებმა ყოფილი ქალაქის ადგილზე აკვამლებული ნანგრევები და მტრისაგან დახოცილი რქოსანი პირუტყვის უზარმაზარი მასა იხილეს. ჩვენი ჯარების სოხუმში დარჩენა უკვე არაფრისმომტანი და შეუქმლებელი იყო: ქალაქი აღარ არსებობდა, მის გარშემო მცხოვრებელი მოსახლეობა დედა-პუდიანად გადაიხვეწა თურქეთში, ხოლო საქონლის გახრწილი ღმერთი სავსე ქუჩები და ახლომდებარე მიწები ქალაქს მძვინვარე ეპიდემიით ემუქრებოდა. ამის შედეგად სოხუმის ყურედან მტრის გემების გასვლის შემდეგ სამივე რაზმის განლაგებისკენ დაიხიეს, სოხუმში მხოლოდ კაზაკთა ორი პიკეტი დატოვეს.

იმასთან დაკავშირებით, რომ აფხაზეთმა ყველანაირი სამხედრო მნიშვნელობა დაკარგა, აგრეთვე, მცირე აზიში ომის სხვა მოთხოვნათა ძალით გადაწყდა სოხუმის მონაკვეთში დაცვისათვის აუცილებელი ჯარების ნაწილი დარჩენილიყო, მარუხისა და სოჭის რაზმები კი მათი განლაგების ადგილებში დაებრუნებინათ...

გამოვიდა
სამეცნიერო-პოპულარული
ჟურნალის
«ისტორიული მემკვიდრეობა»
მეორე ნომერი

ჟურნალი დღევანდელი აქტუალური საკითხებისა და ქვეყნის ახლო თუ შორეულ წარსულსა და ვრცელად მიმოიხილავს. პრობლემები, რომლებზეც „ისტორიული მემკვიდრეობის“ ფურცლებზე მსჯელობენ, უთუოდ მიიქცევა მკითხველთა ყურადღებას, რადგან „ისტორიული მემკვიდრეობა“ საქართველოს წარსულსა და აწმყოს ობიექტურად ასახავს. ჟურნალის რედაქტორია თამარ ქორიძე.

არასამთავრობო ორგანიზაცია — „ისტორიული მემკვიდრეობა“ — გამოსცა ისტორიული დოკუმენტების კრებულით სარი, რომელიც XVII-XIX საუკუნეების საქართველოს ისტორიის უნივერსალურ ნაშრომს მოჰყვანდა. კრებულში გათვალისწინებულია მკითხველთა უფრო ნათესავი, რამეთუ პოლიტიკური კონსენსუსის გარეშე, მხოლოდ ისტორიულ ფაქტებზე დაყრდნობით ასახავს ნაწილ სინამდვილას. თუკი გავითვალისწინებთ ისტორიულ ფაქტებით განსაზღვრულ მარად და სუბიექტურ განხილვას, გამოვიდა ფრიად დროული და აქტუალური. მსურველებს კრებულის შექმნა შეუძლიათ წინასწარ დასახურობით ინფორმაციისათვის დარეკეთ: 38-41-97.

რატომ არ უხვებენ მსუქნებს ინტერნეტში?!

გაცნობის საიტმა „BeautifulPeople.com“-მა იმ ხუთი ათასამდე მომხმარებლის ანკეტა გააუქმა, რომლებმაც საშობაო არდადეგების განმავლობაში წონაში მოიმატეს.

გასაუქმებელი ანკეტები მომხმარებელთა მიერ ბოლო დღეებში განთავსებული ფოტოების მიხედვით შეირჩა. როგორც შემდგომში გაირკვა, გასუქებული მომხმარებლების მიმართ ასეთი სიმკაცრის მიზეზი სხვა

მომხმარებელთა მოთხოვნა გახდა. ამ უკანასკნელთა აზრით, სიმსუქნე სილამაზის სტანდარტებს არ შეესაბამება. ყველაზე ბევრი გასუქებული მომხმარებელი აშშ-ის, კანადისა და ბრიტანეთის მოქალაქეებს შორის აღმოჩნდნენ. როგორც სერვისის დამატარებელმა რობერტ ჰინტონმა განაცხადა, ნებისმიერი მომხმარებლის დაკარგვა მისთვის სამწუხაროა, მაგრამ აღმინისტრაციისათვის აუცილებელია სილამაზის უმაღლესი სტანდარტების შენარჩუნება. „თუ მსუქნებს საიტზე ბოდილის უფლებას მივცემთ, ჩვენს ბიზნეს-მოდელსა და კონცეფციას, რომლისთვისაც შეიქმნა სერვისი, პირდაპირი საფრთხე შეექმნება“, — განაცხადა მან.

ვინ იხვამს ყველაზე სულელურად?

ნლის მამაკაცთა შორის ყველაზე უგემოვნოდ ჩაცმულთა სიას სათავეში ბრიტანეთის პრემიერ მინისტრი გორდონ ბრაუნი ჩაუდგა.

უნდა ითქვას, რომ ბრაუნის მნიშვნელოვანი მიღწევები აქვს — შარშან ის იმავე სიაში მხოლოდ მესამე ადგილზე გახლდათ; წლებადღეს ნარმატებას კი იმას უნდა უმაღლოდეს, რომ მისი ჩაცმულობა, განთქმული „ბრიტანული სტილის ნიმუშის გარდა, ყველაფერს ჰგავს“. ყველაზე სულელურად ჩაცმულთა ათეულში ბრაუნის შემდეგ ადგილები გაინაწილეს კომედიური ჟანრის მსახიობმა რასელ ბრანდომ, ჩრდილოკორეელმა ლიდერმა კიმ ჩენ ირიმ, ლონდონის მერმა ბორის ჯონსონმა და საფრანგეთის პრეზიდენტმა ნიკოლა სარკოზიმ. ამ უკანასკნელზე სის შემდგენლობა იხუმრეს

კიდევ — ჯობს, საკუთარ სიმაღლეზე დარდს შეეშვას და ჩაცმულობის სტილზე იდარდოს.

ვინ ინადირებს მგლებს?

2 იანვარს, უკანასკნელი 45 წლის მანძილზე პირველად შედეგით მგლებზე ნადირობა ცხადდება.

ნინათ დაადგინა, რომ მგლების რაოდენობამ 210-ს არ უნდა გადააჭარბოს. რაოდენობრივ ზღვარს პოპულაციამ 2009 წლის ზაფხულში გადააჭარბა და სწორედ ამიტომაც გაიცა მათზე ნადირობის ნებართვა. 1970-იანი წლებიდან სამხრეთ სკანდინავიაში მგლები გადაშენების პირას აღმოჩნდნენ, შედეგითა და ნორვეგიის საზღვრო ტყეებში მათზე ნადირობის სრული აკრძალვა დაწესდა. ამ მიდგომამ იმდენად გაამართლა, რომ ნორვეგიამ ჯერ კიდევ 2001 წელს დაუშვა მგლებზე ნადირობა.

გარემოს დაცვის შედეგად სააგენტომ, პოპულაციის კონტროლის მიზნით, 27 მგლის მოკვლის ნებართვა გასცა. მგლის მონადირების იშვიათი შესაძლებლობით სარგებლობას ათი ათასამდე მონადირე აპირებს. სხვადასხვა მონაცემებით, შედეგით ველურ ბუნებაში სულ 180-დან 220-მდე მგელი ცხოვრობს. პარლამენტმა ცოტა ხნის წინათ დაადგინა, რომ მგლების რაოდენობამ 210-ს არ უნდა გადააჭარბოს. რაოდენობრივ ზღვარს პოპულაციამ 2009 წლის ზაფხულში გადააჭარბა და სწორედ ამიტომაც გაიცა მათზე ნადირობის ნებართვა. 1970-იანი წლებიდან სამხრეთ სკანდინავიაში მგლები გადაშენების პირას აღმოჩნდნენ, შედეგითა და ნორვეგიის საზღვრო ტყეებში მათზე ნადირობის სრული აკრძალვა დაწესდა. ამ მიდგომამ იმდენად გაამართლა, რომ ნორვეგიამ ჯერ კიდევ 2001 წელს დაუშვა მგლებზე ნადირობა.

თალიბები თუ ნარკოტიკები?

ნატოს სურს, რომ რუსეთმა ავღანურ ოპერაციაში მონაწილეობა გააფართოვოს, კერძოდ, ალიანსს ვერტმფრენები, სანავი და მფრინავები მიაშველოს. ამის შესახებ ნატოს გენერალურმა მდივანმა ანდრეს ფოგ რასმუსენმა რუსეთის პრეზიდენტთან — დიმიტრი მედვედევთან შეხვედრის შემდეგ განაცხადა.

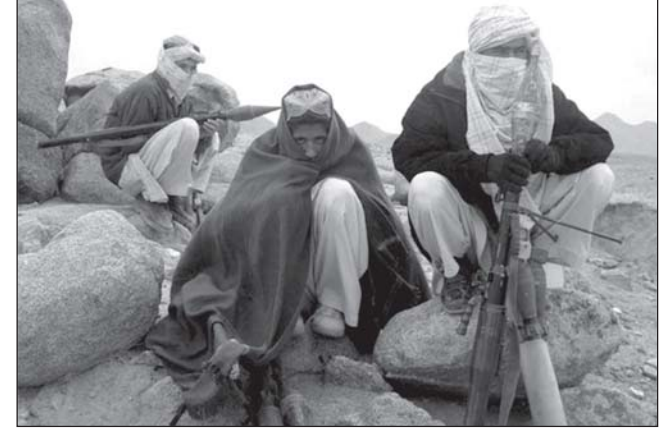
„რუსეთს ავღანეთში მონაწილეობის განმტკიცება შეუთავაზე“, — განაცხადა გენერალურმა მდივანმა და დააკონკრეტა, რომ წარადგინა „სპეციფიკურ ნინადადებათა ჩამონათვალი იმასთან დაკავშირებით, თუ როგორ შეძლებდა რუსეთი ავღანეთში უფრო აქტიურ მონაწილეობას... საჭიროა დიდი შესაძლებლობები ვერტმფრენების გამოყენების საკითხში და მგონია, რომ რუსეთის ფედერაციის შეუძლია დიდი როლდენობით ვერტმფრენებით უზრუნველყოფა, ასევე, მფრინავების მომზადება, სათადარიგო ნაწილებითა და სანავი მომარაგება“.

მან ასევე დააყენა ავღანეთში პოლიციური ძალების მომზადების გაღრმავებისა და გაფართოების საკითხი და ნატოსა და რუსეთის ერთობლივი ამოცანა — ნარკოტრაფიკთან ბრძოლა — გაიხსენა. როგორც ცნობილია, ვერტმფრენთა პილოტების მომზადების პროცესი ძალიან მალე პირდაპირ ბრძოლის ველზე პრაქტიკულ სწავლებებში გადაიზრდება. იმის გახსენებაც საკმარისია, რომ ვიეტნამში ამერიკისა და იმავე ავღანეთში საბჭოთა კავშირის შესვლა სწორედ ადგილობრივი სამხედროების ამერიკელი და საბჭოთა ინსტრუქტორების მიერ განვრთვით იწყებოდა. შემდეგ კი, უცებ, მრჩველ-ინსტრუქტორებს საზღვაო ქვეითი და საჰაერო-სადესანტო ჯარის დივიზიების გვერდში დგომა დას-

ჭირდათ. ახალ ავღანურ ავანტიურაში ჩაბმა იოლია, მაგრამ მისგან თავის დაღწევა როგორ მოხდება? ნატოსა და რუსეთის ერთობლივ ამოცანაზე — ნარკოტრაფიკთან ბრძოლაზე მინიშნება ხომ გაუგონარი თავხედობაა.

ახლანდელ აშშ-ში ვიზიტისას ნარკოკონტროლის ფედერალური სამსახურის დირექტორმა ვიტორ ივანოვმა განაცხადა, რომ აშშ-მ ავღანეთში ნარკოტრაფიკის წინააღმდეგ ბრძოლასთან დაკავშირებით უფრო აქტიურად უნდა იმოქმედოს. მისივე თქმით, ავღანეთში შექმნილი დასაწყობებული მარაგი სუფთა ჰეროინის ექვივალენტში, რომლისგანაც ტრილიონზე მეტი ერთჯერადი დოზის დამზადება შეიძლება... შექმნილია მომავალი თაობის ფონდი, რომელსაც ოპიუმის ფაქტორის მოშენების შეწყვეტის შემთხვევაშიც შეუძლია რუსეთს, ევროპასა და მთელ მსოფლიოს ნახევარი საუკუნის განმავლობაში მალაზხარისხიანი ჰეროინი „გადაუსხას“.

პასუხად ამერიკელმა ექსპერტებმა განაცხადეს, რომ ესმით რუსეთის აღმშრომლებს ამ საკითხთან დაკავშირებით, მაგრამ თვლიან, რომ აშშ-ს მიმართ კრიტიკა უსაფუძვლოა. ნარკომანიის პრობლემა მოთხოვნების პრობლემაა და არა — შეთავაზების ვაშინგტონელი ექსპერტის ტედ გელან კარპენტერის

განცხადებით, „აშშ-სა და ნატოს ქვეყნებისაგან ავღანურ-ნარკოტიკების დინების შეწყვეტის მოთხოვნით კრემლი განტყვევების ვაცებს ეძებს. არ ვთვლი, რომ ავღანეთიდან ნარკოტიკების დინების შეჩერება საერთოდ შესაძლებელია. ამის გაკეთებას თუ შევცდებით, ეს ამერიკული პოლიტიკის თვითმკვლელობა იქნება. ნარკოტრაფიკი ავღანეთის ეკონომიკის მესამედზე მეტს შეადგენს და, თუ ჩვენ ოპიუმის ყაყაჩოს ნათესების განადგურებას შევცდებით, ჩვენს წინააღმდეგ განგანაობთ ქვეყნის მოსახლეობის მნიშვნელოვან ნაწილს. ავღანური ელიტის დიდი ნაწილი, მიუხედავად მისი იდეოლოგიური ორიენტაციისა, ნარკოტრაფიკთან ბრძოლაში მისი კარგე მოცვა კარკოვარობაში არიან ჩართულნი“.

მისივე თქმით, ამ ავღანური ნარკოტრაფიკის წინააღმდეგ კოალიციის ბრძოლას იძულებით შეზღუდული ხასიათი აქვს. ისინი ძალიან ფრთხილად უნდა იყვნენ, რომ „თუ კარზაის ხელისუფლების მხარდამჭერი რეგიონალური ლიდერების ან საველე მეთა-

ურების კონტროლირებად ნარკოტიკებს დაიჭერენ, ამით შესაძლოა ჩამალონ აშშ-ს ტერორისტებთან ბრძოლის მისია“.

მაშ, რაში მდგომარეობს ავღანეთში აშშ-ის მისია? ჰამიდ კარზაისა და მისი „ნარკოტრაფიკში ჩართული“ გარემოცვის დაცვაში? კარზაი ამისთვის სასამართლოსთვის ხომ არ უნდა გადაგვეცა? თანაც თავის დაცვასთან ერთად?

ნიგნის „როგორ აფინანსებს ჰეროინი თალიბანსა და „ალ-ქაიდას“ ავტორი გრეტ ჩენ პიტერის აღნიშნავს, რომ აშშ-ს დიდად არ ადარდება ავღანეთში ნარკოტიკული ჰეროინი, ვინაიდან ის ამერიკაში პრაქტიკულად არ ხვდება.

სამაგიეროდ, რუსეთი ნარკოტიკების მოხმარების მხრივ მსოფლიოს ქვეყნებს შორის პირველ ადგილზეა და ახლა სწორედ ამ რუსეთის სთხოვენ, ამერიკელთა მტკიცებით ნარკოტიკების მთავარი მეთაური კარზაის მარიონეტული ხელისუფლების მცველ ნატოელებს ვერტმფრენებით დაეხმაროს. ბარემ ეთხოვთ, განიარაღების მიზნით მთელი ბრიტანული არსენალი თავისსავე ქვეყანაში აფეთქებინა...

რუსეთის «ტროას სხენი» — ევროკავშირში

მართალია, ბულგარეთი 2007 წლიდან ევროკავშირის შემადგენლობაშია, მაგრამ დღემდე ვერ ელევა კომუნისტურ ბანაკისდროინდელ უფროს მძას. მისი ცხოვრებისეული სტილი იმდენად ჰგავს რუსულს, რომ დასავლელი დიპლომატები უკვე წინასწარობიდან გამოდიან, გაუთავებლად საუბრობენ ერთსა და იმავეზე: „ირგვლივ მხოლოდ მაფია და არავითარი მართლმსაჯულება! რაში გჭირდება ევროკავშირში რუსული მოდელი?“

მდგომარეობა ახლო მომავალში თუ არ შეიცვლება, დიპლომატებმა, შესაძლოა, ბულგარეთისათვის ევროკავშირის მიერ გამოყოფილი 10 მილიარდი ევრო დაბლოკონ. სხვათაშორის, მიუხედავად ეკონომისტთა განცხადებებისა, ბულგარეთის დედაქალაქის მოსახლეობა დაახლოებით ისევე ცხოვრობს, როგორც ევროკავშირის ქვეყნების მსხვილ პროვინციულ ქალაქებში.

1989 წლის მოვლენების შემდეგ სოციალისტებმა ქვეყნმა კომუნისტურმა ლიდერებმა ქვეყნის მთელი აქტივები დაინაწილეს. ზუსტად იგივე მოხდა ბუქარესტსა და ბუდაპეშტში (თუმცა ნაკლები მასშტაბით). რაც შეეხება ეთნიკურ ნაციონალიზმს, რომელსაც მეორე ბანაკში გადასული ექს-კომუნისტები იყენებდნენ, აქ ის თურქების წინააღმდეგ იყო მიმართული. მაგრამ დღეისათვის ეს ამბავი მხოლოდ მოგონებებს შემორჩა. 1989 წლიდან მუსლიმანებმა და თურქებმა დანარჩენი ბულგარელების მსგავსი უფლებე-

ბი მიიღეს. მაშ, რა მიზეზი აქვს ევროპელების ბულგარელებისადმი მტრობას? — რა და ის, რომ ბულგარეთი შედის ევროკავშირში და განაგრძობს ცხოვრებას რუსულად. ასე ვერ გამოვს!

ვისაც ფული აქვს, თავის სიმდიდრეს არ მალავს. „ნათლიმამები“ დაჯავშნული მანქანების კორტეჟებით დადიან. ისინი აკონტროლებენ ბაზრებს და ფულს საკუთარი კლანებისაკენ ქაჩავენ. დანარჩენებს კი ჯანდაბამდეც გზა ჰქონიათ. ბულგარეთი XX საუკუნის სიცილიას გავს. მხოლოდ ახლა ევროპის პერიფერიაზე პალატო, ირანდია, შოტლანდია ან პელოპონესი კი არა, რუსეთის განლაგებული ლიტვა, ესტონეთი, ლატვია, პოლონეთი, უნგრეთი, ჩეხეთი, სლოვენია და რუმინეთი — ყველა მათგანმა ღიად აქცია რუსეთის ზურგი და, მიუხედავად იმისა, რომ ენერგომატარებლებთან დაკავშირებით მასთან მოლაპარაკება უნევთ, მისდამი ზიზს მაინც არ მალავენ. სწორედ ეს რუსეთისადმი ზიზილი გადმოიღვრა გერმა-

ნიისადმი სიყვარულში, მიუხედავად იმისა, რომ ნაცისტური ოკუპაციის კომარეები არაფის დაინყებია. 2009 წლის თებერვალში ბულგარეთის პრეზიდენტი გეორგ პირვანოვი რუსეთში ბულგარეთის წლის გახსნას დაესწარა. მაშინ მან თქვა, რომ „ბულგარელი ხალხის ისტორიულ მეხსიერებაში დრომ ვერ წაშალა მოგონებები ბულგარეთის თავისუფლებისთვის მებრძოლი რუსი ჯარისკაცების გმირობებზე“. ეს ცენტრალური ევროპის ნარკოტიკების ქვეყნებისათვის წარმოუდგენელი განცხადებაა.

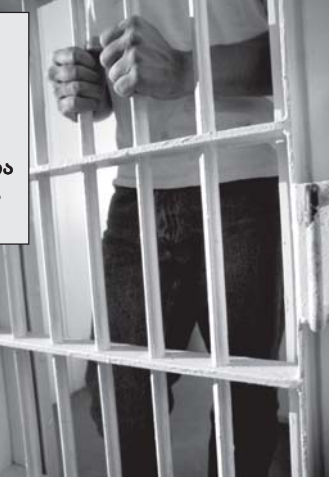
კავშირში რუსეთის ტროას ცხენია. ახალგაზრდა ბულგარელები კი თვლიან, რომ ბულგარელები იოლად დასამორჩილებელი ხალხია. მართლაც, საუკუნეების მანძილზე განვითარებული ფაქტობრივი ბულგარული მენტალიტეტის განუყოფელ ნაწილად იქცა და ადამიანთა ცნობიერებაში უკვე მტკიცებდა გამჯდარი — მაინც არავფერი გამოვა და არც არაფრის გაკეთება ღირს.

რას ელოდება ევროკავშირი და რატომ ტყუპნის ერთ ადგილს ნაცვლად იმისა, რომ რეფორმების მომხრე პოლიტიკოსებს აქტიურად დაუჭიროს მხარი? რატომ შემოიფარგლება ყველა ფინანსური დახმარების კომპარული პირობებით? ქვეყნის კურსის კორექტირება ხომ სწორედ მისი საქმეა, ვინც ფულს იძლევა? ფულს ბრიუსელი იხვეთავს... არ უნდა დაეხმარებოდნენ ევროკავშირს ბულგარეთის თავის რიგებში, თუ მას საკუთარ პირობებს წინასწარვე არ დაუყენებდა?

სოფიაში ბრიუსელს ძალიან სუსტად მიიჩნევენ და თვლიან, რომ ის მზად არაა გადამწყვეტი ზომების მისაღებად. ევროკავშირი კი კუს ნაბიჯებითა და ისეთი სიფრთხილით მიდის წინ, თითქოს თავადვე რცხვენოდეს საკუთარი დემოკრატიული ღირებულებების წარმოჩენისა.

ლიტვაში აპრიკულ სისხეხეში ტყვეებს ნაგებობით კლავდნენ

„ქარვისებური მოგერიება“ — ასეთი სახელწოდება მიიღო ცხს-სა და სახელმწიფო უშიშროების დეპარტამენტის ერთობლივმა ოპერაციამ, რომელიც „ალ-ქაიდას“ ავღანეთში შეპყრობილი ბოევიკების ლიტვაში გამწვანებას გულისხმობდა. ოპერაციის მიზანი იყო, ჩაეტარებინათ ინტენსიური ნაგებობის სესიები „მიღებულ მასალასთან“, რათა ექსტრემალური მუსლიმანური ორგანიზაციის საქმიანობის შესახებ „ღირებულ ინფორმაციას“ მოეპოვებინათ.

ქვეყნის ტერიტორიაზე განლაგებული ცხს-ს ციხეების თაობაზე ლიტვის სემის გამოძიება, სიცრუით თუ არა, ზედპირულობითაც გასაოცარია. ხრიკები ისევე ძველი და ყველასათვის კარგად ნაცნობია: დიახ, ციხეების ორგანიზება მოხდა, მაგრამ არაა ცნობილი, შეიყვანეს თუ არა იქ ტყვეები. დიახ, ლიტვაში დაეშვა გაურკვეველი წარმომავლობის თვითმფრინავები, მაგრამ საჭიროა იმის დამტკიცება, რომ ამ თვითმფრინავებით სწორედ „ალ-ქაიდას“ ბოევიკები ჩამოიყვანეს.

ლიტვაში ცხს-ს რეზიდენტურას რამდენიმე სერიოზული პრობლემის მოგვარება მოუხდა. ციხეების გახსნის წინააღმდეგ იყო ქვეყნის მამოძღვრელი პრეზიდენტი როლანდას პაკსასი, რომელმაც მოგვიანებით საკითხის გამოძიებით დაკავებულ საპარლამენტო კომისიას უამბო, რომ 2003 წელს სახელმწიფო უშიშროების დეპარტამენტის დირექტორმა ლაურინკუსმა კონფიდენციალურ საუბარში მას აშშ-ს მიერ ტერორიზმში დადანაშაულებული ადამიანების ლიტვაში არაოფიციალური შეყვანის ნებართვა სთხოვა. ლიტვის მიერ ხელმოწერილი გაეროს ადამიანის ნამების საწინააღმდეგო კონვენციისა და ადამიანის უფლებების ევროპული კონვენციის საწინააღმდეგო, აგრეთვე, ლიტვის კანონმდებლობით აკრძალულ (ნაგებობის მეთოდით აღიარების მოპოვებისა და სასამართლო გადაწყვეტილების გარეშე ადამიანის დაკავების) ქმედებებზე პრეზიდენტისგან კატეგორიული უარის მიღების შემდეგ ლაურინკუსმა გენერალურ პროკურატურას გადასცა ცნობა, რომელშიც ამტკიცებდა, რომ პაკსასი საქართველოს შორის დამნაშავეებთან კავშირში იმყოფება და ეროვნული უსაფრთხოებისათვის საფრთხეს წარმოადგენს.

ნის ტერიტორიაზე ცხს-ს საიდუმლო ციხის არსებობის ფაქტი დაუდასტურა. ახლა ანალიტიკოსები ასკვნიან, რომ ცხს-ს საიდუმლო ციხის შექმნაზე უარით პაკსასმა ლაურინკუსს კი არა, ამერიკას მიაყენა შეურაცხყოფა. ვილნიუსი კი მხოლოდ ახლა მოეგო გონს აშშ-ის მიერ პატარა, მაგრამ ამაყი ლიტვის შიდა საქმეებში ესოდენ უხეში ჩარევის თაობაზე.

ლიტვის პრეზიდენტობიდან პაკსასის ესოდენ იოლად ჩამოშორების შემდეგ მისი ადგილი ამერიკული პასპორტის მფლობელმა, ჯორჯ ბუშის თაყვანისმცემელმა, ხანდაზმულმა ვალდას ადამკუსმა დაიკავა.

უნდა აღინიშნოს, რომ 2003-2006 წლებში ლიტვაში აშშ-ის საელჩოს ცხს-ს თანამშრომელი სტეფან დონალდ მალი ხელმძღვანელობდა. სწორედ მისი კონტროლით მიმდინარეობდა ვილნიუსის მახლობლად განლაგებული ცხს-ს ციხეების მთელი ეპოპეა. ამ საქმეში ლიტვის მხარეს სხვადასხვა დროს სახელმწიფო უშიშროების დეპარტამენტის ხელმძღვანელები არვიდას პოციუსი და მერის ლაურინკუსი წარმოადგენდნენ. სწორედ ამ სამსახურის ყველაზე კარგად შემონახული თანამშრომლების ძალისხმევით მოქმედებდნენ საიდუმლო ციხეები. ზოგიერთი მათგანი ნებაყოფლობით უწყვედა ასისტენტობას ამერიკელებს ტყვეების წყალში ჩაძირვის, ხმაურითა და სინათლით დაუძღვრების, ელექტროშოკის, თავზე პოლიეთილენის ტომრების ჩამოცმისა და სხვა მეთოდების გამოყენებით ნამების საქმეში. და არა მხოლოდ ემბარგოდნენ, ცდილობდნენ, რაც შეიძლება „უკეთ“ წარმოეჩინათ საკუთარი შესაძლებლობები ამერიკული „პატრონების“ (სწორედ ასე უწოდებდნენ მათ ლიტველები) წინაშე. ზოგიერთი წყაროს ცნობით, ამ მცდელობების შედეგად ცხს-ს ლიტვაში ციხეებში ცხადრთ ტუსაღს ამოხდა სული ნამებში. იქნებ სწორედ ამის გამო წამოსცდა ლიტვის ამჟამინდელ პრეზიდენტს — დალია გრიბაუსკაიტეს, რომ გამოძიების დასრულების შემდეგ ლიტვა „შესაძლოა საერთაშორისო ტერორისტთა სამიზნედ იქცეს“.

ამ ლოგიკის მიხედვით, ცხადი ხდება, რომ აშშ-ის ერთგული და, რაც მთავარია, ყველაფერზე წამსვლელი ლაურინკუსი ელჩად სწორედ იქნა თბილისში — რუსეთის მიმართ ქართულ-ლიტვური წინააღმდეგობის წინა საზღვრზე უნდა გაეგზავნათ. მით უფრო, რომ, როგორც ამბობდნენ, ლიტვის ანალოგიურად ცხს-ს საიდუმლო ციხე საქართველოს ტერიტორიაზეც ფუნქციონირებდა.

15 დეკემბერს ლიტვის პრეზიდენტმა დალია გრიბაუსკაიტემ, როგორც თავად განაცხადა, პოლიტიკანობის გამო, საქართველოში ლიტვის ელჩი, ნარსულში უშიშროების დირექტორი მერის ლაურინკუსი თანამდებობიდან გაათავისუფლა და ხელი მოაწერა ბრძანებას, რომლის მიხედვითაც ელჩს თბილისი 24 საათის განმავლობაში უნდა დაეტოვებინა. როგორც ბოლოდროინდელი მოვლენებიდან გაირკვა, 2008 წლის ომის დასრულებისთანავე, 2 სექტემბერს აბსოლუტურად მოულოდნელად ესპანეთში ლიტვის ელჩობიდან გამოხმობილი და თბილისში ელჩად მოვლენილი ლაურინკუსი ერთგულებითა და თავგანწირვით ლიტვას კი არა, აშშ-ს ემსახურებოდა.

ეს ბავშვური ბოღვა ეწინააღმდეგება ლიტვის მასმედიასში ჯერ კიდევ საპარლამენტო გამოძიების დაწყებამდე გამოქვეყნებულ ყველა მასალას. ფაქტები კი ჯოჭად ირწმუნება, რომ 2003-2005 წლებში ქვეყანაში არაღებულად, სამართალდამცავებისა და საზოგადოებისაგან გულდასმით გასაიდუმლოებულ პირობებში მოქმედებდა, სულ მცირე, ორი ციხე, რომლებიც ცხს-ს საჭიროებებისათვის იყო განკუთვნილი.

ერთი რუდნიკაში მდებარეობდა და შინაგან საქმეთა სამინისტროს საზოგადოებრივი უსაფრთხოების სამსახურის სპეციალური გადამზადების ცენტრით ინიცირებოდა, მეორე კი — ანტაილიაში, გოვლენიანი ჩინოვნიკებისა და ბიზნესმენების კოტეჯებს შორის იყო ჩამაღული. პირველი ციხე ვილნიუსიდან 40 კილომეტრით იყო დაშორებული, მეორე კი — მხოლოდ 20-ით. დროის ეკონომიის მიზნით, დედაქალაქთან ახლომდებარე სანამებელი ცენტრი უფრო მეტი პოპულარობით სარგებლობდა. ადრე მის ადგილას სპორტული ბაზა იყო განლაგებული, მაგრამ ხელისუფლების ძლიერი ზენოლის შედეგად მისი მფლობელები იძულებულნი გახდნენ, ბაზა აშშ-ში ცხს-ს ხაზით დაარსებული კომპანიისთვის „ELITE-LLC“-სთვის მიეყიდათ.

ოდნავ მოგვიანებით გაირკვა, რომ ყოფილი პრეზიდენტის მიმართ ყველა ბრალდება შეითხინილი იყო. პაკსასმა სასამართლო წესით დაიბრუნა რუსეთი და სახელი, მაგრამ არა — თანამდებობა. თანამდებობიდან დათხოვნამდე რამდენიმე დღით ადრე კი ლაურინკუსმა პარლამენტს ქვეყ-

ნის ტერიტორიაზე ცხს-ს საიდუმლო ციხის არსებობის ფაქტი დაუდასტურა. ახლა ანალიტიკოსები ასკვნიან, რომ ცხს-ს საიდუმლო ციხის შექმნაზე უარით პაკსასმა ლაურინკუსს კი არა, ამერიკას მიაყენა შეურაცხყოფა. ვილნიუსი კი მხოლოდ ახლა მოეგო გონს აშშ-ის მიერ პატარა, მაგრამ ამაყი ლიტვის შიდა საქმეებში ესოდენ უხეში ჩარევის თაობაზე.

უნდა აღინიშნოს, რომ 2003-2006 წლებში ლიტვაში აშშ-ის საელჩოს ცხს-ს თანამშრომელი სტეფან დონალდ მალი ხელმძღვანელობდა. სწორედ მისი კონტროლით მიმდინარეობდა ვილნიუსის მახლობლად განლაგებული ცხს-ს ციხეების მთელი ეპოპეა. ამ საქმეში ლიტვის მხარეს სხვადასხვა დროს სახელმწიფო უშიშროების დეპარტამენტის ხელმძღვანელები არვიდას პოციუსი და მერის ლაურინკუსი წარმოადგენდნენ. სწორედ ამ სამსახურის ყველაზე კარგად შემონახული თანამშრომლების ძალისხმევით მოქმედებდნენ საიდუმლო ციხეები. ზოგიერთი მათგანი ნებაყოფლობით უწყვედა ასისტენტობას ამერიკელებს ტყვეების წყალში ჩაძირვის, ხმაურითა და სინათლით დაუძღვრების, ელექტროშოკის, თავზე პოლიეთილენის ტომრების ჩამოცმისა და სხვა მეთოდების გამოყენებით ნამების საქმეში. და არა მხოლოდ ემბარგოდნენ, ცდილობდნენ, რაც შეიძლება „უკეთ“ წარმოეჩინათ საკუთარი შესაძლებლობები ამერიკული „პატრონების“ (სწორედ ასე უწოდებდნენ მათ ლიტველები) წინაშე. ზოგიერთი წყაროს ცნობით, ამ მცდელობების შედეგად ცხს-ს ლიტვაში ციხეებში ცხადრთ ტუსაღს ამოხდა სული ნამებში. იქნებ სწორედ ამის გამო წამოსცდა ლიტვის ამჟამინდელ პრეზიდენტს — დალია გრიბაუსკაიტეს, რომ გამოძიების დასრულების შემდეგ ლიტვა „შესაძლოა საერთაშორისო ტერორისტთა სამიზნედ იქცეს“.

ამ ლოგიკის მიხედვით, ცხადი ხდება, რომ აშშ-ის ერთგული და, რაც მთავარია, ყველაფერზე წამსვლელი ლაურინკუსი ელჩად სწორედ იქნა თბილისში — რუსეთის მიმართ ქართულ-ლიტვური წინააღმდეგობის წინა საზღვრზე უნდა გაეგზავნათ. მით უფრო, რომ, როგორც ამბობდნენ, ლიტვის ანალოგიურად ცხს-ს საიდუმლო ციხე საქართველოს ტერიტორიაზეც ფუნქციონირებდა.

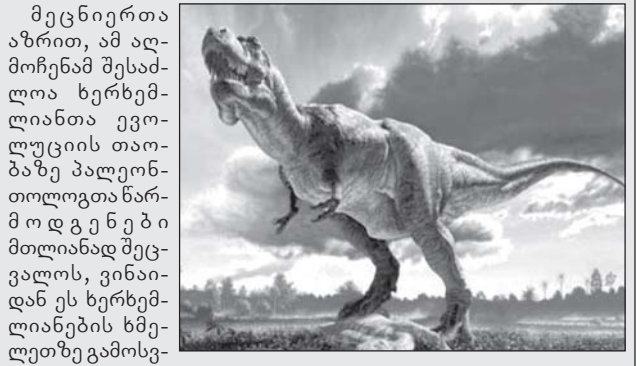

15 დეკემბერს ლიტვის პრეზიდენტმა დალია გრიბაუსკაიტემ, როგორც თავად განაცხადა, პოლიტიკანობის გამო, საქართველოში ლიტვის ელჩი, ნარსულში უშიშროების დირექტორი მერის ლაურინკუსი თანამდებობიდან გაათავისუფლა და ხელი მოაწერა ბრძანებას, რომლის მიხედვითაც ელჩს თბილისი 24 საათის განმავლობაში უნდა დაეტოვებინა. როგორც ბოლოდროინდელი მოვლენებიდან გაირკვა, 2008 წლის ომის დასრულებისთანავე, 2 სექტემბერს აბსოლუტურად მოულოდნელად ესპანეთში ლიტვის ელჩობიდან გამოხმობილი და თბილისში ელჩად მოვლენილი ლაურინკუსი ერთგულებითა და თავგანწირვით ლიტვას კი არა, აშშ-ს ემსახურებოდა.

უნდა აღინიშნოს, რომ 2003-2006 წლებში ლიტვაში აშშ-ის საელჩოს ცხს-ს თანამშრომელი სტეფან დონალდ მალი ხელმძღვანელობდა. სწორედ მისი კონტროლით მიმდინარეობდა ვილნიუსის მახლობლად განლაგებული ცხს-ს ციხეების მთელი ეპოპეა. ამ საქმეში ლიტვის მხარეს სხვადასხვა დროს სახელმწიფო უშიშროების დეპარტამენტის ხელმძღვანელები არვიდას პოციუსი და მერის ლაურინკუსი წარმოადგენდნენ. სწორედ ამ სამსახურის ყველაზე კარგად შემონახული თანამშრომლების ძალისხმევით მოქმედებდნენ საიდუმლო ციხეები. ზოგიერთი მათგანი ნებაყოფლობით უწყვედა ასისტენტობას ამერიკელებს ტყვეების წყალში ჩაძირვის, ხმაურითა და სინათლით დაუძღვრების, ელექტროშოკის, თავზე პოლიეთილენის ტომრების ჩამოცმისა და სხვა მეთოდების გამოყენებით ნამების საქმეში. და არა მხოლოდ ემბარგოდნენ, ცდილობდნენ, რაც შეიძლება „უკეთ“ წარმოეჩინათ საკუთარი შესაძლებლობები ამერიკული „პატრონების“ (სწორედ ასე უწოდებდნენ მათ ლიტველები) წინაშე. ზოგიერთი წყაროს ცნობით, ამ მცდელობების შედეგად ცხს-ს ლიტვაში ციხეებში ცხადრთ ტუსაღს ამოხდა სული ნამებში. იქნებ სწორედ ამის გამო წამოსცდა ლიტვის ამჟამინდელ პრეზიდენტს — დალია გრიბაუსკაიტეს, რომ გამოძიების დასრულების შემდეგ ლიტვა „შესაძლოა საერთაშორისო ტერორისტთა სამიზნედ იქცეს“.

საიდან დაიწყო ხელეთზე სისოსხლა?

პალეონტოლოგებმა იმ ცხოველების ნაკვალევი აღმოაჩინეს, რომლებიც ხმელეთზე 20 მილიონი წლით ადრე დაიდგნენ, ვიდრე ეს აქამდე იყო მეცნიერებისათვის ცნობილი. პოლონეთში ნაპოვნი გაქვავებული ნაკვალევი 397 მილიონზე მეტი წლისაა.

მეცნიერთა აზრით, ამ აღმოჩენამ შესაძლოა ხერხემლიანთა ევოლუციის თაობაზე პალეონტოლოგთა წარმოდგენები მთლიანად შეცვალოს, ვინაიდან ეს ხერხემლიანების ხმელეთზე გამოსვლის დროს მილიონობით წლით უკან სწევს. აღმოჩენის თანახმად, ხმელეთის უძველესი ზინადარნი თანამედროვე ნინგების მაგვარი ცხოველები იყვნენ და ჩვეულებრივი ამოძიების მსგავსად ცხოვრობდნენ. ხმელეთის პიონერთა სიგრძე დაახლოებით ორ მეტრს აღწევდა, გადაადგილებისათვის კი ისინი ოთხ კიდურს იყენებდნენ. თანამედროვე მეცნიერების შეხედულებით, ხმელეთის პირველი მკვიდრი იმ თევზებისაგან წარმოიშობებოდა, რომელთაც გადაადგილება ფარფლებზე დაყრდნობით შეეძლოთ და წყალში ცხოვრების პერიოდშიც ხანდახან მაინც გამოდიოდნენ ნაპირზე. ამგვარ უძველეს არსებად ამ დრომდე ახლანდელი კანადის ტერიტორიაზე 375 მილიონი წლის წინ მცხოვრები „Tiktaalik roseae“ ითვლებოდა.

ვის დაეახსენ უფასოდ?

აშშ-ს ჯორჯიის შტატში დამკრძალავმა ბიურომ ყველას, ვინც ახალი წლის დღეებში საქვანთან ნასვამ მდგომარეობაში დაჯდებოდა, სახალწლო საჩუქრის სახით უფასოდ დაკრძალვა დაუწესა.

მძღოლებს შეეძლოთ, წინასწარ მისულიყვნენ დამკრძალავ ბიუროში, განეცხადებინათ, რომ სახალწლოდ მთვრალ მდგომარეობაში აპირებდნენ ავტომანქანის მართ-

ვას და გაეფორმებინათ ხელშეკრულება, რომლის თანახმადაც უბედური შემთხვევის შემდეგ უფასოდ დაკრძალვის უფლებით ისარგებლებდნენ. სასაჩუქრე პაკეტში შედიოდა კუბოსა და საფლავის ადგილის არჩევა, სხეულის მოვლა-პატრონობა და ლიმუზინი დაკრძალვის ცერემონიისათვის. როგორც თავად დამკრძალავ ბიუროში განაცხადეს, მათი ოპერაცია, სახელწოდებით „შეჩერდი და დაფიქრდი“ მათ გამოსაფხიზლებლად და სიცოცხლის გადასარჩენად იყო მოწოდებული, ვისაც თავად მოქმედებაზე გადასვლამდე დაფიქრების უნარი ლალატობს.

ბრიტანელმა ურნალისტებმა ფულის ეკონომიისათვის ყველაზე უცნაური რჩევების სია შეადგინეს.

სიაში შევიდა კომუნალური გადასახადების ხარჯზე დაზოგვის უამრავი ვერსია. მაგალითად, იმისათვის, რომ სახლის გათბობაზე ნაკლები დაიხარჯოს, ბრიტანელების აზრით, სრულად უნდა იქნეს გამოყენებული კატების პოტენციალი — გაათბონ ადამიანი. ელექტრო ენერჯის გადასახადის შესამცირებლად სახლიდან ნასვლისას უნდა გაითიშოს კარზე დაყენებული ზარი. სადილზე დაზოგვისათვის შეიძლება, სადილის საათებში ბავშვები მეგობრებთან გაუშვა სათამაშოდ, მისალოცი ბარათების დამზადება კი შარშანდღეების ნაკუნებისგანაც შეიძლება.

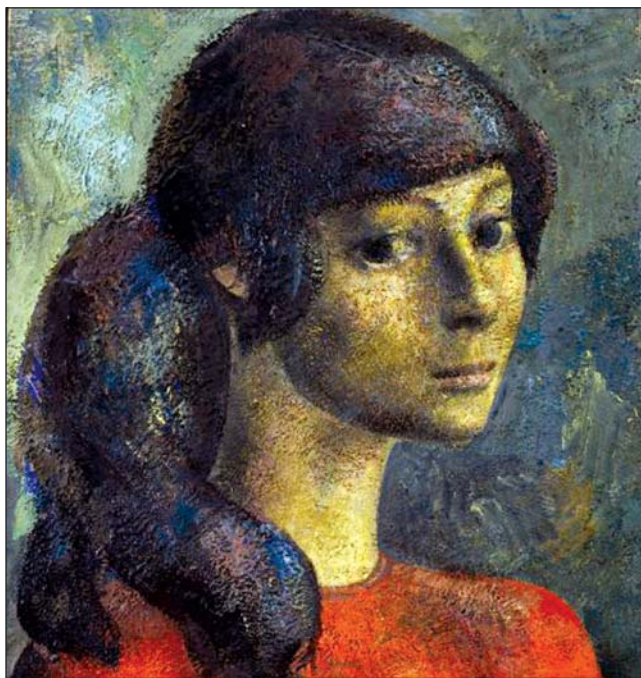
ამ ყველაფრის გარდა, რეკომენდირებულია ძირს დაყრილი წვრილი მონეტების შეგროვება, რადგან სწორედ ამ მეთოდით ბრიტანელმა წყვილმა 12 წლის მანძილზე 360 ათასი ფუნტი შეაგროვა.

გარეგნობითაც საოცრად ჰგავდა ნიკალას

ერთ დროს პატარა თბილისში მალაკენების ბაზარი იყო. იქვე კი მალაკენების ქუჩაზე თბილისურ ეზოში კიბის ქვეშ ნიკალა ფიროსმანაშვილი ცხოვრობდა. როგორც გადმოცემით ვიცით, მხატვარ ნიკალას მთელი თბილისი იცნობდა, დუქნებსა და მაღაზიებში ეპატიუებოდნენ, ერთ ბოთლ ღვინოზე შედეგებს ქმნიდა. ჩვენს დროში დიდ თბილისში, ზემელზე, მელიქ კაზარიალის სახლში ცხოვრობდა და მოღვაწეობდა მხატვარი თენგიზ მირზაშვილი, მეტსახელად ჩუბჩიკა, რომელიც ნიკალას ცხოვრებითა და მის მიერ შექმნილი შედეგებით ბავშვობიდან იყო დაინტერესებული. თამამად შემიძლია ვთქვა, რომ ჩუბჩიკა გულახდილობით, პატიოსნებით, შრომისმოყვარეობით, ხასიათითა და, ჩემი აზრით, გარეგნობითაც კი საოცრად ჰგავდა ნიკალას.

ნოში ნავიდეთ, როგორი არჩევა ვიცი, უნდა გაჩვენო. პირობა შევასრულეთ, ჩემთვის გავიფიქრე — ასეთი ადამიანები ბევრი რომ იყვნენ ჩვენს პლანეტაზე, სამართალდამცავი ორგანოები დაკარგავდა თავის ფუნქციებს-თქო. საზამთრო სისხლივით ნითელი და თაფლივით ტკბილი აღმოჩნდა. ჩუბჩიკას თვალები სიხარულს ვერ მალავდა. რამდენჯერმე შემასხენა „ხედავ, როგორი არჩევა ვიცი?“ ვუთხარი — ჩუბჩიკა! ან სიზამთროს უშენოდ არ ვიციდი-მეთქი. ბევრი ვისაუბრეთ, ჟურნალ „ნიანგსაც“ შევეხეთ, სიამოვნებით დამთანხმდარედეკოლეგის ნევრობაზე და რამდენიმე ნახატი-კარიკატურაც შემომთავაზა.

ადამიანის მარტო სახელი და გვარი არაფრის მთქმელია. გვარსა და სახელს გაკეთილშობილება სჭირდება, რათა დააფასონ. ცალკე ადამიანი საზოგადოების გარეშე არ არაობაა. სწორედ რომ ამას ადასტურებს საზოგადოების ღირსეული წევრი, მსოფლიო მნიშვნელობის კომპოზიტორი ბატონი გია ყანჩელი. ამ ცოტახნის წინათ „ერთსულოვნების“ ტელარხზე ვუყურე გადაცემას ბატონი გია ყანჩელის ცხოვრებასა და შემოქმედებაზე. ეკრანზე გამოჩნდა დიდი კომპოზიტორის საძინებელი ოთახი. ბატონმა გიამ სანოლის პატარა ტუმბოდან გამოიღო თენგიზ მირზაშვილის ფოტოსურათი და თქვა: „ძილის წინ ამ სურათს ვემყიდობები, დილით კი ვესალმები“. ვფიქრობ, ასეთი დამოკიდებულება ამ ადამიანის ღვაწლის უმაღლესი შეფასებაა, წარმოუდგენლად უმაღლესი, თანაც ისეთი პიროვნებისაგან, როგორც გია ყანჩელი გახლავთ. მირზაშვილის ნახატები საკმაოდ ბევრია კომპოზიტორის გალერეაში.

რჩებოდა ხოლმე, მაგრამ არ ეკარგებოდა... ერთი სიტყვით, მასთან შეხვედრა და ურთიერთობა ნებისმიერ ადამიანს სიამოვნებას ანიჭებდა. არც მე ვიყავი გამონაკლისი. მახსოვს ერთი ასეთი შეხვედრა: ზაფხულია. პაპანაქება სიცხეა. ჩუბჩიკა ცივ საზამთროზე მპატიუებს, თანაც ერთი პირობით — საზამთროს მე ავარჩევ, მე ვიყიდი და მე გავჭრიო. ჩემთან სახელოს-

თენგიზ მირზაშვილის შემოქმედება მრავალფეროვანი და მრავალნახანგოვანია. იგი ჯერ კიდევ სკოლის ასაკიდან იყო დაინტერესებული არქიტექტურული ძეგლების დათარიღებით. ფეხით აქვს შემოვლილი საქართველოს ყველა კუთხე-კუნჭული, განსაკუთრებით — სვანეთი, ფშავ-ხევსურეთი და თუშეთი. საკვირველი ამასი არაფერია, რადგან მისი მშობლებიც ამ საქმიანობით ყოფილან დაკავებულნი. სწორედაც რომ სვანეთში, კერძოდ მესტიაში, ექსპედიციაში ყოფნისას შეეძინათ მათ ვაჟიშვილი, რომელსაც სახელად თენგიზი დაარქვეს. თენგიზ მირზაშვილმა, სხვა სიკეთესთან ერთად, შეაგროვა ნიკო ფიროსმანაშვილის ნახატების ფოტო ასლები. ამ უზარმაზარი კრებულის გამოსაცემად მომზადებისთვის მან მოიარა ბევრი ქვეყანა, სადაც კი ხელი მიუწვდებოდა. მოსკოვსა და ლენინგრადში მან აღმოაჩინა ფიროსმანის რამდენიმე ნახატის დედნები. ეს საქმეც წარმატებით დაასრულა. ამჟამად მოსკოვში დევს სქელტანიანი მაკეტი, რომლის დასტამბავაც ძვირი სიამოვნებაა და დაფინანსებას საჭიროებს. სამწუხაროდ, თენგიზ მირზაშვილის უდროოდ გარდაცვალებამ მის მიერ ნამოწყებული ბევრი სასიკეთო საქმე შეაჩერა, მაგრამ იმედია, რომ მას გამგრძელებლები გამოუჩნდებიან.

შანი სიხარულით

pirweli.com.ge
პირველი
საინფორმაციო სააგენტო

FACT www.fact.ge
ACM Group

მედიანიუსი
საინფორმაციო სააგენტო
http://www.medianews.ge

საქართველო
ესტუბრეთ ჩვენს სიბს
http://www.geworld.net
მთავარი რედაქტორი ირაკლი თოდუა
მთავარი რედაქტორის მოადგილეები:
არმაზ სანაბლიძე, გონდო მკინარაშვილი
ტექნიკური რედაქტორი ლევან ზანაშვილი
ვებრედაქტორი გორა ხაშინაძე
რეალიზაციის მენეჯერი ღამითი ბუბაძე, ოფისმენეჯერი თათია ვაშაძე,
რეკლამის მენეჯერი ეთარ კასრაიშვილი (899 110 200)
გაზეთის ხელმძღვანელოვს თავისუფალი პრესის პრინციპებით.
მისამართი: თბილისი, ამბროლაურის ქ. №166/5
ტელ.: 38-41-97; e-mail: info@geworld.net